

Комисия за Защита на Личните Данни

**ИНФОРМАЦИОНЕН
БЮЛЕТИН**

брой 2 (41), март 2013 г.

ТЕМИТЕ В БРОЯ

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ	3
Комисията за защита на личните данни отчете пред Народното събрание дейността си през 2012 година	3
КЗЛД отбеляза Деня за защита на личните данни - 28 януари	4
Комисията за защита на личните данни прие нова Наредба за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни	5
КЗЛД сред отличниците при реализирането на стажантска програма	6
Международна конференция по прилагане на принципа за отчетност при защитата на личните данни	7
Участие на КЗЛД в международен проект за изготвяне на наръчник, насочен към лицата на пазара на труда	8
Ключови аспекти на настоящата реформа на системата за защита на личните данни	9
Международното координиране при прилагане правото на неприкосновеност и защита на личните данни	11
Заседание на Работна група по чл.29 от Директива 95/46/ЕО	12
НАРЕДБА № 1 ЗА МИНИМАЛНОТО НИВО НА ТЕХНИЧЕСКИ И ОРГАНИЗАЦИОННИ МЕРКИ И ДОПУСТИМИЯ ВИД ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ	14
КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ	22
РЕГИСТРАЦИЯ НА АДМИНИСТРАТОРИ НА ЛИЧНИ ДАННИ	23
РЕШЕНИЯ НА КЗЛД	24
СТАНОВИЩА НА КЗЛД	127

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ

КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ ОТЧЕТЕ ПРЕД НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ ДЕЙНОСТТА СИ ПРЕЗ 2012 ГОДИНА

На 31 януари 2013 г. Комисията за защита на личните данни внесе в деловодството на Народното събрание **Годишния отчет за дейността си през 2012 година**. Отчетът беше депозиран съгласно чл. 7, ал. 6 от Закона за защита на личните данни и обхваща периода от 01.01.2012 г. до 31.12.2012 г.

Комисията за защита на личните данни отчита и анализира цялостната си дейност, произтичаща от правомощията ѝ, като поставя акцентна дефинираните за 2012 г. приоритети. Представени са контролната дейност на Комисията, статистика на постъпилите жалби по ЗЗЛД, анализ на изразените становища, информация за решенията за трансфер на лични данни, процесът по регистрация на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри. Специално внимание е отделено на 10-годишното институционално изграждане на Комисията и на осъществените през 2012 г. инициативи и събития, ознаменуващи юбилея на КЗЛД, както и на проведеното по случая национално представително социологическо проучване. Отбелязано е провеждането на мащабна информационна кампания, разгледани са осъществените дейности по връзки с обществеността. Специално внимание е обърнато на проведените обучения на администратори на лични данни, откритите заседания в някои областни градове, съпътстващите брифинги с представители на регионални медии, организирането на приемни за граждани и множество срещи с ръководители на местната власт. Отчетени са административният капацитет и финансовото състояние на Комисията през 2012 г.

В анализа на изпълнението на приоритетните задачи е посочено, че особен акцент имат дейностите по реформата на европейската правна уредба на защитата на личните данни, както и продължаването на информационно-образователната дейност. Важен приоритет за Комисията през 2012 г. бе и полагането на основите на най-новите направления на дейност, по които надзорният орган придоби компетентност – провеждането на преговори и сключването на споразумения за сътрудничество със сродни надзорни органи по защита на данните, промени в нормативната уредба, имащи отношение към защитата на личните данни и издаването на задължителни указания във връзка със съхранението и достъпа до трафични данни, съгласно Закона за електронните съобщения.

КЗЛД отчита, че през 2012 година са постъпили 548 жалби, сигнали и запитвания относно обработване на лични данни и възможностите за упражняване правата за защита при неправомерно обработване на лични данни или правата на достъп, информиране, коригиране или блокиране на лични данни. По производства, образувани във връзка с жалби, в които се твърдят нарушения на права на физически лица, Комисията е постановила 271 решения. По 33 от приключилите през 2012 г. административни производства институцията е приела жалбите за основателни и с решенията си по тях е издала 7 задължителни предписания на администраторите на лични данни, с които е указала предприемането на мерки и действия по защита на личните данни, и е установила общо 36 административни нарушения на Закона за защита на личните данни, за които са наложени имуществени санкции и глоби в размер на 323 350 лв. Изразени са 77 становища по искания от администратори на лични данни.

През отчетния период Комисията е издала задължителни указания до задължените по Закона за електронните съобщения субекти относно запазването на данни, създадени или обработени, във връзка с предоставянето на обществено достъпни електронни съобщителни услуги или на обществени съобщителни мрежи.

По отношение на контролната си дейност, за 2012 г. КЗЛД отчита извършването на 1 718

проверки, при които са съставени 1 673 констативни акта. 45 проверки са приключили със съставянето на актове за установяване на административни нарушения, с които са установени 58 нарушения. Въз основа на това председателят на КЗЛД е издал 52 наказателни постановления, с които са наложени глоби и имуществени санкции общо в размер на 161 600 лв., от които са платени общо 67 000 лв. През 2012 г. са издадени задължителни предписания на 16 администратори на лични данни, като най-голям е техният брой в сферата на държавната администрация, следвани от финансов сектор и здравеопазване. От издадените задължителни предписания 7 администратора на лични данни са ги изпълнили в определените от Комисията срокове, а останалите 9 са в процес на изпълнение.

През 2012 г. институцията е взела решения за вписване в регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри на 66 805 администратора, с което общият им брой става 203 847. Освободените от задължение за регистрация администратори са 564, с което общият им брой става 26 980. През изтеклата година е започнал процес по заличаване от публичните регистри на администратори на лични данни. Постъпили са 72 броя заявления за заличаване на администратори на лични данни, като за 57 от тях е взето решение за заличаване.

В годишния отчет се акцентира, че през 2012 г. е продължило активното сътрудничество на КЗЛД с други държавни органи в национален план и международно сътрудничество със сродни надзорни органи на други държави, както и със съвместни надзорни органи и работни групи към Европейската комисия, Съвета на ЕС и Европейския надзорен орган по защита на данните. Комисията за защита на личните данни отчита развитието на регионалното сътрудничество чрез размяната на визити и подписването на съвместни документи. Едновременно с това се подчертава, че на национално ниво продължаваразширяване на партньорството с публичните институции, неправителствените организации и медиите в България.

Отчетният доклад традиционно завършва с очертаване на целите и приоритетите за 2013 година. Във фокуса на усилията ще са осигуряването на оптимална защита на личните данни на гражданите на България чрез всички законови механизми и правомощия, които са предоставени на институцията; реализирането на приоритета на държавата – пълно присъединяване към Шенгенското пространство; постоянното повишаване нивото на общата и специализирана информираност по защитата на личните данни, както и провеждането на тематични и полезни за отделните целеви групи информационни събития, кампании и обучения. Ще продължи надграждането на нивото на компетентност и осъвременяване на познанията на служителите от администрацията на КЗЛД. В съответствие с набелязаните цели в доклада са дефинирани приоритетните направления за 2013 г.

КЗЛД ОТБЕЛЯЗА ДЕНЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ - 28 ЯНУАРИ

Председателят и членовете на Комисията за защита на личните данни „отвориха вратите си” за всички желаещи граждани, администратори на лични данни и представители на медиите, по случай днешния Ден за защита на личните данни – 28 януари. На тази дата през 1981 г. държавите-членки на Съвета на Европа подписват Конвенция № 108 за защита на лицата при автоматизираната обработка на лични данни.

Ежегодно Комисията за защита на личните данни чества Деня за защита на личните данни, като провежда различни по вид и мащаб събития и инициативи, с активното участие на широката общественост у нас.

Множество граждани, администратори на лични данни и представители на медиите се възползваха от предоставената възможност да зададат своите конкретни въпроси, да получат експертни отговори и актуална информация по проблеми, свързани със защитата на персоналните данни.

В откритата приемна на КЗЛД те бяха посрещнати от представители на всички специализирани дирекции на институцията, които осъществиха консултации и предоставиха правна помощ по казуси, свързани със Закона за защита на личните данни, както и информация относно европейското и международно законодателство в сферата на опазването на личните данни, Шенгенската информационна система и разяснения за реда за регистрация на администраторите на лични данни и поддържания от КЗЛД регистър - eРАЛД. Повишаването на обществената информираност се оценява от Комисията като основна мярка за превенция при опазване сигурността в съвременното общество.

В рамките на организирани активности по повод 28 януари, Комисията за защита на личните данни представи и резюме на Годишния отчет за своята дейност за 2012 година

КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ ПРИЕ НОВА НАРЕДБА ЗА МИНИМАЛНОТО НИВО НА ТЕХНИЧЕСКИ И ОРГАНИЗАЦИОННИ МЕРКИ И ДОПУСТИМИЯ ВИД ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

На 30 януари 2013 г. Комисията за защита на личните данни прие нова **Наредба за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни**. Наредбата е публикувана в Държавен вестник на 12 февруари 2013 г. и влиза в сила три дни след обнародването. Тази наредба отменя Наредба № 1 от 7 февруари 2007 г. (ДВ, бр. 25 от 23 март 2007 г.).

Наредбата има за цел да осигури адекватно ниво на защита на личните данни в поддържаните регистри с лични данни в зависимост от характера на данните и от броя на засегнатите лица при нарушаване на защитата им. Дефинирани са основните цели на защитата на личните данни – поверителност, цялостност и наличност, и са определени видовете защита на личните данни. Изяснена е същността на видовете защита и съответстващите на всеки вид организационни и/или технически мерки. С цел определяне на адекватното ниво на тези мерки и допустимия вид защита, администраторите са длъжни да извършват периодична оценка на въздействието върху обработваните лични данни. Резултат от оценката на въздействието е определянето на нивото на въздействие и съответстващото му ниво на защита. Наредбата въвежда четири нива на въздействие в зависимост от характера на обработваните лични данни и броя на засегнатите физически лица при нарушаване на поверителността, цялостността или наличността на личните данни. В зависимост от нивото на въздействие се определя и съответно ниво на защита. За всяко ниво на защита са посочени необходимите технически и организационни мерки, които следва да предприемат администраторите на лични данни. Прилагането на тези мерки се осъществява от администратора на лични данни или от определено от него лице по защита на личните данни. Администраторът може да определи повече от едно лице по защита на личните данни. Основен принцип за достъп до данните е „Необходимост да се знае”.

В срок до 6 месеца от влизане на наредбата в сила, администраторът е длъжен да определи нивото на въздействие на обработваните от него регистри.

За регистрите с лични данни, водени към момента на влизане в сила на новата наредба, се определят следните срокове за изпълнение на мерките за защита, считано от момента на определяне на нивото на въздействие:

- за ниско ниво - до шест месеца;
- за средно ниво - до девет месеца;
- високо и изключително високо ниво - до една година.

Наредба № 1 за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни се издава на основание чл. 23, ал. 5 от Закона за защита на личните данни и е в сила от 15 февруари 2013 г.

КЗЛД СРЕД ОТЛИЧНИЦИТЕ ПРИ РЕАЛИЗИРАНЕТО НА СТАЖАНТСКА ПРОГРАМА

Комисията за защита на личните данни бе отличена с грамота за съществен принос при реализирането на стажантската програма по проект „Създаване на капацитет за бъдещето – провеждане на студентски стажове в държавната администрация”. КЗЛД е класирана на първо място сред държавните институции, създадени със закон, според оценките на студентите в попълнените от тяхна страна анкети.

Грамотата бе връчена лично на председателя на КЗЛД – Венета Шопова, от секретаря на Съвета за административна реформа и съветник в кабинета на

заместник министър-председателя и министър на финансите Симеон Дянков – Лилия Борисова. Официалната церемония по връчването на грамотите на държавните институции, които са участвали в проекта и са обучавали студенти, се проведе на 11 януари 2013 г. в хотел „Шератон София Хотел Балкан”.

Награждаването бе част от заключителната конференция по представяне на резултатите от проекта, бенефициент по който е администрацията на Министерски съвет. Реализацията се осъществява с безвъзмездната финансова помощ на Оперативна програма „Административен капацитет“, която е съфинансирана от Европейския съюз чрез Европейския социален фонд.

Конференцията беше открита от главния секретар на МС - Росен Желязков. Организаторите от ОПАК и консорциум СМАРТ представиха резултатите от проекта и създадения в интернет портал за студентски стажове в държавната администрация.

Областна администрация Сливен, Община Марица, Министерство на труда и социалната политика и Агенция за бежанците също бяха отличени с грамоти в своите категории.

МЕЖДУНАРОДНА КОНФЕРЕНЦИЯ ПО ПРИЛАГАНЕ НА ПРИНЦИПА ЗА ОТЧЕТНОСТ ПРИ ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

На 20 и 21 февруари във Варшава, Полша, се проведе конференция по прилагане на принципа за отчетност при защитата на личните данни и добрите практики по прилагането му. Участници във

форума бяха Европейският надзорен орган по защита на данните - Питър Хъстингс, комисарите по защита на данните на Великобритания, Ирландия, Полша, представители от органите по защита на данните на Ирландия, Германия, Белгия, Румъния, Черна гора, Молдова и др. С цел споделяне на опита си по отношение на прилагане на принципа на отчетност, в конференцията участваха експерти от Microsoft, Hewlett-Packard, Apple, Walt Disney, MasterCard, Nokia и др. Конференцията се организира и финансира от Центъра по управление на информационни политики, съвместно с генералния инспектор по защита на данните на Полша. Представител на КЗЛД бе проф. Веселин Целков, член на Комисията.

По време на двудневните заседания се проведе семинар за запознаване с дейностите по проект "Отчетността, добри практики и законът за защита на личните данни" и отчитане на етап V - „Основни елементи в разпределена среда“. Теми на обсъжданията бяха: разбирането на рисковете за основните права и свободи; същност на разпределената среда; отчетност в условията на разпределена среда и отражение на отчетността в публичната политика. Една от целите бе постигане на консенсус на участниците по отношение на рисковете за основните права и свободи, които организациите следва да имат предвид като вземат решения за практиките и програмите си, имащи връзка с неприкосновеността на личния живот. Направено бе въведение в отчетността в условията на мрежова среда. Разгледани бяха два примера за разпределена среда - мобилните приложения и публичният облак. Обсъдени бяха предизвикателствата, пред които се изправят организациите и регулаторните органи при прилагането на отчетност в условията на разпределена среда и бяха предложени решения за тяхното преодоляване. Дискутирано бе отражението на основните елементи на отчетността в развитието на обществения ред.

Презентацията относно основните елементи на отчетността изнесе Паула Брюнинг от Центъра по управление на информационни политики. Тя обоснова необходимостта администраторите на лични данни, както в публичния, така и в частния сектор, да използват реални и ефективни вътрешни механизми за гарантиране защита на информацията на физическите лица. За постигане на тази цел е много важно администраторите на лични данни да засилят практическите си вътрешни договорености (политики и процедури на организацията), за да се гарантира, че всяко обработване се извършва в съответствие с приложимите правила и системи.

Дискутираха се мерките, които следва да бъдат предприети, за да се счита за въведен принципът за отчетността. Преди всичко, трябва да се създадат вътрешни процедури, които да регламентират операциите по обработване на лични данни. Трябва да се въведе вътрешен контрол, оценка на риска и др. Задължително е изготвянето на документални обвързващи политики за защита на данните, които да бъдат разгледани и приложени към операциите по обработване и да касаят спазване качеството на данните, уведомяването на физическите лица, осигуряването на достъп и др. Всички операции по защита на данните трябва да дават възможност за идентификация на конкретно извършващия ги потребител, като се поддържа списък, който да дава възможност за проследяване на извършените

действия. Принципът за отчетност предполага назначаване на длъжностно лице за защита на данните, както и определяне на отговорностите на физическите лица по отношение на обработването. За осигуряване по-добра защита на данните на физическите лица, се налага провеждане на съответно обучение на служителите, работещи с тези данни, като характерът на обучение зависи от спецификата на дейността на различните служители. Трябва да се създаде механизъм за вътрешна обработка на жалбите, както и да се установят вътрешни процедури за ефективно управление и докладване на нарушения на сигурността. За да се осигури правилното спазване на всички въведени процедури, наложително е регулярно да се извършва надзор, който да гарантира, че всички мерки съществуват не само на хартия, но се изпълняват и работят на практика.

Дискутирани бяха рисковете за основните права и свободи на лицата и защитата им посредством прилагането на принципа на отчетност в организациите. Най-важният елемент при прилагането му е определянето на вида на мерките за сигурност съобразно рисковете, свързани с обработката и естеството на данните. Отбелязано бе, че нивото на риска може да се определи от фактори като обем на операцията/операциите по обработване на данните, предвидените цели на обработката и броя на очакваните предавания на данни. Много е важно също така да се вземе предвид видът на данните, дали са чувствителни, дали е необходимо да се възлагат допълнителни задължения към обработващите. Изтъкна се също така, че прозрачността е неотделим елемент от много мерки по отчетността. Повисоката отчетност се постига чрез публикуване на политиките за неприкосновеност на личния живот в Интернет, чрез осигуряване на прозрачност по отношение на вътрешните процедури за жалбите и чрез публикациите в годишните доклади и информационните бюлетини.

Презентиран бе принципът на отчетността в мрежова среда. Без мрежовата сигурност всяка организация е в риск от нерегламентиран достъп, прекъсване на работата на мрежата и услугите и несъответствие с регулаторните норми. В проекта е предвидена ефективна система за сигурност, която следи цялата мрежова активност, маркира съмнителното поведение и предприема съответните мерки. Задължително за компаниите при въвеждане на принципа за отчетност е да създадат свои собствени правила за достъп до данни. Отказът или одобрението могат да се предоставят в зависимост от самоличността на потребителите, длъжността им и специфични бизнес критерии. Тъй като технологиите позволяват предотвратяване на известни атаки и адаптиране към нови заплахи, служителите, клиентите и бизнес партньорите трябва да бъдат обучени по какъв начин се защитават личните данни.

Следващата конференция за отчитане на дейностите по проект "Отчетността, добри практики и законът за защита на личните данни" ще се проведе на 8-9 май 2013 г. в Торонто, Канада с подкрепата на Канадския орган по защита на личната неприкосновеност.

УЧАСТИЕ НА КЗЛД В МЕЖДУНАРОДЕН ПРОЕКТ ЗА ИЗГОТВЯНЕ НА НАРЪЧНИК, НАСОЧЕН КЪМ ЛИЦАТА НА ПАЗАРА НА ТРУДА

На 18 и 19 февруари 2013 г. в град Сплит, Република Хърватия, бе проведена втората международна среща в изпълнение на проектното предложение на КЗЛД с наименование „Повишаване на осведомеността по въпросите, свързани със защитата на личните данни на лицата, работещи на пазара на труда в ЕС”. Предложението е направено в рамките на програма „Леонардо да Винчи”, дейност „Партньорства” и е разработено съвместно с органите по защита на данните на Полша, Чехия и Хърватия. След като бе оценено от експерти на Европейската комисия, то бе одобрено за финансиране, което се отпуска от Европейската Комисия чрез програма „Учене през целия живот”. Неговата цел е съставянето на наръчник по защита на личните данни, насочен към нуждите на лицата, желаещи да започнат работа в страна членка на ЕС, чрез който те ще могат да се информират подробно за своите права и задължения, постъпвайки на работа в чужбина.

Първата работна среща в рамките на проекта бе проведена на 16 ноември 2012 г. в град Варшава,

Република Полша. Тя бе с организационен характер и на нея бяха обсъдени въпросите, свързани със задълженията на страните-партньори, както и структурата на бъдещия резултат от проекта – Наръчник по защита на личните данни, предназначен за лицата на пазара на труда. На срещата бяха уточнени и разпределени отделните части на бъдещия наръчник по защита на данните.

На състоялата е през февруари в град Сплит втора работна среща, четирите страни-партньори по проекта стартираха първоначалното обсъждане на черновата на наръчника и изясниха редица въпроси, свързани със структурата на материала, формата на изложението и разпределението на задачите между партньорите. Дадена бе изключително висока оценка на съдържанието на тази част от наръчника, която е разработена от експерти на КЗЛД и чиято проблематика е посветена на темата за обработването и защитата на личните данни при изпълнение на служебните задължения на работниците и служителите.

По време на дискусиите бяха уточнени и сроковете за подготовка за следващата международна среща по проекта през месец юни 2013 г., на която домакин ще бъде българската страна.

КЛЮЧОВИ АСПЕКТИ НА НАСТОЯЩАТА РЕФОРМА НА СИСТЕМАТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

В началото на 2013 г., Европейската комисия издаде информационни брошури, съдържащи ключови аспекти от предложената нова правна рамка в областта на защитата на личните данни. Информационните брошури са публикувани по повод Европейския ден за защита на личните данни и имат за цел да се систематизират до основни положения комплексните механизми и процедури от законодателните проекти.

Адаптираните материали разглеждат принципни въпроси от реформата – защо се нуждаем от нея, как тя ще засили правата на гражданите и ще засегне процесите в социалните мрежи и новите информационни технологии, как ще укрепи вътрешния пазар и ще улесни международното сътрудничество, и не на последно място, каква ще е нейната добавена стойност за европейските предприятия.

Като водещ аргумент за стартиране на законодателната реформа, Европейската комисия посочва необходимостта от преодоляване на различията в начините, по които всяка държава от Европейския съюз прилага приетата през 2005 г. Директива 95/46/ЕО. Това е довело до неравномерно ниво на защита и е породило ненужни разходи и значителна административна тежест за предприятията. Тази усложнена ситуация възпира предприятията – и особено малките и средните предприятия – да разширяват дейността си в целия ЕС и представлява пречка пред икономическия растеж.

Ето затова, Европейската комисия предлага нови правила за премахване на бариерите на вътрешния пазар, пораждани от различните правни подходи в 27-те държави. Това ще създаде равнопоставеност при обработването на данни в рамките на ЕС. Опростяването на правилата включва и премахване на ненужните бюрократични изисквания, като например задълженията за уведомяване и опростяване на прехвърлянето на данни извън ЕС.

Друга причина е необходимостта от модернизиране на действащите правила, които трябва да догонят бързото технологично развитие на нашето съвремие – наличие на социални мрежи, облачни технологии и др. Понастоящем в Европа 250 милиона души използват интернет ежедневно. В тази бързо променяща се среда физическите лица трябва да запазят контрола над личните си данни. 72 % от интернет потребителите са на мнение, че предоставят твърде много лични данни, без да имат

възможност да упражняват контрол над предоставената лична информация. Този факт подронва доверието в интернет услугите и възпрепятства растежа на цифровата икономика. Индивидуалната полза от предложените нови правила ще се изразява в по-голям контрол върху личните данни, улесняване на достъпа и повишаване на качеството на информацията при гарантиране на най-високо ниво на защита.

Сред най-важните промени от законодателната реформа могат да се открият:

- „правото да бъдеш забравен”;
- въвеждането на изрично съгласие за обработване на данни, което вече няма да се приема за даденост;
- правото на преносимост на данните от един доставчик на друг;
- задължението за уведомяване на лицата и надзорните органи при сериозен пробив в сигурността на данните;
- въвеждането на единен набор от правила за всички администратори на лични данни в ЕС, както и възможността една европейска мултинационална компания да работи с един единствен орган по защита на данните;
- по-добро сътрудничество между органите за защита на данните при случаи с по-широко международно измерение.

„Поверителността по дизайн“ и „поверителността по подразбиране“ ще се превърнат в основни принципи на правилата на ЕС за защита на данните. Това означава, че предпазните мерки за защита на данните ще трябва да се „вграждат“ в продукти и услуги от най-ранния етап на тяхното разработване, както и, че настройките по подразбиране, например в социалните мрежи, ще трябва да бъдат съобразени с неприкосновеността на личния живот. Доставчиците трябва да вземат под внимание и принципа на „поверителност по подразбиране“, който означава, че настройките по подразбиране трябва да бъдат такива, че да осигуряват възможно най-голяма неприкосновеност на личния живот. Дружествата ще бъдат длъжни да ви информират по възможно най-ясен, разбираем и прозрачен начин за това как ще бъдат използвани личните ви данни, така че да сте в най-изгодна позиция да решите каква информация да споделите.

Осъществяването на ефективно и обхватно международно сътрудничество също намира място в предложената законодателна реформа. По-важните промени са свързани с глобализирания характер на потоците от данни, което изисква засилване правата за защита на данните на физическите лица на международно ниво. За целта, Европейската комисия предлага нова система, която ще гарантира ниво на защита на данните, които се предават извън ЕС, подобна на тази в рамките на ЕС. Системата ще включва ясни правила, с които се определя кога законодателството на ЕС се прилага за дружества или организации, установени извън ЕС, най-вече като се изясни, че всеки път, когато техните дейности са свързани с предлагане на стоки или услуги на граждани на ЕС или със следене на тяхното поведение, важат правилата на ЕС.

За да се улесни свободният поток от информация между ЕС и държави извън него, предложената нова правна рамка въвежда рационализирана процедура по отношение на условията за допустимост на трансферите на данните (в някои случаи, без да се изисква предварително разрешение на надзорния орган) и чрез насърчаването на глобални стандарти. С предложението ще се поощри също и ефективното международно сътрудничество за прилагане на защитата на данни между европейските органи за защита на данни и органите извън ЕС чрез оказване на помощ при разследване, обмен на информация и сезиране за жалби.

МЕЖДУНАРОДНОТО КООРДИНИРАНЕ ПРИ ПРИЛАГАНЕ ПРАВОТО НА НЕПРИКОСНОВЕНОСТ И ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

Комисията за защита на личните данни участва в обсъжданията на процедура за международното координиране на прилагане правото на неприкосновеност и защита на данните. В началото на тази година, по молба на Службата на Информационния комисар на Великобритания (която е координатор по тази тема), КЗЛД отговори на въпросник, в който изрази своето становище по рамков документ, очертаващ основните параметри за координиране на действията в правоприлагането в сферата на личната неприкосновеност. В документа се подчертава, че работейки заедно, органите по защита на данните могат да избегнат дублирането на усилията и да използват по-ефективно ресурсите си. Съвместният подход за съвместни правоприлагащи действия, които надхвърлят националните граници, е в интерес на органите по защита на данните, физически лица, правителствата и бизнеса. Координираните действия може да се изразяват в различни форми и да включват информиране на другите надзорни органи, че е започнало някакво действие, споделяне на публично достъпна информация или провеждане на напълно съгласувани съвместни разследвания и действия за правоприлагане. Степента на координация ще зависи от редица фактори, включително от вида на инцидента, приложимите закони в участващите юрисдикции, ресурсите на съответните надзорни органи, броя на органите и целите на координирани действия. В документа се предлагат следните принципи за насърчване и насочване на координирана дейност:

- идентифициране на възможни координирани дейности;
- оценка на възможното участие;
- участие в координирани действия;
- зачитане на поверителността;
- улесняване на координацията;
- ръководене на координирани действия.

КЗЛД заявява, че оценява предложения документ като важна рамка за координиране на международното правоприлагане в сферата на правото на неприкосновеност и защита на личните данни. Разписаните в него принципи отговарят на стремежите на държавите към глобален подход за защитата на личните данни и установяването на международни стандарти в тази област. Според Комисията за защита на личните данни, основният проблем, който поражда този документ, е правно необвързващият му характер за държавите, което възпрепятства неговото практическо приложение. Например, към настоящия момент българското законодателство не позволява провеждане на разследвания в областта на защитата на личните данни съвместно с органи на други държави. Прилагането на предвидените принципи би било възможно, ако същите залегнат в международно обвързващ инструмент. КЗЛД счита, че удачна платформа би била текущата дискусия по модернизирането на Конвенция № 108, чиято реформа предвижда присъединяването, освен на трети държави, и на международни организации.

Една от целите на въпросника на Информационния комисар на Великобритания е проучване мнението на органите по защита на данните за Глобалната мрежа за прилагане правото на неприкосновеност (ГМПН), която е един възможен вариант за стимулиране на международното сътрудничество. През 2007 г. Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) прие Препоръка за трансгранично сътрудничество при изпълнението на законите, отнасящи се до защитата на личния живот. Препоръката призова страните-членки да създадат неформална мрежа от органи по защита на неприкосновеността, както и други заинтересовани страни, за да обсъдят практическите аспекти на упражняването на законодателството в областта на неприкосновеността на личния живот, да споделят най-добрите практики и да подкрепят съвместни инициативи за правоприлагане и кампании за повишаване на осведомеността. Препоръката даде тласък за създаването на Глобална мрежа по прилагането на правото на неприкосновеност на личния живот. С днешна дата

членството в тази мрежа се простира извън страните от ОИСР. По целия свят са създадени регионални и езикови мрежи на органи по защита на неприкосновеността.

Комисията за защита на личните данни на Република България е член на Глобалната мрежа за прилагане на правото на неприкосновеност от декември 2010 година. КЗЛД изразява своето мнение, че ГМПН е среда, в която се споделя различна информация и се обменят различни мнения по въпросите, свързани с неприкосновеността и защитата на личните данни, като тя не се ограничава в рамките на определена територия, а има членове по цял свят, което позволява по-добро разбиране на законодателството за защита на данните на други държави и правомощията на техните органи, както и дава възможност за изготвянето на предложения за засилване на международното сътрудничество. Нещо повече, основното предимство на тази платформа е споделянето на добри практики и „научени уроци“, формиране на общ подход за тълкуване и прилагане, вкл. терминологично единство, както и изграждане на общ модел за реакция при конкретни възникнали казуси. КЗЛД счита, че добър механизъм на засилване на ролята на ГМПН, е оповестяването на значими документи в сферата на защитата на данните и споделяне на добри практики в публично достъпната част на сайта, както и създаване на рубрика и/или форум за дискусии и обратна връзка. По този начин мрежата, предназначена за служебна координация между компетентните органи, ще се „отвори“ за по-широк кръг заинтересовани страни. Това ще засили значимостта на мрежата и ще допринесе за повишаване осведомеността на всички, вкл. граждани, учени, неправителствени организации, администратори.

КЗЛД посочва следните възможни алтернативни механизми за осъществяване на координация по въпросите за правоприлагането в областта на неприкосновеността и защитата на личните данни:

1. Участие в международни форуми (ежегодната международна конференция на органите по защита на данните и неприкосновеността; международната работна група в областта на телекомуникациите; асоциацията на франкофонските органи по защита на данните; провеждане на регулярни срещи по въпроси от взаимен интерес);

2. Създаване на международна работна група за защита на личните данни в интернет и при нарушения в сигурността на данните;

3. Създаване на международна работна група за решаване на казуси (international case handling workshop);

4. Участие в правно-обвързващи двустранни и многостранни споразумения. Българският надзорен орган разполага с компетентност да сключва международни договори със сродни надзорни органи в областта на защитата на личните данни и вече е разработил типов проект на такъв.

Изпратените отговори ще помогнат при обсъждането и формирането на становище на Работна група по чл.29 относно предложената процедура за международното координиране на прилагането на правото на неприкосновеност и защита на данните, след което то ще бъде представено за по-широко международно обсъждане.

ЗАСЕДАНИЕ НА РАБОТНА ГРУПА ПО ЧЛ.29 ОТ ДИРЕКТИВА 95/46/ЕО

На 26 и 27 февруари 2013 година се проведе заседание на Работната група по член 29 от Директива 95/46/ЕО. Дневният ред на заседанието включваше точки за дискусия от сферата на подгрупи „Ключови разпоредби“, „Електронно управление“, „Финансови въпроси“, „Граници, пътуване и правоприлагане“, „Технологичната подгрупа“, подгрупа „Международни трансфери“. Беше осъществена среща с докладчиците от Европейския парламент по предложеното ново законодателно досие.

В рамките на заседанието бе прието изявление, разработено по линия на подгрупа „Бъдеще на неприкосновеността“. Изявлението е в отговор на настоящата дискусия по законодателното досие в областта на защитата на личните данни. То обхваща съображенията на Работната група по редица

области, предмет на дискусия в Европейския парламент и Съвета.

В документа, Работната група по член 29, изразява обща позиция по дискутираното гарантиране на повече гъвкавост за публичния сектор, използването на псевдонимизирани данни, изразяването на съгласие, управлението на процесите по защита на данните при предвидените нови механизми за съгласуваност и сътрудничество, международните трансфери и прилагането на подхода, основан на риска.

По отношение на публичния сектор, Работната група споделя виждането, че дейностите по обработване на данните за публичния сектор, които представляват обществен интерес, следва да бъдат отчетени в новия регламент, но не вижда основателни причини да се създават условия за по-голяма гъвкавост от тази, която вече е заложена в проекта на Регламент. В тази връзка, Работната група по член 29 подчертава, че защитата на личните данни е основно право, гарантирано, както от Лисабонския договор, така и от Хартата на основните права на Европейския съюз. Това право трябва да се упражнява еднакво, независимо от сектора на обработване – публичен или частен.

Във връзка с дискутираното поощряване на използването на псевдонимизирани данни, Работната група напомня, че така преработени, данните също представляват лична информация, доколкото информацията може да бъде проследена обратно до дадено физическо лице от определени лица, които притежават „ключа“, затова не бива да се занижават правилата за защита спрямо тях. В подкрепа на тезата си, Работната група прави разграничение между псевдонимизирани данни и анонимизирани данни, като само при последните се счита, че преработването на данните е необратим процес.

Съгласието е друг аспект, разгледан в изявлението. Работната група настоява, че трябва да се запази подхода, при който се гарантира, че със съгласието не може да се злоупотребява. В този смисъл изричното даване на съгласие е изключително важно изискване от предложението за Регламент.

Работната група изразява и своето становище по предвидените в Регламента нови условия за допустимост на трансферите на лични данни в трети страни. От една страна, се отчита нуждата от свободно движение на информацията в съвременния глобален свят, от друга, се изтъква необходимостта от еднакво ниво на защита на лицата, както в ЕС, така и извън него. Затова, Работната група изразява виждане, че обвързващият характер на документите, предвиждащи трансфер, е от изключителна важност. Предлага също така, в предложението за Регламент да бъдат включени и Договори за правна помощ.

Последно, но не по важност, Работната група изразява своята позиция по предложения общ подход, основан на риска по отношение на операциите по обработване на лични данни. В настоящите обсъждания по предложението за Регламент се затвърждава мнението, че оценката на въздействието по отношение на обработваните данни трябва да бъде решаваща при определяне задълженията на администраторите на лични данни. По този въпрос, Работната група смята, че приемането на такъв подход, основан на риска, не трябва да е за сметка на нивото на защита и правата на физическите лица.

НАРЕДБА № 1

НАРЕДБА № 1 от 30 януари 2013 г. за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни

Глава първа.

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. С тази наредба се определя минималното ниво на технически и организационни мерки при обработване на лични данни и допустимия вид защита.

Чл. 2. Наредбата има за цел да осигури адекватно ниво на защита на личните данни в поддържаните регистри с лични данни от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване.

Чл. 3. (1) Администраторът на лични данни определя вида на личните данни, целите и средствата за обработването им, освен ако те не са определени със закон.

(2) При осъществяване на дейността по ал. 1, администраторът структурира съвкупност от лични данни за целите на съответен регистър.

(3) Администраторът обработва лични данни в поддържаните регистри, при спазване на принципите по чл. 2, ал. 2 и 3 от Закона за защита на личните данни.

Чл. 4. (1) Администраторът предприема необходимите технически и организационни мерки за защита на личните данни, за да гарантира адекватно ниво на защита, което отговаря на обработваните лични данни и въздействието при нарушаване на защитата им.

(2) Мерките по ал. 1 имат за цел да гарантират поверителност, цялостност и наличност на личните данни.

Глава втора.

ВИДОВЕ ЗАЩИТА

Чл. 5. Видовете защита на личните данни са физическа, персонална, документална, защита на автоматизирани информационни системи и/или мрежи и криптографска защита.

Чл. 6. (1) Физическата защита на личните данни представлява система от технически и организационни мерки за предотвратяване на нерегламентиран достъп до сгради, помещения и съоръжения, в които се обработват лични данни.

(2) Основните организационни мерки на физическата защита са:

1. определяне на зоните с контролиран достъп;
2. определяне на помещенията, в които ще се обработват лични данни;
3. определяне на помещенията, в които ще се разполагат елементите на комуникационно-информационните системи за обработване на лични данни;
4. определяне на организацията на физическия достъп;
5. определяне на режима на посещения;
6. определяне на използваните технически средства за физическа защита;
7. определяне на екип за реагиране при нарушения.

(3) Основните технически мерки на физическата защита са:

1. ключалки;
2. шкафове;

3. метални каси;
4. оборудване на зоните с контролиран достъп;
5. оборудване на помещенията;
6. устройства за контрол на физическия достъп;
7. охрана и/или система за сигурност;
8. средства за защита на периметъра;
9. пожарогасителни средства;
10. пожароизвестителни и пожарогасителни системи;
11. детектори за субстанции (метали, взривни вещества и др).

Чл. 7. (1) Персоналната защита представлява система от организационни мерки спрямо физическите лица, които обработват лични данни по указание на администратора.

(2) Основните мерки на персоналната защита са:

1. познаване на нормативната уредба в областта на защитата на личните данни;
2. познаване на политиката и ръководствата за защита на личните данни;
3. знания за опасностите за личните данни, обработвани от администратора;
4. споделяне на критична информация между персонала (например идентификатори, пароли за достъп и т.н.);
5. съгласие за поемане на задължение за неразпространение на личните данни;
6. обучение;
7. тренировка на персонала за реакция при събития, застрашаващи сигурността на данните.

(3) Мерките за персонална защита гарантират достъпа до лични данни само на лица, чиито служебни задължения или конкретно възложена задача налагат такъв достъп, при спазване на принципа „Необходимост да знае”.

(4) Лицата могат да започнат да обработват лични данни след запознаване с:

1. нормативната уредба в областта на защитата на личните данни;
2. политиката и ръководствата за защита на личните данни;
3. опасностите за личните данни, обработвани от администратора.

(5) Лицата подписват декларация за неразгласяване на лични данни, до които са получили достъп при и по повод изпълнение на задълженията си.

(6) Администраторът поддържа информация за изпълнение на задълженията си по ал. 2, т. 5, 6 и 7.

Чл. 8. (1) Документалната защита представлява система от организационни мерки при обработването на лични данни на хартиен носител.

(2) Основните мерки на документалната защита са:

1. определяне на регистрите, които ще се поддържат на хартиен носител;
2. определяне на условията за обработване на лични данни;
3. регламентиране на достъпа до регистрите;
4. контрол на достъпа до регистрите;
5. определяне на срокове за съхранение;
6. правила за размножаване и разпространение;
7. процедури за унищожаване;
8. процедури за проверка и контрол на обработването.

Чл. 9. (1) Защита на автоматизираните информационни системи и/или мрежи представлява система от технически и организационни мерки за защита от незаконни форми на обработване на личните данни.

(2) Основните мерки за защита на автоматизираните информационни системи и/или мрежи са:

1. политика за защита на личните данни, ръководства по защита и стандартни операционни процедури;
2. определяне на роли и отговорности;
3. идентификация и автентификация;
4. управление на регистрите;
5. контроли на сесията;
6. външни връзки/свързване;
7. телекомуникации и отдалечен достъп;
8. наблюдение;
9. защита от вируси;
10. планиране на случайността/непредвидените случаи;
11. поддържане/експлоатация;
12. управление на конфигурацията;
13. копия/резервни копия за възстановяване;
14. носители на информация;
15. физическа среда/обкръжение;
16. персонална защита;
17. тренировка на персонала за реакция при събития, застрашаващи сигурността на данните;
18. определяне на срокове за съхранение на личните данни;
19. процедури за унищожаване/заличаване/изтриване на носители.

Чл. 10. (1) Криптографската защита представлява система от технически и организационни мерки, които се прилагат с цел защита на личните данни от нерегламентиран достъп при предаване, разпространяване или предоставяне.

(2) Основните мерки на криптографската защита са:

1. стандартните криптографски възможности на операционните системи;
2. стандартните криптографски възможности на системите за управление на бази данни;
3. стандартните криптографски възможности на комуникационното оборудване;
4. системи за разпределение и управление на криптографските ключове;
5. нормативно определените системи за електронен подпис.

Глава трета.

ОЦЕНКА И НИВА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕ

Чл. 11. (1) За определяне на адекватното ниво на техническите и организационни мерки и допустимия вид защита администраторът извършва оценка на въздействието върху обработваните лични данни.

(2) Оценката на въздействието е процес за определяне нивата на въздействие върху конкретно физическо лице или група физически лица, в зависимост от характера на обработваните лични данни и броя на засегнатите физически лица при нарушаване на поверителността, цялостността или наличността на личните данни.

(3) Оценката на въздействието се извършва периодично на всеки две години или при промяна на характера на обработваните лични данни и броя на засегнатите физически лица.

Чл. 12. При оценката на въздействието администраторът отчита характера на обработваните лични данни, както следва:

1. систематизиране и оценка на лични аспекти, свързани с дадено физическо лице (профилиране), за анализиране или прогнозиране, по-специално на неговото икономическо положение, местоположение, лични предпочитания, надеждност или поведение, която се основава на автоматизирано обработване и на чието основание се вземат мерки, които пораждат правни последици за лицето или го засягат в значителна степен;

2. данни, които разкриват расов или етнически произход, политически, религиозни или философски убеждения, членство в политически партии или организации, сдружения с религиозни, философски, политически или синдикални цели, или данни, които се отнасят до здравето, сексуалния живот или до човешкия геном.

3. лични данни чрез създаване на видеозапис от видеонаблюдение на публично достъпни райони;

4. лични данни в широкомащабни регистри на лични данни;

5. данни, чието обработване, съгласно решение на Комисията за защита на личните данни, застрашава правата и законните интереси на физическите лица.

Чл. 13. Определят се следните нива на въздействие:

1. „Изключително високо” – в случаите, когато неправомерното обработване на лични данни би могло да доведе до възникване на значителни вреди или кражба на самоличност на особено голяма група физически лица, или трайни здравословни увреждания или смърт на група физически лица;

2. „Високо” – в случаите, когато неправомерното обработване на лични данни би могло да доведе до възникване на значителни вреди или кражба на самоличност на голяма група физически лица или лица, заемащи висши държавни длъжности, или трайни здравословни увреждания или смърт на отделно физическо лице;

3. „Средно” – в случаите, когато неправомерното обработване на лични данни би могло да създаде опасност от засягане на интереси, разкриващи расов или етнически произход, политически, религиозни или философски убеждения, членство в политически партии или организации, сдружения с религиозни, философски, политически или синдикални цели, здравословното състояние, сексуалния живот или човешкия геном на отделно физическо лице или група физически лица;

4. „Ниско” – в случаите, когато неправомерното обработване на лични данни би застрашило неприкосновеността на личността и личния живот на отделно физическо лице или група физически лица.

Чл. 14. (1) Администраторът извършва оценка на въздействие за всички поддържани регистри, съгласно Приложение № 1.

(2) Всеки отделен регистър се оценява по критериите поверителност, цялостност и наличност.

(3) Най-високото ниво на въздействие, определено по всеки от критериите по ал. 2, определя нивото на въздействие на съответния регистър.

(4) За група, съвместно съхранявани или обработвани регистри, нивото на въздействие е най-високото от определеното за всеки от регистрите от групата, съгласно Приложение № 2.

Глава четвърта.

НИВА НА ЗАЩИТА

Чл. 15. (1) В зависимост от нивото на въздействие се определя и съответно ниво на защита.

(2) Нивото на защита представлява съвкупност от технически и организационни мерки за физическа, персонална, документална защита и защита на автоматизирани информационни системи и/или мрежи, както и криптографска защита на личните данни.

Чл. 16. (1) Нивата на защита са ниско, средно, високо и изключително високо.

(2) Нивата на защита са, както следва:

1. при ниско ниво на въздействие – ниско ниво на защита;
2. при средно ниво на въздействие – средно ниво на защита;
3. при високо ниво на въздействие – високо ниво на защита;
4. при изключително високо ниво на въздействие – изключително високо ниво на защита.

Чл. 17. Минималното ниво на технически и организационни мерки, които следва да осигури администраторът (Приложение № 3) е, както следва:

1. при ниско ниво на защита – мерките по чл. 6, ал. 2, т. 2 – 4, ал. 3, т. 1, 2, 5 и 9, чл. 7, ал. 2, т. 1, 3 и 5, чл. 8, ал. 2, т. 1 – 3, 5 и 7, чл. 9, ал. 2, т. 3, 4, 6, 9, 13, 14, 16, 18 и 19;
2. при средно ниво на защита – мерките по т. 1, както и мерките по чл. 6, ал. 2, т. 1 и 6, чл. 7, ал. 2, т. 2, 4, 6 и 7, чл. 8, ал. 2, т. 4 и 6, чл. 9, ал. 2, т. 7, 11 и 15, чл. 10, ал. 2, т. 1, 2 и 3;
3. при високо ниво на защита – мерките по т. 2, както и мерките по чл. 6, ал. 2, т. 5 и 7, ал. 3, т. 4, 6 – 8, 10 и 11, чл. 8, ал. 2, т. 8, чл. 9, ал. 2, т. 1, 2, 5, 8, 10, 12 и 17, чл. 10, ал. 2, т. 4 и 5;
4. при изключително високо ниво на защита администраторът предприема мерките по т. 3, както и мерки, произтичащи от международни политики за сигурност или актове с международен характер.

Глава пета.

ЗАДЪЛЖЕНИЯ НА АДМИНИСТРАТОРА НА ЛИЧНИ ДАННИ

Чл. 18. (1) Прилагането на необходимите технически и организационни мерки за защита на личните данни се осъществява от администратора на лични данни или от определено от него лице по защита на личните данни.

(2) Администраторът може да определи едно или повече лица по защита на личните данни, които отговарят за координиране и прилагане на мерките по ал. 1.

Чл. 19. Администраторът има следните задължения:

1. определя политиката за защита на личните данни в организацията;
2. приема инструкция по чл. 23, ал. 4 от Закона за защита на личните данни;
3. осигурява организацията по водене на регистрите;
4. прилага конкретни мерки за защита съобразно спецификата на водените регистри;
5. осъществява контрол по спазване на изискванията за защита на регистрите, установява обстоятелства, свързани с нарушаване на тяхната защита и предприема мерки за тяхното отстраняване;

6. актуализира поддържаните регистри с лични данни;
7. извършва периодична оценка на въздействието по чл.11;
8. оказва съдействие при осъществяване на контролните функции на Комисията за защита на личните данни.

Чл. 20. (1) Инструкцията по чл. 19, т. 2 включва:

1. индивидуализиране на администратора на лични данни;
2. общо описание на поддържаните регистри – категории лични данни и основание за обработване;
3. технологично описание на поддържаните регистри – носители на данни, технология на обработване, срок за съхранение и предоставени услуги;
4. определяне на длъжностите, свързани с обработване и защита на лични данни, правата и задълженията им;
5. оценка на въздействие и определяне на съответно ниво на защита съгласно глава трета;
6. описание на предприетите технически и организационни мерки;
7. действия за защита при аварии, произшествия и бедствия (пожар, наводнение и др.);
8. предоставяне на лични данни на трети лица – основание, цел, категории лични данни;
9. срок за провеждане на периодични прегледи относно необходимостта от обработване на данните, както и за заличаването им;
10. определяне на ред за изпълнение на задълженията по чл. 25 от Закона за защита на личните данни;

(2) Информацията по т. 2-10 от предходната алинея се описва за всеки един от поддържаните регистри.

Допълнителна разпоредба

§ 1. По смисъла на тази наредба:

1. „Лице по защита на личните данни” е физическо лице, притежаващо необходимата компетентност, което е упълномощено или назначено от администратора със съответен писмен акт, в който са уредени правата и задълженията му във връзка с осигуряване на необходимите технически и организационни мерки за защита на личните данни при тяхното обработване.

2. „Носител на лични данни” е физически обект, на който могат да се запишат данни или могат да се възстановят от същия.

3. „Резервни копия за възстановяване” са копия на данните, съхранявани на носител, чрез които може да се осъществи възстановяването.

4. „Поверителност” е изискване за неразкриване на личните данни на неоторизирани лица в процеса на тяхното обработване.

5. „Цялостност” е изискване данните да не могат да бъдат променени/подменени по неоторизиран начин в процеса на тяхното обработване и изискване да не се дава възможност за изменение и за неразрешени манипулации на функциите по обработване на данните.

6. „Наличност” е изискване за осигуряване непрекъсната възможност за обработване на личните данни на оторизираните лица и за изпълнение на функциите на системата за обработване или бързото им възстановяване.

7. „Особено голяма група физически лица” е съвкупност от физически лица, чиито брой надхвърля 1000000;

НАРЕДБА № 1

8. „Голяма група физически лица” е съвкупност от физически лица, чиито брой надхвърля 10000;

9. „Група физически лица” е съвкупност от физически лица, чиито брой надхвърля 2;

10. „Лица, заемащи висши държавни длъжности” са лицата по чл. 2, ал. 1 от Закона за публичност на имуществото на лица, заемащи висши държавни длъжности.

11. „Широкомащабни регистри на лични данни” са разпределени масиви с лични данни, чието управление не може да бъде осъществено със стандартните средства за управление на база данни.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 2. Администраторът на лични данни е длъжен да осигури минималното ниво на технически и организационни мерки при обработване на лични данни и допустимия вид защита в съответствие с тази наредба:

1. в срок до 6 месеца от влизане на наредбата в сила, администраторът е длъжен да определи нивото на въздействие на обработваните от него регистри;

2. за регистри с лични данни, водени към момента на влизане в сила на тази наредба, мерките за защита на ниско ниво, предвидени в нея, трябва да бъдат изпълнени до шест месеца след определяне на нивото на въздействие;

3. за регистри с лични данни, водени към момента на влизане в сила на тази наредба, мерките за защита на средно ниво, предвидени в нея, трябва да бъдат изпълнени до девет месеца след определяне на нивото на въздействие;

4. за регистри с лични данни, водени към момента на влизане в сила на тази наредба, мерките за защита на високо и изключително високо ниво, предвидени в нея, трябва да бъдат изпълнени до една година след определяне на нивото на въздействие.

§ 3. Наредбата се издава на основание чл. 23, ал. 5 от Закона за защита на личните данни.

§ 4. Тази наредба отменя Наредба № 1 от 7 февруари 2007 г. за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни (ДВ, бр. 25 от 2007 г.).

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

Венета Шопова

Приложение № 1 към чл. 14, ал. 1

Оценка на нивото въздействие на регистър

	НИВО НА ВЪЗДЕЙСТВИЕ			
	поверителност	цялостност	наличност	Общо за регистъра
Име на регистъра				

Оценка на нивото въздействие на група от "n" регистри

	НИВО НА ВЪЗДЕЙСТВИЕ			
	поверителност	цялостност	наличност	Общо за регистъра
Регистър 1				
Регистър 2				
.....				
Регистър n				
Ниво на въздействие на група от "n" регистри:				

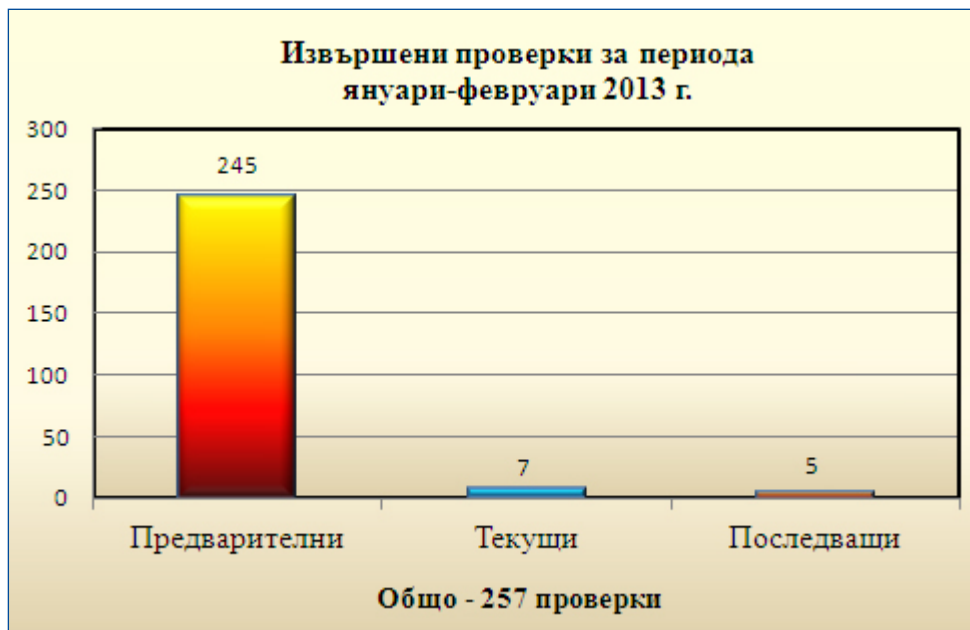
Приложение № 3 към чл. 17

видове защити нива на защита	физическа		персонална	документална	автоматизирани информационни системи и/или мрежи		криптографска
	организационни мерки	технически мерки	организационни мерки	организационни мерки	организационни мерки	технически мерки	технически мерки
ниско	* определяне на помещенията, в които ще се обработват лични данни; * определяне на помещенията, в които ще се разполагат елементите на комуникационно-информационните системи за обработване на лични данни; * определяне на организацията на	* ключалки; * шкафове; * пожарогасителни средства; * оборудване на помещенията;	* познаване на нормативната уредба в областта на защитата на личните данни; * знания за опасностите за личните данни, обработвани от администратора; * съгласие за поемане на задължение за неразпространение на личните данни;	* определяне на регистрите, които ще се поддържат на хартиен носител; * определяне на условията за обработване на лични данни; * регламентиране на достъпа до регистрите; * определяне на срокове за съхранение; * процедури за унищожаване;	* персонална защита; * определяне на срокове за съхранение на личните данни; * процедури за унищожаване/заличаване/изтриване на носители;	* идентификация и автентификация; * управление на регистрите; * външни връзки/свързване; * защита от вируси; * копия/резервни копия за възстановяване; * носители на информация;	
средно	* ниско ниво + * определяне на използваните технически средства за физическа защита; * определяне на зоните с контролиран достъп;	* ниско ниво	* ниско ниво + * обучение; * споделяне на критична информация между персонала; * познаване на политиката и ръководствата за защита на личните данни; * тренировка на персонала за реакция при събития, застрашаващи сигурността на данните;	* ниско ниво + * контрол на достъпа до регистрите; * правила за размножаване и разпространение;	* ниско ниво + * физическа среда/обкръжение;	* ниско ниво + * телекомуникации и отдалечен достъп; * поддържане/експлоатация;	* стандартните криптографски възможности на операционните системи; * стандартните криптографски възможности на системите за управление на бази данни; * стандартните криптографски възможности на комуникационното оборудване;
високо	* средно ниво + * определяне на екип за реагиране при нарушения; * определяне на режима на посещения;	* средно ниво + * пожароизвестителни и пожароизвестителни системи; * оборудване на зоните с контролиран достъп; * охрана и/или система за сигурност; * устройства за контрол на физическия достъп; * детектори за субстанции; * средства за защита	* средно ниво	* средно ниво + * процедури за проверка и контрол на обработваното;	* средно ниво + * политики за защита на личните данни, ръководства по защита и стандартни операционни процедури; * планиране на случайността/непредвидените случаи; * тренировка на персонала за реакция при събития, застрашаващи сигурността на данните;	* средно ниво + * определяне на роли и отговорности; * контроли на сесията; * наблюдение; * управление на конфигурацията;	* средно ниво + * нормативно определените системи за електронен подпис; * системи за разпределение и управление на криптографските ключове;
изключително високо	* високо ниво + * мерки, произтичащи от международни политики за сигурност или актове с международен характер;						

КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ

СТАТИСТИКА И АНАЛИЗ НА КОНТРОЛНАТА ДЕЙНОСТ ЗА ПЕРИОДА ЯНУАРИ-ФЕВРУАРИ 2013 г.

На основание чл. 12 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) за месеците януари и февруари 2012 г. са извършени общо 257 проверки.

Най-голям е дялът на предварителните проверки, извършвани на основание чл. 176 от ЗЗЛД (когато администраторът е заявил обработване на данни по чл. 5, ал. 1 от ЗЗЛД или на данни, чието обработване съгласно решение на комисията застрашава правата и законните интереси на физическите лица). За периода извършените предварителни проверки са 245 бр.

На основание изготвените от тези проверки констативни актове в регистъра по чл. 10, ал. 1 т. 2 от ЗЗЛД са вписани 243 администратори, на един е отказано вписване и на един процедурата е прекратена.

През този период приключиха плановите проверки на „Метро Кеш енд Кери България“ ЕООД, „Изи Асет Мениджмънт“ АД, Държавен фонд „Земеделие“ и „Рила турс 2001“ ООД. При последната не бяха открити нарушения на ЗЗЛД, а на останалите бяха издадени задължителни предписания. От плановите проверки за 2013 г. приключи и проверката на Бюро „Сирене“ към дирекция „Международно оперативно сътрудничество“ на Министерство на вътрешните работи, във връзка с Шенгенска информационна система, при която не бяха открити нарушения на ЗЗЛД.

Във връзка с изпълнение на утвърдения „План за извършване на текущи проверки по инициатива на Комисията за защита на личните данни за 2013 г.“ бяха открити проверките на Изпълнителна агенция по горите и „Ти Би Ай Лизинг“ ЕАД.

През януари и февруари 2013 г. са съставени 4 акта за установяване на административни нарушения и са издадени 11 наказателни постановления. Сред най-често срещаните нарушения на ЗЗЛД е неспазване разпоредбите на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД (не са предприети необходимите технически и организационни мерки за защита на личните данни), чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД (обработване на лични данни преди да се подаде заявление за регистрация) и чл. 18, ал. 3, вр. ал. 2, т. 2 и т. 3, вр. чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД (обработване на лични данни за целите на нов регистър без да е уведомена КЗЛД за промяната на данните от първоначалното заявление за регистрация, преди нейното извършване).

РЕГИСТРАЦИЯ НА АД

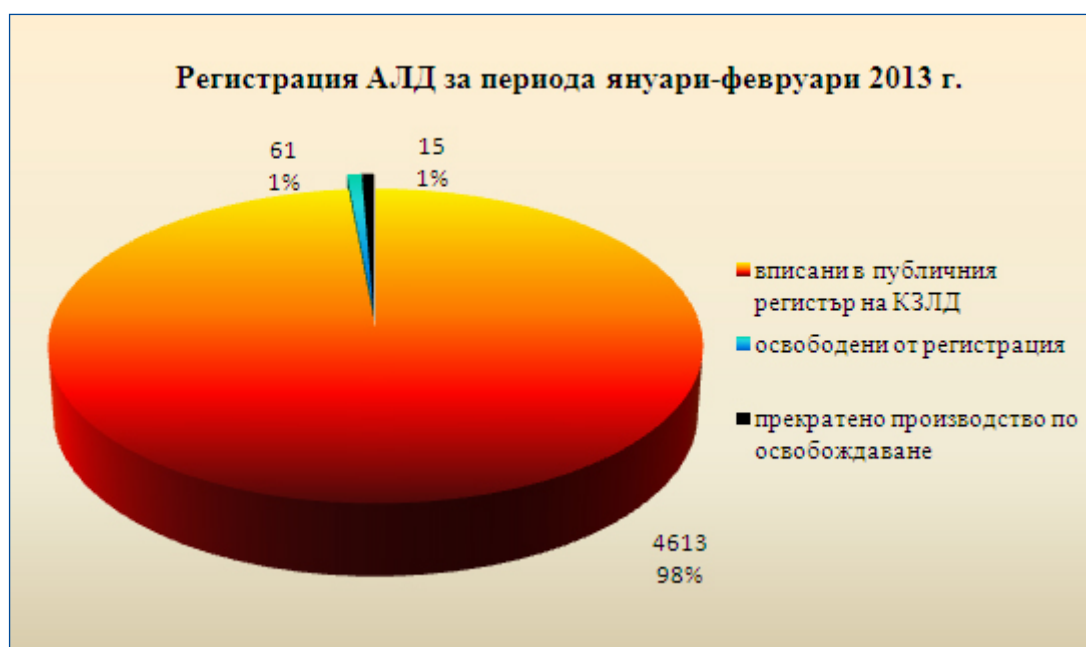
ИНФОРМАЦИЯ ОТ ОТДЕЛ “РЕГИСТЪР И АРХИВ” ЗА ПЕРИОДА ЯНУАРИ-ФЕВРУАРИ 2013 г.

През периода януари-февруари 2013 г. в електронната система за регистрация на администратори на лични данни (еРАЛД) бяха създадени нови 6356 потребителски профила на АД. От тях 6255 са на АД, подали заявление за вписване в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД и 101- на такива, желаещи да бъдат освободени от задължението за вписване в този регистър. В резултат на това в еРАЛД вече има създадени 27997 потребителски профила – 250704 на АД, подали заявления за регистрация и 29269- на тези, които са изявили желание за освобождаване от това задължение. За 5818 АД са създадени по два профила: за заявление за регистрация и за молба за освобождаване от задължение за вписване в регистъра на КЗЛД.

През този период КЗЛД е взела решения:

- за вписване в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД - 5511 АД. С това общият брой на вписаните АД в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД става 209638;
- за освобождаване от задължението за вписване в регистъра на КЗЛД – 45 АД, с което общият брой на освободените от регистрация достигна 26997;
- за прекратяване на производството по освобождаване от задължението по вписване в регистъра на КЗЛД – 37 АД, с което общият им брой достигна 1474;
- за отказ вписването в регистъра на КЗЛД – 1 АД, с което общият им брой става 1410.

За проверка по чл. 176 на ЗЗЛД са подадени 362 АД, в това число 136 АД съгласно решение на КЗЛД от 03.08.2011 г.

През периода са обработени 5336 новопопадени на хартиен носител заявления за регистрация и молби за освобождаване от задължение за вписване. През еРАЛД са изпратени 13760 електронни съобщения до АД, а във входящата поща на системата са получени 115 писма, по които е взето отношение. Направени са общо 9 актуализации на регистър БУЛСТАТ с получените от Агенцията по вписванията извадки, включващи нововписани и субекти с промяна на обстоятелствата по последното им състояние.

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

РЕШЕНИЕ № Ж 129/2012 г. гр. София, 07.01.2013 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, в открито заседание, проведено на 05.12.2012 г. (Протокол № 45), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № Ж 129/20.06.2012 г., подадена от В.И.В. срещу „К.Б.М.” ЕАД (Г.).

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, в която жалбоподателката сочи, че от офис на „К.Б.М.” ЕАД е закупила мобилен апарат и е сключила двугодишен договор за ползване на мобилни услуги. За целта личната ѝ карта е била преснимана, въпреки несъгласието ѝ.

В.И.В. счита, че е извършена злоупотреба с личните ѝ данни от страна на мобилния оператор, изразяваща се в предоставянето им на „С.Г.Г.” ООД, както и на „М.Б.” ЕАД.

Към жалбата са приложени ксерокопия на: Договор за мобилни услуги № 0826034 от 15.04.2005 г.; Покана за доброволно изпълнение от „М.Б.” ЕАД; Уведомление от „Д.С.” ООД; Уведомление от 10.04.2012 г. от Г. и Искова молба до Районен съд – гр. Плевен.

Жалбата, подадена от В.И.В. срещу „К.Б.М.” ЕАД е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежават „К.Б.М.” ЕАД, „С.Г.Г.” ООД, „М.Б.” ЕАД и „Д.С.” ООД.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В заседание, проведено на 24.10.2012 г. (Протокол № 39), Комисията обявява жалбата за допустима и я насрочва за разглеждане по същество на 05.12.2012 г. Като страни в административното производство конституира жалбоподателката В.И.В. и ответни страни - „К.Б.М.” ЕАД, „С.Г.Г.” ООД, „М.Б.” ЕАД и „Д.С.” ООД в качеството им на администратори на лични данни.

С писма с изх. № П 2984/06.07.2012 г., № П 2979/06.07.2012 г. и № П 2977/06.07.2012 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) дружествата „К.Б.М.” ЕАД, „С.Г.Г.” ООД и „М.Б.” ЕАД са уведомени за откритото административно

производство и на основание чл. 36 от АПК са изискани становища, както и относими към жалбата доказателства.

В отговор, с писмо с вх. № С 320/18.07.2012 г., от „К.Б.М.” ЕАД е получено становище, в което се посочва, че жалбоподателката е страна по три договора за мобилни услуги. За ползвани услуги г-жа В.И.В. не е заплатила в срок задълженията си, поради което от Г. са й изпратени както месечните фактури, така и покани за доброволно изпълнение. Но поради неплащане, мобилният оператор е възложил на „М.Б.” ЕАД събирането на задължения от свои абонати, в т.ч. и на В.И.В. на правно основание - сключен на 01.09.2010 г. договор с дружеството. Твърди се, че въпреки всички покани и действия не е последвало заплащане на дължимите и изсичуеми задължения, поради което Г. е цедирало вземането си към жалбоподателката на „С.Г.Г.” ООД, съгласно Договор за цесия от 21.03.2011 г.

Към писмото са приложени заверени ксерокопия на: Договори за мобилни услуги от 15.04.2005 г. и Допълнителни споразумения към него от 11.08.2007 г. и 15.02.2008 г.; Покани за доброволно изпълнение от 19.08.2009 г. и 19.09.2009 г.; Кредитно известие № 7135599101/20.09.2009 г.; Фактура № 7131786005/20.06.2009 г. и № 7133027835/20.07.2009 г.; Договор от 01.09.2009 г. с „М.Б.” ЕАД; Договор за прехвърляне на вземания от 31.03.2011 г. със „С.Г.Г.” ООД.

В отговор на писмо с изх. № П 4880/27.09.2012 г. на Председателя на КЗЛД, от Г. е получено допълнение към становището, в което се посочва, че приложеното към жалбата Уведомление касае взаимоотношения между „С.Г.Г.” ООД и дружеството „Д.С.” ООД, на което дружество операторът не е предоставял лични данни на свои абонати.

От „С.Г.Г.” ООД е получено становище с вх. № С-535/11.10.2012 г., в което се твърди, че по силата на договор за цесия, фирмата за събиране на вземания е встъпила в правото си на кредитор. За целта г-жа В.И.В. е била надлежно уведомена чрез изпращане на писмо от куриерска агенция „Д.С.” ООД на посочения от нея в договора за мобилни услуги адрес за кореспонденция.

В отговор на писмо с изх. № П-5727/31.10.2012 г. на Председателя на КЗЛД, от „Д.С.” ООД е получено становище с вх. № П4989/03.10.2012 г., в което се посочва, че дружеството изпълнява дейности по обработка на данни и подготовка на персонализирани съобщения от името и за сметка на своите клиенти. Твърди се, че по силата на договор, сключен със „С.Г.Г.” ООД, „Д.С.” ООД подготвя и изпраща информация към лица, с които „С.Г.Г.” ООД е в някакво отношение. В конкретния случай, приложеното към жалбата Уведомление е подготвено и изготвено от „Д.С.” ООД.

Към становището е приложено заверено ксерокопие на Договор от 14.01.2010 г.

С оглед изясняването на факти и обстоятелства по жалбата, с писмо с изх. № П 2976/06.07.2012 г. и повторно с писмо с изх. № П-5755/01.11.2012 г. на Председателя на КЗЛД, от Районен съд – гр. Плевен е изискана информация за хода и резултатите от предприетите от тяхната институция действия по случая.

С писмо с вх. № П-5881/08.11.2012 г. от Плевенски районен съд уведомяват Комисията, че има образувано гр. д. № 2834/2012 г. по описа на ПЛРС с ищец „С.Г.Г.” ООД против В.И.В., по което има постановено решение. Към писмото е приложено Решение № 1461/10.10.2012 г. на ПЛРС.

За открито заседание на Комисията за защита на личните данни за разглеждане на жалбата по същество, проведено на 05.12.2012 г., страните са редовно уведомени. Жалбоподателката не се явява, не изпраща процесуален представител. За „К.Б.М.” ЕАД се явява юрк. Л.К. За „С.Г.Г.” ООД се явява юрк. Е.Д.М. с пълномощно по преписката. „М.Б.” ЕАД се представлява от адв. А.П.К. с конкретно пълномощно да представлява дружеството.

В чл. 1, ал. 2 от Закона за защита на личните данни е гарантирана неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Преценката относно основателността на жалбата следва да се обвърже с наличие на

неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателката от администратор на лични данни.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД изчерпателно са посочени основанията за допустимост за обработване на лични данни. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица, следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването. Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят е едно от условията за допустимост за обработване на лични данни, което кореспондира с целта на ЗЗЛД по смисъла на чл. 1, ал. 2 от Закона.

От приложените от „К.Б.М.” ЕАД копия на Договори за мобилни услуги от 15.04.2005 г., от 11.08.2007 г. и от 15.02.2008 г. е видно, че са налице валидни правоотношения между страните. Г-жа В.И.В. е предоставила доброволно личните си данни с оглед сключените договори. Този факт не се оспорва от жалбоподателката, която потвърждава, че е абонат на Г. От изложеното следва извода, че е налице изричното съгласие на физическото лице по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД „К.Б.М.” ЕАД да обработва личните й данни.

От събраните към жалбата писмени доказателства безспорно е установено обстоятелството, че „К.Б.М.” ЕАД обработва по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД личните данни на жалбоподателката във връзка с договорните отношения между страните.

Жалбата е насочена срещу злоупотреба с личните данни на жалбоподателката, изразяваща се в предоставянето им на трети лица без знанието и съгласието й. По смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД “разпространяване” на лични данни представлява обработване на лични данни.

Неразделна част от всеки индивидуален договор са Общите условия на Г. за взаимоотношения с потребители на мобилни телефонни услуги. В т. 12 от договорите за мобилни услуги, подписани от В.И.В. се съдържа текст, съгласно който с подписването му абонатът декларира, че е запознат и съгласен с Общите условия за ползване на мрежата на Г.. В чл. 5 от Общите условия се съдържа текст, съгласно който Г. може да ги изменя и допълва, като информира потребителите на страницата си в Интернет на общодостъпния и публичен адрес: www.globul.bg, предвид на което абонатът се счита уведомен за последващите промени.

В т. 43 от Общите условия, се съдържа текст, съгласно който потребителят се съгласява „К.Б.М.” ЕАД да предоставя личните му данни на други физически или юридически лица за целите на събиранията на вземанията, както и за изготвяне на кредитна оценка.

За ползвани услуги жалбоподателката не е заплатила задълженията си по фактури от месец юни и юли 2009 г. Тъй като плащане не е постъпило и след отправените на 20.08.2009 г. и на 19.09.2009 г. покани за доброволно изпълнение, мобилният оператор възлага за събиране на задължението й на „М.Б.” ЕАД на правно основание – сключен на 01.09.2010 г. договор, по силата на който изпълнителят приема да организира събирането на неизплатени суми от абонати на Г. На правно основание - сключен на 17.09.2009 г. Договор за цесия и Пълномощно от 02.04.2010 г., мобилният оператор цедира вземането си към г-жа В.И.В. на „С.Г.Г.” ООД. Фирмата за събиране на вземания встъпва в правата си на кредитор и предприема различни законосъобразни мерки с оглед събирането на вземането. За извършеното прехвърляне, на жалбоподателката е изпратено Уведомление от „Д.С.” ООД.

От изложеното следва извода, че личните данни на жалбоподателката са обработени законосъобразно от страна на администраторите на лични данни, в съответствие с императивните законови изисквания.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение по случая, имайки предвид представените писмени доказателства и становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Г-жа Мария Матева – член на КЗЛД, гласува с особено мнение, изразяващо се в следното: при

неналичие на уведомяване на длъжника по чл. 99 от ЗЗД, което е основание за прехвърляне на личните данни от първоначалния кредитор на следващия кредитор по договора за цесия, договорът не е влязъл в сила, поради което счита, че данните на В.И.В. са предоставени неправомерно.

Съгласно изискванията на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД, администраторът на лични данни предприема необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване.

Видно от Уведомление с изх. № 67/24.04.2012 г. от „К.Б.М.” ЕАД, приложено от В.И.В. към жалбата и към писмо с вх. № С-533/10.10.2012 г., мобилният оператор не е изпълнил това задължение. Уведомлението относно извършената цесия съдържа имената и ЕГН на следните лица: А.М.М., Р.П.Р., И.Г.З., Е.Г.Х., В.И.Г., Х.И.Ш., К.А.Б., М.Д.С. и К.Т.С., както и на жалбоподателката. С тези действия администраторът на лични данни е нарушил императивни законови разпоредби, съдържащи се в чл. 23, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, като не е предприел необходимите технически и организационни мерки, за да защити личните данни на свои абонати от неправомерното им разпространяване.

На следващо място, на правно основание – Договор от 14.01.2010 г. със „С.Г.Г.” ООД, дружеството „Д.С.” ООД подготвя и изпраща информация към лица, с които фирмата за събиране на вземания е в някакви отношения. „Д.С.” ООД изпълнява дейности по обработка на лични данни и подготовка на съобщения от името и за сметка на „С.Г.Г.” ООД, какъвто е и настоящият случай. Видно от приложеното към жалбата уведомление, дружеството е изпратило на г-жа В.И.В. личните данни – имена, ЕГН, номера на договори и адреси, както на жалбоподателката, така и на следните физически лица: А.М.М., А.И.С., А.В.Д., Б.В.Б., Б.Х.В., В.И.Г., В.В.С., В.С.Т., В.Т.Т. и Д.М.Ш. По смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД „разпространяване” на лични данни е обработване на лични данни.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните. С оглед своите правомощия, съдържащи се в чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД да анализира и осъществява цялостен контрол за спазването на нормативните актове в областта на защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни констатира от събраните в хода на административното производство доказателства, че администраторите на лични данни - „К.Б.М.” ЕАД и „Д.С.” ООД не са предприели необходимите технически и организационни мерки, като са изпратили на жалбоподателката информация по отношение на трети лица. Обемът от личните данни е такъв, че лицата могат да бъдат индивидуализирани. Обработването на лични данни е неправомерно, тъй като разпространявайки данните на други лица, различни от адресата, администраторите на лични данни са нарушили императивна разпоредба, съдържаща се в чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД.

При определяне размера на налаганите с настоящото решение административни наказания, Комисията се съобрази с характера и степента на нарушенията и обществените отношения, които те засягат. От събраните по административната преписка доказателствата КЗЛД установи, че в случая са нарушени правата на повече от едно физическо лице и взе предвид обстоятелството, че настоящото наказание е първо както за дружеството „К.Б.М.” ЕАД, така и за „Д.С.” ООД.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2 във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 1 и т. 7 и чл. 42, ал. 9 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ :

1. Оставя без уважение жалба с рег. № Ж 129/20.06.2012 г., подадена от В.И.В. срещу „К.Б.М.” ЕАД.

2. Налага административно наказание - имуществена санкция в размер на 2 700 (две хи-

ляди и седемстотин) лева на „К.Б.М.” ЕАД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. София – 1766, *****, представлявано от З.К., затова, че дружеството „К.Б.М.” в качеството си на администратор на лични данни не е предприело необходимите технически и организационни мерки, за да защити личните данни на свои абонати от неправомерно разпространяване, с което е нарушен чл. 23, ал. 1 от Закона за защита на личните данни.

3. Налага административно наказание - имуществена санкция в размер на 2 500 (две хиляди и петстотин) лева на “Д.С.” ООД, БУЛСТАТ: **, с адрес за кореспонденция: гр. София – 1839, ***** представлявано от Т.Т., затова, че дружеството “Д.С.” ООД в качеството си на администратор на лични данни не е предприело необходимите технически и организационни мерки, за да защити личните данни на абонати на „К.Б.М.” ЕАД от неправомерно разпространяване, с което е нарушен чл. 23, ал. 1 от Закона за защита на личните данни.**

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, гр. София - 1431, бул. “Акад. Иван Гешов” № 15 или преведена по банков път:

Банка БНБ- ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, Булстат 130961721

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

О.М. Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж 136/2012 г.

София, 07.01.2013 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, в открито заседание, проведено на 05.12.2012 г. (Протокол № 45), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разглежда по същество жалба с рег. № Ж 136/22.06.2012 г., подадена от Д.В.Г. срещу „К.Б.М.” ЕАД (Г.).

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от Д.В.Г. чрез пълномощника си адв. Е.Г.Н., в която жалбоподателят сочи, че като абонат на „К.Б.М.” ЕАД му е начислено задължение в размер на 20.60 лв. Без знанието и съгласието на г-н Д.В.Г. мобилният оператор е предоставил личните му данни на „С.Г.Г.” ООД с цел събиране на вземането. Поради неплащане, фирмата за събиране на вземания е ползвала личните данни, за да заведе съдебно дело срещу жалбоподателя за издаването на изпълнителен лист с оглед събирането на дължимата сума. Д.В.Г. е обезпокоен и счита тези действия за злоупотреба с личните му данни, поради което моли Комисията да предприеме съответни действия с оглед правомощията си.

Към жалбата са приложени ксерокопия на Покана за доброволно изпълнение с изх. № 9766/07.11.2011 г.; Изпълнителен лист от 25.10.2011 г.; Пълномощно на АДД „И., Б., П.” и Пълномощно от 19.06.2012 г.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежават „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбата.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че на „К.Б.М.” ЕАД е издадено Удостоверение № 28772. Заявени са три регистъра: „Персонал”, „Потребители” и „Видеонаблюдение”. На „С.Г.Г.” ООД е издадено Удостоверение № 52178. Заявени са три регистъра: „Персонал”, „Длъжници” и „Клиенти”. Двете дружества са вписани в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри към КЗЛД.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, при сезирането й КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В редовно заседание, проведено на 24.10.2012 г., Комисията обявява жалбата за допустима и я насрочва за разглеждане по същество на 05.12.2012 г. Конституира като страни в административното производство жалбоподателя Д.В.Г. и ответни страни – „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД в качеството им на администратори на лични данни.

В условията на служебното начало, с писма с изх. № П 3500/25.07.2012 г. и № П 3501/25.07.2012 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), дружествата „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД са уведомени за откритото административно производство и на основание чл. 36 от АПК са изискани становище и относими доказателства към жалбата.

В отговор, с писмо с вх. № С373/06.08.2012 г., от Г. е получено становище, в което се сочи, че жалбоподателят е страна по договор за мобилни услуги за номер ****. Поради неплащане за ползвани услуги, СИМ картата е изключена и вземането е прехвърлено на „С.Г.Г.” ООД с оглед събирането му.

Към становището са приложени: Пълномощно на Л.К., Пълномощно на Й.И. и Договор за прехвърляне на вземания от 17.09.2009 г. със „С.Г.Г.” ООД.

С писма с изх. № П 4049/21.08.2012 г. и № П 4050/21.08.2012 г. на Председателя на КЗЛД, повторно от „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД са изискани доказателства за наличие на неизплатени задължения на жалбоподателя, доказателства за надлежно уведомяване, както и заверени ксерокопия на настоящи и прекратени договори с Д.В.Г.

С писмо с вх. № С 422/31.08.2012 г., от „С.Г.Г.” ООД е изпратено заверено ксерокопие на Договор за прехвърляне на вземания от 17.09.2009 г. с „К.Б.М.” ЕАД.

В становище с вх. № С 449/10.09.2012 г. от „С.Г.Г.” ООД се сочи, че по силата на договор за прехвърляне на вземания, Г. прехвърля вземания по договори за мобилни услуги, в т.ч. и на жалбоподателя. Твърди се, че съгласно нотариално заверено изрично пълномощно, „К.Б.М.” ЕАД е упълномощил фирмата за събиране на вземания да уведоми длъжниците за сключения договор. С писмо с вх. № ПЪЛН-63/04.12.2012 г. от „К.Б.М.” ЕАД е представено копие на Пълномощно от 02.07.2012 г., по силата на което „С.Г.Г.” ООД се упълномощава да извърши от името и за сметка на Г. уведомяването на длъжниците, чиито вземания са предмет на договора за цесия.

С писмо с вх. № С 417/29.08.2012 г., от Г. са предоставени заверени ксерокопия на: Договор за

мобилни услуги № 0598178 от 15.01.2004 г. и Приложение към него и Данъчни фактури № 5025067201, № 5025772316, № 5026543335.

С писмо с вх. № С 449/10.09.2012 г. от „С.Г.Г.” ООД е получено становище, в което се сочи, че по силата на сключения договор за цесия, „К.Б.М.” ЕАД прехвърля вземания по договори за мобилни услуги и дружеството встъпва в правото си на кредитор с всички произтичащи от това права и задължения. Твърди се, че съгласно изрично пълномощно от цедента, г-н Д.В.Г. е бил надлежно уведомен. С писмо с вх. № С 422/31.08.2012 г. от „С.Г.Г.” ООД е изпратено заверено ксерокопие на Договор за прехвърляне на вземания от 17.09.2009 г.

За откритото заседание на Комисията за защита на личните данни, проведено на 05.12.2012 г. (Протокол № 45), страните са редовно уведомени. Жалбоподателят се явява лично и с адв. Е.Г.Н.. „К.Б.М.” ЕАД се представлява от юрк. Л.К. с пълномощно по преписката. За „С.Г.Г.” ООД се явява юрк. Е.Д.М. с конкретно пълномощно по жалбата. Адв. Н. заявява, че счита жалбата за основателна, тъй като счита предоставянето на личните данни на жалбоподателя на трето лице за нарушение на ЗЗЛД. Юрк. К. посочва, че от страна на Г. е осъществено правомерно обработване на личните данни на г-н Д.В.Г., получени чрез сключването на договор за мобилни услуги и счита жалбата за неоснователна. Юрк. М. счита жалбата за необоснована и неоснователна, тъй като дружеството „С.Г.Г.” ООД, което представлява, обработва лични данни на валидно правно основание. Относно уведомяването на длъжника посочва, че тълкуването на разпоредбата на чл. 99, ал. 4 от ЗЗД не е предмет на настоящото административно производство, тъй като засяга облигационни правоотношения, свързани с реализиране на права.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. Съгласно чл. 2, ал. 2, т. 3 от Закона личните данни следва да бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват.

Преценката относно основателността на жалбата следва да се обвърже с наличие на неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя от администратор на лични данни.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД изчерпателно са посочени основанията за допустимост за обработване на лични данни. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица, следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването. Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят е едно от условията за допустимост за обработване на лични данни, което кореспондира с целта на ЗЗЛД по смисъла на чл. 1, ал. 2 от Закона. От приложеното от „К.Б.М.” ЕАД копие на Договор № 0598178/15.01.2004 г. и Приложение към него е видно, че между страните е налице валидно правоотношение. Г-н Д.В.Г. е предоставил доброволно личните си данни с оглед сключения договор. Този факт не се оспорва от жалбоподателя, който потвърждава, че е абонат на Г. От изложеното следва извода, че е налице изричното съгласие на физическото лице по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД „К.Б.М.” ЕАД да обработва личните му данни.

От събраните към жалбата писмени доказателства безспорно е установено обстоятелството, че „К.Б.М.” ЕАД обработва по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД личните данни на жалбоподателя във връзка с договорните отношения между страните.

Жалбата е насочена срещу злоупотреба с личните данни на жалбоподателя, изразяваща се в предоставянето им на трети лица без знанието и съгласието му. По смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД “разпространяване” на лични данни представлява обработване на лични данни.

Неразделна част от всеки индивидуален договор са Общите условия на Г. за взаимоотношения с потребители на мобилни телефонни услуги. В т. 12 от Договора за мобилни услуги, подписан от г-н Д.В.Г., се съдържа текст, съгласно който с подписването му абонатът декларира, че е запознат и съгласен с Общите условия за ползване на мрежата на Г. В чл. 5 от Общите условия се съдържа текст, съгласно който Г. може да ги изменя и допълва, като информира потребителите на страницата

си в Интернет на общодостъпния и публичен адрес: www.globul.bg., предвид на което абонатът се счита уведомен за последващите промени.

В т. 43 от Общите условия, се съдържа текст, съгласно който потребителят се съгласява „К.Б.М.” ЕАД да предоставя личните му данни на други физически или юридически лица за целите на събиранията на вземанията, както и за изготвяне на кредитна оценка.

За ползвани услуги жалбоподателят не е заплатил задължения по Фактури № 5025067201, № 5025772316, № 5026543335, който факт не е спорен. Адв. Н. потвърждава (Протокол от 04.12.2012 г.), че Д.В.Г. е заплатил задълженията си, поради което изпълнителното дело срещу него е приключило. На правно основание - сключен на 17.09.2009 г. Договор за цесия и Пълномощно от 02.04.2010 г., мобилният оператор цедира вземането си към г-н Д.В.Г. на „С.Г.Г.” ООД. Фирмата за събиране на вземания встъпва в правата си на кредитор и предприема различни законосъобразни мерки с оглед събирането на вземането.

От изложеното следва извода, че личните данни на жалбоподателя са обработени законосъобразно както от „К.Б.М.” ЕАД, така и от „С.Г.Г.” ООД, в качеството им на администратори на лични данни, в съответствие с императивните законови изисквания.

Относно размера на дължимите суми, както и начислените неустойки и такси касаят отношения, които не са включени в компетентността на административния орган.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на действителни факти от значение по случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията, приема жалбата за **неоснователна**.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Остава без уважение жалба с рег. № Ж 136/22.06.2012 г., подадена от Д.В.Г. срещу „К.Б.М.” ЕАД.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 563/2012 г.
София, 23.01.2013г.

Комисия за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 28.11.2012г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 разгледа по същество жалба с рег. №563/02.02.2012г., подадена от подадена от Е.К.Д. срещу БТК АД и „Н.Г.” ООД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна. С решение на КЗЛД, взето на закрито заседание, проведено на 04.07.2012г., жалбата е обявена за допустима, като ответна страна в административното производство са конституирани БТК АД и „Н.Г.” ООД.

Е.К.Д. сезира Комисията с жалба, в която твърди, че организаторът на играта „Стани милионер”, притежава свързаните с нея лични данни без изричното ѝ съгласие за това. Твърди се, че дружеството се е снабдило с личните данни, посредством БТК АД, с което дружество жалбоподателката има сключен договор за предоставянето на мобилни услуги. Излагат се аргументи от страна на госпожа Е.К.Д., че сключеният договор с мобилния оператор съдържа твърде неясни клаузи, а част от тях препращат към Общите условия на дружеството, които от своя страна непрекъснато се променят. В жалбата се твърди още, че БТК АД не е предприело всички технически и организационни мерки за защита на личните данни от случаен и неправомерен достъп до тях, разпространила ги е неправомерно на трето лице, което от своя страна упражнява психически тормоз.

Госпожа Е.К.Д. иска от Комисията да назначи експертиза, която да установи, дали организаторът на играта „Стани милионер” – „Н.Г.” ООД е получило правомерен достъп до свързаните с нея лични данни, дали БТК АД е нарушило разпоредбите на ЗЗЛД и е предоставило личните ѝ данни на друго дружество без изричното съгласие за това.

Жалбоподателката иска да бъде блокиран достъпа до личните ѝ данни от всички доставчици на игри.

Към жалбата като доказателства се прилагат: копие от договора, сключен с БТК АД от 13.04.2006г. и разпечатки на част от получените съобщения, доказващи, че организатора на играта, разполага с личните ѝ данни.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от БТК АД и „Н.Г.” ООД.

Идентична жалба, с тази, с която е сезирана Комисията е препратена по компетентност от Комисия за защита на потребителите на 14.02.2012г.

На 23.02.2012г. в деловодството на Комисията е постъпило писмено становище от БТК АД. В него се сочи, че жалбоподателката е титуляр на различни услуги, които предлага мобилният оператор, а именно: седем мобилни услуги, три интернет услуги, един фиксиран телефонен пост и една телевизионна услуга. Посочените услуги се предоставят по различни договори и допълнителни споразумения към тях, сключвани в периода до месец януари 2012г.

Излагат се твърдения в становището, че между БТК АД и „Н.Г.” ООД има сключен договор, по силата на който БТК АД осигурява ползването на кратък номер 1455. Съгласно договора, БТК АД предоставя на „Н.Г.” ООД електронна съобщителна услуга, но по никакъв начин не се обменят между дружествата лични данни на клиентите на мобилния оператор. БТК АД осигурява единствено

техническа възможност за ползването на кратък номер, от номерационния капацитет на дружеството. Изпращаните съобщения се прави по преценка на ползвателя на номера - „Н.Г.” ООД. Сочи се съдебна практика, която постановява, че отговорността за изпращане на рекламни съобщения, е на търговеца, чиито услуги се рекламират, а не на оператора, осигуряващ съобщителната услуга, чрез която това се извършва.

БТК АД твърди, че видно от приложените към жалбата разпечатки на съобщенията, получавани от жалбоподателката, същите не съдържат лични данни, а на следващо място може да се предполага, че госпожа Е.К.Д. се е регистрирала за участие в играта, което да е причината за получаването им.

До „Н.Г.” ООД са изготвени 5 писма, с които е изискано изразяването на становище по жалбата на Е.К.Д. и представянето на относими документи. Видно от известията за доставка, писмата са получени, дадените срокове за изпълнение на указанията са изтекли и дружеството не е представило нищо по случая. С решение №563/18.09.2012г. на КЗЛД е наложена имуществена санкция на „Н.Г.” ООД за нарушение на чл.22, ал.5 от ЗЗЛД - отказ от съдействие на Комисията при упражняване на правомощията ѝ. Решението е оспорено от дружеството и към момента съдебното производство не е приключило.

След налагане на наказание на дружеството за отказ от съдействие на Комисията, на 04.10.2012г. е депозирано в деловодството на КЗЛД писмено становище от „Н.Г.” ООД, ведно с доказателства към него.

В становището се сочи, че с Решение №И-848/30.06.2010г., издадено от държавната Комисия по хазарта, на дружеството е дадено разрешение за организиране и провеждане на хазартна игра със залагания върху случайни събития, с познаване на факти и събития, чрез телекомуникационно средство за срок от 5 години. С решението са утвърдени „Задължителни игрални условия и правила за организиране и провеждане на хазартна игра със залагания върху случайни събития, чрез телекомуникационно средство”. Във връзка с решението “Н.Г.” ООД е организирано игра с наименование „СМС за милиони”, чиито участници следва да бъдат абонати и ползватели на услугите на някой от трите телекомуникационни оператори, които предоставят мобилни услуга sms-кратко текстово съобщение.

В съответствие със Закона за хазарта и Задължителните игрални условия и правила за организиране и провеждане на играта „СМС за милиони” е определено, че лице, което желае да участва в играта следва да се регистрира, като изпрати СМС, съдържащ неговия единен граждански номер. В тази връзка, участие в играта може да се осъществи едва след изпращането на единният граждански номер на посоченият номер. Получаването на СМС, съдържащи въпроси е възможно само, ако потребителят е направил предварителна регистрация чрез кратко текстово съобщение с изпращане на ЕГН-то си. Сочи се, че видно от приложените доказателства от БТК АД още през месец декември 2011г., жалбоподателката е получавала СМС-и с въпроси, от което следва, че тя е направила регистрация за участие в играта съвсем доброволно, предоставяйки своя единен граждански номер.

В писменото становище на “Н.Г.” ООД се сочи още, че регистрацията за участие в играта важи за цял пълен цикъл на играта и участникът може да се включи в нея по всяко време. Посочва се и възможността за прекратяване на участие в играта, като действията които следва да се предприемат са подробно описани в условията на играта.

Към становището като доказателства се прилагат: задължителни игрални условия и правила за провеждане на играта „СМС за милиони” със залагания върху случайни събития с познаване на факти и събития, организирана от “Н.Г.” ООД чрез телекомуникационен оператор и договор между БТК АД и “Н.Г.” ООД.

С оглед необходимостта от събиране на допълнителни доказателства от “Н.Г.” ООД и изискването на чл.34 от АПК за участие на страните в административното производство, Комисията е насрочила второ открито заседание за 28.11.2012г., за да имат възможност страните да се запознаят с новопостъпилите доказателства и да изразят становището си по тях.

Изискани са допълнителни доказателства от „Н.Г.” ООД, от които да се установи твърдението им, че жалбоподателката се е регистрирала в хазартна игра, респективно предоставянето на свързаните с нея лични данни, съгласно чл.14, ал.2 от задължителни игрални условия и правила за провеждане на играта „СМС за милиони” със залагания върху случайни събития с познаване на факти и събития, организирана от „Н.Г.” ООД чрез телекомуникационен оператор. Указано е от страна на КЗЛД на ответното дружество, че доказването на положителният факт, че госпожа Е.К.Д. е направила регистрация за участие в играта, респективно е предоставила личните си данни доброволно при наличие на съгласие от нейна страна е в тежест на дружеството, което от своя страна представлява и основание за обработването им.

В изпълнение на дадените указания, на 29.10.2012г. е постъпила молба от „Н.Г.” ООД, без приложени към нея доказателства. В молбата се сочи, че регистрацията на госпожа Е.К.Д. за участие в играта е извършена чрез обаждане на 28.10.2011г. в 19.27 часа от номер 0878 112 017. Лицето, което е позвъняло е чуло записано съобщение, с което е уведомено, за играта, възможните печалби от нея, както и, че за да вземе участие следва да има навършени 18 години, поради което следва да въведе 10-те цифри на единния си граждански номер. Лицето, което е позвънило на телефона на играта е въвело от клавиатурата на телефона си ЕГН:****.

На 27.11.2012г., жалбоподателката е депозирала допълнителни доказателства, установяващи обработването на свързаните с нея лични данни /разпечатка на съобщенията от телефона/ и два броя заповеди, издадени от Комисия за защита на потребителите, с които се забранява на БТК АД и „Н.Г.” ООД да прилагат нелоялна заблуждаваща търговска практика при изпращането на съобщения, за участие в хазартната игра „СМС за милиони”. Не са приложени доказателства, че двете заповеди са влезли в законна сила.

На основание изложеното, Комисия за защита на личните данни приема, че жалбата частично е основателна, поради следните съображения:

От събраните по административната преписка доказателства се установи по безспорен начин, че жалбоподателката е сключила няколко договор с мобилния оператор за предоставянето на различни видове услуги. Този факт не е спорен между страните, тъй като се твърди и от двете страни, наличието на договорни отношения. Той се подкрепя и от приложената към жалбата Договор заявка Форма 1А с дата 13.06.2006г. Наличието на договорни отношения между физическото лице, чиито лични данни се обработват и администратор на лични данни е предпоставка за допустимост при обработването. В чл.4, ал.1, т.3 от ЗЗЛД, законодателят е предвидил, че наличието на договорни отношения е условие за допустимост при обработването.

В клауза на Договор-заявка форма 1А е уговорено, че клиента на мобилния оператор декларира, че е информира за обстоятелството, че предоставените от него данни във връзка със сключването на договора са лични данни по смисъла на ЗЗЛД и че ги предоставя доброволно, за да бъдат реализирани правата му по сключения договор. С подписването на договора-заявка, госпожа Е.К.Д. е изразила съгласието си, свързаните с нея лични данни да бъдат обработвани от страна на БТК АД за целите на сключения между тях договор, поради което е налице още едно от условията за допустимост при обработването на лични данни, визирани изчерпателно в разпоредбата на чл.4 от ЗЗЛД. Личните данни на жалбоподателката са обработени от администратор на лични данни, при наличието на правно основание за това, при спазването на принципите, на които следва да се основава обработването.

В жалбата се сочи конкретно нарушение, извършено от БТК АД, а именно, че неправомерно е предоставило на организатора на играта „Стани милионер”, „Н.Г.” ООД.

На Комисия за защита на личните данни е служебно известен факта, че играта „Пари на мига” е с период на провеждане 18.05.2011г. – 30.06.2011г. (<http://www.181.bg/rules/>), играта „Стани милионер” (<http://www.145.bg/rules/>) е с период на провеждане 17.10.2011г. – 08.01.2012г. и представляват етапи на играта „СМС ЗА МИЛИОНИ”, която е хазартна по смисъла на чл.2, във връзка с чл.64 от Закона за хазарта. Организатор на играта е „Н.Г.” ООД, което е получило съответните разрешения от Държавната

комисия по хазарта. Игра се осъществява чрез номера, предоставени на организатора, както от „М.” ЕАД, въз основа на договор и анекс към него, сключени на 10.09.2010г. и анекси от 16.05.2011г. и 14.10.2011г., така и от „К.Б.М.” ЕАД и от „БТК” АД.

Видно от правилата на играта, достъпни на интернет адрес <http://www.145.bg/rules/>, за да се включи в нея участникът следва да се регистрира чрез безплатен SMS, изпратен на кратък номер 145, или чрез безплатно телефонно обаждане на телефон 145, като предостави единния си граждански номер. Регистрацията е еднократна, като съгласно т.10.1 от Правилата, осъществяваните регистрации в предходните цикли на играта „СМС ЗА МИЛИОНИ” са валидни и тяхното подновяване не е необходимо. Съдействието на мобилният оператор, независимо кой от трите мобилни оператор е, при провеждане на играта, се изчерпва с предоставянето на „Н.Г.” ООД на кратки номера 145 и 1455, осигуряване на телекомуникационна връзка на крайните потребители с тези номера и с осигуряване работата на мобилната наземна мрежа. Участие в играта може да се осъществи едва след като и ако лицето изпрати своето ЕГН на посочения номер. От потребителите на играта не е скрито, че се записват да участва в хазартна игра, което презюмира факта установяване на самоличността на участника, с цел изплащане на печалбата, която евентуално е спечелил.

БТК АД излага твърдения в становището си, че между него и „Н.Г.” ООД има сключен договор, по силата на който БТК АД осигурява ползването на кратък номер 1455. Съгласно договора, БТК АД предоставя на „Н.Г.” ООД електронна съобщителна услуга, но по никакъв начин не се обменят между дружествата лични данни на клиентите на мобилния оператор. БТК АД осигурява единствено техническа възможност за ползването на кратък номер, от номерационния капацитет на дружеството. Изпращаните съобщения се прави по преценка на ползвателя на номера - „Н.Г.” ООД. Сочи се съдебна практика, която постановява, че отговорността за изпращане на рекламни съобщения, е на търговеца, чиито услуги се рекламират, а не на оператора, осигуряващ съобщителната услуга, чрез която това се извършва.

БТК АД твърди, че видно от приложените към жалбата разпечатки на съобщенията, получавани от жалбоподателката, същите не съдържат лични данни, а на следващо място може да се предполага, че госпожа Е.К.Д. се е регистрирала за участие в играта, което да е причината за получаването им.

Във връзка с изложеното, следва да се приеме, че липсват доказателства по административната преписка, че мобилният оператор е предоставил свързаните с госпожа Е.К.Д. лични данни на „Н.Г.” ООД. Недоказването на твърденията на жалбоподателката, че ответната страна е предоставила свързаните с нея лични данни на организатора на хазартната игра – „Н.Г.” ООД, води до оставяне без уважение жалбата в тази част, като недоказана.

Организаторът на хазартната телефонна игра не е ангажирал доказателства, от които да се установи дали Е.К.Д. е направила регистрация за играта, което да е основание за получаването на кратки текстови съобщения на мобилния си телефон. Дружеството е посочило само, че от телефонен номер ***** на 28.10.2011г. в 19.27 часа е проведен разговор, като не се сочи лицето, което е провело разговора. Уточнено е само, че то е въвело от клавиатурата на телефона си ЕГН:****. Тези твърдения не са подкрепени с доказателства, от което следва, че същите остават недоказани.

От административната преписка се установи, че освен администратора на лични данни БТК АД, „Н.Г.” ООД също е обработил личните данни на Е.К.Д. Във връзка с контролните правомощия, дадени и с разпоредбата на чл.10, ал.1, т.1 от ЗЗЛД и наведените в жалбата оплаквания, Комисията извърши контрол и по отношение на обработването на личните данни от „Н.Г.” ООД.

Дружеството не ангажира доказателства, от които да се установи наличието на правно основание, на което е обработило свързаните с жалбоподателката лични данни. Видно от приложените към жалбата доказателства, разпечатка на текстови съобщения се установява, че организатора на играта е изпратил множество рекламни съобщения и такива с поставянето на въпроси, които са необходими за спечелването на определени награди до госпожа Е.К.Д. от кратък номер 1455.

Приложението на Закона за защита на личните данни се обвързва с обработването на

информация, представляваща „лични данни” по смисъла на легалната дефиниция на чл. 2, ал. 1, съгласно която тя трябва да е достатъчна, за да може физическото лице да може да бъде идентифицирано. Информацията, с която разполага „Н.Г.” ООД за жалбоподателката е в такъв обем, че същата може да бъде индивидуализирана по безспорен начин, от което следва, че личните ѝ данни са обработени.

По смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗЗЛД „обработване на лични данни” е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване. От цитираното определение на понятието „обработване на лични данни” е видно, че всяко едно от посочените действия само по себе си или в определена последователност, представлява обработване на лични данни по смисъла на закона. В конкретния случай, описан в жалбата личните данни са обработени чрез използването /употребяването им/ им да се изпращат текстови съобщения, рекламиращи провежданата от „Н.Г.” ООД, хазартна игра. Обстоятелството на обработване на личните данни не е спорен. Многократно е дадена възможност на ответната страна в административното производство да изрази становището си по жалбата, което тя не е сторила в срок, поради което Комисията следва да приеме този факт за безспорен.

С чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Правомерното обработване на личните данни от страна на администраторите на лични данни, съгласно ЗЗЛД следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните. Наред с това законодателят е предоставил възможност, от една страна, на администраторите сами да определят целите и обема на обработваните данни, а от друга страна- на физическите лица правото да изразят свободната си воля за обработване на техните лични данни. Наличието на тяхното съгласие, съгласно чл. 4, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД, е едно от условията за допустимост на обработването на личните им данни от страна на администраторите.

В конкретния случай не е налице нито едно от условията за допустимост при обработването на лични данни, от което може да се приеме, че „Н.Г.” ООД, обработва свързаните с Е.К.Д. лични данни без правно основание.

Личните данни на Е.К.Д. не са обработени от „Н.Г.” ООД, нито в изпълнение на нормативно установено задължение, нито при наличието на изрично съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните, както и при липсата на договорни или пред договорни отношения между тях. Обработването не е извършено с цел защитата на живота и здравето на физическото лице, нито за изпълнение на задача, която се осъществява в обществен интерес. Обработването не е било необходимо и за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора на лични данни, както и за реализиране на негови законни интереси и тези интереси да са преимуществени пред тези на физическото лице. Липсата на правно основание за обработването на данните, съставлява административно нарушение на ЗЗЛД, което следва да бъде санкционирано.

С настоящето решение Комисия за защита на личните данни установи по безспорен начин, че „Н.Г.” ООД с ЕИК: ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ****, представлявано от К.Г.П. е обработило свързаните с Е.К.Д. лични данни за периода ноември-декември 2011г. и месец януари 2012г. чрез изпращането на множество съобщения. В част от изпратените от дружеството съобщения се съдържа информация свързана с жалбоподателката, по отношение на нейната възраст и рождено място. Обработването на личните данни е извършено без наличието на нито едно от условията за допустимост при обработването, посочени изчерпателно в чл.4 от ЗЗЛД. Липсата на условие за допустимост при обработването съставлява административно нарушение по смисъла на ЗЗЛД.

Комисията установи, че деянието не са извършено при условията на неизбежна отбрана или

крайна необходимост, поради което представлява административно нарушение.

Размерът на наложеното наказание за извършеното административно нарушение е съобразен със събраните по административната преписка доказателства и е определен над законоустановения минимум, с оглед утежняващите обстоятелства. На първо място утежняващото обстоятелство е отказът на администратора на лични данни да окаже съдействие на Комисията при събирането на доказателства по административната преписка и установяването на факти и обстоятелства от значения за случая. За това административно нарушение дружеството е санкционирано с нарочен административен акт. На второ място утежняващо обстоятелство се явява служебно известена на административния орган информация, че този вид нарушение на ЗЗЛД е извършено и спрямо други лица, въпреки, че по отношение на тях няма постановен административен акт, поради различни обстоятелства. От изложеното следва да се приеме, че с този вид нарушение са накърнени правата на голям кръг от физически лица.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е частично основателна, поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл.38, ал.2 във връзка с чл. 42, ал. 1 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ :

1.Обявява жалба рег. №563/02.02.2012г., подадена от Е.К.Д. срещу БТК АД и „Н.Г.” ООД, като неоснователна по отношение на БТК АД.

2.Обявява жалба рег. №563/02.02.2012г., подадена от Е.К.Д. срещу БТК АД и „Н.Г.” ООД за основателна по отношение на „Н.Г.” ООД.

3. Налага на Н.Г.” ООД с ЕИК: **, със седалище и адрес на управление: гр. София, *****, представлявано от К.Г.П., имуществена санкция в размер на 31 000 /тридесет и една хиляди/ лв. за нарушение на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД, изразяващо се в обработване на личните данни на жалбоподателката без наличието на нито едно от условията за допустимост при обработване на лични данни.**

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София град.

След влизане в сила на настоящето решение в сила, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, гр. София, бул. “Акад. Иван Гешов”-№ 15 или преведена по банков път:

Банка БНБ- ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, Булстат 130961721.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж 169/2012 г.
гр. София, 28.01.2013г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател Венета Шопова и членове: Красимир Димитров и Мария Матева на открито заседание, проведено на 19.12.2012 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) разгледа по същество жалба с рег. № Ж 169/05.07.2012 г., подадена от А.К.Ц. срещу „М.“ ЕАД, „К.Б.“ ЕООД и „К.Р.М.“ ООД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

А.К.Ц. сезира Комисия за защита на личните данни (КЗЛД) с жалба, в която изразява твърдения за извършено от страна на „М.“ ЕАД, „К.Б.“ ЕООД и „К.Р.М.“ ООД, неправомерно и нецелесъобразно обработване на свързаните с нея лични данни.

Жалбоподателката твърди, че в началото на месец ноември 2011 г. е подала молба до „М.“ ЕАД за закриване на използвания от нея телефонен номер - ****. Във връзка с валидността на която молба, изпълнила всички изисквания на мобилния оператор.

А.К.Ц. заявява, че преди два месеца от момента на подаване на жалбата й до КЗЛД е получила обаждане от „К.Б.“ ЕООД, с което е уведомена, че има неизплатени задължения в размер на около 75.00 лв. към „М.“ ЕАД. По повод това задължение, впоследствие г-жа А.К.Ц. получила обаждане и от „К.Р.М.“ ООД.

А.К.Ц. оспорва начисленото задължение и счита, че личните й данни неправомерно са предоставени от „М.“ ЕАД на „К.Б.“ ЕООД и „К.Р.М.“ ООД.

Към жалбата не са приложени доказателства.

Жалбата, подадена от А.К.Ц. е съобразена с изискванията на Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. В жалбата е посочена точната дата на твърдяното нарушение, от което следва извода, че е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл. 3 от същия. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „М.“ ЕАД. Администратора на лични данни е изпълнил задължението си по чл. 17 от ЗЗЛД, като е подал заявление за регистрация пред КЗЛД. В конкретния случай „К.Б.“ ЕООД и „К.Р.М.“ ООД са обработвали личните данни на жалбоподателката от името и за сметка на администратора на лични данни, от което следва, че дружествата за събиране на вземания са обработващи лични данни, съгласно определението дадено в §1, т.3 от ДР на ЗЗЛД. При извършена служебна проверка в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД се установи, че и двете дружества за събиране на вземания на собствено основание са регистрирани като администратори на лични данни.

Жалбата съдържа твърдения за злоупотреба с личните данни на г-жа А.К.Ц., изразяваща се в предоставянето им на „К.Б.“ ЕООД и „К.Р.М.“ ООД, от страна на „М.“ ЕАД, с цел събиране на непогасени задължения към мобилния оператор. По смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД „предоставяне“ на лични данни е вид обработване на лични данни.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В редовно заседание проведено на 19.09.2012 г., Комисията взема решение с което обявява жалба с рег. № Ж 169/05.07.2012 г., подадена от А.К.Ц. срещу „М.” ЕАД, „К.Б.” ЕООД и „К.Р.М.” ООД за процесуално допустима, насрочва я за разглеждане по същество в открито заседание, конституира страните в административното производство и изисква допълнителни относими към административната преписка доказателства от „М.” ЕАД.

За откритото заседание на КЗЛД, страните в административното производство са редовно уведомени.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяването на писмени становища с представяне на относимите по случая доказателства от „М.” ЕАД, „К.Б.” ЕООД и „К.Р.М.” ООД.

„К.Б.” ЕООД представя своето становище с писмо вх. № С312/17.07.2012 г. В същото се сочи, че личните данни на жалбоподателката са обработени в изпълнение на сключен между дружеството и „М.” ЕАД договор от 03.10.2011 г. Като в тази връзка на 07.03.2012 г., на г-жа А.К.Ц. е изпратено уведомително писмо - покана за размера на задълженията ѝ към мобилния оператор.

„К.Б.” ЕООД уведомява Комисията и за проведен разговор от тяхна страна с жалбоподателката, в който тя е заявила, че оспорва начислената сума и ще подаде жалба до „М.” ЕАД.

Дружеството за събиране на вземания, счита жалбата подадена от А.К.Ц. за неоснователна.

Към становището са приложени като доказателства заверени копия от: Договор от 03.10.2012 г., сключен между „М.” ЕАД и „К.Б.” ЕООД, Пълномощно във връзка със събиране на вземания, Анекс към договор от 03.10.2011 г., с дата 27.02.2012 г. и уведомително писмо до г-жа А.К.Ц.

На 25.07.2012 г. е постъпило становище с представени относими доказателства по жалбата от „М.” ЕАД. В същото се сочи, че г-жа А.К.Ц. е сключила с „М.” ЕАД - Договор за мобилни услуги № Ц 0268630 за номер: ****. Във връзка с който договор са издадени 3 фактури, които г-жа А.К.Ц. не е заплатила. Мобилният оператор уточнява, че първоначално дължимите суми са предадени за събиране на „К.Б.” ЕООД, но тъй като дружеството не е постигнало успех при събирането на натрупаните суми, „М.” ЕАД е възложило събирането на „К.Р.М.” ООД.

„М.” ЕАД заявява, че и с двете дружества има валидно сключени и действащи договори, по силата на които им е възложено събирането от името и за сметка на мобилния оператор, неизплатени суми от абонати.

Мобилният оператор счита жалбата, подадена от А.К.Ц. за недопустима и неоснователна.

Като доказателства към становището са приложени заверени копия от: Договор от 20.05.2003 г. сключен между „М.” ЕАД и „К.Б.” ЕООД; Анекс към договор от 20.05.2003 г., с дата 31.03.2011 г.; Договор от 03.10.2011 г. сключен между „М.” ЕАД и „К.Р.М.” ООД; Анекс към договор от 03.10.2011 г., с дата 27.02.2012 г.; Договор № Ц0268630 от 07.07.2007 г.; Приложение № 1 към Договор № Ц0268630 от 07.07.2007 г. и Пълномощно за представителна власт пред административния орган.

На 17.10.2012 г., в изпълнение на Решението на Комисията от 19.09.2012 г., мобилният оператор представя следните доказателства: - Фактура № 239006502 от 10.10.2011 г., - Фактура № 241514532 от 10.11.2011 г. и - Фактура № 243985146 от 09.12.2010 г., издадена по Договор № Ц 02 68630, сключен между А.К.Ц. и „М.” ЕАД.

„К.Р.М.” ООД представя своето становище на 13.08.2012 г. В същото, дружеството за събиране на вземания заявява, че жалбата подадена от г-жа А.К.Ц. не съдържа конкретни твърдения, по които да може да се изрази конкретно становище. Не се твърди, че данните се обработват без правно основание, както и не се оспорва, че жалбоподателката е абонат на „М.” ЕАД.

„К.Р.М.” ООД заявяват, че обработват лични данни на абонати на „М.” ЕАД по силата на

договор от 03.10.2012 г., изменен с Анекс от 16.12.2011 г., от името и за сметка на мобилния оператор в качеството на „обработващ лични данни“ по смисъла на Закона за защита на личните данни.

Дружеството за събиране на вземания, счита жалбата подадена от А.К.Ц. за неоснователна.

Към становището не са приложени доказателства.

В открито заседание на КЗЛД, проведено на 17.10.2012 г., Комисията е разгледала жалбата по същество и е взела Решение, с което: 1. Задължава процесуалният представител на „М.“ ЕАД в седемдневен срок, да представи информация и доказателства на коя дата е прекратен договорът с жалбоподателката или ако не е прекратен, на коя дата е прекратено предоставянето на услугата; 2. Задължава жалбоподателката в петдневен срок да представи като доказателство подадената от нея молба за закриване на цитирания в жалбата телефонен номер.

За взетото от Комисията Решение, с което се изискват допълнителни доказателства, дружеството „М.“ ЕАД се счита за уведомено от проведеното открито заседание, с оглед присъстващия процесуален представител на същото.

До жалбоподателката А.К.Ц. е изпратено писмо с рег. № П-6122/19.11.2012 г. на Председателя на КЗЛД, с което е уведомена за взетото от Комисията Решение на 17.10.2012 г.

В указания от Комисията срок, с писмо рег. № П-5622/26.10.2012 г. „М.“ ЕАД представя уведомително писмо с изх. № 49948/18.05.2012 г. на дружеството, адресирано до г-жа А.К.Ц. Видно със същото г-жа А.К.Ц. е уведомена, че молбата ѝ с вх. № 23319 от 10.05.2012 г., за спиране на номер **** е разгледана и уважена.

На следващо място г-жа А.К.Ц. е била уведомена, че за да бъде реално спрян телефонният номер е необходимо да посети удобен за нея офис на мобилния оператор и да представи уведомителното писмо с изх. № 49948/18.05.2012 г. от „М.“ ЕАД.

Следва да се отбележи, че А.К.Ц. е получила надлежно писмо с рег. № П-5581/ 25.10.2012 г. на Председателя на КЗЛД, но не е изпълнила в указания срок, дадените от Комисията указания, респективно не е представила доказателство за подадената от нея молба за прекратяване на договора, сключен с „М.“ ЕАД за мобилен номер *****.

Видно от известие за доставка (обратна разписка), на 23.11.2012 г. А.К.Ц. е получила надлежно и писмо с рег. № П-6122/19.11.2012 г. на Председателя на КЗЛД, с което са и били препратени получените допълнителни доказателства от „М.“ ЕАД, за изразяване на становище по същите.

А.К.Ц. не е изразила своето становище в указания ѝ 3-дневен срок.

Жалбата е неоснователна поради следните съображения:

От събраните по административната преписка доказателства се установява, че А.К.Ц. е бил страна по договор сключен с „М.“ ЕАД, а именно Договор за мобилни услуги № Ц 0268630 за номер: ***** от 28.07.2010 г. Като по цитирания договор са издадени три фактури, които г-жа А.К.Ц. не е платила, а именно: - Фактура № 239006502 от 10.10.2011 г.; - Фактура № 241514532 от 10.11.2011 г.; и Фактура № 243985146 от 09.12.2010 г. От което следва, че е налице едно от основанията за допустимост за обработване на лични данни, а именно визираното чл. 4, ал. 1, т. 3 от Закона за защита на личните данни. С поред чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД е допустимо обработването на лични, в случай, че то е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане.

Следва да се отбележи, че съгласно т. 36 от Договор за мобилни услуги № Ц 0268630 от 28.07.2010 г. и т. 12 от Общите условия за лизинг, абонатът предоставя доброволно на оператора необходимите лични данни и други данни и се съгласява същите да бъдат съхранявани и обработвани, съгласно разпоредбите на ЗЗЛД и останалото действащо законодателство за целите на предоставяне на услугите, предмет на договора. Абонатът се съгласява и данните му да бъдат предоставяни от

оператора на трети лица – администратори или обработващи лични данни по смисъла на ЗЗЛД с цел изготвяне на кредитна оценка и/или събиране на вземания, дължими по договора.

Неразделна част от договорите за мобилни услуги са и Общите условия за взаимоотношенията между „М.“ ЕАД по стандарти GSM и UMTS, достъпни на интернет страницата на мобилния оператор –www.mtel.bg, с които жалбоподателката е декларирала, че е запозната и е получила екземпляр от същите. Съгласно т. 40 г. от Общите условия, „М.“ ЕАД има право да предоставя събираните, обработвани и съхранявани за целите на предоставяне на Услугата данни на абоната на трети лица – администратори или обработващи лични данни по смисъла на Закона за защита на личните данни, с цел изготвяне на кредитна оценка и/или събиране на вземания, дължими за ползваните Услуги.

От друга страна в т. 69 г. от Общите условия е предвидено, че абонатът дава своето съгласие „М.“ ЕАД да събира, съхранява, обработва и предоставя на трети лица – кредитни или други институции, по реда на тези Общи условия и съгласно българското законодателство, лични данни, с цел индивидуално определяне на кредитния лимит, извършване на кредитна оценка и/или събиране на вземания.

Видно от жалбата, г-жа А.К.Ц. не оспорва истинността на положените подписи върху по-горе цитираният договор, от което следва, че подписвайки го, тя е дала своето изрично съгласие свързаните с нея лични данни да бъдат обработени във връзка с неизплатени задължения по същия.

Във връзка с изложеното, следва да се направи обоснован извод, че е налице предпоставка за допустимост на обработване на личните данни на г-жа А.К.Ц., а именно визираната в чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД – лицето за което се отнасят данните, е дало своето изрично съгласие.

Относно предоставянето на свързаните с г-жа А.К.Ц. лични данни, на дружествата за събиране на вземания от страна на „М.“ ЕАД, следва да се вземе в предвид, че между мобилният оператор и тях има сключени договори, както следва: с „К.Р.М.“ ООД – Договор от 03.10.2011 г., с предмет организиране събирането на неизплатени суми от абонати и с „К.Б.“ ЕООД – Договор от 20.05.2003 г., удължен с Анекс от 31.08.2012 г., с предмет организиране събирането на неизплатени суми от абонати.

В тази връзка, предоставянето на свързаните с г-жа А.К.Ц. лични данни на „К.Р.М.“ ООД и „К.Б.“ ЕООД, от страна на „М.“ ЕАД не представлява нарушени на императивните разпоредби на Закона за защита на личните данни.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38 от Закона за защита на личните данни, Комисия за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № Ж 169/05.07.2012 г., подадена от А.К.Ц. срещу „М.“ ЕАД, „К.Б.“ ЕООД и „К.Р.М.“ ООД, като неоснователна.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж- 303/2012 г.
София, 28.01.2013 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател Венета Шопова и членове: Красимир Димитров и Мария Матева на редовно заседание, проведено на 19.12.2012 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) разгледа редовността на искане с рег. № Ж - 303/11.10.2012 г., подадено от Д.К.Г. срещу „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД.

Д.К.Г. сезира Комисия за защита на личните данни (КЗЛД) с жалба, в която излага твърдения за извършено от страна на „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД, неправомерно и нецелесъобразно обработване на свързаните с нея лични данни.

Жалбоподателката твърди, че на 03.09.2012 г. служител на дружеството „С.Г.Г.” ООД и се обадил на някой (не е уточнено кой) от мобилните й номера, и я уведомил за наличието на неплатени задължения към „К.Б.М.” ЕАД. Получено е и кратко текстово съобщение с размера на дължимата сума, а именно 123.56 лв.

Д.К.Г. уточнява, че мобилния номер на който дружеството за събиране на вземания се е обредило е на различен мобилен оператор от този, за който се твърдят задълженията, а така също и, че се използва от друго лице, но тя е страна по договора сключен за него.

Във връзка с така получените телефонно обаждане и кратко текстово съобщение, госпожа Д.К.Г. посетила офис на „Г.Т.-Б.” ЕАД, но не получила информация по кой договор се дължи спорното задължение и за какъв период. В последствие госпожа Д.К.Г. се е сдобила с договора от „К.Б.М.” ЕАД.

Жалбоподателката оспорва истинността на Договор за мобилни услуги № 0193320 от 13.12.2001 г. и заявява, че той е сключен с данните от старата й лична карта, в периода когато тя е била открадната.

Д.К.Г. заявява, че при отправени от нея запитвания до „С.Г.Г.” ООД, във връзка с кой договор се дължи претендираната сума, дружеството й е отговорило: “Всички така твърдят, жалвайте си се където искате и на когото искате, но вие тези пари ни ги дължите”.

Жалбоподателката счита, че е налице нарушение на разпоредбите на чл. 99, ал. 3 и ал. 4 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД).

Д.К.Г. иска Комисията да предприеме мерки за прекратяване на исканията за дължимата сума към „К.Б.М.” ЕАД, като довода който сочи за това е, че не се е възползвала реално от предлаганите услуги, от мобилния оператор.

Към жалбата е приложено като доказателство копия от Договор за мобилни услуги № 0193320 от 13.12.2001 г.

При извършена проверка на жалбата по отношение на нейната редовност и допустимост се установи, че тя не отговаря на изискването на чл. 30, ал. 1, т. 4 от Правилника за дейността на Комисия за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно не е подписана надлежно от жалбоподателката.

В условията на служебното начало, съгласно чл. 9 от АПК с писмо изх. № П-5646 от 29.10.2012 г. на Председателя на КЗЛД е изискано от г-жа Д.К.Г. да отстрани нередовностите по жалбата си, а именно да я потвърди и подпише. Видно от известие за доставка (обратна разписка), писмото е получено надлежно на 19.11.2012 г., но указанията на Комисията не са изпълнение в определения 3-дневен срок.

На 28.11.2012 г. е направен опит за връзка с г-жа Д.К.Г. на оставения от нея телефонен номер за контакт, но разговор не е осъществен. Съставен е Протокол с рег. № ПР-146/28.11.2012 г.

Писмо с рег. № П-5646 от 29.10.2012 г. на Председателя на КЗЛД, с което се указва на г-жа Д.К.Г. да отстрани нередовностите по подадената жалба е изпратено и на електронния ѝ адрес, оставен за контакт, а именно: ***. Видно от репорт за доставка, от деловодната система на КЗЛД, писмото е получено надлежно от г-жа Д.К.Г. на 30.11.2012 г., но указанията на Комисията отново не са изпълнение в определения 3-дневен срок.

На основание чл. 61, ал. 3 от АПК, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4 от ПДКЗЛДНА, със съобщение рег. № СЩ-127/30.11.2012 г. на Д.К.Г. е съобщено, че е необходимо в 3-дневен срок от получаването му, да отстрани нередовностите по жалбата си, а именно да я подпише.

Д.К.Г. не е изпълнила указанията на Комисията в определения 3-дневен срок.

При извършена служебна проверка в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД е установено, че дружествата „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД са подали заявление за регистрация пред Комисията, второто на собствено основание.

Искането, подадено от Д.К.Г. не е съобразено с изискванията на чл. 30, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и не съдържа необходимите нормативно определени реквизити.

Искането не е подписано надлежно от жалбоподателя и не може да се определи от кого изхожда.

Жалбоподателят е уведомен, че при неизпълнение на дадените указания и нередовностите не бъдат отстранени, административното производство ще бъде прекратено.

В рамките на указания срок Д.К.Г. не потвърждава своето искане и не подписва своята жалба.

Съгласно чл. 56, ал. 2 във връзка с чл. 30, ал. 1 от АПК и чл. 30, ал. 3 от ПДКЗЛДНА, ако в искането има нередовности, на искателя се изпраща съобщение да ги отстрани в посочения законоустановен срок. При неизпълнение, административното производство се прекратява.

С оглед гореизложеното, на основание чл. 30, ал. 3 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация във връзка с чл. 30, ал. 2 от АПК, Комисията,

РЕШИ:

Обявява искане с рег. № Ж - 303/11.10.2012 г., подадено от Д.К.Г. срещу „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД за нередовно и прекратява административното производство.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

**№ Ж- 316/2012 г.
София, 28.01.2013г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател Венета Шопова и членове: Красимир Димитров и Мария Матева на открито заседание, проведено на 19.12.2012 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) разгледа предложение за прекратяване на административното производство, образувано по жалба рег. № Ж - 316/26.10.2012 г., подадена от В.Н.В. срещу „БТК” ЕАД („БТК” АД).

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

В.Н.В. сезира Комисия за защита на личните данни (КЗЛД) с жалба, в която излага твърдения за извършено от страна на „БТК“ АД, неправомерно и нецелесъобразно обработване на свързаните с нея лични данни.

Жалбоподателката заявява, че с оглед некоректно начислени месечни суми от „БТК“ АД, за ползване на телефонен номер ***** е посетила офис на дружеството, с намерение да прекрати договора за същия. От своя страна телекомуникационната компания уведомила г-жа В.Н.В., че договора може да бъде прекратен през месец април 2013 г. и за получаване на повече информация следва да се обърне към кратък телефонен номер 123.

В.Н.В. уточнява, че е прозвъняла на кратък телефонен номер 123, от който разговор със служител на дружеството разбрала, че е страна по договор сключен с „БТК“ АД в гр. П., на 29.05.2012 г.

Жалбоподателката твърди, че не е подписвала спорният договор.

В.Н.В. иска от Комисията да бъде извършена проверка и в случай, че бъде установено нарушение на ЗЗЛД, да бъдат предприети необходимите действия за отстраняването му.

Към жалбата не са приложени доказателства.

В условията на служебното начало, съгласно чл. 9, ал. 2 от АПК, във връзка с изразените в жалбата твърдения за извършено документно престъпление, с писмо изх. № П-5923 от 12.11.2012 г. на Председателя на КЗЛД е изискано от г-жа В.Н.В. да уведоми Комисията дали е сезирала разследващите органи по същия повод, по който е сезирала КЗЛД. Видно от известие за доставка (обратна разписка), писмото е получено надлежно на 13.11 2012 г., но указанията на Комисията не са изпълнени в определения 7-дневен срок.

С оглед не изпълнението в срок, на дадените от Комисията указания, е осъществен телефонен разговор с В.Н.В. В същия тя е уведомила Комисията, че оттегля жалбата си поради постигнато споразумение с „БТК“ АД и ще предприеме действия за депозирането на писмена молба, за отказ.

За осъществения телефонен разговор е съставен Протокол с рег. № ПР-140/ 26.11.2012г.

На 29.11.2012 г., с писмо рег. № П-6419 г-жа В.Н.В. е депозирила молба до административния орган, с която изразява воля за оттегляне на подадената от нея жалба.

Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл. 3 от закона. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „БТК“ АД. След извършена служебна проверка в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че дружеството е изпълнило задължението си по чл. 17 от ЗЗЛД и е подало заявление за регистрация като администратор на лични данни, пред административния орган.

С чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е изрично съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните.

Жалбоподателката има правен интерес да сезира Комисията за защита на личните данни и да потърси защита на нарушените си права.

Молбата на В.Н.В. от 29.11.2012 г. за оттегляне на жалбата, съдържа всички законово изискуеми реквизити, а така също и с нея е изразена безусловна воля за десезиране на Комисията.

С оглед гореизложеното, на основание чл. 56, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 38 от ЗЗЛД, Комисията,

РЕШИ:

Прекратява административното производство по жалба с рег. № Ж-316/26.10.2012 г., подадена от В.Н.В. срещу „БТК” АД;

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж 147/2012 г.

гр. София, 29.01.2013 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 05.12.2012 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разглежда по същество жалба с рег. № Ж 147/27.06.2012 г. подадена от Т.К.П. срещу „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Т.К.П. сезира Комисия за защита на личните данни (КЗЛД) с жалба, в която изразява твърдения за извършено от страна на „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД неправомерно и нецелесъобразно обработване на свързаните с него лични данни.

Жалбоподателят твърди, че без негово знание и съгласие, дружеството „К.Б.М.” ЕАД е предоставило свързаните с него лични данни на „С.Г.Г.” ООД.

Т.К.П. уточнява, че никъде в договора, който е сключил с мобилния оператор не е имало текст информиращ, че личните му данни ще бъдат предоставени на дружество за събиране на вземания, в случай на неизплатени задължения към „К.Б.М.” ЕАД.

Т.К.П. заявява, че „С.Г.Г.” ООД упражняват психически тормоз на цялото семейство.

Към жалбата не са приложени доказателства.

Жалбата, подадена от Т.К.П. е съобразена с изискванията на Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. В жалбата е посочена точната дата на твърдяното нарушение, от което следва извода, че е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на

личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл. 3 от същия. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „К.Б.М.” ЕАД. Администраторът на лични данни е изпълнил задължението си по чл. 17 от ЗЗЛД и е регистриран с Идент. № 28772, в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД. В конкретния случай дружеството „С.Г.Г.” ООД е обработвало личните данни на жалбоподателя от името и за сметка на администратора на лични данни, от което следва, че дружеството за събиране на вземания е обработващ лични данни, съгласно определението дадено в §1, т.3 от ДР на ЗЗЛД. При извършена служебна проверка в регистъра на администраторите на лични данни се установи, че дружеството за събиране на вземания е регистриран като администратор на лични данни, на собствено основание.

Жалбата съдържа твърдения за злоупотреба с личните данни на г-н Т.К.П., изразяваща се в неправомерното им предоставяне от „К.Б.М.” ЕАД на „С.Г.Г.” ООД.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В редовно заседание проведено на 31.10.2012 г. Комисията взема решение, с което обявява жалба с рег. № Ж 147/27.06.2012 г. подадена от Т.К.П. срещу „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД за процесуално допустима, насрочва я за разглеждане по същество в открито заседание и конституира страните в административното производство.

Страните в административното производство са редовно уведомени за постановеното решение на Комисията, с което жалбата е обявена за допустима и е насрочена дата за разглеждането ѝ по същество.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяването на писмени становища с представяне на относимите по случая доказателства от „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД.

„К.Б.М.” ЕАД представя своето становище с писмо вх. № С345/25.07.2012 г. В същото се сочи, че г-н Т.К.П. е страна по следните договори сключени с „К.Б.М.” ЕАД, а именно: Договор за мобилни услуги от 02.12.2008 г. за СИМ карта с мобилен номер ***** и Допълнително споразумение към него от дата 23.06.2009 г. и Договор за мобилни услуги от 14.07.2008 г. за СИМ карта с мобилен номер *****.

Мобилният оператор уведомява Комисията, че г-н Т.К.П. не е заплатил ликвидни и изискуеми задължения по фактури от 18.09.2009 г. и 18.10.2009 г., за предоставени услуги и месечни такси по посочените договори. Във връзка с които задължения и на основание Договор за цесия от 17.09.2009 г., „К.Б.М.” ЕАД е цедирало вземането си на „С.Г.Г.” ООД, като за извършеното прехвърляне г-н Т.К.П. е надлежно информиран.

Относно твърденията на жалбоподателя, че в договора липсва текст, който да го информира, че личните му данни ще бъдат предоставени на дружество за събиране на вземания, в случай на неизплатени суми по договора, мобилният оператор заявява, че такъв има и той съставлява неразделна част от договора, който е подписал г-н Т.К.П.

Като доказателства по жалбата, към становището са приложени копия от: Договор за мобилни услуги № 190140252 от 02.12.2008 г. и Допълнително споразумение към същия от 23.06.2009 г.; Договор за мобилни услуги № 190097944 от 14.07.2008 г.; Фактура-дубликат № 7135341139 от 18.09.2009 г.; Фактура дубликат № 7136557865 от 18.10.2009 г.; Покана за доброволно изпълнение от 18.11.2009 г. и Кредитно известие- дубликат № 7137791120 от 18.11.2009 г.; Договор за прехвърляне на вземания (Цесия) от 13.01.2012 г.

„С.Г.Г.” ООД представя своето становище на 10.09.2012 г. В същото се сочи, че между „С.Г.Г.” ООД и „К.Б.М.” ЕАД е сключен договор от 30.07.2009 г., по силата на който мобилният оператор възлага на дружеството за събиране на вземания да организира събирането на неизплатени суми от абонати.

„С.Г.Г.” ООД счита подадената жалба за неоснователна, тъй като съгласно т. 43 от Общите условия на „К.Б.М.” ЕАД за взаимоотношенията с потребителите на мобилни услуги, които е подписал г-н Т.К.П., потребителят се съгласява мобилният оператор да предоставя личните му данни, съдържащи се в личните му документи, на трети лица за целите на събирането на неизплатени вземания. Дружеството за събиране на вземания уточнява, че съгласно т. 4 от Общите условия, потребителят се счита за уведомен за същите от датата на публикуването им и за обвързан с тях от датата на подписване на индивидуалния договор за ползване на услугите.

Към становището е приложено копие от пълномощно за представителна власт пред административния орган.

Комисия за защита на личните данни приема, че жалбата е неоснователна поради следните съображения:

От събраните по административната преписка доказателства се установява, че жалбоподателят е страна по следните договори, сключени с „К.Б.М.” ЕАД - Договор за мобилни услуги от 02.12.2008 г. за СИМ карта с мобилен номер **** и Допълнително споразумение към него от дата 23.06.2009 г. и Договор за мобилни услуги от 14.07.2008 г. за СИМ карта с мобилен номер *****.

Видно от представените фактури от 18.09.2009 г. и 18.09.2009 г., Т.К.П. не е заплатил ликвидни и изискуеми задължения за предоставени услуги и месечни такси, по по-горе цитираните договори, от което следва, че е на лице едно от условията за допустимост на обработване на лични данни.

В чл. 4, ал. 1, т. 3 от Закона за защита на личните данни е уредена хипотеза, при която се допуска обработването на лични данни, а именно в случай, че обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „К.Б.М.” ЕАД. Администраторът на лични данни е изпълнил задължението си по чл. 17 от ЗЗЛД, като е подал заявление за регистрация пред КЗЛД. В конкретния случай „С.Г.Г.” ООД, е обработвал личните данни на жалбоподателя от името и за сметка на администратора на лични данни, от което следва, че дружеството за събиране на вземания е обработващ лични данни, съгласно определението дадено в §1, т.3 от ДР на ЗЗЛД. При извършена служебна проверка в регистъра на администраторите на лични данни се установи, че „С.Г.Г.” ООД е регистрирано като администратор на лични данни, на собствено основание.

Видно от жалбата, г-н Т.К.П. не оспорва истинността на положения подпис върху по-горе цитирания договор. Подписвайки Договор № 190140252 от 02.12.2008 г., Договор № 190097944 от 14.07.2008 г. и Допълнително споразумение от 23.06.2009 г. към последния, Т.К.П. е дал своето изрично съгласие, свързаните с него лични данни да бъдат предоставени на трети лица за целите на събиране на вземания по същите. Във връзка с което, следва да се направи обоснован извод, че е налице и друга предпоставка за допустимост на обработване на личните данни на г-н Т.К.П., а именно визираната в чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД – лицето за което се отнасят данните е дало своето изрично съгласие.

Следва да се отбележи, че по силата на Договор за Цесия от 13.01.2012 г., сключен между „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД, мобилният оператор е цедирал своето вземане към г-н Т.К.П. на дружеството за събиране на вземания. В тази връзка, предоставянето на свързаните с г-н Т.К.П. лични данни на „С.Г.Г.” ООД, от страна на „К.Б.М.” ЕАД не представлява нарушение на императивните разпоредби на Закона за защита на личните данни.

От представените по административната преписка фактури, удостоверяващи изискуемите вземания на мобилния оператор, се установява, че е налице и друго условие за допустимост на обработването на свързаните с г-н Т.К.П. лични данни, а именно визираното в чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД – обработването е било необходимо за реализиране на законните интереси на администратора.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38 от Закона за защита на личните данни, Комисия за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № Ж 147/27.06.2012 г. подадена от Т.К.П. срещу „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 427/2012

гр. София, 29.01.2013 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател- Венета Шопова и членове: Красимир Димитров и Мария Матева на редовно заседание, проведено на 19.12.2012 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, постави на разглеждане жалба с рег. № 427/27.01.2011 г. от **Ж.Ж.** срещу „К.Б.М.” ЕАД (Г.).

На 27.01.2012 г. в КЗЛД постъпва писмо от МВР, в което се моли за отношение по компетентност относно сигнал на Ж.Ж. за злоупотреба с личните му данни. В сигнала се излагат следните твърдения:

На 20.01.2012 г. жалбоподателят е информиран чрез писмо на „К.Б.” ЕООД, че дължи сума от 204,97 лв. на Г. въз основа на договор № 003586646 от 20.11.2010 г., за който твърди че никога не е сключвал.

Жалбоподателят моли МВР за разследване по случая, както и за анулиране на задължението към Г. от 204,97 лв.

В условията на служебно начало с оглед проверка и преценка на процесуалните предпоставки за допустимост на жалбата, както и с оглед спазването на принципа за процесуална икономия и бързина се предприеха следните действия:

С писмо изх. № 427/12/08.02.2012 г. от „К.Б.” ЕООД е изискано да представи становище по случая.

С писмо вх. № 427/20.02.2012 г. от „К.Б.” ЕООД уведомяват, че на основание сключен на 10.06.2002 г. договор с Г. за събиране на неизплатени суми от клиенти дружеството е осъществило контакт с жалбоподателя във връзка с предоставена от възложителя информация за възникнало вземане. На 26.01.2012 г. от страна на Г. случаят е оттеглен и „К.Б.” ЕООД е прекратило незабавно обработване на вземането.

С писмо изх. № 427/12/08.02.2012 г. от „К.Б.М.” ЕАД е изискано да представи становище по случая, както и копия от сключените с жалбоподателя договори.

С писмо вх. № 427/08.02.2012 г. от страна на мобилния оператор съобщават за наличие на договор с № 31826932 от 20.11.2012 г. и който се прилага към писмените доказателства и въз основа на който са издаване фактури, кредитно известие, покана за доброволно изпълнение. След като засегнатото лице е подало жалба до компетентните органи от страна на дружеството съобщават, че задълженията нямат да бъдат претендирани в бъдеще и същите ще се считат за недължими поради липса на основание за възникването им.

С Решение от 25.07.2012 г. (Протокол № 30) Комисията предоставя на г-н Ж.Ж. копие от преписката с искане за изразяване на воля за прекратяване или продължаване на производството по случая. С писмо вх. № П-6037/15.11.2012 г. г-н Ж.Ж. заявява, че поддържа жалбата си пред КЗЛД.

С писмо изх. № П-6170/20.11.2012 г. от МВР е изискано да предостави удостоверение за образувано по сигнала на Ж.Ж. производство, както и информация за предприетите по случая действия.

С писмо вх. № П-6576/07.12.2012 г. от МВР съобщават, че по случая е образувана преписка в ГДНП и след извършена проверка материалите са докладвани на Софийска районна прокуратура.

Жалбата се явява процесуално допустима по следните съображения:

ЗЗЛД урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Съгласно чл. 1, ал. 5 неговата приложимост за целите на отбраната, националната сигурност и обществен ред, както и за нуждите на наказателното производство е обусловено дотолкова, доколкото в специален закон не е предвидено друго. Тази разпоредба изключва приложението на закона по отношение на онези случаи, при които обработването на личните данни изпълнява фактически състав на инкриминирано деяния. В тези случаи специален закон се явява НК, а реализирането на съответната наказателна отговорност се извършва по реда на НПК. Това следва и от разпоредба на чл. 33, ал. 1 от ЗАНН, съгласно която в случаите, когато за дадено деяние е възбудено наказателно преследване от органите на прокуратурата, административнонаказателно производство не се образува.

Съставянето и използването на неистински официален документ, както и удостоверяването на неверни обстоятелства в него съставляват документи престъпления по смисъла на чл. 311 във вр. с чл. 308 от НК. В случая установяването на факта дали данните на жалбоподателя са обработвани с престъпна цел са действия в компетентността на разследващите органи, поради което наказателното преследване следва да се осъществи по реда на НПК.

В този смисъл е необходимо Комисията да бъде уведомена за хода и резултатите от прокурорската проверка, както и последващото ѝ прокурорско постановление, което да установи дали са налице достатъчно данни за образуване на досъдебно производство.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 54, ал. 1, т. 3 от АПК, Комисията

РЕШИ:

Спира производството по жалба с рег. № 427/27.01.2011 г. от Ж.Ж. срещу „К.Б.М.” ЕАД (Г.).

Производството следва да се възобнови служебно или по искане на една от страните, в случай че разследващите органи установят, че няма данни за образуване на досъдебно производство.

Решението може да се обжалва пред Административен съд- София град чрез КЗЛД в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ
№ 6323/2012 г.
гр. София, 29.01.2013 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров и Мария Матева на редовно заседание, проведено на 19.12.2012 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа жалба с рег. № П-6323/26.11.2012 г. от К.Н. срещу Д.Н.

Жалбоподателката К.Н. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че Д.Н. обработва неправомерно нейни лични данни в нарушение разпоредбите на чл. 4, ал. 1, т. 4 от ЗЗЛД, като излага следните факти:

К.Н. се намира в съпругески отношения с Д.Н., с когото в момента се намират в бракоразводен процес. Делото е заведено пред СРС по искова молба на г-жа К.Н. В отговор на подадената от нея искова молба съпругът представя в съда документи, адресирани до нея, а именно- разпечатки от месечни сметки от личните й телефони, както и платежно нареждане от личната й сметка, взето от личния й акаунт в П.Б.

Жалбоподателката счита действията на ответника за грубо посегателство на личния й живот и неприкосновеност, на правото й на свобода и тайна на кореспонденцията. Изразява се становище, че ответникът не притежава качество на администратор на лични данни, поради което няма право да борави с личните данни на К.Н.

Жалбоподателката моли Комисията да предприеме необходимите действия спрямо Д.Н. с оглед извършените от него неправомерни действия по обработване на личните й данни.

Към жалбата не се прилагат писмени доказателства.

Съгласно чл. 10, ал. 1 т. 7 от ЗЗЛД Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Законът за защита на личните данни се прилага за защита на правата на физическите лица при обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД.

В конкретния случай, жалбата е насочена срещу физическо лице, което не е администратор на лични данни по смисъла на закона, поради което Комисията не може да упражни правата си по чл. 10, ал. 1 т. 7 от ЗЗЛД. Законът за защита на личните данни не се прилага за обработването на лични данни, извършвано от физически лица за техни лични или домашни дейности- чл. 1, ал. 9 от същия.

С оглед гореизложеното жалба и на основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК и чл. 1, ал. 9 от ЗЗЛД във връзка с изискванията на чл. 3 и чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, Комисията

РЕШИ:

Прекратява производството по жалба с рег. № П-6323/26.11.2012 г. от К.Н. срещу Д.Н.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд- София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ
№ СЛ 31/2012 г.
София, 30.01.2013 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков – членове на КЗЛД, в открито заседание, проведено на 16.01.2013 г. (Протокол № 1), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, постави за разглеждане жалба с рег. № СЛ31/26.09.2012 г. от Р.А.А. срещу „М.” ЕАД.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, в която жалбоподателката посочва, че не е сключвала договор с „М.” ЕАД като физическо лице, а ползва услугите на мобилния оператор в качеството си на управител на собствена фирма. Твърди, че последният договор е сключила на 18.09.2007 г., по който е погасила задълженията си, освен последната месечна фактура. Въпреки това, на 18.09.2012 г. на домашния си адрес е получила от „К.Р.М.” ООД покана за погасяване на задължение в размер на 220.45 лв. към новата мрежа на М. – bob. След извършена справка в офис на М. е уведомена, че е налице един договор на името на фирмата ѝ, по който няма дължими суми. Но при проверка в системата на bob е установено, че на името на Р.А. има задължения по два договора, сключени след обаждане по телефон в гр. Л. В предоставените ксерокопия на договори № 24 и № 25, сключени на 20.04.2012 г., в графа „данни за клиента” са попълнени имената Н.А.А., а не собственото име на жалбоподателката, както и ЕГН и номер на старата ѝ лична карта. Г-жа Р.А.А. заявява, че никога не е подписвала посочените договори, че подписът не е нейният. Счита, че е извършена злоупотреба с личните ѝ данни и моли Комисията да предприеме необходимите действия. Посочва, че по случая е подала жалба в 06 РУП – СДВР.

Към жалбата са приложени ксерокопия на: Покана за погасяване на задължения; Фактура № 0260152062/11.09.2012 г.; Договори № 24/20.04.2012 г. и № 25/20.04.2012 г.

С писмо с вх. № Ж-302/09.10.2012 г. от Комисията за защита на потребителите в КЗЛД е препратена по компетентност жалба от Р.А.А. с идентични съдържание и приложени доказателства към нея.

С писмо, изх. № П-6764/15.12.2012 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа Р.А.А. е уведомена за предприетите от административния орган действия по жалбата.

С писма с изх. № П-5655/29.10.2012 г. и № П-5590/25.10.2012 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), дружествата „М.” ЕАД и „К.Р.М.” ООД са уведомени за откритото административно производство и на основание чл. 36 от АПК са изискани становища, заверени копия на прекратени и настоящи договори с жалбоподателката, както и други относими към жалбата доказателства.

В отговор, с писмо с вх. № П-5832/05.11.2012 г. от М. е получено становище, в което се посочва, че жалбоподателката е страна по два договора за електронни съобщителни услуги с марката bob, сключени с М., които считат за надлежно сключени и подписани лично от г-жа А. Поради заявено нежелание на жалбоподателката да бъде обвързана с тези договори, договорите са прекратени от мобилния оператор без да се начислява неустойка, но за дължимите за ползваните услуги суми са издадени кредитни известия. На правно основание – сключен на 03.10.2011 г. договор, операторът възлага на „К.Р.М.” ООД събирането на неизплатени суми от свои абонати, в т.ч. и на жалбоподателката.

Към писмото са приложени заверени ксерокопия на: Пълномощно на Д.Д.; Договори № 24/20.04.2012 г. и № 25/20.04.2012 г.; 4 бр. сметки за ползвани услуги; Писмо с изх. № 74228/21.10.2012 г.; Договор от 03.10.2011 г. с „К.Р.М.” ООД и Анекс от 27.02.2012 г. към него; и Пълномощно на „К.Р.М.” ООД относно събирането на неизплатени средства от абонати на мобилния оператор.

С писмо с вх. № С-612/14.11.2012 г. от „К.Р.М.” ООД е предоставено заверено копие на Договор от 03.10.2011 г., сключен с „М.” ЕАД.

В условията на служебното начало, с писмо с изх. № П-5654/29.10.2012 г. и повторно с писмо с изх. № П-6775/15.12.2012 г. на Председателя на КЗЛД, от 06 Районно управление „Полиция” – СДВР е изисквана информация за хода и резултатите от предприетите от тяхната институция действия по случая. В отговор, с писмо с вх. № П-6998/02.01.2013 г., от 06 РУП – СДВР уведомяват Комисията, че преписката е изпратена на ОДМВР – Л. за вземане на отношение по компетентност.

В чл. 4, ал. 1 от Закона за защита на личните данни изчерпателно са посочени основанията за допустимост за обработване на лични данни. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица, следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването. Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят, е едно от условията за допустимост за обработване на лични данни, което кореспондира с целта на ЗЗЛД по смисъла на чл. 1, ал. 2 от Закона. В конкретния случай, в жалбата се съдържат твърдения за злоупотреба с личните данни на г-жа Р.А.А., изразяваща се в сключването на договори за мобилни услуги без знанието и съгласието ѝ.

От събраните към административната преписка доказателства е установено, че по случая Р.А.А. е сезирала органите на МВР.

Съгласно изискванията на чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК, административният орган спира административното производство при наличието на друго административно или съдебно производство, когато издаването на акта не може да стане преди неговото приключване. Резултатите и заключенията от образуваното производство могат да имат съществено значение както за развитието на административното производство по жалбата, така и с оглед защита на правата на жалбоподателката. Установяването на факта дали има извършено престъпление, както и извършителят му са от значение за произнасяне на Решение от КЗЛД и ще се установи дали обработването на личните данни на жалбоподателката може да се обвърже по категоричен начин с администратор на лични данни.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията счита, че е налице предпоставката на чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс за спиране на административното производство.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, чл. 27, ал. 2 и чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Спира административното производство по жалба с рег. № СЛ 31/26.09.2012 г. от Р.А.А. срещу „М.” ЕАД, до отпадане на основанията за спирането му.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 1015/2012 г.
гр. София, 30.01.2013 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, в открито заседание, проведено на 05.12.2012 г. (Протокол № 45), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № 1015/29.02.2012 г., подадена от Н.Н.И. срещу Б.В.Т., в качеството ѝ на адвокат регистриран към Адвокатска колегия – Г. (ГАК).

Административното производство пред Комисията за защита на личните данни е образувано по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Н.Н.И. сезира Комисия за защита на личните данни (КЗЛД) с жалба, в която изразява твърдения за извършено от страна на адвокат Б.В.Т., неправомерно и нецелесъобразно обработване на свързаните с нея лични данни.

Жалбоподателката твърди, че на 21.01.2012 г., по обява намерена в интернет се е свързала с адв. Б.В.Т., с обявена адвокатска кантора „Е.”, за да се възползва от предлаганите от нея услуги, за регистриране на Еднолично дружество с ограничена отговорност (ЕООД). След уговорена по телефона среща, Н.Н.И. е посетила адвокат Б.В.Т. в нейната кантора, находяща се на адрес гр. В., *****, като по време на състоялата се среща ѝ предала следните документи: Учредителен акт на ЕООД „Н.Д.”, със седалище и адрес на управление гр. В., ***; Протокол на едноличния собственик на капитала за учредяване на дружеството, както и „няколко декларации” (не е уточнено точно кои и колко) по ТЗ и ЗТР, включително заверено вярно с оригинала копие от личната ѝ карта.

Н.Н.И. допълва, че адвокат Б.В.Т. ѝ е дала на спесимен за заверка при нотариус, а така също ѝ указала да внесе уставен капитал в размер на 100 лева в банка и след това да представи документите.

Н.Н.И. уточнява, че междувременно е платила 350 лева, включващи такси по регистрация на дружеството и адвокатско възнаграждение от 100 лв. Адвокат Б.В.Т. заявила, че това са единствените суми и повече не се дължат по изпълнение на услугата.

Жалбоподателката заявява, че е открила набирателна сметка за уставния капитал в „Р.” ЕАД и е завершила даденият ѝ спесимен от подписи, след което се е върнала при адв. Б.В.Т., но същата ѝ отказала среща и вместо нея излязла нейната майка. Майката на адв. Б.В.Т. заявила, че документите могат да се оставят на нея и тя да ги предаде. След като Н.Н.И. отказала да предаде документите на майката на адвокатката, направила последващи опити за връзка с нея, но отново се свързвала единствено с нейната майка.

След така стеклите се обстоятелства, Н.Н.И. поискала по телефона от адв. Б.В.Т. да ѝ върне предоставените документи, включително завереното копие на личната ѝ карта, но получила отказ.

На 30.01.2012 г. последвал нов телефонен разговор между Н.Н.И. и адв. Б.В.Т., в който първата заявила, че не си иска дадената сума за адвокатско възнаграждение и тя може да бъде задържана, но държи да си получи предоставените документи. Н.Н.И. твърди, че адв. Б.В.Т. заявила, че тези документи, включително завереното копие на личната карта, са нейна собственост и тя не дължи нищо.

Към жалбата са приложени като доказателства копие от Учредителен акт на „Н.Д.” ЕООД и други извадки от интернет страници с информация за кантората на адв. Б.В.Т.

С писмо рег. № 1015/12/ от 29.02.2012 г. на Председателя на КЗЛД, на г-жа Н.Н.И. е указана правната възможност по чл. 28 а, т. 1 от ЗЗЛД, а именно да поиска от администратора на лични данни адв. Б.В.Т., да заличи, коригира или блокира свързаните с нея лични данни, обработването на които не отговаря на изискванията на закона.

На 09.05.2012 г. е постъпила нова жалба от Н.Н.И.. В същата г-жа Н.Н.И. уведомява Комисията, че по указание на КЗЛД е изпратила до адв. Б.В.Т. заявление по реда на чл. 28 а, т. 1 от ЗЗЛД, но същото се е върнало с отбелязване на пощенското клеймо „Пратката не е потърсена”. Във връзка с което, г-жа Н.Н.И. моли Комисията да предприеме съответните действия за установяване на допуснатото нарушение на ЗЗЛД.

Към жалбата са приложени като доказателства копия от Известие за доставка, с отбелязване „Пратката не е потърсена от получателя” и Заявление на основание чл. 28 а, т. 1 от ЗЗЛД.

Жалбата, подадена от Н.Н.И. срещу адвокат Б.В.Т. е съобразена с изискванията на Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. В жалбата е посочена точната дата на твърдяното нарушение, от което следва извода, че е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от Закона за защита на личните данни.

В чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от ЗЗЛД.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни се обвързва с обработването на информация, представляваща лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 2, ал. 1 ЗЗЛД, съгласно която тя трябва да е достатъчна, за да може физическото лице да може да бъде идентифицирано. Безспорно при упражняването на адвокатската професия адвокатът или адвокатът от Европейския съюз, обработва свързаните със своите доверители лични данни. **Съгласно** чл. 24, ал.1 от Закона за адвокатурата, упражняването на адвокатската професия включва: 1. устни и писмени консултации и становища по въпроси на правото; 2. изготвяне на всякакви книжа - молби, тълкувания, заявления, жалби и други, свързани с възложената от клиента работа; 3. представителство на доверителите и подзащитните и защита на правата и законните им интереси пред органите на съдебната власт, административните органи и служби, както и пред физически и юридически лица. По аналогия така упоменатите документи, както и пълномощното регламентирано в чл. 25, ал. 1 от Закона за адвокатурата, съдържат лични данни, от които може да се идентифицира доверителят.

На следващо място, приложимостта на ЗЗЛД е обвързана с условието обработваните лични данни да съставляват или да са предназначени да съставляват част от регистри. Предоставяйки правна помощ на своите доверители, чрез упражняване на правата си по чл. 31, ал. 1 от Закона за адвокатурата, адвокатът и трайно установеният адвокат от Европейския съюз имат свободен достъп и могат да правят справки по дела, да получават копия от книжа и сведения с предимство в съда, органите на досъдебното производство, административните органи и други служби в страната и навсякъде, където е необходимо, само въз основа на качеството си на адвокат или на адвокат от Европейския съюз, което удостоверяват чрез представяне на карта, издадена от Висшия адвокатски съвет. В тази връзка събраната информация при упражняване на правата на адвоката по чл. 31, ал. 1 от Закона за адвокатурата, адвокатските книжа, досиета, електронни документи, компютърна техника и други носители на информация, представляват своеобразни регистри на лични данни, свързани с техните доверители.

Във връзка с изложеното, следва да се направи обоснован извод, че Б.В.Т., в качеството ѝ на адвокат регистриран към Адвокатска колегия – Г. (ГАК) е администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД.

При извършена служебна проверка в “Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри”, поддържан от КЗЛД, е установено, че Б.В.Т. в качеството ѝ на адвокат регистриран към Адвокатска колегия – Г., не е вписана в регистъра на администраторите на лични данни към КЗЛД.

Жалбата е насочена срещу злоупотреба с личните данни на жалбоподателката, изразяваща се в неправомерното им събиране и съхраняване от адвокат Б.В.Т.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, при сезирането ѝ КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

С писмо изх. № П3229/16.07.2012 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа Н.Н.И. е уведомена за възможността да връчи заявлението по чл. 28 а, т. 1 от ЗЗЛД, чрез Нотариална покана. С оглед на обстоятелството, че само по този начин ще разполага с доказателство на коя дата администраторът на лични данни е уведомен.

Н.Н.И. е запозната, че съгласно чл. 29, ал. 3 от ЗЗЛД, заявлението се отправя лично от физическото лице или от изрично упълномощено от него лице, чрез нотариално заверено пълномощно. В този смисъл, Комисията не би могла да упражни правата на г-жа Н.Н.И., произтичащи от чл. 29, ал. 3 от ЗЗЛД.

Н.Н.И. е информирана, че едва след депозиране на заявлението и изтичането на четиринадесет дневният срок, в случай, че не е получила отговор, може да обжалва мълчалив отказ пред КЗЛД.

На 18.07.2012 г. е изпратено писмо до адв. Б.В.Т., с което ѝ е указано да предостави на Комисията информация и доказателства за реализиране на правото на г-жа Н.Н.И., произтичащо от чл. 28 а, т. 1 от ЗЗЛД, респективно отхвърлено или удовлетворено е същото. Писмото с указанията се е върнало в Комисията на 10.07.2012 г., с отбелязване на пощенското клеймо „Пратката не е потърсена от получателя”.

На 31.07.2012 г. е проведен телефонен разговор с адв. Б.В.Т. В отговор на поставените по жалбата въпроси, а именно удовлетворено или отхвърлено е правото на г-жа Н.Н.И. по чл. 28 а, т. 1 от ЗЗЛД, какви документи съдържащи лични данни на г-жа Н.Н.И. се съхраняват от нея и потвърждава ли, че не е регистрирана като администратор на лични данни пред Комисията, адвокат Б.В.Т. е заявила, че не познава лице на име Н.Н.И., а в последствие е уточнила, че я познава и същата ѝ била дала само личната си карта, за да запише данните ѝ. На поставения въпрос за регистрацията ѝ като администратор на лични данни, адвокат Б.В.Т. заявила, че няма такова задължение и не следва да го доказва. Адвокат Б.В.Т. уточнила, че адвокатската колегия към която е вписана я е уведомила, че регистрация пред КЗЛД не е необходима. За проведения телефонен разговор с адвокат Б.В.Т. е съставен Протокол с рег. № ПР82/06.08.2012 г.

На 24.08.2012 г. е поискано съдействие от Областна дирекция „Полиция” – Г., за връчването на писмо с рег. № П3291/18.07.2012 г. на Председателя на КЗЛД. В отговор с писмо вх. № П4436/13.09.2012 г. Областна дирекция „Полиция” – Г., уведомява Комисията, че адв. Б.В.Т. е регистрирана в Габровската адвокатска колегия, но е с постоянен и настоящ адрес гр. В.

С оглед на получената информация от Областна дирекция „Полиция” – Г., е последвало ново препращане на писмо с рег. № П3291/18.07.2012 г. на Председателя на КЗЛД, на адреса в гр. В. Видно от известие за доставка (обратна разписка), писмото е надлежно получено от адв. Б.В.Т. на 25.09.2012 г., но указанията на Комисията не са изпълнени в указания срок.

В редовно заседание проведено на 24.10.2012 г. Комисията е взела решение, с което е обявила жалба с рег. № 1015/21.02.2012 г. подадена от Н.Н.И. срещу Б.В.Т., в качеството ѝ на адвокат регистриран към Адвокатска колегия – Г. за процесуално допустима, насрочила я е за разглеждане по същество в открито заседание, страните в административното производство са конституирани и е изискано от адв. Б.В.Т. да представи становището си по жалбата, както и всички относими към административната преписка доказателства.

Писмо изх. № П-5722 от 31.10.2012 г. на Председателя на КЗЛД, с което адвокат Б.В.Т. се

уведомява за образуваното административно производство, както и възможността да присъства на откритото заседание, се е върнало в КЗЛД в цялост, с отбелязване на пощенското клеймо „Пратката не е потърсена от получателя”.

Писмо изх. № П-5789 от 01.11.2012 г. на Председателя на КЗЛД, с което адвокат Б.В.Т. се уведомява за указанията на Комисията, да представи своето становище по жалбата, както и всички относими към административната преписка доказателства, се е върнало в КЗЛД в цялост, с отбелязване на пощенското клеймо „Пратката не е потърсена от получателя”.

На основание чл. 61, ал. 3 от АПК, във връзка с чл. 39, ал. 3 от ПКЗЛДНА, със Съобщение рег. № СЩ-126/30.11.2012 г., на адвокат Б.В.Т. е съобщено, че по жалба с рег. № 1015/21.02.2012 г. подадена от Н.Н.И. е образувано административно производство, жалбата е обявена за допустима, конституирана е като ответна страна, насрочена е дата за разглеждането ѝ по същество и се изисква от нея да представи становище и относими доказателства по жалбата.

Б.В.Т. не е изпълнила указанията на Комисията, в указания й срок.

С писмо рег. № П-6371 от 28.11.2012 г. на Директора на дирекция „Правни производства и надзор” в КЗЛД е изискана справка от дирекция „Информационни фондове и системи”, отдел „Регистър и архив” в КЗЛД, относно установяване обстоятелството дали адвокат Б.В.Т., с ЕИК: 107549045 е регистрирана в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД.

В отговор на изисканата проверка, с писмо рег. № П-6387/28.11.2012 г. Началникът на отдел „Регистър и архив” уведомява Директора на дирекция „ППН”, че към 28.11.2012 г. Б.В.Т., в качеството ѝ на адвокат регистриран към ГАК, с ЕИК: 107549045 не е подала в КЗЛД Заявление за регистрация, съгласно разпоредбите на чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, съответно не е вписана в регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД, както и не е освобождавана по надлежния ред от такава регистрация.

С писмо изх. № П-5721/31.10.2012 г. на Председателя на КЗЛД, жалбоподателката Н.Н.И. е била надлежно уведомена за образуваното административно производство по подадената от нея жалба, както и за насрочването на същата за разглеждане по същество, в открито заседание на КЗЛД.

В чл. 1, ал. 2 от Закона за защита на личните данни е гарантирана неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни по смисъла на чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно.

Жалбата е неоснователна поради следното съображение:

Съгласно чл. 154, ал. 1 от ГПК всяка страна е длъжна да установи фактите, на които основава своите искания или възражения. В конкретния случай, от събраните доказателства не се установи, че адвокат Б.В.Т. е обработвала личните данни на Н.Н.И.

Следва да се отбележи, че на Н.Н.И. е указана възможността да връчи заявлението си по чл. 29 от ЗЗЛД, което ѝ дава право да поиска от администратора на лични данни – адвокат Б.В.Т. да заличи, коригира или блокира нейните данни, обработването на които не отговаря на изискванията на ЗЗЛД, чрез Нотариална покана. Госпожа Н.Н.И. е уведомена, че по този начин ще разполага с доказателство на коя дата администратора на лични данни е получил заявлението, респективно от коя дата е започнал да тече срокът по чл. 32, ал. 4 от ЗЗЛД.

Н.Н.И. е уведомена, че Комисията не би могла да упражни правата ѝ произтичащи от чл. 28 а, т. 1 от ЗЗЛД, тъй като съгласно чл. 29, ал. 3 от ЗЗЛД, заявлението се отправя лично от физическото лице или от изрично упълномощено от него лице чрез нотариално заверено пълномощно.

По административната преписка са налице доказателства, че жалбоподателката е предприела действия за връчване на заявление по чл. 28 а, т. 1 до администратора на лични данни, но липсват

доказателства, че същото е надлежно получено. Видно от известие за доставка (обратна разписка), писмото адресирано до адв. Б.В.Т. е с отбелязване на пощенското клеймо „Пратката не е потърсена от получателя”. В този смисъл за адв. Б.В.Т. не е възникнало задължението по чл. 32, ал. 4 от ЗЗЛД, респективно не е налице мълчалив отказ.

Не е констатирано конкретно нарушение на правата на госпожа Н.Н.И., но това не е пречка, КЗЛД да осъществи правомощията си и да извърши цялостен контрол по прилагането на ЗЗЛД. В разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД не е определено, в кои от развиващите се пред Комисията производство следва да се осъществи цялостният контрол по спазването на ЗЗЛД. В тази връзка, от събраните по административното производство доказателства се установи, че Б.В.Т., в качеството ѝ на адвокат регистриран към Адвокатска колегия – Г., не е изпълнила задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД.

Следва да се отбележи, че неокazanото съдействие от страна на адвокат Б.В.Т. на Комисия за защита на личните данни е възпрепятствало осъществяването на контролните правомощия на административния орган. Като доказателство за това е удължилото се над законоустановения срок административно производство, жалбата е депозирана на 21.02.2012 г., до като настоящото Решение е взето от КЗЛД на 05.12.2012 г. Съгласно чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД, Комисията се произнася в 30 – дневен срок от сезирането с решение.

Комисия за защита на личните данни констатира по безспорен начин, че адвокат Б.В.Т. не е изпълнила задължението си по чл. 17 от ЗЗЛД, а именно да се регистрира пред Комисията като администратор на лични данни. Неизпълнението на законоустановеното задължение представлява административно нарушение, подлежащо на санкциониране.

Комисия за защита на личните данни констатира и друго нарушение, извършено от адвокат Б.В.Т., а именно отказ от съдействие от нейна страна при упражняване контролните правомощия на КЗЛД.

Разпоредбата на чл. 22, ал. 5 от ЗЗЛД предвижда задължение на всички лица, които обработват лични данни да оказват съдействие на Комисията при упражняване на правомощията ѝ. Законодателят не е конкретизирал кръга от лицата, които имат това задължение, а само е посочил, че задължението се отнася до тези, които обработват лични данни.

В конкретния случай от събраните по административната преписка доказателства се установява, че Б.В.Т., в качеството ѝ на адвокат обработва лични данни, от което следва, че за нея е възникнало задължението да окаже съдействие на Комисия за защита на личните данни, още повече, че адвокат Б.В.Т. е конституирана като ответна страна в образуваното пред Комисията административното производство.

В чл. 36, ал. 2 от АПК е разписано, че страните в административното производство, оказват съдействие на органа при събирането на доказателства. Те са длъжни да представят доказателства, които се намират при тях и не се намират при административния орган.

За прецизност следва да се отбележи, че съгласно чл. 15 от АПК, страни административното производство могат да бъдат: административния орган, прокурорът и всеки гражданин или организация. В тази връзка за адвокат Б.В.Т. е налице задължението, определено с кодекса, за оказване на съдействие при събирането на доказателства, което тя не е изпълнила, както в указания ѝ от Комисията срок, така и до момента на постановяването на настоящето решение.

Предвид изложеното, Комисия за защита на личните данни приема, че Б.В.Т., в качеството ѝ на адвокат регистриран към Адвокатска колегия – Г., с БУЛСТАТ: 1*****, със седалище и адрес на управление: гр. Г., *****, пощенски код: 5300 е нарушила разпоредбата на чл. 22, ал. 5 от ЗЗЛД да укаже съдействие на Комисията при упражняване на правомощията ѝ.

От адвокат Б.В.Т. многократно е изискано да представи становище и отонсими доказателства по жалбата, които са необходими за последващото развитие на административното производство, но

същите не са представени. Исканото от КЗЛД съдействие и представяне на доказателства е направено чрез изпращането на четири препоръчителни писма на Председателя на КЗЛД с изх. № № № ПЗ291 от 18.07.2012 г., П-5722 от 31.10.2012 г. и П-5789 от 01.11.2012 г., всичките върнали се в Комисията, в цялост с отбелязване на пощенското клеймо „Пратката не е потърсена” и писмо с изх. № П4649 от 20.09.2012 г., надлежно получено на 25.09.2012 г. (с неизпълнени указания). На основание чл. 61, ал. 3 от АПК, във връзка с чл. 39, ал. 3 от ПКЗЛДНА е изготвено Съобщение рег. № СЩ-126/30.11.2012 г. Проведен е и телефонен разговор с адвокат Б.В.Т., за който е съставен Протокол с рег. № ПР82/06.08.2012 г.

Във връзка с изложеното, Комисията е направила заключение, че администратора на лични данни е уведомен по надлежния ред за задължението си да окаже съдействие на административния орган.

Неизпълнението на дадените от КЗЛД указания с надлежно полученото писмо, телефонният разговор и съобщението по чл. 61, ал. 3 от АПК, представляват отказ от съдействие при упражняване на правомощията ѝ да извършва контрол по законосъобразност при обработването на личните данни на физическите лица от страна на администратори на лични данни.

Липсата на предоставяне на информация от адвокат Б.В.Т. е довела до затруднения Комисията, да установи всички факти и обстоятелства от значения за жалбата.

Във връзка с изложеното, Комисия за защита на лични данни приема, че неокazanото съдействие от адвокат Б.В.Т. на административния орган представлява административно нарушение на Закона за защита на личните данни.

При определяне размера на наложеното с настоящото решение административно наказание - глоба, Комисията се съобрази с характера и степента на нарушението и обществените отношения, които засяга. Предоставяйки правна помощ, чрез упражняване на правата си по чл. 31, ал. 1 от Закона за адвокатурата, адвокат Б.В.Т. обработва личните данни на своите доверители.

От изложеното следва, че с този вид нарушение са накърнени правата на голям кръг от физически лица, които са клиенти на адвокат Б.В.Т.

Утежняващото обстоятелство за другият вид нарушение, а именно извършеното по чл. 22, ал. 5 от ЗЗЛД, е възпрепятстването осъществяване контролните правомощия на административния орган. Като доказателство за това е удължилото се над законоустановения срок административно производство, жалбата е депозирана на 21.02.2012 г., до като настоящото Решение е взето от КЗЛД на 05.12.2012 г. Съгласно чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД, Комисията се произнася в 30 – дневен срок от сезирането с решение.

От събраните по административната преписка доказателствата КЗЛД установи, че Б.В.Т., в качеството ѝ на адвокат регистриран към Адвокатска колегия – Г. (ГАК), не е изпълнила задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, както и не е оказала съдействие на Комисия за защита на личните данни, при упражняване на правомощията, по отношение на образуваното административно производство по жалба с рег. № 1015/29.02.2012 г., подадена от Н.Н.И. срещу нея.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2 във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ :

1. Обявява жалба с рег. с рег. № 1015/29.02.2012 г., подадена от Н.Н.И. срещу Б.В.Т., в качеството ѝ на адвокат регистриран към Адвокатска колегия – Г. (ГАК), за неоснователна.

2. На основание чл. 42, ал. 4 от ЗЗЛД, налага административно наказание – глоба в размер на 1 500 лв. (хиляда и петстотин лева) на Б.В.Т., в качеството ѝ на адвокат регистриран към Адвокатска колегия – Г. (ГАК), БУЛСТАТ: **, със седалище и адрес на управление: гр. Г., *****, за неизпълнение на задължението по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, а именно неподдаването на**

заявление като администратор на лични данни пред Комисия за защита на личните данни.

3. На основание чл. 42, ал. 8 от ЗЗЛД, налага налага административно наказание – глоба в размер на 2 000 лв. (две хиляди лева) на Б.В.Т., в качеството ѝ на адвокат регистриран към Адвокатска колегия – Г. (ГАК), БУЛСТАТ: ***, със седалище и адрес на управление: гр. Г., *****, за извършено нарушение на чл. 22, ал. 5 от ЗЗЛД, а именно неосказано съдействие на Комисия за защита на личните данни, при упражняване на правомощията ѝ.**

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, гр. София - 1431, бул. “Акад. Иван Гешов” № 15 или преведена по банков път:

Банка БНБ- ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGSGSD

Комисия за защита на личните данни, Булстат 130961721

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

**№ Ж-363/2012 г.
София, 31.01.2013г.**

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание проведено на 16.01.2013 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа жалба с рег. № Ж-363/19.12.2012г., подадена от Й.П.М. срещу БТК АД, „Е.М.” ООД и „Ф.И.” АД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В КЗЛД е постъпила жалба от Й.П.М., в която се сочи, че мобилният оператор БТК АД неправомерно е предоставил и разпространил свързаните с жалбоподателя лични данни на „Е.М.” ООД и „Ф.И.” АД, а именно номера на домашния му телефон. В жалбата се сочи още, че освен личните данни на жалбоподателя са разпространени данни и на фирмата, която представлява.

На 19.01.2011г., представляваното от жалбоподателя дружество „А.М.” ООД е сключило договор №784212 с БТК АД, за предоставянето на Notebook KP 1000 r USB modem. Към този договор е сключен и договор за лизинг на устройство, като срокът му е 12 месеца. На посочената дата е сключен и друг договор, за ползването на абонаментен план VIVACOM Infiniti 60”, придружен с договор за лизинг на устройство – GSM SONI ERICSSON, като срокът на действие на този договор е 24 месеца. Господин Й.П.М. твърди в жалбата, че при сключването на договорите бил принуден, без да подкрепя твърденията си с доказателства, от служител на мобилния оператор да предостави както мобилен номер за връзка, така и личния си стационарен номер на телефон.

Жалбоподателят твърди, че при сключването на договорите не му било обяснено, за какво е

необходимо предоставянето на телефонни номера за връзка, както не му било указана и възможността, че може и да откаже предоставянето на тази информация. В жалбата се сочи, че през месец декември било преустановено предоставянето на ползваните от него услуги от страна на БТК АД, като причината била надхвърляне на лимита по едни от договорите. Жалбоподателя уточнява, че е направил частично плащане по дължимата от него сума с оглед възстановяването на ползваните от него услуги. Господин Й.П.М. е направил няколкократно опити да разсрочи задължението си, но от мобилния оператор му отговори, че това е невъзможно поради факта на наличието на действащ лизингов договор. Жалбоподателят сочи, че вследствие на възникналата ситуация е продължи да заплаща дължимите от него суми, но е преустановил ползването на всички договори и ги е прекратил. Отново не се представят доказателства подкрепящи твърдението за прекратяване действието на сключените договори.

През месец юни, жалбоподателят е получил писмо от „Е.М.” ООД, с което уведомяват „А.М.” ООД, че е неизправен длъжник и че дружеството дължи сума в размер на 2 135.78 лв. към БТК АД. Освен писмото, жалбоподателят е получил обаждане по личния му телефон с номер ****, който той ползва като домашен. През октомври месец, жалбоподателят е получил ново уведомително писмо за дължимите от представляваното от него дружество, но този път от „Ф.И.” АД. Във втората покана от страна на „Ф.И.” АД до жалбоподателя, освен че са посочени начините за събиране на сумата от дружеството длъжник е посочено, че принудителното изпълнение ще бъде насочено и към трудовото възнаграждение на управител на дружеството.

Й.П.М. иска от КЗЛД да образува производство по реда на чл.38 от ЗЗЛД, като установи нарушение на ЗЗЛД спрямо свързаните с него лични данни, а така също и по отношение на правата на представляваното от него дружество. Жалбоподателят иска още, комисията да приеме, че „Й.П.М. неправомерно използва личните му данни, поради факта, че за жалбоподателя не е ясно дали дружеството е изпълнило задължението си за регистрацията си като администратор на лични данни.

Господин Й.П.М. иска от КЗЛД да издаде задължително предписание на БТК АД, с което дружеството да бъде ограничено при разпространяването на лични данни на трети лица.

Жалбоподателят прави и следните доказателствени искания:

1. КЗЛД да задължи БТК АД да предостави справка за подадените от него заявления през месец януари 2010г.;
2. КЗЛД да задължи БТК АД да предостави детайлна справка за проведените разговори на телефонен номер 123 за периода януари-март 2010г.;
3. КЗЛД да задължи БТК да предостави сключените с фирма „А.М.” ООД, тъй като приложените към жалбата договори са през подпис;
4. КЗЛД при разглеждане на случая на господин Й.П.М. да се съобрази със становище на КЗЛД от 04.07.2010г. по преписка с рег.№П 2127/2010г.;
5. КЗЛД при разглеждане на случая на господин Й.П.М. да се съобрази със задължително предписание на комисията, прието с протокол №8/12.03.2008г.;
6. КЗЛД да задължи БТК АД да отговори на въпроса: С кой са сключени договорите? С „А.М.” ООД или с лицето Й.П.М.?

В жалбата е поставено и особено искане, с което Й.П.М. иска от КЗЛД да конституира в административното производство като страна „Ф.И.” АД, за да може решението на административния орган да има сила на присъдено нещо и спрямо това дружество.

Й.П.М. поставя и второ особено искане, в случай, че КЗЛД установи, че липсват данни за извършено нарушение на ЗЗЛД от страна на БТК АД, да приеме на основание чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД настоящата жалба като искане за компетентно становище, относно тълкуването на закона по изложените в искането фактически данни, а именно:

1. Информацията от личния телефонен номер, би ли могла да доведе до индивидуализиране

на конкретно физическо лице и тя попада ли в определението на „лични данни” от категорията друга идентичност;

2. Предоставяне на личния телефонен номер от едни администратор на друг, представлява ли обработване на лични данни и извършено ли е в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните;

3. В действията на оператора на лични данни и по конкретно предоставянето на лични данни – телефонен номер, налични ли са условията за допустимост на обработване и предоставяне на трети страни? Обемът на предоставени данни съобразен ли е с целта за която същите са предоставени, т.е. с принципа на целесъобразност? Предоставянето на информацията законосъобразно ли е, а самата информация пропорционална ли е?

4. Налично ли е изрично информирано съгласие, по смисъла на § 1, т.13 от ЗЗЛД на физическото лице: Й.П.М., извън правомощията му като управител на А.М.” ООД, ЕИК ***, личните му данни – телефонен номер да се обработват и предоставят на трети лица?;

5. Допустимо ли е обработването на лични данни – телефонен номер и налице ли са условията на чл.4, ал.1, т.7, предложение второ?

Към жалбата като доказателства се представят: 2 бр. договор №784212/19.01.2011г., ведно с приложения, фактури, разписки, фискални бонове, покана за незабавно плащане №89908627/11.06.2012г., покана за незабавно плащане без номер от 04.12.2012г., копие от жалбата до КРС, копие от молба до КРС, актуално състояние на „А.М.” ООД, пълномощно.

Във връзка с изложеното и на основание представените доказателства към жалбата, Комисия за защита на личните данни установи следната фактическа обстановка:

На 19.01.2011г. „А.М.” ООД, чрез представителя си Й.П.М. е сключило договор с БТК АД с абонаментен план Трафик 750 MB, който план включва една сим карта и устройство на лизинг. Срокът на договора е 12 месеца. На посочената дата е сключен и договор за лизинг за закупуването на модем и ноутбук. На 19.01.2011г. „А.М.” ООД, чрез представителя си Й.П.М. е сключило договор с БТК АД с абонаментен план VIVACOM Infiniti 60”, придружен с договор за лизинг на устройство – GSM SONI ERICSSON, като срокът на действие на този договор е 24 месеца.

Към жалбата са приложени фактури и детайлна справка от проведени разговори, а и самият жалбоподател не оспорва факта, че има задължения по сключените от представляваното от него дружество суми. Всичките приложени фактури са издадени на „А.М.” ООД, чрез Й.П.М. Видно от разписките, с които са заплащани суми са, като платец е посочено „А.М.” ООД.

Поканите за доброволно плащане са адресирани отново към дружеството, което жалбоподателят представлява и са изпратени на адреса, който е седалището на дружеството. В поканите за доброволно плащане, изрично е посочено, че дружествата „Е.М.” ООД и „Ф.И.” АД са упълномощени от БТК АД да ги представляват пред длъжниците му и че дружествата действат от името и за сметка на мобилния оператор, а не като кредитори на база договор за цесия, сключен на основание чл.99 от ЗЗЛД.

Жалбата е насочена срещу БТК АД с твърдение за неправомерно разпространение на свързаните с представляваната от жалбоподателя фирма, както и на негови лични данни, а именно номера на домашния му телефонен номер да фирми за събиране на вземания.

Жалбата в частта, в която се търси защита на правата на дружество „А.М.” ООД е недопустима.

Основанията за това са следните:

В условията на принципа на служебно начало, КЗЛД съблюдава предписанията на чл. 27, ал. 2 от АПК при анализа на предпоставките по отношение на допустимостта на предявените пред административния орган искания. Законодателят обвързва преценката на допустимостта на искането с наличието на посочените в текста изисквания. Приложимостта на ЗЗЛД е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството на

администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от ЗЗЛД. Това изискване е абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата.

С акта на подаване на жалбата се индивидуализират страните в производството пред административния орган и се определя процесуалното им качество. В конкретния случай, жалбата не е подадена от физическо лице за нарушение на правата му по ЗЗЛД, а от юридическо лице. На следващо място в жалбата се сочи на нарушаване на ЗЗЛД при обработването на данни свързани с дружеството. Съгласно легалното определение на понятието „лични данни”, дадено в чл.2, ал.1 от ЗЗЛД - лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Информацията свързана по отношение на едно юридическо лице не влиза в приложното поле на понятието лични данни.

Жалбата в частта, в която се навеждат доводи за нарушаването на правата на жалбоподателя в личното му качество и обработването на свързаните с него лични данни, а именно номера на телефона му също е недопустима.

На първо място видно от приложените към жалбата договори сключени от представляваното от господин Й.П.М. дружество с мобилният оператор е посочен телефонен номер *****, като телефон за контакт. В жалбата не е оспорва факта, че при сключването на договорите е предоставен този номер за контакт. Сочи се от страна на Й.П.М., че бил „принуден” да остави и личният си стационарен номер, но към жалбата липсват доказателства в насока, че действително върху него е упражнена принуда. Следва да се има предвид и факта, че договорите, в които като телефон за връзка е посочен домашният му телефонен номер са сключени на 19.01.2011г. и от този момент до подаването на жалбата в КЗЛД няма индикация, че се предприети действия от негова страна за предотвратяване на последствията от „принудата” да си даде домашният телефонен номер.

На второ място в жалбата конкретно е посочено, че тя е насочена срещу твърдяното неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя, изразяващи се единствено и само в номера на домашния телефон. Номерът на домашния телефон сам по себе си не може да бъде възприет като лични данни, тъй като само чрез него физическото лице не може да бъде индивидуализирано по безспорен начин. Номерът на телефона е предоставен и отразен в сключеният между „А.М.” ООД и БТК АД договор. Този номер е предоставен за контакт не лично с жалбоподателя, а с представляваното от него дружество, с което мобилният оператор е в договорни отношения. Служителите на фирмите за събиране на вземания са осъществили контакт на посоченият номер, не за да търсят жалбоподателят в личното му качество, а като представляващ юридическото лице, което е длъжник на мобилния оператор.

Съгласно чл.63, ал.1 от ТЗ, търговското дружество е обединяване на две или повече лица за извършване на търговски сделки с общи средства. Отговорността на ограничено отговорния съдружник, спрямо кредиторите на дружеството е до размера на предвидената вноска и когато тя не е била внесена изцяло. В ТЗ е предвидена отговорност на ограниченият съдружник и възприето, че той отговаря неограничено за сделки, извършени от него от името на дружеството преди възникването му или след това, ако кредиторът не е знаел, че договаря с ограничено отговорен съдружник. В тази връзка законодателят допуска да се търси отговорност, за се предприемат действия за събиране на дължими суми на дружеството от неговите съдружници. Видно от направена служебна справка в информационна система „Сиела”, жалбоподателят, освен управител на дружество „А.М.” ООД е и съдружник в него с дял 3000 лв.

Във връзка с изложеното Комисия за защита на личните данни приема, че не са обработени лични данни на жалбоподателя в лично качество, тъй като телефонният номер сам по себе си не представлява лични данни, а е и предоставен от самият жалбоподател при сключването на договорите. В жалбата не се твърди, а и видно от доказателствата към нея, други данни, чрез които физическото лице може да бъде безспорно индивидуализирано по пряк или не пряк начин не са

обработвани. Проведените разговори с господин Й.П.М. са в качеството му на управител на едно търговско дружество - длъжник, а не в негово лично качество. Липсата на обработване на лични данни е и липсва на правен интерес, което е предпоставка за недопустимост на жалбата.

Във връзка с направеното второ особено искане на жалбоподателят, а именно КЗЛД на основание чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД, да изрази становище по поставените от него въпроси, КЗЛД приема за основателно и ще се произнесе с отделен акт.

На основание чл.38, ал.2 от ПДКЗЛДНА във връзка с чл.27, ал.2, т.5 и т.5 от АПК, Комисията,

РЕШИ :

Оставя без разглеждане рег.Ж-363/19.12.2012г., подадена от Й.П.М. срещу БТК АД, „Е.М.” ООД и „Ф.И.” АД, като недопустима, поради липсата на активно легитимирана страна и липсата на правен интерес и да прекратява административното производство.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София град.

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж 191/2012 г.

гр. София, 01.02.2013 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков – членове на КЗЛД, в открито заседание, проведено на 16.01.2013 г. (Протокол № 1), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), постави за разглеждане жалба с рег. № Ж 191/16.07.2012 г., подадена от Г.С.И. срещу „В.09” ООД.

Административното производство пред Комисията за защита на личните данни е образувано на основание чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, в която жалбоподателят посочва, че на 14.07.2012 г. на настоящия си пощенски адрес е получил писмо от управителя на „В.09” ООД – бивш негов работодател. Притеснен е, че на пощенския плик са изписани освен трите му имена, и неговия единен граждански номер, което г-н Г.С.И. счита за нарушение на правата му по Закона за защита на личните данни. Моли Комисията за защита на личните данни да предприеме необходимите действия.

Към жалбата е приложено ксерокопие на пощенски плик от 13.07.2012 г.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3, ал. 1 от Закона, каквото качество

безспорно притежава „В.09” ООД. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбата.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че дружеството „В.09” ООД е вписано в регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД с идентификационен номер 112160 на 30.04.2009 г. Заявен е един регистър: „Данни на лица по трудови договори”.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, при сезирането ѝ КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В заседание, проведено на 14.11.2012 г. (Протокол № 42), Комисията обявява жалбата за допустима и я насрочва за разглеждане по същество на 16.01.2013 г. Конституира като страни в административното производство жалбоподателя Г.С.И. и ответна страна – „В.09” ООД в качеството му на администратор на лични данни.

С писма с изх. № П 3421/24.07.2012 г., № П 4066/21.08.2012 г. на Председателя на КЗЛД, както и със Съобщение с изх. № П 4070/21.08.2012 г. по реда на чл. 61 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), на основание чл. 26 от АПК, дружеството „В.09” ООД е уведомено за образуването в КЗЛД административно производство и на основание чл. 36 от АПК е указано в срок да предостави писмено становище по жалбата, прекратени и настоящи трудови договори, сключени с жалбоподателя, както и относими към случая доказателства, но отговор не е депозиран в деловодството на КЗЛД.

С писмо с изх. № П 4586/19.09.2012 г. на Председателя на КЗЛД, от жалбоподателя е изисквана информация за актуален адрес за кореспонденция и седалище на „В.09” ООД, както и трудов договор и заповед за прекратяване на трудовото правоотношение. В отговор, с писмо с вх. № П 4723/24.09.2012 г. жалбоподателят посочва нов адрес на „В.09” ООД. С писмо с вх. № П-60007/14.11.2012 г. Г.С.И. предоставя ксерокопия на Трудов договор № 81/17.08.2010 г. и Заповед № 16/10.07.2012 г. за прекратяването му.

За открито заседание на Комисията за защита на личните данни за разглеждане на жалбата по същество, проведено на 16.01.2013 г., страните - редовно уведомени, не се явяват, не изпращат процесуални представители.

Преценката относно основателността на жалбата следва да се обвърже с наличие на неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя.

Жалбата е насочена срещу злоупотреба с личните данни на г-н Г.С.И., изразяваща се в неправомерното им разпространение. В § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД се съдържа легалната дефиниция на „обработване на лични данни”, което представлява всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране, или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

В чл. 4 от Закона за защита на личните данни се съдържат императивни разпоредби, в които законодателят е указал изрично в кои случаи е допустимо обработването на лични данни. Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят, е едно от условията за допустимост за обработване на свързаните с него лични данни.

В конкретния случай, видно от Трудов договор № 81/17.08.2010 г., както и от Заповед № 16/10.07.2012 г. за прекратяването му, е налице условие за допустимост на обработване на личните данни на г-н Г.С.И., тъй като между жалбоподателя и „В.09” ООД съществува сключен трудов договор

и е възникнало трудово правоотношение между страните.

От анализа на приложените писмени доказателства по жалбата е видно, че „В.09” ООД обработва, по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД, свързаните с жалбоподателя лични данни с оглед сключения трудов договор, при наличие на валидно правно основание фирмата да ги притежава и обработва.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно.

В раздел VIII, т. 31.4. от Общите условия на „Български пощи” ЕАД, общодостъпни на интернет страницата на дружеството, подробно е указан начина на адресиране на пощенската пратка, съгласно който в долния ляв ъгъл на пратката се вписват данните на получателя: име, презиме, фамилия; адрес на получателя: улица, номер, блок, вход, етаж, апартамент; област; пощенски код и наименование на населеното място. Изписването на ЕГН на получателя не е предвидено като реквизит на препоръчаното писмо, както е сторено в настоящия случай от управителя на „В.09” ООД.

Съгласно изискванията на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД, администраторът на лични данни предприема необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване.

В конкретния случай, администраторът на лични данни не е изпълнил това свое задължение, като е изписал ЕГН на Г.С.И. върху пощенската пратка и същият е станал достояние до неограничен кръг лица. С тези действия администраторът на лични данни е нарушил императивна законова разпоредба, съдържаща се в чл. 23, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, като не е предприел необходимите технически и организационни мерки, за да защити личните данни на Г.С.И. от неправомерното им разпространяване.

Въпреки предоставената правна възможност, администраторът на лични данни не доказва обстоятелството, че обработва личните данни на жалбоподателя законосъобразно и добросъвестно. Не се представиха и никакви доказателства за наличие на съответни организационни мерки, за да се предотврати неправомерното разпространяване на личните данни на жалбоподателя.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение по случая, имайки предвид представените писмени доказателства и становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е основателна.

При определяне размера на налаганото с настоящото решение административно наказание, Комисията се съобрази с характера и степента на нарушението и обществените отношения, които засяга. От събраните по административната преписка доказателствата КЗЛД е установено, че в случая са нарушени правата на едно физическо лице и взе предвид обстоятелството, че настоящото наказание е първо за дружеството „В.09” ООД.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2 във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 42, ал. 9 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ :

- 1. Уважава жалба с рег. № Ж 191/16.07.2012 г., подадена от Г.С.И. срещу „В.09” ООД.**

2. Налага административно наказание - имуществена санкция в размер на 1 100 лв. (хиляда и сто лв.) на „В.09” ООД, ЕИК: **, със седалище и адрес на управление: гр. София – *****, представлявано от И.И.П. – управител, затова, че дружеството „В.09” ООД в качеството си на администратор на лични данни не е предприело необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните на Г.С.И. от неправомерно разпространение, с което е нарушен чл. 23, ал. 1 от Закона за защита на личните данни.**

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, гр. София - 1431, бул. “Акад. Иван Гешов” № 15 или преведена по банков път:

Банка БНБ- ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, Булстат 130961721

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж 100/2012 г.

София, 04.02.2013г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев и Веселин Целков на открито заседание проведено на 23.01.2013г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с № Ж 100/06.06.2012г., подадена от М.Г.М. срещу „М.” ЕАД и „К.Р.М.” ЕАД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна.

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес, поради което е обявена за процесуално допустима с решение на КЗЛД от 14.11.2012г.

М.Г.М. сезира Комисията с жалба, в която твърди, че е имал сключен договор с „М.” ЕАД за ползване на мобилен интернет. Срокът на сключеният договор е изтекъл на 24.07.2011г. След изтичането на срока на договора, жалбоподателят е изпратил до мобилния оператор предизвестие за прекратяването на договора, тъй като му се е налагал дълъг престой в чужбина и предоставяната услуга нямал да я ползва. За времето, през което договора е бил действаш, господин М.Г.М. е заплатил всички свой задължения. След година, господин М.Г.М. е получил на домашния си адрес писмо,

изпратено от „К.Р.М.” ЕАД, с което го уведомяват за дължима сума по фактури за 24.08.2011г. и 24.09.2011г. Служители от посочената фирма са осъществили контакт с жалбоподателя и по телефона.

Към жалбата не се представят доказателства.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от „М.” ЕАД и „К.Р.М.” ЕАД.

Ответникът по административното производство е депозирал пред Комисията писменото си становище, ведно с относими по случая доказателства. В становището се сочи, че на 24.07.2009г. господин М.Г.М.а е сключил договор за услугата M-tel Homebox с рег.№M1617470. Договорът е бил със срок на действие две години. Срокът му е бил до 24.07.2011г. От страна на жалбоподателя няма отправено искане за прекратяване на договора, поради което същият подновен автоматично и е станал със срок до 24.07.2012г. С оглед използване услуги по договора са издадени три фактури, които потребителят не е заплатил. Задължението на жалбоподателят е предадено за събиране на фирма „К.Р.М.” ЕАД.

Общо задълженията, предадени за събиране на „К.Р.М.” ЕАД за реално използвани услуги, както и начислени неустойки по договора възлизат в размер на 66.32 лв.

Мобилният оператор твърди, че жалбоподателят е неизряден платец по надлежно сключени договори, поради което за М. е възникнало правото да предприеме действия по събиране на дължимите суми. В тази връзка, мобилният оператор е предоставил личните данни на господин Нейков на агенция за събиране на вземания.

Ответната страна посочва, че в т.4.5. от сключения с господин М.Г.М. договор е уговорено, че абонатът предоставя доброволно на мобилния оператор личните си данни и изразява съгласието си те да бъдат съхранявани и обработвани, съгласно разпоредбите на ЗЗЛД. Ползвателят на мобилни услуги се съгласява още, че свързаните с него лични данни ще бъдат обработени от администратора на лични данни чрез предоставянето им на трето лице, в случай на неизпълнение на договорни задължения, а именно неизплащане на суми, произтекли от договора. Освен в цитираната договорна клауза, целите и начините на обработване на личните данни на абонатите на мобилния оператор са подробно посочени и в Общите условия на дружеството, с които жалбоподателят се е съгласил и приел.

В допълнение се сочи, че неразделна част от всички договори за мобилни услуги да Общите условия за взаимоотношенията между „М.” ЕАД и абонатите и потребителите на обществени мобилни надземни мрежи на „М.” ЕАД по стандартите на GSM и UMTS /Общи условия/, които са достъпни на интернет страница с адрес: www.mtel.bg, с които жалбоподателят е декларирал, че е запознат и е получил екземпляр от същите. В т.40г от Общите условия е указано, че „М.” ЕАД има право да предоставя събираните, обработвани и съхранявани за целите на предоставяне на Услугата данни на абоната на трети лица - администратори или оператори на лични данни по смисъла на Закона за защита на личните данни, с цел изготвяне на кредитна оценка и/или събиране на вземания, дължими за ползваните услуги, както и в случаите по т. 69.в и т. 69.г.” Абонатът дава съгласието си М. да събира, съхранява, обработва и предоставя на трети лица - кредитни или други институции, по реда на тези Общи условия и съгласно българското законодателство, личните му данни, с цел индивидуално определяне на кредитния лимит, извършване на кредитна оценка и събиране на вземанията”.

В становището на мобилният оператор се сочи още, че дружеството има сключен договор с „К.Р.М.” ЕАД с предмет събиране на неизплатени суми на абонати на М.

Към становището като доказателства се прилагат: заверено копие от договора и анекси към него с жалбоподателя, заверено копие от договора с „К.Р.М.” ЕАД.

С писма изх. № П2980/06.07.2012г., П4593/19.09.2012г. и П-5332/16.10.2012г. на Председателя на КЗЛД от заинтересованата страна е изискано да представи становище по жалбата и относими към случая доказателства. Видно от известия за доставка и трите писма с указания и даде срок за

изпълнение са получени от дружеството, но същото не е изпълнило задължението си по чл.22, ал.5 от ЗЗЛД и чл.36, ал.2 от АПК да укаже съдействие на Комисията при събирането на доказателства, изясняване на случая и осъществяване на контролните й правомощия в областта на защита на личните данни. КЗЛД е взела решение на 14.11.2012г., с което е наложила административно наказание имуществена санкция на „К.Р.М.” ЕАД за нарушение на чл.22, ал.5 от ЗЗЛД.

За откритото заседание на Комисията, на което жалбата е разгледана по нейното същество, страните са редовно призовани, като не се явяват и не се представляват.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

Правомощието на Комисията за защита на личните данни да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица е регламентирано в чл.10, ал.1, т.7 от ЗЗЛД.

Правомерното обработване на лични данни от страна на администраторите на лични данни, съгласно ЗЗЛД следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните. Наред с това законодателят е предоставил възможност, от една страна, на администраторите сами да определят целите и обема на обработваните данни, а от друга страна – на физическите лица правото да изразят свободната си воля за обработването на техните лични данни.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни, по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от ЗЗЛД. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. В конкретния случай, жалбата е насочена срещу „М.” ЕАД, в качеството му на администратор на лични данни.

Жалбата е процесуално допустима, поради следните съображения:

В чл.38, ал.1 от ЗЗЛД е определен преклузивен срок, в който физическото лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни. От изложените в жалбата твърдения и от приложените към нея доказателства може да се приеме, че жалбата е подадена в срок.

Съгласно чл.27, ал.2 от АПК административният орган е длъжен да провери при постъпване на искането предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратори на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „М.” ЕАД. „К.Р.М.” ЕАД е обработващ лични данни по смисъла на §1, т.3 от ДР на ЗЗЛД. Администраторът на лични данни и обработващия лични данни са изпълнили задължението си по чл.17 от ЗЗЛД, подали са заявления за регистрацията им като администратори на лични данни и са регистрирани като такива.

С чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2,

ал.1, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл.4, ал.1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е изрично съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните.

Жалбоподателката има правен интерес да сезира Комисията за защита на личните данни и да потърси защита на нарушените си права.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

От събраните по административната преписка доказателства се установи следната фактическа обстановка:

На 24.07.2009г. господин М.Г.М. е сключил договор за услугата M-tel Homebox с рег.№М1617470. Договорът е бил със срок на действие две години. Срокът му е бил до 24.07.2011г. От страна на жалбоподателя няма отправено искане за прекратяване на договора, поради което същият е подновен автоматично и е станал със срок до 24.07.2012г. С оглед използване услуги по договора са издадени три фактури, които потребителят не е заплатил. Задължението на жалбоподателят е предадено за събиране на фирма „К.Р.М.” ЕАД. В жалбата се сочи, че е подадено предупреждение до мобилният оператор, от страна на М.Г.М., че дълго време ще отсъства от страната, както че е подадено едномесечно предизвестие, като не се уточнява дали е за прекратяване на договора. В подкрепа на твърденията си, жалбоподателят не ангажира доказателства, от които да се установи, че е направил постъпки за едностранно прекратяване действието на договора в сроковете, уговорени между страните. Отсъствието от страната само по себе си не е основание за прекратяване действието на договора, както и преустановяването на използването на услугата. В сключения договор между „М.” ЕАД и господин М.Г.М. в т.5 подробно са разписани начините за прекратяване действието на договора, както и възможността за отказ от автоматичното му подновяване.

Липсата на доказателства, че срокът на договора е бил прекратен едностранно от страна на жалбоподателят и наличието на договорна клауза между страните за автоматично подновяване срока на договора, води до извода, че договор е бил подновен със срок на действие до 24.07.2012г. От наличието на договорна обвързаност на страните са възникнали задължения за абоната на мобилния оператор да заплати дължимите суми, представляващи абонаментни такси, както и неустойка, начислена за неизпълнението на договора.

Наличието на договорни отношения между администратора на лични данни и физическото лице, чиито лични данни се обработват е условие за допустимост при обработването на личните данни.

Налице е още едно от условията за допустимост при обработването на лични данни, а именно съгласието на физическото лице, за което се отнасят данните. В сключения договор е уговорено, че господин М.Г.М. изразява съгласието си мобилният оператор да обработва свързаните с него лични данни за целите на договор, както и да ги предоставя на трети лица, с цел реализиране на законите си интереси - събиране на неплатени парични задължения. С подписването на договора, жалбоподателят е декларирал, че е запознат и е съгласен с Общите условия на дружеството.

В Общите условия на М. е регламентирано, че абонатът дава съгласието си М. да събира, съхранява, обработва и предоставя на трети лица - кредитни или други институции, с цел индивидуално определяне на кредитния лимит, извършване на кредитна оценка и събиране на вземанията. „М.” ЕАД има право да предоставя събираните, обработвани и съхранявани за целите на сключения договор лични данни на абонатите си на трети лица - администратори на лични данни, с предприемане от негово име и за негова сметка на действия по събиране на неизплатени задължения на абонатите му.

Във връзка с изложеното следва, че личните данни на М.Г.М. са обработени от администратор на лични данни при наличието на две от условията за допустимост при обработване на лични данни, изчерпателно посочени в разпоредбата на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД. Личните данни се обработени при спазване на принципите, на които следва да се основава обработването, от което следва, че няма извършено административно нарушение на закона от страна на мобилният оператор.

На следващо място, свързаните с жалбоподателят лични данни са обработени и от обработващ лични данни – „К.Р.М.” ЕАД. Обработването е извършено на правно основание, сключен договор между мобилният оператор и дружеството за събиране на вземания с предмет – организирането с различни законосъобразни средства на събирането на неизплатени суми на абонати на мобилния оператор.

Администраторът на лични данни е изпълнил задължението му, вменено с чл.24, ал.4 от ЗЗЛД. С цитираната правна норма, законът изисква, в случаите на обработване на личните данни от обработващ лични данни, отношенията между администратора и обработващия да бъдат писмено регламентирани, като се определи обемът на задълженията, възложени от администратора на обработващия лични данни.

Обработването, чрез предоставянето на личните данни на жалбоподателя на трето лице, различно от администратора на лични данни е извършено при наличието на изразено съгласие, което е обективизирано в сключения индивидуален договор за предоставяне на мобилни услуги, както и в Общите условия на оператора.

За обработващия лични данни е наличие и още едно от условията за допустимост при обработването на лични данни, а именно: за реализиране на законни интереси /чл.4, ал.1, т.7 от ЗЗЛД/. Наличието на законни интереси на дружеството за събиране на вземания произтича от сключения с „М.” ЕАД договор.

Във връзка с изложеното, Комисията приема, че жалбата на М.Г.М. е неоснователна и извършеното обработване на свързаните с нея лични данни от страна на администратора на лични данни – „М.” ЕАД чрез предоставянето им на фирма за събиране на вземания – „К.Р.М.” ЕАД, с която има сключен договор е извършено на правно основание, при наличие на условия за допустимост при обработването и при съблюдаване на принципите залегнали в чл.2, ал.2 от ЗЗЛД.

Комисия за защита на личните данни не е компетентна да се произнесе по законосъобразността на сключеният договор за цесия.

С оглед изложеното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7, чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ :

Остава без уважение жалба с рег. № Ж 100/06.06.2012г., подадена от М.Г.М. срещу „М.” ЕАД и „К.Р.М.” ЕАД, като неоснователна.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-319/2012 г.
София, 04.02.2013 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев и Веселин Целков в заседание, проведено на 23.01.2013 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), постави за разглеждане жалба с рег. №Ж-319/01.11.2012 г., подадена от П.Т.Д. срещу „БТК” АД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

П.Т.Д. сезира Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) с жалба, в която сочи правни доводи за извършено от страна на В. неправомерно и незаконосъобразно обработване на свързаните с нея лични данни. Г-жа П.Т.Д. излага аргументи за неправомерно обработване на личните й данни при сключване на договор с В. за предоставяне на мобилна гласова услуга за мобилен номер *****.

Жалбоподателката категорично заявява, че не е сключвала и подписвала договор с В. за мобилен номер ***** от дата 23.08.2012 г., че договора е сключен без нейно знание и съгласие, като незаконно са използвани личните й данни. Твърди, че „договора е невалиден”, че е фалшив и че положения под него подпис не е неин.

Жалбоподателката сочи, че разбрала за злоупотребата с личните й данни, когато на 10.09.2012 г. посетила централния офис на В. в гр. Б., за да си направи справка относно по-високата й месечна сметка за клиентски номер *****. Там й съобщили, че разликата се дължи на обстоятелството, че към клиентския й номер е прикрепен сключен на нейно име договор за мобилен номер ***** , а датата на която е сключен договора е 23.08.2012 г. Г-жа П.Т.Д. се обадила на оператор и поискала блокиране на номера ***** , променила и отговора на тайния си въпрос. Въпреки предприетите действия, на 26.09.2012г. установила, че номер ***** бил активен няколко часа след заявлението й за блокиране от 10.09.2012г. и има натрупана сметка в размер на 272,59 лв. По данни на жалбоподателката на 07.11.2012 г. тя заплатила задълженията, а с цел да предотврати други злоупотреби с номер ***** , взела си нов чип и активирала мобилен номер ***** на новия чип.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относими по случая доказателства от „БТК” АД (БТК АД).

На 23.11.2012 г. в деловодството на КЗЛД е депозирано становище от ответната страна в административното производство – БТК, с искане КЗЛД да отхвърли жалбата като неоснователна, поради наличието на валидно сключен от г-жа П.Т.Д. договор за предоставяне на мобилна гласова услуга за номер ***** от дата 23.08.2012 г. В същото се сочи, че личните данни на жалбоподателката – г-жа П.Т.Д. са законосъобразно обработени по повод сключения договор, при спазване принципите и условията по Закон за защита на личните данни.

Към становището, като доказателство, е приложено копие на договор за мобилна услуга за номер ***** от дата 23.08.2012 г.

В жабата си г-жа П.Т.Д. сочи, че за случая е сигнализирала РУП-гр. Б. и Районна прокуратура– Б.

С писма на Председателя на КЗЛД е изискана информация от 4-то РПУ-гр. Б. и Районна прокуратура-Б. за хода на образуваните преписки.

В отговор от 4-то РУ „Полиция” при ОД на МВР - Б. уведомяват, че по повод заявление подадено от П.Т.Д. е образувана преписка под номер ЗМ 04-1227/28.09.2012 г., същата е изпратена на Районна прокуратура –Б. на основание чл.9, ал.2 от НК.

От Районна прокуратура – Б. заявяват, че по жалба от П.Т.Д. е образувана прокурорска проверка № 13584/2012 г. Постановено е извършването на предварителна проверка от органите на Министерство

на вътрешните работи (МВР), която към настоящият момент не е приключила.

От събраните по административната преписка доказателства се установи, че г-жа П.Т.Д. е сезирала за случая както Комисията за защита на личните данни, така и органите на МВР.

В чл. 54 от АПК са разписани основанията, същите алтернативно изброени, при наличието на които съответния административен орган следва да спре вече образувано административно производство. Съгласно нормата на чл. 54, ал.1, т.3 от АПК, административният орган спира административното производство, когато в хода на производството се разкрият престъпни обстоятелства, чието установяване е от значение за издаването на индивидуалния административен акт.

С оглед събраните по административната преписка доказателства е налице хипотезата на чл. 54, ал.1, т.3 АПК. КЗЛД не е компетентният орган да изследва истинността на положените върху договора от 23.08.2012 г., подписи дали са подправени или истински. Резултатите и заключенията от извършваната проверка от органите на МВР могат да имат съществено значение както за развитието на административното производство, така и с оглед защита на правата на жалбоподателката. Установяването на факта има ли извършено престъпление, както и идентифицирането на престъпния деец са от значение за развитието на образуваното пред Комисията производство и в последствие за постановяването на индивидуалния административен акт. В зависимост от резултатите на предприетите следствени действия и установяването на инкриминираното деяние и извършителя му ще се установи дали обработването на свързаните с жалбоподателя лични данни може да се обвърже по категоричен начин с администратор на лични данни.

КЗЛД урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Съгласно чл. 1, ал. 5 от закона неговата приложимост за целите на отбраната, националната сигурност и обществен ред, както и за нуждите на наказателното производство е обусловено дотолкова, доколкото в специален закон не е предвидено друго. Тази разпоредба изключва приложението на закона по отношение на онези случаи, при които обработването на личните данни изпълнява фактически състав на инкриминирано деяние. В тези случаи специален закон се явява Наказателния кодекс / НК/, а реализирането на съответната наказателна отговорност се извършва по реда на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/.

Съставянето и използването на неистински частен документ, както и удостоверяването на неверни обстоятелства в него съставлява документно престъпление по смисъла на чл. 309 от НК. В случая установяването на факта дали данните на жалбоподателя са обработвани с престъпна цел са действия в компетентността на разследващите органи, поради което наказателното преследване следва да се осъществи по реда на /НПК/.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни и чл. 54, ал. 1, т. 3 от Административно-процесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Спира административното производство по жалба рег. №319/01.11.2012 г., подадена от П.Т.Д. срещу „БТК” АД, до отпадане на основанията за спирането му.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-341/2012 г.
София, 04. 02. 2013 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев и Веселин Целков, в редовно заседание, проведено на 23.01.2013 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, постави за разглеждане жалба с рег. № Ж-341/28.11.2012 г., подадена от М.Г.Щ. срещу „А.Б.” – клон България.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Комисия за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба с регистрационен номер Ж-341/28.11.2012 г., подадена от М.Г.Щ. срещу „А.Б.” - клон България, с твърдения за неправомерно обработване на личните й данни, а именно предоставянето им на фирма за събиране на вземания.

Г-жа М.Г.Щ. уведомява КЗЛД, че е сключила договор за банков кредит с „А.Б.” (Банката). Признава, че има непогасени задължения в размер на 2200 лв., но поради финансови затруднения е престанала да обслужва кредита и към настоящия момент е в забава от 7 месеца.

Жалбоподателката твърди, че по повод задължението й към Банката по телефона на дата 26.11.2012 г. са я притеснявали представители на фирма за събиране на вземания „Ф.П.К.”, които разполагали с информация за кредита й, трите й имена и ЕГН.

Г-жа М.Г.Щ. твърди, че от „А.Б.” са нарушили човешките й права и са продали личните й данни на фирма за събиране на вземания.

Към жалбата не са приложени доказателства, същата не е подписана.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства до жалбоподателката е изпратено писмо (П-6610/10.12.2012 г.) да потвърди жалбата си със саморъчен или електронен подпис. В отговор г-жа М.Г.Щ. депозира подписана жалба.

С писмо на Председателя на Комисията с рег. номер П-6619/10.12.2012 г. от „А.Б.” – клон България е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относими по случая доказателства.

В депозирано становище (С-695/19.12.2012 г.) от Банката твърдят, че обработват личните данни на жалбоподателката законосъобразно и добросъвестно, на валидно правно основание, а именно договор за потребителски кредит №12-305/2009 г., от дата 04.03.2009 г., сключен между „А.Б.” и г-жа М.Г.Щ.

Сочат, че след май месец 2012 г. поради нарушаване на условията на договора от страна на г-жа М.Г.Щ. и неплащане на дължими погасителни вноски, Банката е възложила събиране на вземанията си на „Ф.П.К.” ООД (дружество с предходно наименование „С.Г.Г.-1”), въз основа на Договор за услуги по извънсъдебно събиране на вземания и процесуално представителство, сключен на 21.12.2011 г. между Банката и дружеството.

Към становището, като доказателства са приложени копия на: Договор за потребителски кредит №12-305/2009 г., погасителен план и Договор за услуги по извънсъдебно събиране на вземания и процесуално представителство от дата 21.12.2011 г.

До „Ф.П.К.” ООД е изпратено писмо (П-67/04.01.2013г.) за изразяване на становище и представяне на относими по спора доказателства.

В хода на административното производство по жалба Ж-341/28.11.2012 г., жалбоподателката

с писмо с входящ номер П-265/15.01.2013 г., категорично заявява, че се отказва от жалбата си срещу „А.Б.“.

Съгласно чл. 38, ал.1 от ЗЗЛД, при нарушаване на правата му по този закон всяко физическо лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни в едногодишен срок от узнаването на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. С оглед посочената разпоредба и чл. 24, ал.1 от АПК, пред КЗЛД е образувано административно производство по жалбата.

В чл. 56, ал.1 от АПК е предвидена правната възможност, административния орган, пред който има висящо административно производство да го прекрати по искане на страната, по чиято инициатива то е започнало. В качеството си на страна в административното производство - жалбоподателката г-жа М.Г.Щ. упражнява предоставената ѝ правна възможност да поиска прекратяване на образуваното пред КЗЛД производство, като с писмо с вх.№ П-265/15.01.2013 г. е изразен отказ от жалба номер Ж-341/28.11.2012г.

Молбата на М.Г.Щ. за отказ от жалбата, с която е сезирана КЗЛД съдържа всички законово изискуеми реквизити. В постъпилия отказ жалбоподателката категорично и ясно изразява волята си да десезира КЗЛД.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал.1, т.7 от Закон за защита на личните данни, във връзка с чл. 56, ал.1 от Административно-процесуалния кодекс, Комисията

РЕШИ:

Прекратява административното производство, образувано по жалба с рег. № Ж-341/28.11.2012 г., подадена от М.Г.Щ. срещу „А.Б.“-клон България”, поради отказ от жалбата.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд-София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж 277/2012 г.

София, 07.02.2013 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев и Веселин Целков, в открито заседание, проведено на 23.01.2013 г. (Протокол № 2), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № Ж 277/10.09.2012 г., подадена от В.Х.М. срещу „М.“ ЕАД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, в която жалбоподателката сочи, че на 15.12.2011 г. в офис на „Х.-Т.“ ЕООД е сключила „едномесечен договор по тарифен план М. Active Start, един безплатен любим номер и 100 безплатни минути към другите оператори“. Твърди, че към средата на м. януари 2012 г. отново е посетила офис на „Х.-Т.“ ЕООД, за да поднови програмата, тъй

като телефонът ѝ е бил изключен. Служител от офиса я е уведомил, че М. няма да продължи желаната от нея програма, поради което номерът ѝ вече е невалиден. Въпреки, че според жалбоподателката няма налични задължения, след седем месеца е получила заплашително писмо от „Ф.И.” АД за дължими към М. суми, които следва да заплати. При посещение в офис на „М.” ЕАД е узнала, че подписания от нея договор е със срок от две години, по който има неизплатени задължения. Твърди, че по случая е сезирала и Комисията за регулиране на съобщенията.

Жалбоподателката е обезпокоена, че не е била своевременно уведомена от мобилния оператор за наличието на нейни задължения. Счита, че е извършена злоупотреба с личните ѝ данни от „М.” ЕАД, изразяваща се в предоставянето им на трети лица без знанието и съгласието ѝ.

Към жалбата са приложени ксерокопия на: Приложение № 1 от 15.12.2011 г. и Покана за незабавно плащане от „Ф.И.” АД от 31.07.2012 г.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежават „М.” ЕАД, „Х.-Т.” ЕООД и „Ф.И.” АД. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че дружествата са изпълнили задълженията си по чл. 17 от ЗЗЛД и са вписани по регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В заседание, проведено на 21.11.2012 г., Комисията обявява жалбата за допустима и я насрочва за разглеждане по същество на 23.01.2013 г. Конституира като страни в административното производство жалбоподателката В.Х.М., ответна страна – „М.” ЕАД в качеството му на администратор на лични данни и заинтересовани страни – „Х.-Т.” ЕООД и „Ф.И.” АД. Приема решение от „Х.-Т.” ЕООД да се изиска актуален договор за взаимоотношенията с „М.” ЕАД.

В изпълнение на приетото решение, с писмо с вх. № П-6470/30.11.2012 г. от „Х.-Т.” ЕООД е депозирано заверено ксерокопие на Договор от 01.12.2005 г., сключен с „М.” ЕАД.

С оглед изясняването на факти и обстоятелства по жалбата, от Комисията за регулиране на съобщенията е изисквана информация за хода и резултатите от предприетите от тяхната институция действия по случая, но отговор не е депозиран в КЗЛД.

В условията на служебното начало, с писма с изх. № П 4650/20.09.2012 г., № П 4611/19.09.2012 г. и № П 4876/27.09.2012 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от АПК, дружествата „М.” ЕАД, „Х.-Т.” ЕООД и „Ф.И.” АД са уведомени за откритото административно производство и на основание чл. 36 от АПК е указано да предоставят писмени становища, ведно с относими доказателства към жалбата.

В отговор, с писмо с вх. № П4765/24.09.2012 г. от „М.” ЕАД е получено становище, в което се сочи, че жалбоподателката е абонат на М. за мобилен номер съгласно договор № М 2999946 от 14.12.2011 г. За ползвани мобилни услуги са издадени месечни фактури, които не са заплащани регулярно. Във връзка с просрочените задължения на абоната са предприети действия за събирането им чрез „Ф.И.” АД на правно основание – договор, сключен на 01.02.2012 г. По силата на този договор на дружеството е възложено да събира от името и за сметка на М. неизплатени суми от абонати. Посочва се, че съгласно т. 69 от Общите условия, които са неразделна част от всеки индивидуален договор, абонатът декларира съгласието си операторът да предоставя личните му данни на трети лица, с цел събиране на вземания.

Към писмото са приложени заверени ксерокопия на: Пълномощно от 13.09.2012 г.; Договор № 2628233/15.12.2011 г. и Приложение № 1 към него; Данни за потребител; Фактури № 0247217604/18.01.2012 г., № 0249388658/16.02.2012 г., № 0251022423/16.03.2012 г.; договор от 01.10.2011 г. с „Ф.И.” АД.

С писмо с вх. № С 487825.09.2012 г. от „Х.-Т.” ЕООД е получено становище, с което уведомяват Комисията, че при извършена проверка е установено, че на 15.12.2011 г. жалбоподателката е сключила договор за мобилни услуги с М. чрез посредничеството на „Х.-Т.” ЕООД със срок 2 години. Договорът е надлежно подписан от г-жа В.Х.М., като ѝ е предоставена възможност предварително да се запознае със съдържанието му.

Към писмото е приложено пълномощно 02.06.2011 г. на юрк. К.К.

От „Ф.И.” АД е получено становище с вх. № С 516/08.10.2012 г., в което се посочва, че по силата на договор от 01.10.2011 г. с „М.” ЕАД, дружеството има задължения да събира задължения от абонати на мобилния оператор. За целта, възложителят изпраща в електронен формат данни за размера на задълженията и основанието, по което се дължат. За задълженията на г-жа В.Х.М. се твърди, че на 17.04.2012 г. и повторно на 31.07.2012 г. са ѝ изпратени писма, с които е уведомена за размера на дължимата сума, но контакт не е осъществен.

Към писмото е приложено заверено копие на Договор от 01.10.2011 г. с „М.” ЕАД.

С писмо с вх. № П-191/10.01.2013 г., жалбоподателката депозира в деловодството на КЗЛД становище, в което посочва, че с писмо с вх. № 66171 от 27.08.2012 г. от М. е уведомена, че е коригиран размера на задължението ѝ, но остават за доплащане две вноски. Г-жа В.Х.М. посочва, че повече не е притеснявана от фирмата „Ф.И.” АД, но е обезпокоена, че личните ѝ данни са разпространени.

Към писмото са приложени ксерокопия на: Жалба с вх. № 1246/13.08.2012 г.; Писмо с изх. № 66173/27.08.2012 г. от М.; Молба с вх. № 51618 от 28.11.2012 г. от В.Х.М.; Писмо с изх. № 81651/06.12.2012 г. от М. и Искане с вх. № 55119 от 27.12.2012 г.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. Съгласно чл. 2, ал. 2, т. 3 от Закона, личните данни следва да бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват.

Преценката относно основателността на жалбата следва да се обвърже с наличие на неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателката.

Жалбата е насочена срещу злоупотреба с личните данни на г-жа В.Х.М., изразяваща се в предоставянето им на трети лица. По смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД „разпространяване” на лични данни представлява обработване на лични данни.

В чл. 4 от ЗЗЛД законодателят е указал основанията за допустимост за обработване на лични данни. Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят, е едно от условията за допустимост за обработване на лични данни, което кореспондира с целта на ЗЗЛД по смисъла на чл. 1, ал. 2 от Закона. Видно от Договор № 2628233 от 15.12.2011 г. и Приложение № 1 към него, между жалбоподателката и „М.” ЕАД е налице валидно правоотношение. В.Х.М. е предоставила доброволно личните си данни с оглед сключения договор. Този факт не се оспорва от жалбоподателката. Договорът с М. е сключен чрез посредничеството на основния му представител - „Х.-Т.” ЕООД, съгласно Договор от 01.12.2005 г., по силата на който „Х.-Т.” ЕООД се задължава от името и за сметка на мобилния оператор да сключва договори за услуги и да приема заявки за услуги. От изложеното следва извода, че е налице изричното съгласие на физическото лице по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД.

От събраните към жалбата писмени доказателства е установено, че е налице обработване, по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД, на свързаните с жалбоподателката лични данни от администратора на лични данни във връзка с договора за мобилни услуги.

В т. 3.1 от Договор № 2628233 се съдържа текст, съгласно който неразделна част от договора са Общите условия за взаимоотношенията между „М.” ЕАД и абонатите и потребителите на обществените мобилни наземни мрежи на М.. В т. 4.2 от посочения договор абонатът декларира съгласието си М. да предоставя събираните, обработвани и съхранявани за целите на предоставяне на услугите данни на абонати на трети лица – администратори или оператори на лични данни с цел изготвяне на кредитна оценка и/или събиране на вземания, дължими за ползваните услуги.

За ползвани услуги г-жа В.Х.М. не е заплатила месечните Фактури № 0247217604/18.01.2012 г. и № 0249388658/16.02.2012 г. и № 0251022423/16.03.2012 г., поради което мобилният оператор е предоставил събирането на вземането на „Ф.И.” АД, на правно основание - договор, сключен на 01.10.2011 г. и Анекс от 27.02.2012 г. към него, валидно действащ към момента на предоставянето на личните данни на г-жа В.Х.М. По силата на посочения договор, „Ф.И.” АД е упълномощен да организира с позволени от закона средства събирането на неизплатени суми от неизрядни абонати. В изпълнение на задълженията си по цитирания договор, с писмо от 31.07.2012 г. „Ф.И.” АД уведомява жалбоподателката за основанията и размера на задълженията ѝ към М., които следва да заплати. За наличието на задължение за ползваните мобилни услуги г-жа В.Х.М. е била уведомена и с фактура при посещение на офис на М., но оспорва неговия размер.

Оспорването на размера на дължимите суми, както и начислените неустойки касаят отношения, които не са включени в компетентността на административния орган.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на действителни факти от значение по случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията, приема жалбата за **неоснователна**.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № Ж 277/10.09.2012 г., подадена от В.Х.М. срещу „М.” ЕАД.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 3148/2011 г.
гр. София, 07.02.2013 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров и Валентин Енев, в открито заседание, проведено на 12.12.2012 г. (Протокол № 46), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № 3148/14.07.2011 г., подадена М.П.В. срещу „Т.Ф.С.” ЕАД и „П.” АД.

Административното производство пред Комисията за защита на личните данни е образувано на основание чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

М.П.В. сезира Комисия за защита на личните данни (КЗЛД) с жалба, в която излага твърдения за извършено от страна на „Т.Ф.С.” ЕАД („ТФС” ЕАД) и „П.” АД, неправомерно и нецелесъобразно обработване на свързаните с нея лични данни.

Жалбоподателката заявява, че след като се е запознала с материалите по водено срещу нея дело, а именно НОХД № 5806/2010 г. по описа на Софийски Районен съд, установила, че по време на досъдебното производство, свидетелката Н.К.Д. е дала показания, в които твърди, че в качеството си на служител в бензиностанция „П.”, находяща се в гр. София, ж.к. „Люлин”, бул. „Добринова скала”, на 11.12.2008 г. се е обадила в „Т.Ф.С.” ЕАД („ТФС”) - дружество обслужващо „Транскарт”. По време на което телефонно обаждане, Н.К.Д. е изисквала от дружеството „ТФС” ЕАД, свързани с г-жа М.П.В. лични данни. В следствие на което „Т.Ф.С.” ЕАД е предоставило на г-жа Н.К.Д., името и фамилията на г-жа М.П.В., както номерът на нейната транскарта.

М.П.В. иска от Комисията да бъде извършена проверка и в случай, че бъде установено нарушение на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), да бъдат предприети необходимите действия за отстраняването му.

Към жалбата е приложено като доказателство, копие от Протокол за разпит на свидетел, с дата 14.07.2009 г., извършен от В.Ж. – дознател при 09 РУ - гр. София.

Жалбата, подадена от М.П.В. срещу „Т.Ф.С.” ЕАД и „П.” АД е съобразена с Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. В жалбата е посочена точната дата на твърдяното нарушение, от което следва извода, че е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от Закона за защита на личните данни.

В чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежават дружествата „Т.Ф.С.” ЕАД и „П.” АД. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбата.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че и двете дружества са подали заявления за вписване като администратори на лични данни, респективно са били вписани, както следва - „Т.Ф.С.” ЕАД под Идент. № 23028, със заявени три броя регистри – „Картодържатели”, „Персонал” и „Клиенти – комунални дружества” и „П.” АД под Идент. № 22880, със заявени два броя регистри – „Клиенти” и „Персонал”.

М.П.В., в качеството си на жалбоподател има правен интерес да сезира Комисия за защита на личните данни, тъй като предприема действия насочени срещу неправомерното обработване на

свързаните с нея лични данни от страна на „Т.Ф.С.” ЕАД и „П.” АД.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, при сезирането ѝ КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В редовно заседание, проведено на 22.10.2012 г., Комисията обявява жалбата за допустима, насрочва я за разглеждане по същество на 28.11.2012 г. и конституира страните в административното производство, както следва: жалбоподател - М.П.В., ответна страна – „Т.Ф.С.” ЕАД и заинтересована страна – „П.” АД.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства, е изискано изразяването на писмени становища с представяне на относимите по случая доказателства от „Т.Ф.С.” ЕАД, „П.” АД и Н.К.Д.

На 05.08.2011 г. е постъпило писмено становище от „ТФС” ЕАД. В същото дружеството уведомява Комисията, че личните данни на физическите лица, желаещи да ползват карта „Транскарт”, се предоставят от тях чрез вписването им в „Заявление за кредитна карта Транскарт”, което се подава в „ТФС” ЕАД, а към момента на подписване на Договора с жалбоподателката, на гърба на Заявлението е отпечатан и се съдържа Договор за предоставяне на кредит – транскарт на физическо лице.

„Т.Ф.С.” ЕАД счита, че свързаните с г-жа М.П.В. лични данни са обработени в изпълнение на изискванията на ЗЗЛД, тъй като в качеството си на кредитополучател, подписвайки Договора, тя е дала своето изрично съгласие „ТФС” ЕАД да предоставя личните ѝ данни на трети лица във връзка с изпълнението на договора.

Относно твърденията на г-жа М.П.В., че дружеството „ТФС” ЕАД е предоставило нейни лични данни на служител на „П.” АД, първите заявяват, че няма извършено нарушение, тъй като „Т.Ф.С.” ЕАД изобщо не е предоставяло лични данни.

„Т.Ф.С.” ЕАД иска Комисията да се вземе в предвид, че личните данни, за които се твърди, че са предоставени, могат да станат известни само по силата на предоставянето на електронната карта, тъй като самата тя съдържа номер и двете имена на картодържателя.

„Т.Ф.С.” ЕАД счита подадената от г-жа М.П.В. жалба, за неоснователна.

Като доказателства към административната преписка са приложени заверени копия от Заявление за кредитна карта „Транскарт” и Договор за предоставяне на кредит – Транскарт на физическо лице.

На 12.09.2012 г. „П.” АД, представя своето становище с писмо рег. № П4419/12.09.2012 г. В същото дружеството „П.” АД заявява, че не може да се ангажира със становище, тъй като приложеният към жалбата Протокол за разпит на свидетел е непълен и не може да се изясни фактическата страна на случая. „П.” АД допълва, че подкрепя представеното от „ТФС” ЕАД становище.

„П.” АД уточнява, че дружеството действително поддържа търговски отношения с „ТФС” ЕАД, като в тази връзка има право да получава определени данни с цел обезпечаване сигурността на плащания, извършвани чрез кредитни карти „Транскарт” в търговските му обекти.

„П.” АД иска от Комисията да вземе в предвид, че описаните в жалбата данни се съдържат на всяка карта „Транскарт” и са необходимо условие за извършване на безкасови разплащания в съответните оторизирани търговски обекти на „П.” АД. „П.” АД счита подадената от г-жа М.П.В. жалба, за неоснователна.

Към становището е приложено като доказателство пълномощно за представителна власт пред административния орган.

С писмо изх. № П4214 от 03.09.2012 г. на Председателя на КЗЛД, е изискана информация

от Районна прокуратура гр. София, дали по отношение на Н.К.Д., в качеството ѝ на свидетел по НОХ № 5806/2010 г., по описа на СРС – XI състав е образувана прокурорска преписка за престъпление по чл. 209 от НК.

На 19.09.2012 г. Районна прокуратура гр. София уведомява Комисията, че след извършена справка в деловодната система поддържана от прокуратурата, се установява, че по отношение на Н.К.Д., няма данни за образувана преписка по чл. 209 от НК. Към уведомителното писмо на СРП е приложена деловодна справка.

С оглед на неизпълнението указанията на Комисията в срок, на Н.К.Д. е изпратено повторно писмо на 27.09.2012 г.

Видно от известия за доставки (обратни разписки) и двете писма адресирани до Н.К.Д. са надлежно получени, но към настоящият момент указанията на Комисията не са изпълнени в срок.

В редовно заседание проведено на 12.12.2012 г. Комисията взема решение, с което отлага разглеждането на жалба с рег. № 3148/14.07.2011 г. подадена от М.П.В. срещу „Т.Ф.С.” ЕАД и „П.” АД за 12.12.2012 г. и задължава жалбоподателката да представи допълнителни, относими към административната преписка доказателства.

На 06.12.2012 г. в изпълнение на указанията на Комисията, М.П.В. представя копия от следните доказателства: Протокол от публично съдебно заседание на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 11 състав, по НОХ дело № 5806 по описа за 2010 г.

Видно от по-горе цитирания Протокол, Н.К.Д. свидетелства, че се е обадила на „Т.Ф.С.” ЕАД, като на свой ред дружеството ѝ е предоставило свързани с г-жа М.П.В. лични данни, а така също и е заявило, че е осъществен телефонен разговор с г-жа М.П.В., в който тя е отрекла да е намирала телефон.

На следващо място, към приложените доказателства е изразено становище, в което г-жа М.П.В. уведомява Комисията, че не разполага с упоменатата в проведеното редовно заседание и изисканата от Комисията справка на телефонния ѝ номер. М.П.В. уточнява, че телефонното обаждане от служителката на „П.” АД – Н.К.Д. е получено от нея на 12.12.2008 г. в 09.30 ч., до колкото телефонната справка, с която разполага е от 12.12.2008 г. след 10:30 ч.

М.П.В. уведомява Комисията, че е разговаряла с представители на дружеството „Мобилтел” ЕАД и същите са заявили, че не биха могли да издадат справка за такъв отдалечен период, тъй като данните вече не съществуват.

По отношение на изисканата Присъда, по воденото НОХД, М.П.В. заявява, че с оглед необходимостта от молба, която да одобри съдия и обстоятелството, че делото е архивирано, не би могла да я предостави в такъв кратък срок.

Жалбоподателката не иска удължаване на срока.

С оглед гореизложеното, следва да се направи обоснован извод, че новопостъпилите доказателства не променят фактичестака обстановка, установена към момента на проведеното заседание на Комисията, на 28.11.2012 г. Комисията констатира с настоящото решение, че има предоставяне на лични данни на М.П.В. от „Т.Ф.С.” ЕАД на служителката на „П.” АД – Н.К.Д., а именно нейните име, фамилия и клиентски номер на транскарта.

Твърденията на М.П.В., изразени в проведеното на 28.11.2012 г. открито заседание на КЗЛД, за осъществено предоставяне и на нейния телефонен номер на служителката на „П.” АД – Н.К.Д., от страна на „Т.Ф.С.” ЕАД, остават недоказани.

На двете дружества е предоставена възможността, за запознаване с новопостъпилите доказателства.

За открито заседание на КЗЛД за разглеждане на жалбата по същество, проведено на 12.12.2012 г., страните са редовно уведомени.

В чл. 1, ал. 2 от Закона за защита на личните данни е гарантирана неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни по смисъла на чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно.

Преценката относно основателността на жалбата следва да се обвърже с наличие на неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя.

В § 1 от ДР на ЗЗЛД се съдържа легалната дефиниция на „обработване на лични данни“, което представлява всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране, или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

Жалбата е насочена срещу неправомерното разпространяване, на свързаните с жалбоподателка лични данни на служител на „П.“ АД, от страна на „Т.Ф.С.“ ЕАД. По смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД „разпространяване“ на лични данни представлява обработване на лични данни.

В чл. 4 от Закона за защита на личните данни се съдържат императивни разпоредби, в които законодателят е указал изрично в кои случаи е допустимо обработването на лични данни. Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят, е едно от условията за допустимост за обработване на свързаните с него лични данни.

Жалбата е основателна поради следните съображения:

От събраните по административната преписка доказателства се установява, че М.П.В. е подала Заявление № 012600 от 29.06.2005 г. и е подписала Договор за предоставяне на кредит - транскарт на физическо лице.

Съгласно чл. 2, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД, личните данни трябва да се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели. В конкретния случай, правното основание за обработване на личните данни на г-жа М.П.В. е подписания между нея и „Т.Ф.С.“ ЕАД - Договор за предоставяне на кредит - транскарт на физическо лице.

Следва да се отбележи, че в сключеният между двете страни договор, издателят е декларирал, че „всички данни съдържащи се в заявлението и договора към него за конфиденциални и няма да бъдат разпространявани на трети лица под каквато и да е форма и ще бъдат използвани само за целите на договора“.

Видно от Протокол от разпит на свидетел от 14.07.2009 г., свидетелката Н.К.Д. заявява пред разследващите органи, че след като разбрала, че си е забравила мобилния телефон в тоалетната, си е спомнила, че е видяла „една госпожа да изтегля пари от карта – „Транскар“ и след нея единствено тя е влязла в тоалетната. Н.К.Д. добавя, че веднага се е обадила във фирмата обслужваща „Транскарт“ и им обяснила, какво се е случило, като ги помолила дружеството да ѝ даде информация за лицето, на което е издадена картата, от която са изтеглени парите. От своя страна „Т.Ф.С.“ ЕАД уведомили Н.К.Д., че лицето се казва М.П.В. и е с клиентски № /*****.

Н.К.Д. не е потърсила съдействие от компетентните органи, а сама е провела разследване, като е поискала лични данни на М.П.В. от „Т.Ф.С.“ ЕАД, като на свой ред дружеството е предоставило поисканите такива.

Съгласно чл. 127 от Наказателно – процесуалния кодекс, Протоколът от разпита на свидетелката Н.К.Д. е писмени доказателствено средство.

От събраните по административната преписка доказателства се установи по безспорен начин, че на 11.12.2008 г. дружеството „Т.Ф.С.“ ЕАД е извършило административно нарушение по Закона за защита на личните данни, изразяващо се в допускане на неправомерен достъп до личните данни

на М.П.В., чрез предоставянето им по телефон на физическо лице, без правно основание.

Съгласно чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД администраторът на лични данни е длъжен да предприеме необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване. В конкретния случай, чрез действията на служителя на „Т.Ф.С.“ ЕАД, дружеството е нарушено задължението си по чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение по случая, имайки предвид представените писмени доказателства и становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е основателна, **по отношение на „Т.Ф.С.“ ЕАД.**

Следва да се отбележи, че от събраните по административната преписка доказателства, не се установи обработване на личните данни на жалбоподателката, от „П.“ АД. В конкретния случай, служителката на „П.“ АД - Н.К.Д., в качеството си на физическо, провокирана от личен интерес, е поискала личните данни на М.П.В.

Дружеството „П.“ АД не води регистър, по отношение на ползвателите на карта „Транскарт“, издавана от „Т.Ф.С.“ ЕАД.

При определяне размера на налаганото с настоящото решение административно наказание, Комисията се съобрази с характера и степента на нарушението и обществените отношения, които засяга. От събраните по административната преписка доказателствата КЗЛД установи, че в случая са нарушени правата на едно физическо лице и взе предвид обстоятелството, че настоящото наказание е първо за дружеството „Т.Ф.С.“ ЕАД.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2 във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 42, ал. 9 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ :

1. Обявява жалба с рег. № 3148/14.07.2011 г., подадена от М.П.В., по отношение на „П.“ АД за неоснователна.

2. Обявява жалба с рег. № 3148/14.07.2011 г., подадена от М.П.В., по отношение на „Т.Ф.С.“ ЕАД за основателна.

3. Налага административно наказание - имуществена санкция в размер на 2 300 лв. (две хиляди и триста лева) на „Т.Ф.С.“, представлявано от Ю.А.С. ЕАД, ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: гр. София 1407, общ. Столична, ***** за това, че в качеството си на администратор на лични данни не е предприело необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните на жалбоподателката от неправомерно разпространение, с което са нарушени чл. 23, ал. 1 от Закона за защита на личните данни.**

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, гр. София - 1431, бул. “Акад. Иван Гешов” № 15 или преведена по банков път: Банка БНБ- ЦУ, IBAN: BG18BNBG96613000158601 , BIC BNBGBGSD, Комисия за защита на личните данни, Булстат 130961721

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж 217/2012 г.
София, 08.02.2013г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 30.01.2013г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), постави за разглеждане жалби рег. № Ж 217/27.07.2012г., подадена от И.Г.П. срещу „К.Б.М.” ЕАД и „К.Б.” ЕООД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

Комисия за защита на потребителите е препратила по компетентност на Комисия за защита на личните данни жалба, подадена от И.Г.П.

И.Г.П. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че на 04.04.2012г. е получила писмо от фирма „К.Б.” ЕООД, с което е уведомена, че има неизплатени задължения към „К.Б.М.” ЕАД в размер на 250.41 лв.

Госпожа И.Г.П. заявява категорично, че не е абонат на мобилния оператор и никога не е сключвала договор за предоставяните от дружеството услуги. Жалбоподателката е изисквала от „К.Б.М.” ЕАД, копие от договора, въз основа на който са натрупани дължимите суми и след получаването му и сравнение на положеният подпис поддържа твърдението си, че не го е подписвала.

Госпожа И.Г.П. счита, че със сключването на нейно име на договор за мобилни услуги са нарушени правата ѝ и е извършена злоупотреба с личните ѝ данни.

Към жалбата като доказателства са приложени: писмо от „К.Б.М.” ЕАД от 12.04.2012г., договор за мобилни услуги и писмо от „К.Б.” ЕООД от 02.04.2012г.

В условията на служебното начало, залегнало в административния процес и изясняване на обстоятелствата от значение за случая, на основание чл.36, ал.2 във връзка с чл.54, ал.1, т.3 от Административно-процесуалния кодекс е изискана информация от жалбоподателката информация, дали по същия повод е сезирала органите на прокуратурата и МВР.

Изискано е изразяване на становище и представяне на относими доказателства и от „К.Б.М.” ЕАД и „К.Б.” ЕООД.

„К.Б.М.” ЕАД на 03.10.2012г. изразява становището по жалбата на госпожа И.Г.П., като сочи, че между тях има сключен договор на 19.01.2011г. Поради неплащане на месечните вноски, регистрираната карта на името на жалбоподателката е деактивирана на 04.05.2011г. и във фактурата от месец май са начислени неустойки.

Мобилният оператор сочи още, че съгласно т.11 от договора за мобилни услуги, госпожа И.Г.П. е декларирала, че е запозната и е съгласна с условията за обработване на свързаните с нея лични данни. Съгласно цитираната точка от договора, лицето е дало изричното си съгласие личните му данни да бъдат обработвани от страна на „К.Б.М.” ЕАД, като обработването да включва и предоставянето им на трети лица за целите за изготвяне на месечни сметки, събиране и прехвърляне на дължими вземания.

С подписването на договора за мобилни услуги, жалбоподателката е декларирала, че е запозната с Общите условия за ползване на мрежите на „К.Б.М.” ЕАД, които съставляват неразделна част от договора, и се съгласява с тях. Съгласно Общите условия, взаимоотношенията с потребителите на мобилни услуги, потребителят се съгласява Г. да предоставя личните му данни да бъдат предоставяни на други физически или юридически лица за целите на събиране на вземания по сключените договори.

Мобилният оператор заявява, че има сключен договор между него и фирма „К.Б.” ЕООД на 01.09.2012г. На „К.Б.” ЕООД е възложено по договора задължението да събира задължения на мобилния оператор от абонатите му. Наличието на договори отношения е правното основание, на което дружеството е информирало жалбоподателката за наличието на дължими от нея суми.

Към становището са приложени копие от договор за мобилни услуги от 19.01.2011г., четири броя фактури, писмо от Г. до жалбоподателката от 10.04.2011г. и договор от 01.09.2010г. сключен между „К.Б.М.” ЕАД и „К.Б.” ЕООД.

На 17.10.2012г. „К.Б.” ЕООД е предоставило писменото си становище, ведно с относими по жалбата доказателства. Фирмата за събиране на вземания уведомява Комисията, че на основание валидно сключен договор с мобилният оператор е изпратил до И.Г.П. писмо на 02.04.2012г. с писмото лицето е уведомено за натрупани от него задължения и е поканено своевременно да изпълни задължението си, като заплати дължимата сума. През месец април, госпожа И.Г.П. се е свързала със служител на дружеството и е заявила, че няма сключен договор с Г. Във връзка с направеното възражение от страна на жалбоподателката и подаден от нея жалба до мобилния оператор, „К.Б.” ЕООД е прекратило работата по този случай.

През месец юли 2012г. в регионален офис на дружеството е получено писмо от началника на РУ Полиция – гр.П. към ОД на МВР – Б. С писмото се иска съдействие по повод извършвана проверка по преписка №14849/2012г. по описа на РУП – гр.П., по пр.пр. №2875/2012г. на РП-П.

Към становището са приложени като доказателства: копие от договор между „К.Б.М.” ЕАД и „К.Б.” ЕООД, копие от писмо на „К.Б.” ЕООД до И.Г.П., копие от писмо на РУ полиция – гр.П. и копие от отговор до РУ Полиция – гр.П.

По повод наличието на данни по административната преписка, че по същия случай са сигнализирани органите на МВР е изискана информация от РУ Полиция – П. С писмо от 08.11.2012г. РУ Полиция – П. е уведомило КЗЛД, че преписката е изпратена на Софийска районна прокуратура за произнасяне по компетентност.

На 15.01.2013г. Софийска районна прокуратура, уведомява Комисията, че по постъпилите в СРП материали по РП-П. е образувано досъдебно производство по пр.пр.36504/2012г. по описа на СРП срещу неизвестен извършител за престъпление по чл.309, ал.1 от НК.

От събраните по административната преписка доказателства се установява, че И.Г.П. е сезирала компетентните органи за извършено престъпление от общ характер – съставянето на неистински документи. Пред СРП е образувано досъдебно производство по пр.пр.36504/2012г. по описа на СРП срещу неизвестен извършител за престъпление по чл.309, ал.1 от НК.

Съгласно чл. 54 от Административнопроцесуалния кодекс, административният орган спира производството при наличие на изчерпателно посочени основания. С оглед на доказателства по жалбата е налице хипотезата на чл. 54, ал. 1, т. 3 от АПК. Резултатите и заключенията от образуваното наказателно производство от общ характер в могат да имат съществено значение както за развитието на административното производство, така и с оглед защита на правата на жалбоподателя. Установяването на факта дали има извършено престъпление, както и идентифицирането на престъпния деец са от значение за развитието на образуваното пред Комисията производство и в следствие за постановяването на административен акт от КЗЛД. В зависимост от резултатите на предприетите следствени действия и установяването на инкриминираното деяние и извършителя му ще се установи дали обработването на свързаните с жалбоподателя лични данни може да се обвърже по категоричен начин с администратор на лични данни.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията счита, че е налице предпоставката на чл. 54, ал. 1, т. 3 от Административнопроцесуалния кодекс за спиране на административното производство.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни и чл. 54, ал. 1, т. 3 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Спира административното производство по жалба рег. № Ж 217/27.07.2012г., подадена от И.Г.П. срещу „К.Б.М.” ЕАД и „К.Б.” ЕООД, до отпадане на основанията за спирането му.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж 111/2012 г.

София, 14.02.2013 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 16.01.2013 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № Ж 111/13.06.2012 г., подадена от М.Т.К. срещу „БТК” АД и „Е.М.” ООД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

М.Т.К. сезира Комисия за защита на личните данни (КЗЛД) с жалба, в която изразява твърдения за извършено от страна на „БТК” АД („БТК” АД) и „Е.М.” ООД, неправомерно и нецелесъобразно обработване на свързаните с нея лични данни.

Жалбоподателката твърди, че на 30.06.2012 г. е получила обаждане от фирма за събиране на вземания, от което обаждане е била уведомена, че дължи сума в размер на 150.00 лв. на „БТК” АД.

М.Т.К. заявява, че е била клиент на „БТК” АД до месец февруари 2012 г.

Жалбоподателката уточнява, че през месец юли 2012 г., в гр. Кнежа е имало ураган, който отнесъл кабелът и антената на „БТК” АД, които тя използвала. Вследствие на което бедствие, по молба на г-жа М.Т.К., служители на дружеството сторили от цената на използваната услуга, но сумата от 150 лв. останала дължима.

М.Т.К. оспорва начисленото задължение.

Към жалбата е приложено като доказателство копие от Покана за доброволно плащане с изх. № 88574580/10.05.2012 г. от „Е.М.” ООД.

Жалбата, подадена от М.Т.К. е съобразена с изискванията на Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. В жалбата е посочена точната дата на твърдяното нарушение, от което следва извода, че е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл. 3 от същия. Наличието на

администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „БТК” АД. Администраторът на лични данни е изпълнил задължението си по чл. 17 от ЗЗЛД и е регистриран с Идент. № 14414, в „Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри”, поддържан от КЗЛД. В конкретния случай „Е.М.” ООД е обработвал личните данни на жалбоподателката от името и за сметка на администратора на лични данни, от което следва, че дружеството за събиране на вземания е обработващ лични данни, съгласно определението дадено в §1, т.3 от ДР на ЗЗЛД. При извършена служебна проверка в „Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри” се установи, че дружеството „Е.М.” ООД е регистрирано като администратор на лични данни, под Идент. № 248208, на собствено основание.

Жалбата съдържа твърдения за злоупотреба с личните данни на г-жа М.Т.К., изразяваща се в неправомерното им предоставяне от „БТК” АД на „Е.М.” ООД.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В редовно заседание, проведено на 14.11.2012 г., Комисията взема решение с което обявява жалба с рег. № Ж 111/13.06.2012 г., подадена от М.Т.К. срещу „БТК” АД и „Е.М.” ООД за процесуално допустима, насрочва я за разглеждане по същество в открито заседание и конституира страните в административното производство.

Страните в административното производство са редовно уведомени за постановеното решение на Комисията, с което жалбата е обявена за допустима и е насрочена дата за разглеждането ѝ по същество.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяването на писмени становища с представяне на относимите по случая доказателства от „БТК” АД и „Е.М.” ООД.

„Е.М.” ООД представя своето становище с писмо вх. № С279/13.07.2012 г. В същото се сочи, че личните данни на жалбоподателката са обработени в изпълнение на сключен между дружеството и „БТК” АД - Рамков договор за събиране на вземания от 03.10.2011 г. № 23532/19.09.2008 г.

„Е.М.” ООД уточняват, че личните данни на г-жа М.Т.К. са били предоставени от телекомуникационната компания на 22.03.2012 г., във връзка с неизплатени от нейна страна задължения. По този повод дружеството за събиране на вземания е осъществило телефонен контакт с М.Т.К., а така също и ѝ е изпратило Покана за доброволно плащане.

Дружеството за събиране на вземания заявява, че след приключване на случая, на 21.06.2012 г. всички предоставени им от „БТК” АД лични данни на г-жа М.Т.К. са унищожени изцяло.

„Е.М.” ООД, счита подадената от М.Т.К. за неоснователна и недоказана.

Към становището са приложени като доказателства заверени копия от: Пълномощно за представителна власт; Рамков договор за събиране на вземания № 23532/19.09.2008 г.; Приложение № 1 към Рамков договор за събиране на вземания и Удостоверение № 17856/20.06.2012 г. за вписване в Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри.

На 16.07.2012 г. е постъпило становище от „БТК” АД. В същото дружеството уточнява, че в базата данни на „БТК” АД не съществува клиент с имена М.Т.К. Като на посочения адрес в жалбата, е отразен клиент с имена М.Т.Н.

„БТК” АД уведомява Комисията, че г-жа М.Т.К. е страна по следните договори, сключени с телекомуникационната компания: Договор за мобилни услуги от 02.02.2012 г., за СИМ карта с номер *****, с минимален срок на действие 12 (дванадесет) месеца; Договор за мобилни услуги от 02.02.2012 г., за СИМ карта с номер *****, с минимален срок на действие 12 (дванадесет) месеца; Договор от 02.02.2011 г. за пакетна услуга – интернет и телевизия, с минимален срок на действие 12 (дванадесет) месеца и Договор от 04.02.2011 г. за телевизия, с минимален срок на действие 12

(дванадесет) месеца.

„БТК” АД заявява, че г-жа М.Т.К. има натрупани задължения за потребени мобилни гласови услуги с номера ***** и ***** , а така също и за потребена интернет услуга, за периода 08.12.2011 г. – 07.03.2012 г. в размер на 149.37 лв., с ДДС. Във връзка с които задължения са издадени 3 (три) броя месечни сметки, както следва: месечна сметка № 1104986024 от 08.01.2012 г., на стойност 49.79 лв.; месечна сметка № 1107045275 от 08.02.2012 г., на стойност 49.79 лв. и месечна сметка № 1109095335 от 08.03.2012 г., на стойност 49.79 лв.

Като правно основание за предоставянето на свързаните с г-жа Тинчова лични данни на „Е.М.” ООД, телекомуникационната компания посочва цитираните дължи месечни сметки и сключения между двете дружества Договор от 19.09.2008 г., с предмет организиране събирането на вземания от длъжници на „БТК” АД.

Относно твърденията на г-жа М.Т.К. за неизправност на телевизионната антена, „БТК” АД заявява, че същата е била отнесена в следствие на буря и тъй като това е форсмажорно обстоятелство, за периода, в който са начислявани месечни сметки за непотребена услуга, дружеството е издало кредитно известие за сума в размер на 95.16 лв. от 16.11.2011 г. „БТК” АД допълва, че тъй като телевизионната услуга не е била възстановена и клиентката е върнала оборудването за тази услуга, дружеството счита договорът за телевизионна услуга от 04.02.2011 г. за прекратен, а този за пакетна услуга (телевизия и интернет) от 02.02.2011 г. остава действащ само в частта за предоставяне на интернет.

Като доказателства към становището са приложени заверени копия от: Заявление/Договор за мобилна услуга № 660819189002022011-21341307 от 02.02.2011 г.; Заявление/Договор за мобилна услуга № 660819189002022011-21341678 от 02.02.2011 г.; Заявление/Договор за пакет интернет и телевизия № 660819189002022011-21341622 от 02.02.2011 г.; Заявление/Договор за мобилна услуга № 660819189004022011-21357351 от 04.02.2011 г.; Кредитно известие № 1101586930 от 16.11.2011 г.; Месечна сметка № 1104986024 от 08.01.2012 г., на стойност 49.79 лв.; Месечна сметка № 1107045275 от 08.02.2012 г., на стойност 49.79 лв. и Месечна сметка № 1109095335 от 08.03.2012 г., на стойност 49.79 лв.; Извадка от Рамков Договор за събиране на вземания № 23532/19.09.2008 г. и Пълномощно за представителна власт пред административния орган.

С оглед възникналото разминаване във фамилията на жалбоподателката, цитирана в депозираното от „БТК” АД становище и тази като адресат на подадената жалба, с писма изх. № № П4501/17.09.2012 г. и П5432/19.10.2012 г. на Председателя на КЗЛД, бе изискано от г-жа М.Т.К. да уточни дали М.Т.К. и М.Т.Н. са едно и също лице.

В изпълнение на дадените от Комисията указания, с писмо рег. № П-5600/26.10.2012 г. жалбоподателката заявява, че е сключила брак и е приела фамилията на съпруга си, респективно, че по-горе цитираните имена принадлежат на едно и също лице.

Комисия за защита на личните данни приема, че жалбата е неоснователна поради следните съображения:

От събраните по административната преписка доказателства се установява, че М.Т.К. е сключила срочни договори с „БТК” АД, за следните услуги: 1. мобилен номер ***** , сключен на 02.02.2012 г., с минимален срок на действие 12 месеца; 2. мобилен номер ***** , сключен на 02.02.2012 г., с минимален срок на действие 12 месеца; 3. пакетна услуга – интернет и телевизия, сключен на 02.02.2011 г., с минимален срок на действие 12 месеца и 4. телевизия, сключен на 04.02.2011 г., с минимален срок на действие 12 месеца.

Видно от представените като доказателства месечни сметки, жалбоподателката има натрупани задължения по горе цитираните договори, за потребени мобилни гласови услуги с номера ***** и ***** и за потребена интернет услуга, за периода 08.12.2011 г. – 07.03.2012 г. в размер на 149.37 лв. Като за този период са издадени три месечни сметки, както следва: Месечна сметка № 1104986024 от 08.01.2012 г., на стойност 49.79 лв.; Месечна сметка № 1107045275 от 08.02.2012 г., на стойност 49.79 лв. и Месечна сметка № 1109095335 от 08.03.2012 г., на стойност 49.79 лв.

И в четирите по-горе цитирани договора се съдържа текст, който информира абонатът, че подписвайки договорът, той дава своето съгласие личните му данни да бъдат обработвани от „БТК” АД за целите на договора, а именно: „С подписване на настоящата заявка-договор абонатът – физическо лице декларира, че е информиран/а, че част от данните, които предоставя, са лични данни и попадат под специална защита по смисъла на ЗЗЛД. „БТК” АД се задължава да ги обработва, използва и съхранява, гарантирайки тяхната конфиденциалност. Абонатът предоставя личните си данни доброволно и дава съгласие за да бъдат реализирани правата и задълженията му по договора, „БТК” АД да ги предоставя на компетентни държавни органи и институции в предвидените от закона случаи, както и да ги предоставя на трети лица, в това число банки, кредитни бюра и агенции за събиране на вземания, дистрибуторите на услугите на „БТК” АД, включително партньорските дистрибуторски мрежи, когато това е необходимо за осигуряване на обслужването и реализиране правата и интересите на абоната, както и когато това е необходимо за реализиране правата и интересите на „БТК” АД, включително с цел събиране на неизплатени задължения по договора.”

От така изложеното следва да се направи обоснован извод, че са налице две от условията за допустимост на обработване на личните данни на г-жа М.Т.К., визирани в чл. 4, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД, а именно лицето, за което се отнасят данните е дало своето изрично съгласие, както и в случай, че обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане.

Подписвайки Договор за мобилни услуги от 02.02.2012 г., за СИМ карта с номер *****; Договор за мобилни услуги от 02.02.2012 г., за СИМ карта с номер *****; Договор от 02.02.2011 г. за пакетна услуга – интернет и телевизия и Договор от 04.02.2011 г. за телевизия, М.Т.К. е дала своето изрично съгласие, свързаните с нея лични данни да бъдат предоставени на трети лица за целите на събиране на вземания по същите.

Видно от събраните по административната преписка доказателства, както и от изложените в жалбата твърдения, г-жа М.Т.К. не е сезирала разследващите органи за извършено документно престъпление.

Следва да се отбележи, че с оглед събраните по административната преписка, като доказателство месечни сметки е налице и друго условие за допустимост на обработването на свързаните с г-жа М.Т.К. лични данни, а именно визираното в чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД – обработването е било необходимо за реализиране на законните интереси на администратора.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „БТК” АД. Администраторът на лични данни е изпълнил задължението си по чл. 17 от ЗЗЛД, като е подал заявление за регистрация пред КЗЛД. В конкретния случай „Е.М.” ООД е обработвал личните данни на жалбоподателката от името и за сметка на администратора на лични данни, от което следва, че дружеството за събиране на вземания е обработващ лични данни, съгласно определението дадено в §1, т.3 от ДР на ЗЗЛД. При извършена служебна проверка в регистъра на администраторите на лични данни се установи, че дружеството „Е.М.” ООД е регистрирано като администратор на лични данни, на собствено основание.

Във връзка неизплатените суми от страна на г-жа М.Т.К., съгласно сключен Рамков договор от 19.09.2009 г. между „БТК” АД и „Е.М.” ООД, с предмет организиране събирането на вземания от длъжници на „БТК” АД, телекомуникационната компания е възложила на дружеството за събиране на вземания извършване на конкретни действия с цел събиране на вземанията.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38 от Закона за защита на личните данни, Комисия за защита на личните дани,

РЕШИ:

Обявява жалба с рег. № Ж 111/13.06.2012 г., подадена от М.Т.К. срещу „БТК” АД и „Е.М.” ООД, за неоснователна.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж 219/2012 г.

София, 14.02.2013г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 16.01.2013 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № Ж 219/30.07.2012 г., подадена от Г.Д.К. срещу „М.“ ЕАД и „Ф.И.“ АД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Г.Д.К. сезира Комисия за защита на личните данни (КЗЛД) с жалба, в която излага твърдения за извършено от страна на „М.“ ЕАД и „Ф.И.“ АД, неправомерно и нецелесъобразно обработване на свързаните с нея лични данни.

Жалбоподателката твърди, че през месец май 2012 г. е направила пренос на две СИМ карти на „М.“ ЕАД към друг мобилен оператор.

Г.Д.К. уточнява, че към момента на преноса на номерата не е имало издадени фактури. В следствие, получила нови фактури и за двата номера, като по едната за номер ***** е бил начислен роуминг, който г-жа Г.Д.К. заявява, че не е използвала.

Г.Д.К. заявява, че въпреки неудовлетвореността си от некоректно начислените суми, отишла да заплати издадените фактури, като искала да ѝ бъде намалена сумата тъй като имала две предплатени месечни сметки. По нейното искане г-жа Г.Д.К. получила отказ. Госпожа Г.Д.К. допълва, че две седмици след посещението ѝ в търговския обект на мобилния оператор, находящ се в гр. К. е започнала да получава телефонни обаждания от „Ф.И.“ АД на служебния си телефон, който не се води на нейно име. В така проведените разговори дружеството за събиране на вземания цитирало Единния Граждански Номер, номерът на личната карта и местоработата на г-жа Г.Д.К.

Г.Д.К. иска от Комисията да бъде извършена проверка и в случай, че бъде установено нарушение на ЗЗЛД, да бъдат наложени съответните санкции.

Жалбата, подадена от Г.Д.К. е съобразена с изискванията на Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. В жалбата е посочена точната дата на твърдяното нарушение, от което следва извода, че е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД

разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл. 3 от същия. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „М.” ЕАД. Администраторът на лични данни е изпълнил задължението си по чл. 17 от ЗЗЛД и е регистриран с Идент. № 50151, в „Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри”, поддържан от КЗЛД.

В конкретния случай „Ф.И.” АД е обработвал личните данни на жалбоподателката от името и за сметка на администратора на лични данни, от което следва, че дружеството за събиране на вземания е обработващ лични данни, съгласно определението дадено в §1, т.3 от ДР на ЗЗЛД. При извършена служебна проверка в „Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри”, поддържан от КЗЛД, се установи, че дружеството „Ф.И.” АД е регистрирано като администратор на лични данни, под Идент. № 54321, на собствено основание.

Жалбата съдържа твърдения за злоупотреба с личните данни на г-жа Г.Д.К., изразяваща се в неправомерното им предоставяне от страна на „М.” ЕАД на „Ф.И.” АД.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В редовно заседание проведено на 14.11.2012 г., Комисията взема решение, с което обявява жалба с рег. № Ж 219/30.07.2012 г., подадена от Г.Д.К. срещу „М.” ЕАД и „Ф.И.” АД за процесуално допустима, насрочва я за разглеждане по същество в открито заседание и конституира страните в административното производство.

Страните са редовно уведомени за откритото заседание, на което жалбата ще бъде разгледана по същество.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства, е изискано изразяването на писмени становища с представяне на относимите по случая доказателства от „М.” ЕАД и „Ф.И.” АД.

„М.” ЕАД депозира своето становище с писмо вх. № С 394/15.08.2012 г. В същото „М.” ЕАД уведомява Комисията, че г-жа Г.Д.К. е била страна по договори сключени с мобилния оператор за номера ***** и *****. На 08.05.2012 г. и двата номера са пренесени към друг мобилен оператор и към настоящия момент „М.” ЕАД не в договорни правоотношения с Г.Д.К.

Във връзка с пренасянето на номерата и конкретния случай, мобилният оператор отбелязва, че в чл. 34а и чл. 34в от Общите условия за взаимоотношенията между „М.” ЕАД и абонатите и потребителите на обществени мобилни наземни мрежи на „М.” ЕАД (Общите условия), които са неразделна част от договора, който е подписала г-жа Г.Д.К. е записано, че към момента на подаване на заявлението за пренасяне на номер/а, абоната е длъжен да заплати всички текущи задължения, както и свързаните с ползването на пренасянния/те номер/а, които са възникнали или са станали изискуеми след подаване на заявлението за пренасяне на номер/а до прекратяване на договорните отношения.

„М.” ЕАД уточнява, че г-жа Г.Д.К. е спазила изискването на чл. 34а от Общите условия, но преди датата на подаденото заявление за пренос е ползвала услуги, които към датата на заявлението за пренос не са били с настъпил падеж за плащане.

На следващо място мобилният оператор добавя, че след датата на подаване на заявлението за пренос и преди извършването на преноса, г-жа Г.Д.К. е ползвала услуги от по-горе цитираните си номера и съгласно сключените договори. Във връзка с което потребление, са издадени следните фактури: Фактура № 253714912, издадена на 09.05.2012 г. с период на фактуриране от 07.04.2012 г. до 06.05.2012 г. на обща стойност 12.89 лв. и Фактура № 0253244870, издадена на 01.05.2012 г. с период на фактуриране 28.03.2012 г. – 27.04.2012 г. на обща стойност 44.39 лв.

Относно искането от страна на г-жа Г.Д.К. за възстановяване на сумата в размер на месечните такси, „М.“ ЕАД се позовава на чл. 22.2.1. от Общите условия, който гласи, че месечната абонаментна такса, дължима за Услугата се заплаща в пълен размер, независимо от продължителността на ползване на Услугата през него, като същата не подлежи на възстановяване, освен в определени случаи и счита, че в конкретния такъв, не е налице основание за такава престация.

„М.“ ЕАД счита, че роуминг услугата е начислена правомерно, като вероятно обяснение за нея, с оглед твърденията на жалбоподателката, че не е напускала страната е ситуация, при която клиентката се е намирала в близост до граница на Република България с друга държава.

Като основание за предоставянето на свързаните с г-жа Г.Д.К. лични данни на „Ф.И.“ АД, мобилният оператор сочи налични просрочени фактури, както и сключен между двете дружества Договор от 01.10.2011 г., удължен с Анекс от 27.02.2012 г., с предмет организиране събирането на вземания от длъжници на „М.“ ЕАД.

Към становището са приложени като доказателства копия от: Договор № K1595545 (без дата); Приложение № 1 към Договор № K1595545 от 09.04.2011 г.; Заявление за смяна на тарифен план от 09.04.2011 г. (без регистрационен - входящ номер); Фактура № 0253244870 с период на фактуриране 28.03.2012 г. – 27.04.2012 г.; Фактура № 0253714912 с период на фактуриране 07.04.2012 г. – 06.05.2012 г.; Договор от 01.10.2011 г. сключен между „М.“ ЕАД и „Ф.И.“ АД; Анекс от 27.02.2012 г. към Договор от 01.10.2011 г. и Пълномощно за представителна власт пред административния орган.

На 21.08.2012 г. е постъпило писмено становище от „Ф.И.“ АД. В същото дружеството уведомява Комисията, че има сключен договор с „М.“ ЕАД от 01.10.2011 г. за събиране на вземания от длъжници на мобилния оператор. По силата на който договор „М.“ ЕАД, изпраща в електронен формат на „Ф.И.“ АД списък с длъжници, които имат задължения към мобилния оператор.

„Ф.И.“ АД заявява, че съгласно по-горе цитираният договор, дружеството за събиране на вземания има задължение единствено и само да събира просрочени вземания, чрез осъществяване на контакт и/или писмена кореспонденция.

В тази връзка на 12.06.2012 г., „М.“ ЕАД е възложил случая на г-жа Г.Д.К. на „Ф.И.“ АД.

Относно снабдяването на информация свързана с местоработата и служебния телефон на г-жа Г.Д.К. „Ф.И.“ АД твърди, че самата тя ги е предоставила на 12.07.2012 г. в телефонен разговор, проведен с нея по друг повод.

„Ф.И.“ АД оспорва твърденията от страна на г-жа Г.Д.К., за заплашване и заявява, че тя е била информирана единствено за дължимата сума и срока в който може да бъде платено доброволно задължението.

Комисия за защита на личните данни приема, че жалбата е неоснователна поради следните съображения:

От събраните по административната преписка доказателства се установява, че Г.Д.К. е била страна по договори сключени с „М.“ ЕАД, а именно Договор № K1595545 от 09.04.2011 г. за мобилен номер ***** и Договор № K0053290 от 13.04.2001 г. за мобилен номер ****. Като към настоящия момент, във връзка с подадено заявление за пренос от страна на г-жа Г.Д.К., договорите са прекратени на 08.05.2012 г. и цитираните номера са пренесени в мобилната мрежа на друг оператор.

Във връзка с пренасянето на мобилните номера следва да се отбележи, че съгласно чл. 34.а. от Общите условия за взаимоотношенията между „М.“ ЕАД и абонатите и потребителите на обществените мобилни наземни мрежи на „М.“ ЕАД по стандарти „GSM и UMTS“ („Общите условия“), към момента на пренасяне на номера, абонатът е длъжен да заплати всички текущи задължения към „М.“ ЕАД, които са пряко свързани с пренасяния номер и услугите ползвани чрез него, които са с настъпил падеж преди датата на подаване на заявлението.

На следващо място в чл. 34.в. от „Общите условия“ е предвидено, че абонатът, който е подал заявление за пренасяне на номера е длъжен да заплати на „М.“ ЕАД и всички задължения, свързани

с ползването на пренасяния номер, които са възникнали или са станали изискуеми след подаване на заявлението за пренасяне на номера до прекратяване на договорните отношения.

Видно от приложените като доказателства от „М.” ЕАД фактури и изразените в становището твърдения, Г.Д.К. е спазила изискванията на чл. 34.а. от „Общите условия”, като към датата на подаване на заявлението за пренос е заплатила всички текущи задължения с настъпил падеж, относими към пренасяните номера. След датата на подаването на заявлението за пренос и преди извършването на преноса, г-жа Г.Д.К. е ползвала услуги от номерата си съгласно договорите си за услуги. За ползваните услуги от номера ***** и **** са били издадени следните фактури: Фактура № 253714912, издадена на 09.05.2012 г. с период на фактуриране от 07.04.2012 г. до 06.05.2012 г. на обща стойност 12.89 лв. с ДДС и Фактура № 0253244870, издадена на 01.05.2012 г. с период на фактуриране от 28.03.2012 г. до 27.04.2012 г. на обща стойност 44.39 лв.

В чл. 4, ал. 1, т. 3 от Закона за защита на личните данни е уредена хипотеза, при която се допуска обработването на лични данни, а именно в случай, че обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „М.” ЕАД. Администратора на лични данни е изпълнил задължението си по чл. 17 от ЗЗЛД, като е подал заявление за регистрация пред КЗЛД. В конкретния случай „Ф.И.” АД, е обработвал личните данни на жалбоподателката от името и за сметка на администратора на лични данни, от което следва, че дружеството за събиране на вземания е обработващ лични данни, съгласно определението дадено в §1, т.3 от ДР на ЗЗЛД. При извършена служебна проверка в регистъра на администраторите на лични данни се установи, че „Ф.И.” АД на собствено основание е регистрирано като администратор на лични данни.

Съгласно т. 69 г от Общите условия е предвидено, че абоната дава съгласието си „М.” ЕАД да събира, съхранява, обработва и предоставя на трети лица – кредитни или други институции, по реда на Общите условия и съгласно българското законодателство, лични данни, с цел индивидуално определяне на кредитния лимит, извършване на кредитна оценка и/или събиране на вземания.

Видно от жалбата, г-жа Г.Д.К. не оспорва истинността на положените подписи върху по-горе цитираните договори, от което следва, че подписвайки ги, тя е дала своето изрично съгласие свързаните с нея лични данни да бъдат обработени във връзка с неизплатени задължения по същите.

Във връзка с изложеното, следва да се направи обоснован извод, че е налице предпоставка за допустимост на обработване на личните данни на г-жа Г.Д.К., а именно визираната в чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД – лицето за което се отнасят данните, е дало своето изрично съгласие.

Следва да се отбележи, че по силата на договор от 01.10.2011 г., сключен между „М.” ЕАД и „Ф.И.” АД, на дружеството за събиране на вземания е възложено да събира от името и за сметка на мобилния оператор, неизплатени суми от неизрядни абонати – длъжници. В договора, администратора на лични данни изрично е определил обема лични данни на клиентите, който ще бъде предоставен на дружеството, както и целите на обработването им.

В тази връзка, предоставянето на свързаните с г-жа Г.Д.К. лични данни на „Ф.И.” АД, от страна на „М.” ЕАД не представлява нарушение на императивните разпоредби на Закона за защита на личните данни.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Обявява жалба с рег. № Ж 219/30.07.2012 г., подадена от Г.Д.К. срещу „М.” ЕАД и „Ф.И.” АД, за неоснователна.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж 262/2012 г.

София, 14.02.2013 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 23.01.2013 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № Ж 262/23.08.2012 г., подадена от Е.М.П. срещу „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Е.М.П. сезира Комисия за защита на личните данни (КЗЛД) с жалба, в която изразява твърдения за извършено от страна на „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД, неправомерно и нецелесъобразно обработване на свързаните с нея лични данни.

Жалбоподателката твърди, че е била уведомена на телефонен номер който тя използва, но не се води на нейно име, същият принадлежащ на „БТК” АД („БТК” АД), от лице на име Димитров за наличието на просрочено задължение към „К.Б.М.” ЕАД.

Е.М.П. заявява, че лицето обадило ѝ да я уведоми на просроченото задължение е цитирало нейни лични данни.

Във връзка с така полученото телефонно обаждане, г-жа Е.М.П. е посетила офис на „К.Б.М.” ЕАД, откъдето е била уведомена, че вероятно обадило ѝ се лице е служител на дружество, на което са предоставени задълженията ѝ за събиране.

Жалбоподателката уточнява, че в следствие е подала жалба до „К.Б.М.” ЕАД от където получила отговор, че задължението ѝ е било прехвърлено на „С.Г.Г.” ООД.

Е.М.П., че „К.Б.М.” ЕАД е предоставил на „С.Г.Г.” ООД свързаните с нея лични данни, без нейно съгласие.

На следващо място жалбоподателката иска да знае от къде дружеството „С.Г.Г.” ООД се е сдобило с телефонния номер на „БТК” АД, който тя използва, но не се води на нейно име.

Е.М.П. иска от Комисията да бъде извършена проверка и в случай, че бъде установено нарушение на ЗЗЛД, да бъдат предприети необходимите действия за отстраняване му.

Към жалбата не са приложени доказателства.

Жалбата, подадена от Е.М.П. е съобразена с изискванията на Правилника за дейността

на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. От изложените в жалбата твърдения и от приложените към нея доказателства може да се приеме, че жалбата е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл. 3 от същия. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „К.Б.М.” ЕАД. Администраторът на лични данни е изпълнил задължението си по чл. 17 от ЗЗЛД и е регистриран под Идент. № 28772 в „Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри”, поддържан от КЗЛД. В конкретния случай дружеството „С.Г.Г.” ООД е обработвало личните данни на жалбоподателката от името и за сметка на администратора на лични данни, от което следва, че дружеството за събиране на вземания е обработващ лични данни, съгласно определението дадено в §1, т.3 от ДР на ЗЗЛД. При извършена служебна проверка в „Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри” се установи, че дружеството за събиране на вземания е регистрирано като администратор на лични данни, на собствено основание.

Жалбата съдържа твърдения за злоупотреба с личните данни на г-жа Е.М.П., изразяваща се в неправомерното им предоставяне от страна на „К.Б.М.” ЕАД на „С.Г.Г.” ООД.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В редовно заседание проведено на 21.11.2012 г. Комисията взема решение, с което обявява жалба с рег. № Ж 262/23.08.2012 г., подадена от Е.М.П. срещу „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД за процесуално допустима, насрочва я за разглеждане по същество в открито заседание, конституира страните в административното производство и изисква от „К.Б.М.” ЕАД да изрази становище, относно възникналото разминаване на фамилията на жалбоподателката в становище с рег. № С461/14.09.2012 г., водената кореспонденция между мобилния оператор и сключения договор, като в същото се уточни за едно и също лице ли се отнасят, а именно – Е.М.П. На следващо място е изискано и пълномощно удостоверяващо представителната власт пред административния орган на Л.К.

Страните в административното производство са редовно уведомени за постановеното решение на Комисията, с което жалбата е обявена за допустима и е насрочена дата за разглеждането ѝ по същество.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяването на писмени становища с представяне на относимите по случая доказателства от „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД.

„К.Б.М.” ЕАД представя своето становище с писмо вх. № С461/14.09.2012 г. В същото се сочи, че между г-жа Е.М.П. и „К.Б.М.” ЕАД е сключен следният договор - Договор за мобилни услуги от 15.12.2001 г. за СИМ карта № ***** с мобилен номер *****.

„К.Б.М.” ЕАД уведомява Комисията, че г-жа Е.М.П. не е заплатила ликвидни и изискуеми задължения по фактури от 15.10.2002 г. и 15.11.2002 г. Във връзка с които задължения, на основание Договор за прехвърляне на вземания (Цесия) от 17.09.2009 г. сключен със „С.Г.Г.” ООД, мобилният оператор е прехвърлил вземането към г-жа Е.М.П. на дружеството за събиране на вземания.

Мобилният оператор отбелязва, че с подписването на Общите условия за ползване на мрежата на „К.Б.М.” ЕАД, които съставляват неразделна част от Договора, г-жа Е.М.П. е дала своето изрично съгласие личните ѝ данни да бъдат обработвани за целите на Договора, включително и чрез предоставянето им на трети лица за събиране на неизплатени суми към оператора.

Към становището са приложени като доказателства, заверени копия от: Договор за мобилни услуги № 0100756 от 15.12.2001 г.; Данъчна фактура № 5001309724 от 15.10.2002 г.; Данъчна фактура № 5001508397 от 15.11.2002 г.; Данъчно кредитно известие № 5001718373 от 15.12.2002 г. и Договор за прехвърляне на вземания (Цесия) от 17.09.2009 г.

„С.Г.Г.” ООД представя своето становище на 01.10.2012 г. В същото се сочи, че между „С.Г.Г.” ООД и „К.Б.М.” ЕАД е сключен Договор за прехвърляне на вземания (Цесия), по силата на който дружеството за събиране на вземания е встъпил в правото си на кредитор.

Дружеството събиране на вземания уточнява, че неизплатеното задължение на г-жа Е.М.П. е прехвърлено от „К.Б.М.” ЕАД, именно по силата на сключения Договор за Цесия, във връзка с чл. 99 от Закона за задълженията и договорите, като за извършеното прехвърляне г-жа Е.М.П. е била надлежно уведомена.

Дружеството „С.Г.Г.” ООД счита подадената от Е.М.П. жалба, за неоснователна и иска да му бъдат присъдени направените разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Към становището е приложено като доказателство Пълномощно за представителна власт пред административния орган.

Във връзка с изразена молба на г-жа Е.М.П., в телефонен разговор, на същата с писмо рег. № П-5434/19.10.2012 г. на Председателя на КЗЛД, са препратени копия от изразените от двете дружества становища, по нейната жалба.

На 23.10.2012 г. е постъпило писмо от г-жа Е.М.П., в което тя уведомява Комисията, че не е спазен чл. 99, чл. 110 и чл. 111 б от Закона за задълженията и договорите.

Следва да се отбележи, че с оглед разминаването фамилията на жалбоподателката в подадената от нея жалба, депозираните становища от „К.Б.М.” АД и „С.Г.Г.” ООД и водената кореспонденция между дружествата и жалбоподателката, а именно същата се разпознава като – П., Г., Г. и Т., бе проведен телефонен разговор с г-жа Е.М.П. Жалбоподателката уточни, че през 2002 г. е сключила граждански брак и до този период е носила фамилията – Г., за това и сключения с мобилния оператор договор е с Е.Г. След брака Е.Г. е приела фамилията на съпруга си и се е преименувала на Е.П.

За проведения разговор е съставен Протокол с рег. № ПР-138/19.11.2012 г.

В изпълнение да дадените от Комисията указания на 12.12.2012 г. „К.Б.М.” ЕАД представя становище, в което уведомява Комисията, че изразеното становище с рег. № С461/14.09.2012 г., както и представените със същото доказателства се отнасят за едно и също лице, а именно Е.М.П.

Комисия за защита на личните данни приема, че жалбата е неоснователна поради следните съображения:

От събраните по административната преписка доказателства се установява, че между Е.М.П. и „К.Б.М.” ЕАД е сключен следния договор - Договор за мобилни услуги от 15.12.2001 г. за СИМ карта № *****, с мобилен номер *****, по който договор са възникнали ликвидни и изискуеми задължения, съгласно издадени фактури от 15.10.2002 г. и 15.11.2002 г.

В чл. 4, ал. 1, т. 3 от Закона за защита на личните данни е уредена хипотеза, при която се допуска обработването на лични данни, а именно в случай, че обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „К.Б.М.” ЕАД. Администраторът на лични данни е изпълнил задължението си по чл. 17 от ЗЗЛД, като е подал заявление за регистрация пред КЗЛД. В конкретния случай „С.Г.Г.” ООД, е обработвал личните данни на жалбоподателката от името и за сметка на администратора на лични данни, от което следва, че дружеството за събиране на вземания е обработващ лични данни, съгласно определението дадено в §1, т.3 от ДР на ЗЗЛД. При извършена служебна проверка в регистъра на администраторите на лични данни се установи, че „С.Г.Г.” ООД е регистрирано като администратор на лични данни,

на собствено основание.

Видно от жалбата, г-жа Е.М.П. не оспорва истинността на положения подпис върху по-горе цитирания договор. Подписвайки Договор № 0100756 от 15.12.2001 г., Е.М.П. е дала своето изрично съгласие, свързаните с нея лични данни да бъдат обработени за целите на договора.

На следващо място, видно в подписания от г-жа Е.М.П. договор е записан следния текст: „Долуподписаният, запознат съм и съм съгласен да спазвам общите условия за ползване на мрежата на Г. и потвърждавам верността на посочените по-горе данни”. Съгласно чл. 43 от Общите условия на „К.Б.М.” ЕАД за взаимоотношения с потребителите на мобилни телефонни услуги, потребителят се съгласява Г. да предоставя лични данни на потребителя, съдържащи се в личните му документи, на други физически или юридически лица за целите на събиранията на вземания, както и за изготвяне на кредитна оценка. Във връзка с което, следва да се направи обоснован извод, че е налице и друга предпоставка за допустимост на обработване на личните данни на г-жа Е.М.П., а именно визираната в чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД – лицето за което се отнасят данните, е дало своето изрично съгласие.

Следва да се отбележи, че по силата на Договор за Цесия от 17.09.2009 г., сключен между „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД, мобилният оператор е цедирал своето вземане към г-жа П. на дружеството за събиране на вземания. В тази връзка, предоставянето на свързаните с г-жа Е.М.П. лични данни на „С.Г.Г.” ООД, от страна на „К.Б.М.” ЕАД не представлява нарушение на императивните разпоредби на Закона за защита на личните данни.

От представените по административната преписка фактури следва, че е налице и условието за допустимост на обработването на свързаните с г-жа Е.М.П. лични данни, визирано в чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД – обработването е било необходимо за реализиране на законните интереси на администратора.

Относно твърденията, че е налице нарушение на чл. 110, чл. 111 „б” и „в” от Закона за задълженията и договорите, тъй като задълженията са погасени по давност, административният орган не следва да взема отношение тъй като това са гражданско – правни отношения между страните по договора, които съгласно българското законодателство се уреждат по съдебен ред.

Съгласно ч. 1 от ЗЗЛД, този закон урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38 от Закона за защита на личните данни, Комисия за защита на личните данни,

РЕШИ:

Обявява жалба с рег. № Ж 262/23.08.2012 г., подадена от Е.М.П. срещу „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД за неоснователна.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж 264/2012 г.
гр. София, 14.02.2013 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев и Веселин Целков, в открито заседание, проведено на 23.01.2013 г. (Протокол № 2), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № Ж 264/27.08.2012 г. от Х.П.Ч. срещу БТК АД.

Административното производство пред Комисията за защита на личните данни е образувано на основание чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, в която жалбоподателят посочва, че на 22.08.2012 г. е бил потърсен по телефона от лице, представило се за служител на „С.Г.Г.” ООД, който го е уведомил, че има неплатени задължения към В., които следва незабавно да ги заплати. Г-н Х.П.Ч. твърди, че е ползвал стационарен телефонен номер към БТК АД, но е заплатил всичките си задължения през 2007 г.

Счита, че дружеството БТК АД е злоупотребило с личните му данни, като ги е предоставило на фирмата за събиране на вземания, тъй като тези действия са извършени без неговото знание и съгласие. Моли Комисията с оглед правомощията си да предприеме необходимите действия по случая.

Към жалбата не са приложени доказателства.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежават БТК АД и „С.Г.Г.” ООД. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбата.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че на дружеството БТК АД е издадено Удостоверение № 14414. На „С.Г.Г.” ООД е издадено Удостоверение № 52178. Заявени са три регистъра: „Персонал”, „Длъжници” и „Клиенти. Двете дружества са вписани в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри към КЗЛД.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, при сезирането й КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В редовно заседание, проведено на 21.11.2012 г., Комисията обявява жалбата за допустима и я насрочва за разглеждане по същество на 23.01.2013 г. Конституира като страни в административното производство жалбоподателя Х.П.Ч. и ответни страни – БТК АД и „С.Г.Г.” ООД в качеството им на администратори на лични данни.

С оглед изясняване на обстоятелствата по жалбата с писмо, изх. № П4588/19.09.2012 г. на Председателя на КЗЛД, от Х.П.Ч. е изискана информация дали е сезирал прокуратурата или други органи по случая, както и да предостави относими към случая доказателства (ако разполага с такива). В допълнение с вх. № П 4837/26.09.2012 г., Х.П.Ч. потвърждава, че от фирмата за събиране на вземания е получавал обаждания за периода от м. август до 27.09.2012 г. Посочва, че по случая е подал жалба и до Комисията за защита на потребителите.

В проведен разговор по телефона (Протокол с вх. № ПР-13/21.01.2013 г.), Х.П.Ч. заявява, че

от близо 20 години ползва телефонен номер 054 878718, като е заплащал редовно сметките си за ползваните услуги. Твърди, че през 2007 г. е прекратил ползването на посочения телефонен номер.

В условията на служебното начало с писмо с изх. № П4647/20.09.2012 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) дружеството БТК АД е уведомено за образуването в КЗЛД административно производство, и на основание чл. 36 от АПК е указано в срок да предостави писмено становище по жалбата, както и относими към случая доказателства.

В отговор, с писмо, вх. № С490/28.09.2012 г., от БТК АД е получено становище, в което се сочи, че жалбоподателят е бил титуляр по договор за фиксирана гласова услуга, прекратен през м. август 2007 г. За периода от 09.06.2007 г. до 05.02.2008 г. е натрупал месечни сметки по фактури, които не е заплатил, поради което задължението му е прехвърлено на „С.Г.Г.” ООД заедно с всички документи по дълга. Към становището не са приложени доказателства, тъй като се твърди, че дружеството БТК АД е предоставило договора с жалбоподателя, както и месечните фактури на „С.Г.Г.” ООД за целите на сключения договор за цесия.

Към писмото е приложено копие на Пълномощно от 06.12.2010 г. на Б.И.

С писма с изх. № П-6299/22.11.2012 г. и № П-6211/27.11.2012 г. на Председателя на КЗЛД, от „С.Г.Г.” ООД и **повторно** от БТК АД са изискани заверени ксерокопия на договор, сключен между двете дружества, договор с жалбоподателя и доказателства за наличието на неизплатени негови задължения.

С писмо с вх. № П-6388/28.11.2012 г., от БТК АД са депозиран заверени ксерокопия на: 9 броя фактури за задължения на Х.П.Ч.; Договор № 30837/27.04.2012 г. за прехвърляне на вземания и Пълномощно от 06.12.2010 г.

От „С.Г.Г.” ООД е получено становище с вх. № С-662/03.12.2012 г., в което се сочи, че по силата на договор за цесия с БТК АД, дружеството изкупува и събира просрочени и неизплатени задължения от абонати на мобилния оператор, в т.ч. и на жалбоподателя. За целта г-н Х.П.Ч. е бил надлежно уведомен за сключената цесия, както и за конституирането на нов кредитор на неговото задължение.

В Молба – становище с вх. № С-47/23.01.2013 г., депозирана от „С.Г.Г.” ООД се сочи, че по силата на договора за цесия дружеството изкупува и събира просрочени и неплатени задължения от абонати на БТК АД. Задължението, което жалбоподателят не е заплатил е прехвърлено към „С.Г.Г.” ООД и е било част от предмета на цесията, за които действия е бил надлежно уведомен. Към молбата са приложени копия на: Пълномощно от БТК АД; Уведомление за цесия и Уведомление от „Д.С.” ООД.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл. 1, ал. 2 от Закона за защита на личните данни е гарантирана неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

За откритото заседание на КЗЛД за разглеждане на жалбата по същество, проведено на 23.01.2013 г. (Протокол № 2), страните са редовно уведомени. Жалбоподателят, както и от „С.Г.Г.” ООД не се явяват и не изпращат процесуални представители. БТК АД се представлява от юрк. Б.И. с пълномощно по преписката. Юрк. Б.И. потвърждава, че жалбоподателят е бил титуляр на договор за стационарен телефон, но поради прехвърляне на задължението му, цялата документация е предадена на „С.Г.Г.” ООД, вкл. и договора.

Преценката относно основателността на жалбата следва да се обвърже с наличие на неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя.

Жалбата е насочена срещу неправомерното разпространяване на личните данни на Х.П.Ч. от БТК АД на трети лица. По смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД „разпространяване” представлява

обработване на лични данни.

В чл. 4 от ЗЗЛД законодателят е указал основанията за допустимост за обработване на лични данни. Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят, е едно от условията за допустимост за обработване на лични данни, което кореспондира с целта на ЗЗЛД по смисъла на чл. 1, ал. 2 от Закона. От БТК АД се сочи, че жалбоподателят е бил страна по договор за фиксирана гласова услуга с номер *****, но към жалбата не е приложен договор, тъй като е предоставен на „С.Г.Г.” ООД с оглед сключения договор за цесия. Видно от фактурите, както и от извлеченията на месечните сметки, БТК АД обработва свързаните с жалбоподателя лични данни. Х.П.Ч. не оспорва факта, че е бил абонат на БТК АД, ползвал е услуги и е заплащал сметките си за тях, от което следва извода, че е налице изричното му съгласие по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД операторът да обработва личните му данни за целите на договора.

Общите условия на БТК АД, които са неразделна част от всеки индивидуален договор, публикувани и общодостъпни на интернет страницата на дружеството на адрес: www/btc.bg, имат действие спрямо всички потребители на услуги, предоставяни от БТК АД. В Общите условия се съдържа изричен текст, съгласно който в случай, че в 10-дневен срок абонатът не заплати за ползвани услуги, БТК АД спира предоставянето на услугите. Съгласно т. 11.3. от посочените условия, абонатът се счита информиран, че БТК АД може да събира, да обработва, както и да предоставя личните му данни за целите на събиране на дължими от него суми. Поради неплащане на сметки за периода от м. юни 2007 г. до м. февруари 2008 г., Х.П.Ч. е натрупал задължение в размер на 56.61 лв., което е прехвърлено на „С.Г.Г.” ООД по силата на договор за цесия от 27.04.2012 г. Налице е хипотезата на чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД, съгласно която допустимо е обработване на лични данни, когато е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което данните се отнасят е страна, какъвто е настоящият случай. От анализа на събраните в хода на административното производство доказателства е установено, че обработването на личните данни на г-н Х.П.Ч. от страна на БТК АД е правомерно, при наличието на условията за допустимост, съдържащи се в чл. 4, ал. 1, т. 1 и т. 3 от ЗЗЛД.

Дружеството „С.Г.Г.” ООД в качеството си на администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД, е задължено да обработва личните данни на физическите лица само в случаите, когато е налице поне една законова предпоставка. Видно от Уведомление за цесия, адресирано до Х.П.Ч., дружеството обработва личните данни на жалбоподателя. Този факт се потвърждава и в становище с вх. № С-47/23.01.2013 г. от „С.Г.Г.” ООД, в което се посочва, че неплатеното задължение на г-н Х.П.Ч. е прехвърлено от БТК АД, ведно с цялата документация и е било част от предмета на цесията. Безспорно в случая е, че „С.Г.Г.” ООД обработва личните данни на Х.П.Ч. Въпреки указанията на административния орган, предоставената възможност и многократното изискване на договора, чийто титуляр е Х.П.Ч. (писма с изх. № П-6210/22.11.2012 г. и № П-6237/23.11.2012 г. на Председателя на КЗЛД, както и писма на електрония адрес на „С.Г.Г.” ООД), същият не е предоставен. Тежестта на доказване е на страната на „С.Г.Г.” ООД, но в хода на административното производство администраторът на лични данни не доказва, че обработва, по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД, свързаните с жалбоподателя лични данни при наличие на поне едно от условията за допустимост за обработване на лични данни, съдържащи се в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение по случая, имайки предвид представените писмени доказателства и становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна **по отношение на БТК АД и основателна – по отношение на „С.Г.Г.” ООД.**

При определяне размера на административното наказание Комисията за защита на личните данни взе предвид обстоятелството, че настоящото наказание не е първо за дружеството „С.Г.Г.” ООД, както и факта, че с действията са увредени правата по Закона за защита на личните данни на едно физическо лице.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2 във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7, чл. 42, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ :

1. Остава без уважение жалба с рег. Ж 264/27.08.2012 г., подадена от Х.П.Ч. срещу БТК АД.

2. Уважава жалба с рег. № Ж 264/27.08.2012 г., подадена от Х.П.Ч. срещу „С.Г.Г.” ООД.

3. Налага на „С.Г.Г.” ООД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.М., ул. *****, представлявано от С.И.Ц., административно наказание - имуществена санкция в размер на 23 000 лв. (двадесет и три хиляди лева) затова, че дружеството „С.Г.Г.” ООД в качеството си на администратор на лични данни обработва личните данни на Х.П.Ч. без наличие на условие за допустимост за обработване на личните му данни, с които действия е нарушен чл. 4, ал. 1 от Закона за защита на личните данни.**

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, гр. София - 1431, бул. “Акад. Иван Гешов” № 15 или преведена по банков път:

Банка БНБ - ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, Булстат 130961721

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж 261/2012 г.

София, 15.02.2013 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Мария Матева и Веселин Целков, в открито заседание, проведено на 30.01.2013 г. (Протокол № 3), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № Ж 261/22.08.2012 г., подадена от С.Н.Н. срещу „ЦКБ” АД (ЦКБ АД).

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, в която жалбоподателката сочи, че има потребителски кредит към „ЦКБ” АД, който е спряла да изплаща поради финансови затруднения. Въпреки, че кредитът ѝ е без поръчители, на 16.08.2012 г. двама мъже, представили се за служители от „Ф.И.А.” ЕООД, са посетили дома на нейната майка в гр. Б. Служителите са се държали грубо и арогантно и са настоявали да се изплатят дължимите към ЦКБ АД задължения.

С.Н.Н. е обезпокоена от извършена, според нея злоупотреба с личните ѝ данни, тъй като нито в договора с банката, нито в друг документ, нито устно е давала лични данни на майка си или на други роднини, които да бъдат търсени за евентуални нейни задължения. Моли Комисията за съдействие по случая.

Към жалбата не са приложени доказателства.

Г-жа С.Н.Н. депозира в деловодството на КЗЛД обяснение от нейната майка - Д.С.П., в което потвърждава, че на 16.08.2012 г. е посетена в дома си от служители на „Ф.И.А.” ЕООД, които я уведомили, че нейната дъщеря е спряла да прави вноски по кредит, който следва да се плати. Предали са ѝ лист с изписани банкови сметки, на които да се приведе дължимата сума, както и визитка на адв. С.А.

Жалбата, подадена от С.Н.Н. срещу „ЦКБ” АД е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежават „ЦКБ” АД и „Ф.И.А.” ЕООД. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбата.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че на „ЦКБ” АД е издадено Удостоверение № 130. На „Ф.И.А.” ЕООД е издадено Удостоверение № 1168. Двете дружества са вписани в регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри към КЗЛД.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. Съгласно чл. 2, ал. 2, т. 3 от Закона личните данни следва да бъдат съотнесими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват.

Жалбата е насочена срещу злоупотреба с лични данни на жалбоподателката, изразяваща се в предоставянето им на трети лица. Съгласно § 1 от ДР на ЗЗЛД „разпространяване” на лични данни е обработване на лични данни.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В заседание, проведено на 21.11.2012 г. (Протокол № 43), Комисията обявява жалбата за допустима и я насрочва за разглеждане по същество на 30.01.2013 г. Конституира като страни в административното производство жалбоподателката С.Н.Н. и ответна страна – „ЦКБ” АД.

В условията на служебното начало с писмо с изх. № П4210/03.09.2012 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), „ЦКБ” АД и е уведомена за образуването в КЗЛД административно производство и на основание чл. 36 от АПК е указано да предостави писмено становище по жалбата, заверени копия на настоящи и прекратени договори с жалбоподателката, както и относими към случая доказателства.

В отговор, с писмо с вх. № П 4438/13.09.2012 г., от „ЦКБ” АД е получено становище, в което

се твърди, че жалбоподателката е клиент на банката. Посочва се, че с оглед обстоятелството, че сключените от банката договори за цесия имат за предмет прехвърлянето на вземания към длъжници, сред които попада и г-жа С.Н.Н., са предоставени уведомления по чл. 99, ал. 4 от ЗЗД.

Към писмото са приложени ксерокопия на: Искане за потребителски кредит от 01.06.2006 г.; Договор за потребителски кредит от 05.06.2006 г.; Искане за предсрочно погасяване на кредит от 02.08.2006 г.; Искане за издаване на международна дебитна карта от 05.06.2006 г.; Искане за издаване на кредитна карта ВИЗА от 11.10.2007 г.; Договор за издаване и използване на международна кредитна карта от 04.01.2007 г.; Уведомително писмо от 31.01.2012 г.; Договор за потребителски кредит от 04.08.2006 г. и Анекс № 1 към него; Уведомително писмо от 11.04.2011 г.

С писма с изх. № П4211/03.09.2012 г. и № П 4484/17.09.2012 г. на Председателя на КЗЛД, както и по реда на чл. 61 от АПК, на основание чл. 26 от АПК, дружеството „Ф.И.А.” ЕООД е уведомено за образуването в КЗЛД административно производство и на основание чл. 36 от АПК е указано да предостави писмено становище по жалбата, договор, сключен с ЦКБ АД, информация за начина по който уведомяват длъжници за наличието на непогасени задължения, както и относими към случая доказателства.

От „Ф.И.А.” ЕООД е депозирано становище с вх. № С 483/25.09.2012 г., в което се посоча, че по силата на Договор за цесия от 29.12.2012 г. с ЦКБ АД, дружеството (с предишно наименование „И.А.” ЕООД) в качеството си на цесионер придобива правото на кредитор към лицето С.Н.Н. за вземане, произтичащо от Договор за потребителски кредит от 04.08.2006 г. Твърди се, че същото е съдебно установено с Изпълнителен лист от 17.10.2010 г., издаден въз основа на Заповед за изпълнение на парично задължение от 17.11.2010 г. от Районен съд – София, по силата на който г-жа С.Н.Н. е осъдена да заплати на ЦКБ АД дължимите суми. Срецу С.Н.Н. е образувано изпълнително дело № 2011845040177 по описа на Частен съдебен изпълнител (ЧСИ) П.М. с рег. № 845 на КЧСИ. Поискано е от ЧСИ да изпрати покана за доброволно изпълнение съгласно чл. 428 от ГПК, както и да извърши справка ГРАО и да насрочи дата за опис на движими вещи, собственост на г-жа С.Н.Н. Тъй като лицето не е намерено на постоянния и на настоящия адрес, за целите на изпълнението е извършена допълнителна справка относно имущественото състояние на длъжницата чрез интернет страницата на публичния имотния регистър на адрес: www.icadastre.bg. Направен е опит да бъде връчена поканата за доброволно изпълнение чрез нейния брат З.К., живущ в гр. Б.

Към писмото са приложени заверени копия на: Договор за банков кредит от 04.08.2006 г.; Заповед за изпълнение на парично задължение от 17.11.2010 г.; Изпълнителен лист от 17.11.2010 г.; Договор за цесия от 29.12.2010 г.; Уведомително писмо с изх. № 41587/11.04.2011 г.; 2 броя известия за доставяне; Молба с вх. № 1479808.06.2011 г. до ЧСИ П.М. за образуване на изпълнително дело; Справка ГРАО; Справка ИКАР и Удостоверение № 20120726090108/26.07.2012 г.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

Съгласно чл. 2, ал. 2, т. 3 от Закона, личните данни следва да бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват. Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно.

За откритото заседание на КЗЛД за разглеждане на жалбата по същество, проведено на 30.01.2013 г. (Протокол № 3), страните са редовно уведомени. Жалбоподателката не се явява, не изпраща процесуален представител. За „ЦКБ” АД се явяват юрк. С.К.Ц. с пълномощно по преписката. „Ф.И.А.” ЕООД се представлява от юрк. С.М.А. с Пълномощно № 13503 от 29.11.2012 г. Юрк. Ц. посочва, че договорът за цесия с „Ф.И.А.” ЕООД е от 29.12.2010 г., за което С.Н.Н. е била надлежно уведомена, но контакт не е бил осъществен.

Преценката относно основателността на жалбата следва да се обвърже с наличие на неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателката от страна на администратор на лични данни.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД изчерпателно са посочени основанията за допустимост за обработване на лични данни. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица, следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването. Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят, е едно от условията за допустимост за обработване на лични данни, което кореспондира с целта на ЗЗЛД по смисъла на чл. 1, ал. 2 от Закона.

От събраните по административната преписка доказателства безспорно е установено, че С.Н.Н. е клиент на „ЦКБ“ АД. Този факт не се оспорва от жалбоподателката. В индивидуалните договори е уговорено, че г-жа С.Н.Н. изразява съгласието си банката да обработва свързаните с нея лични данни за целите на сключените договори, както и да ги предоставя на трети лица, с цел реализиране на законите си интереси – цесионери, кредитни бюра, лица, на които е възложено събирането на дълга и др. С подписването на Искане за потребителски кредит от 01.06.2006 г., както и Договор за потребителски кредит от 05.06.2006 г. и Договор за потребителски кредит от 04.08.2006 г., жалбоподателката е декларирала, че ѝ е предоставена информацията по чл. 19 от ЗЗЛД. Наличието на договорни отношения между администратора на лични данни и физическото лице, чиито лични данни се обработват е едно от условията за допустимост за обработването на лични данни, визирани в чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД.

Видно от Изпълнителен лист от 17.11.2010 г., жалбоподателката не е погасила задълженията си към банката по договорите за кредит, които е сключила. На правно основание – Договор за цесия № 03/29.12.2010 г., сключен с „Ф.И.А.“ ЕООД, банката е прехвърлила вземанията си от свои длъжници, в т.ч. и на г-жа С.Н.Н. Спазвайки задълженията си, посочени в чл. 9 от цитирания договор, на 11.04.2010 г. и 31.01.2012 г. банката е изпратила до С.Н.Н. уведомления за извършената цесия.

Съгласно чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, допустимо е обработване на лични данни и когато е необходимо за реализиране на законни интереси. Наличието на законни интереси на дружеството за събиране на вземания произтича от сключения с ЦКБ АД договор за цесия. За тази цел са предприетите от страна на „Ф.И.А.“ ЕООД. Поради непогасяване на задължения от страна на С.Н.Н., образувано е изпълнително дело № 20118450400177/11 г.

Съгласно чл. 16, ал. 1 от Закона за частните съдебни изпълнители (ЗЧСИ), частният съдебен изпълнител има право на достъп до личните данни на длъжника, когато това е нужно за целите на изпълнението. По смисъла на чл. 18, ал. 1 от ЗЧСИ, по възлагане от вискателя частният съдебен изпълнител може във връзка с изпълнителното производство да проучва имущественото състояние на длъжника, да прави справки, да набавя документи, книжа и други, да определя начина на изпълнението, какъвто е настоящият случай.

От изложеното следва извода, че личните данни на С.Н.Н. са обработени от администратори на лични данни при наличието на условия за допустимост при обработване на лични данни, изчерпателно посочени в разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 2 и т. 7 от ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на действителни факти от значение по случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията, приема жалбата за **неоснователна**.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № Ж 261/22.08.2012 г., подадена от С.Н.Н. срещу „ЦКБ” АД.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж 214/2012 г.

София, 18.02.2013 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 23.01.2013 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. жалба рег. № Ж 214/26.07.2012 г., подадена от Б.М.М. срещу „К.Б.М.” ЕАД, „М.” ЕАД, „БТК” АД и „С.Г.Г.” ООД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Б.М.М. сезира Комисия за защита на личните данни (КЗЛД) с жалба, в която изразява твърдения за извършено от страна на „К.Б.М.” ЕАД, „М.” ЕАД, „БТК” АД („БТК” АД) и „С.Г.Г.” ООД неправомерно и нецелесъобразно обработване на свързаните с нея лични данни.

Жалбоподателката твърди, че без нейно знание и съгласие трите по-горе изброени мобилни оператора са предоставили личните ѝ данни на дружеството „С.Г.Г.” ООД. В следствие на което обработване за жалбоподателката настъпил психически тормоз от страна на дружеството за събиране на вземания.

Б.М.М. иска от Комисията да бъде извършена проверка и в случай, че бъде установено нарушение на ЗЗЛД, да бъдат наложени съответните санкции.

Към жалбата не са приложени доказателства.

Жалбата, подадена от Б.М.М. е съобразена с изискванията на Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. От изложените в жалбата твърдения и от приложените към нея доказателства може да се приеме, че жалбата е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл. 3 от същия. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратори на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай са „К.Б.М.” ЕАД, „М.” ЕАД и „БТК” АД. И трите дружества са изпълнили задължението си по чл. 17 от ЗЗЛД, като са подали заявления за регистрация като администратори на лични данни пред КЗЛД. „С.Г.Г.” ООД в конкретния случай е “обработващ лични данни” по смисъла на §1 от ДР на ЗЗЛД. “Обработващ лични данни” е физическо или юридическо лице, държавен орган или орган на местно самоуправление, който обработва личните данни от името на администратора на лични данни. Дружеството за събиране на вземания е подало заявление за регистрация като администратор на лични данни, на собствено основание.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл. 4, ал.1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е изрично съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните.

По смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗЗЛД и видно от приложените към административната преписка доказателства е налице обработване на свързаните с жалбоподателката лични.

Във връзка с изложеното следва да се направи обоснован извод, че компетентен орган да разгледа и да се произнесе с решение по съществото на правния спор е Комисия за защита на личните данни.

Б.М.М., в качеството си на жалбоподател има правен интерес да сезира Комисия за защита на личните данни, тъй като предприема действия насочени срещу неправомерното обработване на свързаните с нея лични данни от страна на „К.Б.М.” ЕАД, „М.” ЕАД, „БТК” АД и „С.Г.Г.” ООД.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В редовно заседание проведено на 21.11.2012 г. Комисията взема решение, с което обявява жалба с рег. № Ж 214/26.07.2012 г., подадена от Б.М.М. срещу „К.Б.М.” ЕАД, „М.” ЕАД, „БТК” АД и „С.Г.Г.” ООД за процесуално допустима, насрочва я за разглеждане по същество в открито заседание, конституира страните в административното производство и изисква от „БТК” АД да представи следните относими към административното производство доказателства: договорите сключени с Б.М.М., за предоставянето на мобилни телефонни услуги за номера ***** и *****; Месечна сметка № 0000083066 от 08.01.2007 г.; Месечна сметка № 000203194 от 08.02.2007 г. и Месечна сметка № 000326157 от 08.03.2007 г.; Договор за цесия сключен между телекомуникационната компания и „С.Г.Г.” ООД и Пълномощно в полза на пълномощника – Р.Р., за представителна власт пред административния орган. С Решението е изискано и „С.Г.Г.” ООД да представи пълномощно в полза на пълномощника Е.М., за представителна власт пред административния орган.

Страните в административното производство са редовно уведомени за постановеното решение на Комисията, с което жалбата е обявена за допустима и е насрочена дата за разглеждането ѝ по същество.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяването на писмени становища с представяне на относимите по случая доказателства от „К.Б.М.” ЕАД, „М.” ЕАД, „БТК” АД и „С.Г.Г.” ООД.

„БТК” АД представя своето становище с писмо вх. № С387/13.08.2012 г. В същото телекомуникационната компания уведомява Комисията, че г-жа Б.М.М. е била титуляр по договор с „БТК” АД, за мобилни телефонни услуги за два номера – ***** и ***** . Като към 06.04.2007 г. договорът е бил прекратен поради незаплащане на дължими суми от страна на г-жа Б.М.М. Дружеството уточнява, че месечните сметки, по които г-жа Б.М.М. е била длъжник към „БТК” АД, са както следва: Месечна сметка № 0000083066 от 08.01.2007 г. на стойност 11.76 лв., с неплатена сума 43.90 лв., Месечна сметка № 000203194 от 08.02.2007 г. на стойност 70.49 лв. и Месечна сметка № 000326157 от 08.03.2007 г. на стойност 27.00 лв.

„БТК” АД пояснява, че по-горе цитираните просрочени задължения са прехвърлени на „С.Г.Г.”

ООД, съгласно договор за цесия.

Телекомуникационната компания уведомява Комисията, че договорните документи удостоверяващи размера и изискуемостта на дълга, са предадени на „С.Г.Г.” ООД, на основание чл. 99, ал. 3 от ЗЗД.

Към становището не са приложени доказателства.

„К.Б.М.” ЕАД представя своето становище на 15.08.2012 г. В същото се сочи, че г-жа Б.М.М. е страна по следните договори сключени с „К.Б.М.” ЕАД, а именно: Договор за мобилни услуги от 18.09.2008 г. и Допълнително споразумение от 28.07.2009 г. за СИМ карта с мобилен номер *****; Допълнително споразумение от 28.07.2009 г. за СИМ карта с мобилен номер *****; Допълнително споразумение от 28.07.2009 г. за СИМ карта с мобилен номер ***** и Допълнително споразумение от 28.07.2009 г. за СИМ карта с мобилен номер *****. Мобилният оператор уточнява, че СИМ картата с мобилен номер ***** е изключена по заявление на г-жа Б.М.М.

„К.Б.М.” ЕАД заявява, че г-жа Б.М.М. не е заплатила в срок задълженията си по издадени фактури от 05.02.2010 г. и 05.03.2010 г., поради което СИМ картите са деактивирани. Мобилният оператор добавя, че на г-жа Б.М.М. е била изпратена покана за доброволно изпълнение, но такова не е последвало. С оглед на което обстоятелство дружеството е възложило на трето лице извършването на последващи действия по събирането на просрочените задължения, като за извършеното прехвърляне г-жа Б.М.М. е надлежно информирана.

Към становището се приложени заверени копия от следните доказателства: Договор за мобилни услуги от 18.09.2008 г. и Допълнително споразумение към него от 28.07.2009 г.; Допълнителни споразумения от 28.07.2009 г. – 3 бр.; Покана за доброволно изпълнение от 05.04.2010 г.; Кредитно известие – Дубликат № 7143590498 от 05.04.2010 г.; Фактура № 7145073369 от 05.05.2010 г.; Фактура № 7142313552 от 23.03.2010 г.; Фактура № 7141139839 от 05.02.2010 г.; Договор за прехвърляне на вземания (Цесия) от 13.01.2012 г. и Пълномощно за представителна власт пред административния орган.

„М.” ЕАД депозират своето становище с писмо рег. № С 380/09.08.2012 г. В същото мобилният оператор възразява, че личните данни на г-жа Б.М.М. са предоставени без нейно знание и съгласие.

Мобилният оператор уведомява Комисията, че обработва и съхранява личните данни на жалбоподателката с нейно съгласие във връзка със сключен договор между нея и дружеството, а именно Договор № М2775105 за предоставяне на мобилни услуги за номер *****.

Дружеството „М.” ЕАД заявява, че не е предоставяло свързаните с г-жа Б.М.М. лични данни на трети лица, а така също и, че няма договорни отношения с дружеството „С.Г.Г.” ООД.

„М.” ЕАД добавя, че Б.М.М. редовно заплаща фактурите си за номер *****; няма просрочени задължения към мобилния оператор и същата никога не е била давана за събиране на задължения от кредитни агенции.

Мобилният оператор счита подадената от Б.М.М. жалба, за неоснователна по отношение на „М.” ЕАД.

Към становището не са приложени доказателства.

„С.Г.Г.” ООД представя своето становище на 01.10.2012 г. В същото се сочи, че между „С.Г.Г.” ООД и „К.Б.М.” ЕАД е сключен договор за цесия, според който мобилният оператор е прехвърлил на дружеството за събиране на вземания, вземания по договори за мобилни услуги и анекси към тях срещу трети лица – длъжници. „С.Г.Г.” ООД добавя, че встъпва в правото си на кредитор с всички произтичащи от това права и задължения, ведно с привилегиите, обезпеченията, другите им принадлежности, включително и с изтеклите лихви, ако има такива.

„С.Г.Г.” ООД уточнява, че неизплатеното задължение на г-жа Б.М.М. е прехвърлено на дружеството съгласно сключеният с мобилния оператор договор за цесия, като за прехвърлянето жалбоподателката е била надлежно уведомена.

На следващо място „С.Г.Г.” ООД уведомява Комисията и за наличието на сключен договор за цесия и подписано пълномощно от 27.04.2012 г. между дружеството и „БТК” АД. Във връзка с който

договор, неизплатеното задължение на г-жа Б.М.М. към „БТК” АД е прехвърлено на дружеството за събиране на вземания, като за извършената цесия жалбоподателката е била надлежно уведомена.

Към становището е приложено като доказателство Пълномощно за представителна власт пред административния орган.

В редовно заседание проведено на 21.11.2012 г., Комисията взема решение, с което обявява жалба с рег. № Ж 214/26.07.2012 г., подадена от Б.М.М. срещу „К.Б.М.” ЕАД, „М.” ЕАД, „БТК” АД и „С.Г.Г.” ООД за процесуално допустима, насрочва я за разглеждане по същество в открито заседание, конституира страните в административното производство и изисква да се представят, следните относими към административната преписка доказателства: от „С.Г.Г.” ООД - пълномощно в полза на Е.М., за представителна власт пред административния и от „БТК” АД – договорите сключени с Б.М.М., за предоставянето на мобилни телефонни услуги за номера ***** и *****; Месечна сметка № 0000083066 от 08.01.2007 г.; Месечна сметка № 000203194 от 08.02.2007 г. и Месечна сметка № 000326157 от 08.03.2007 г.; Договор за цесия сключен между телекомуникационната компания и „С.Г.Г.” ООД и Пълномощно в полза на пълномощника – Р.Р., за представителна власт пред административния орган.

В изпълнение на взетото от Комисията Решение, с писмо рег. № П-6833/18.12.2012 г. „БТК” АД представя следните доказателства: Договор Заявка Форма 1А № 7709056930 от 06.12.2006 г.; Анекс към Договор Заявка Форма 1 Б № 770905630 от 06.12.2006 г.; Фактура – копие № 0000083066 от 08.01.2007 г., с отчетен период 08.12.2006 г. – 07.01.2007 г.; Бланка от общо потребление за период на отчитане 08.12.2006 г. – 07.01.2007 г.; Детайлизирана справка за период на отчитане 08.12.2006 г. – 07.01.2007 г.; Фактура – копие № 0000203194 от 08.02.2007 г., с отчетен период 08.01.2007 г. – 07.02.2007 г.; Бланка от общо потребление за период на отчитане 08.01.2007 г. – 07.02.2007 г.; Фактура – копие № 0000326157 от 08.03.2007 г., с отчетен период 08.02.2007 г. – 07.03.2007 г.; Извлечение от месечни еднократни такси, с период на отчитане 08.02.2007 г. – 07.03.2007 г.; Извлечение по услуги, за отчетен период 08.02.2007 г. – 07.03.2007 г., за мобилни номера ***** и *****; Договор за прехвърляне на вземания (Цесия) от 27.04.2012 г. и Пълномощно за представителна власт пред административния орган, в полза на Р.Р.

Дружеството „С.Г.Г.” ООД, представя изисканото пълномощно в полза на упълномощения изразил становището по жалбата, с писмо рег. № П – 6615/10.12.2012 г.

Комисия за защита на личните данни приема, че жалбата е неоснователна поради следните съображения:

От събраните по административната преписка доказателства се установява, че между Б.М.М. и „К.Б.М.” ЕАД са сключени следните договори: Договор за мобилни услуги от 18.09.2008 г. и Допълнително споразумение от 28.07.2009 г. за СИМ карта с мобилен номер *****; Допълнително споразумение от 28.07.2009 г. за СИМ карта с мобилен номер *****; Допълнително споразумение от 28.07.2009 г. за СИМ карта с мобилен номер ***** и Допълнително споразумение от 28.07.2009 г. за СИМ карта с мобилен номер *****, по които договори са възникнали ликвидни и изискуеми задължения, съгласно издадени фактури от 05.02.2010 г. и 05.03.2010 г., като във фактура от 05.05.2010 г. са начислени неустойки.

На следващо място е установено, че Б.М.М. е в договорни правоотношения и с „БТК” АД. Между телекомуникационната компания и г-жа Б.М.М. е сключен Договор № 7709056930 от 06.12.2006 г., за мобилни номера ***** и ***** , по който договор са възникнали ликвидни и изискуеми задължения, съгласно издадени фактури от 08.01.2007 г., 08.02.2007 г. и 08.03.2007 г.

С оглед изложеното, е налице хипотезата визирана в чл. 4, ал. 1, т. 3 от Закона за защита на личните данни, а именно допустимо е обработването на лични данни, в случай, че обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане.

Администратори на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай са

„К.Б.М.” ЕАД и „БТК” АД. Администраторите на лични данни са изпълнили задължението си по чл. 17 от ЗЗЛД, като са подали заявление за регистрация пред КЗЛД. В конкретния случай „С.Г.Г.” ООД, е обработвал личните данни на жалбоподателката от името и за сметка на администраторите на лични данни, от което следва, че дружеството за събиране на вземания е обработващ лични данни, съгласно определението дадено в §1, т. 3 от ДР на ЗЗЛД. При извършена служебна проверка в „Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри” се установи, че дружеството „С.Г.Г.” ООД е регистрирано като администратор на лични данни, на собствено основание.

Видно от жалбата, г-жа Б.М.М. не оспорва истинността на положения подпис върху по-горе цитираните договори. Подписвайки ги, Б.М.М. е дала своето изрично съгласие, свързаните с нея лични данни да бъдат обработени за целите на сключените договори.

Следва да се отбележи, че в подписания между „К.Б.М.” ЕАД и г-жа Б.М.М. е разписан текст, който уведомява абонатът, че подписвайки договорът, той е запознат и приема Общите условия на дружеството, които са неразделна част от същия.

Съгласно чл. 43 от Общите условия на „К.Б.М.” ЕАД за взаимоотношения с потребителите на мобилни телефонни услуги, потребителят се съгласява Г. да предоставя лични данни на потребителя, съдържащи се в личните му документи, на други физически или юридически лица за целите на събиранията на вземания, както и за изготвяне на кредитна оценка.

Текст информиращ за обработването на личните данни на г-жа Б.М.М., е разписан и в договора й подписан с „БТК” АД, а именно: „Клиентът предоставя личните си данни доброволно и разрешава, за да бъдат реализирани правата и задълженията му по договора „БТК М.” ЕООД да ги предоставя на държавни органи, институции или трети лица.”

Във връзка с изложеното, следва да се направи обоснован извод, че е налице и друга предпоставка за допустимост на обработване на личните данни на г-жа Б.М.М., а именно визираната в чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД – лицето за което се отнасят данните, е дало своето изрично съгласие.

Във връзка с неизплатени задължения, личните данни на Б.М.М., са предоставени на „С.Г.Г.” ООД, съгласно следните договорни правоотношения между дружествата: Договор за прехвърляне на вземания (Цесия) от 13.01.2012 г., сключен между „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД и Договор за прехвърляне на вземания (Цесия) № 30837 от 27.04.2012 г., сключен между „БТК” АД и „С.Г.Г.” ООД. В тази връзка, предоставянето на свързаните с г-жа Б.М.М. лични данни на „С.Г.Г.” ООД, от страна на „К.Б.М.” ЕАД и „БТК” АД не представлява нарушение на императивните разпоредби на Закона за защита на личните данни.

От представените по административната преписка фактури следва, че е налице и условието за допустимост на обработването на свързаните с г-жа Б.М.М. лични данни, визирано в чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД – обработването е било необходимо за реализиране на законните интереси на администратора.

Относно твърдението, изразено в жалбата, че дружеството „М.” ЕАД е предоставило мобилният телефонен номер на г-жа Б.М.М., на „К.Б.М.” ЕАД, същото намирам като несъстоятелно и недоказано от жалбоподателката.

Съгласно принципа на доказване, доказват се положителните юридически факти и доказателствената тежест е на страната, която ще се ползва от тях. В случая жалбоподателката твърди, че дружеството „М.” ЕАД е предоставяла свързани с нея лични данни на трети лица, но не доказва това свое твърдение с доказателства.

Следва да се вземе предвид, че на г-жа Б.М.М. й бе указана възможността да представи доказателства в подкрепа на твърденията си, както и да поиска събирането на други такива, които се намират в ответната страна по жалбата или в друго неучастващо в производството лице.

Към настоящия момент г-жа Б.М.М. не се е възползвала от възможността, да подкрепи с доказателства, твърдението изразено в жалбата, че дружеството „М.” ЕАД е предоставило мобилният номер на „К.Б.М.” ЕАД, поради което същата се явява и недоказана в тази й част.

Водима от горното, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38 от Закона за защита на личните данни, Комисия за защита на личните данни,

РЕШИ:

Обявява жалба с рег. № Ж 214/26.07.2012 г., подадена от Б.М.М. срещу „К.Б.М.” ЕАД, „М.” ЕАД, „БТК” АД и „С.Г.Г.” ООД за неоснователна.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 8

гр. София, 26.02.2013 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 06.02.2013 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с рег. № Ж-8/15.01.2013 г. подадена от Р.З. срещу МВР за нарушения на Закона за защита на личните данни.

Жалбоподателката Р.З. сезира Комисията с жалба, в която излага твърдения за неправомерно обработване на личните ѝ данни от страна на МВР, като съгласно изложените твърдения и приложени писмени доказателства фактическата обстановка по случая е следната:

През месец февруари 2000 г. жалбоподателката подава заявления за издаване на лична карта и паспорт в Областна дирекция на МВР- гр. Варна. Съгласно действащия към него момент Правилник за издаване на български документи за самоличност буквата “Ц” се изписва като латинско “С”, както са издадени и нейните документи. Според твърденията на г-жа Р.З. в базата данни на МВР собственото ѝ име Р. фигурира на латиница като R**., докато в издадените ѝ документи за самоличност то е изписано като R*. Това разминаване според жалбоподателката е било установено от имиграционни, митнически и летищни власти в Кралство Оман след извършена от тяхна страна справка в базата данни на МВР, поради което е била задържана. Разминаването е станало причина за невъзможността ѝ да започне работа в Оман и да получава парични преводи чрез Western Union.

Жалбоподателката сезира Варненски административен съд с жалба срещу МВР относно изложения проблем като претендира и обезщетение за вреди и пропуснати ползи. Съдът отхвърля иска на жалбоподателката, като решението в последствие не е обжалвано от страните по делото.

От ангажираните по делото писмени доказателства се установява, че съгласно установената с Правилника за издаване на БДС транслитерация към 2000 г. буквата “Ц” се изписва като “С”, а в последствие измененията на Правилника от 2010 г. променят транслитерацията и “Ц” се изписва като “TS” и понастоящем лицето фигурира в АИС “БДС”- МВР като R**. Установено е, че лицето притежава документи за самоличност с изтекъл срок на валидност и няма постъпки за издаване на нови такива, в които името би било отразено като R**.

Г-жа Р.З. отправя искане към Комисията да установи неистиността на представените по съдебното дело писмени доказателства от страна на МВР, да констатира нередовността по издаване и връчване на лични документи през 2000 г., да сезира Окръжна прокуратура- Варна за образуване на наказателно производство по случая.

Жалбата се явява редовна, но процесуално недупостима, като съображенията за това са следните:

В жалбата си до КЗЛД Р.З. излага твърдения за нарушение на чл. 2, ал. 2, т. 4 от ЗЗЛД от страна на МВР, като описва факти в тяхна подкрепа. Лицето посочва, че издадените ѝ от страна на МВР документи за самоличност не отразяват точно изписването на името ѝ по начин, по който фигурира в АИС "БДС" - МВР. По случая сезира Варненски районен съд с искане за обезщетение за претърпени вреди, като по този начин упражнява правата си по чл. 39, ал. 1 от ЗЗЛД. Налице е произнасяне от страна на съда с решение № 2699 от 05.11.2012 г., като с решението съдът се е произнесъл по същество на спора, оставяйки без уважение жалбата на г-жа Р.З., както и претендираното от нея обезщетение за претърпени вреди.

От събраните по делото доказателства се установява, че лицето в момента притежава невалидни лични документ поради изтекъл срок, както и че към момента името на жалбоподателката е отразено в АИС "БДС" съгласно установената транслитерация като R**.

Правомощие на Комисията по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е да разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Правото на всяко физическо лице да сезира КЗЛД за нарушаване на правата му по ЗЗЛД е едностранно субективно потестативно право, намерило израз в материалноправното разпоредба на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД. В същата законодателят лимитира упражняването му в рамките на едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. Изтичането му преклудира възможността на Комисията да се произнесе по искането, с което е сезирана. Видно от предоставения по преписката доказателствен материал и изложени твърдения следва, че жалбоподателката Р.З. узнава за твърдяното нарушение към момента на извършването му, респ. към момента на получаване на документите си за самоличност от Областна дирекция на МВР- Варна през 2000 г. Към настоящия момент е изтекъл абсолютният давностен срок, в рамките на който Комисията би могла да упражни правото си да разгледа жалбата, още повече, че по случая има влязъл в сила съдебен акт, оспорването на който не може да бъде предмет на производство пред КЗЛД.

Поставените в жалбата въпроси и претенции на жалбоподателката във връзка с установяване неистиността на представените по делото пред Варненски административен съд писмени доказателства от страна на МВР, констатиране на нередовна процедура по издаване и връчване на лични документи през 2000 г., сезиране на Окръжна прокуратура- Варна за образуване на наказателно производство по случая, са извън приложното поле на ЗЗЛД, респ. извън компетентността на КЗЛД.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 38, ал. 1, чл. 39, ал. 1 от ЗЗЛД, Комисията

РЕШИ:

Прекратява производството по жалба с рег. № Ж-8/15.01.2013 г. от Р.З. срещу МВР.

Решението може да се обжалва чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд- София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 110/2012
гр. София, 26.02.2013 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател- Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 06.02.2013 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № Ж110/12.08.2012 г. от А.Т. срещу Детска ясла № *- гр. О.

С Решение от 05.12.2012 г. /Протокол № 45/ Комисията конституира като ответна страна Община О. и Детска ясла № *- гр. О.

Страните са редовно уведомени за разглеждане на жалбата по същество.

Жалбоподателката А.Т.- явява се лично.

Ответните страни- Община О. и Детска ясла № *- гр. О.- не изпращат процесуални представители, не ангажират допълнителни доказателства за целите на административното производство по разглежданата жалба.

Жалбоподателката А.Т. сезира КЗЛД с жалба срещу Детска ясла № *- гр. О. с твърдения, че последната неправомерно обработва нейни и на дъщеря ѝ лични данни, като съгласно изложеното в жалбата и допълнително ангажираните писмени доказателства, фактическата обстановка по случая е следната:

През месец януари 2012 г. г-жа А.Т. получава разпореждане от РУСО-В., че дължи пари за това, че за периода от 25.05.2009 г. до 09.07.2009 г. е записала и настанила дъщеря си В.Т. в Детска ясла № * в гр. О. и по този начин е нарушила съответната разпоредба, че при настаняване в детско заведение трябва в 3-дн. срок да подаде молба до РУСО- В. за спиране на получаване на обезщетения. Доказателството, на което се базира това разпореждане е ведомост за присъствени дни за месеците май-юни 2009 г. на детското заведение и издадени приходни квитанции за платени такси, чието съдържание се оспорва от жалбоподателката като документи с невярно съдържание.

Жалбоподателката твърди, че за посочения период не е записвала, нито е настанявала детето си в детската ясла.

В писмо с вх. № П4963/02.10.2012 г., в което г-жа А.Т. прилага копие от писмото си до КЗЛД и кмета на Община О., се излагат твърдения, че детето ѝ е било оставяно по няколко часа на ден в детската ясла при устната уговорка с директорката, че това ще се извършва с цел по-лесната адаптация на детето, като е заплащала единствено млечната кухня. Уточнява, че е представила на по-късен етап необходимите за записване на детето в детската ясла документи.

Жалбоподателката моли за становище и отношение относно законосъобразността при изготвяне на ведомостта и писмената справка под № 1 на Детска ясла № * в гр. О. за периода 01.09.2009 г. до 31.08.2012 г., в които са отразени нейни и на дъщеря ѝ лични данни без тяхно знание и съгласие.

В условията на служебното начало се предприеха следните действия:

С писма изх. № П3457/24.07.2012 г. и № П-5653/29.10.2012 г. са изискани становище и конкретни писмени доказателства – заверени копия от акта за раждане и медицинското свидетелство на В.Т. от директора на Детска ясла № *- гр. О.

С писма вх. № П3744/03.08.2012 г. и № П-6079/16.11.2012 г. от директора на яслата се представя исканата информация в указания срок. Съобщава се, че поради наличие на незаети бройки не се налага осъществяване процедура на прием на деца на конкурентен принцип, поради което от родителите не се изисква да подават заявление, а представят необходимите документи, а именно- акт за раждане на детето, медицинско свидетелство. Копие от удостоверение за раждане се прилага, а за медицинското свидетелство се твърди, че е предаден ведно с досието на детето на ЦДГ “****” – гр. О. По отношение на предоставяне на информация на ТП на НОИ е посочено, че е извършено във връзка с извършена от инспектор проверка и изискана от него справка за посещаемостта на детското

заведение в определен период от време.

С писмо изх. № П-5652/29.10.2012 г. от кмета на община О. в качеството му на администратор на лични данни е изискано становище по случая.

С писмо вх. № П-6093/16.11.2012 г. от страна на общината се изразява становище за неоснователност на жалбата, като се излагат мотиви в тази насока.

Видно от ангажирания по случая доказателствен материал се установява, че жалбата се явява редовна, респ. процесуално допустима- подадена е от физическо лице- А.Т. лично и в качеството и на законен представител на дъщеря си В.Т., в законоустановения срок, при наличие на правен интерес срещу надлежна страна- Детска ясла № *- О.- като обработващ лични данни обработващ личните данни на жалбоподателката и детето й. С оглед на това Комисията служебно конституира като ответна страна кмета на община О. и следва да упражни правомощието си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД за раглеждане на жалби на физически лица срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата им по ЗЗЛД.

По отношение на основателността Комисията счита, че жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

В жалбата си до КЗЛД А.Т. оспорва законосъобразността на обработването на личните й данни и тези на детето й от страна на Детска ясла № * с твърдението, че те са придобити неправомерно по повод процедура по записване на детето за посещение на детското заведение, която не се е състояла. Твърденията в тази връзка се излагат с убеждението на страната, че не е налице започнала и приключена процедура по записване на детето, тъй като липсва подадено за целта заявление. Не се отрича факта, че детето е посещавало детската градина в определени дни и определени часове през май-юни 2009 г., предоставени са всички изискуеми от закона документи в тази връзка- копие от удостоверение за раждане и медицинско свидетелство. В този смисъл се налага изводът, че личните данни на жалбоподателката и детето й са предоставени доброволно, респ.- с нейно знание и съгласие на Детска ясла № * на основание на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД и се обработват от детското заведение на основание на чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 20, ал. 1 от Наредба № 26 от 18 ноември 2008 г. за устройството и дейността на детските ясли и детските кухни и здравните изисквания към тях. Оспорването на процедурата по записване на детето на детска ясла е извън компетентността на Комисията и следва да се осъществи по предвидения в посочената наредба ред.

По отношение на извършената проверка от ТП на НОИ на Детска ясла № *, иззетите документи, изготвени справки и оспорване на тяхната достоверност Комисията няма компетентност за произнасяне по същество, тъй като в жалбата се излагат твърдения за съставяне на документи с невярно съдържание, което съставлява фактически състав на инкриминирани деяния и чието преследване се извършва по реда на НПК.

Водена от гореизложеното Комисията счита, че личните данни на А.Т. и В.Т. се обработват правомерно от страна на Детска ясла № *- гр. Оряхова на основание чл. 4, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗЗЛД, поради което

РЕШИ:

Остава без уважение жалба с рег. № Ж110/12.08.2012 г. от А.Т. срещу Детска ясла № *- гр. О.

Решението може да се обжалва чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд- София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж 174/2012 г.
София, 26.02.2013 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Мария Матева и Веселин Целков, в открито заседание, проведено на 30.01.2013 г. (Протокол № 3), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № Ж 174/05.07.2012 г., подадена от Е.Д.Н. срещу В.Д.М. в качеството му на управител на етажна собственост.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, в която жалбоподателят посочва, че в края на 2009 г. е избран от Общото събрание на собствениците за управител на етажната собственост с адрес: Столична община, Район Подуяне, *****. Твърди, че през м. септември 2011 г. се е споразумял с лицето В.Д.М. да се създаде сайт на блока, на който да бъде публикувана информация, достъпна за всички живущи. Посочва, че на 06.10.2011 г. на личния си имейл е получил писмо от В.Д.М., съдържащо електронния адрес на сайта на блока, както и потребителско име и парола за достъп. През м. януари 2012 г. след изтичането на неговия мандат като управител на етажната собственост, Общото събрание избира на мястото му В.Д.М. Г-н Е.Д.Н. сочи, че е поддържал добри взаимоотношения с новия управител, до 02.07.2012 г., когато жалбоподателят, влизайки в сайта на блока е узнал, че е публикувана статия, съдържаща трите му имена, адрес, месторабота и снимка, без знанието и съгласието му. Счита тези действия за злоупотреба с личните му данни и моли Комисията с оглед своите правомощия да предприеме необходимите действия по случая.

Към жалбата са приложени ксерокопия на 13 броя екранни разпечатки.

В допълнение с вх. № П 3168/12.07.2012 г. към жалбата, Е.Д.Н. посочва, че е подал заявление по реда на чл. 28а от ЗЗЛД до управителя на етажната собственост с искане за заличаване на личните му данни от сайта на блока.

Жалбата, подадена от Е.Д.Н. срещу В.Д.М. в качеството му на управител на етажна собственост е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. В жалбата е посочена точната дата на твърдяното нарушение, от което следва извода, че е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежава В.Д.М. - управител на етажна собственост. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбата. Съгласно Решение на КЗЛД от заседание, проведено на 24.02.2010 г. (Протокол № 7), управителите на етажната собственост са освободени от регистрация в Регистрите на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри към КЗЛД.

На проведено Общото събрание на живущите в ЖК „Сухата река”, **** (Протокол № 7/2011 г.), В.Д.М. е избран за управител на етажната собственост на блока за срок от 1 година. Видно от Удостоверение № 523 от 20.01.2012 г., издадено от Столична Община, Район Подуяне, мандатът на г-н В.Д.М. изтича на 20.01.2013 г. При проведен разговор по телефона (Протокол от 29.01.2013 г.), В.Д.М. заявява, че при проведено Общо събрание на 20.01.2013 г. в 18.00 часа, след гласуване мандатът му е удължен за още една година, от което следва извода, че В.Д.М. притежава качеството

администратор на лични данни и към настоящия момент.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, при сезирането ѝ КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В редовно заседание, проведено на 21.11.2012 г. (Протокол № 43), Комисията обявява жалбата за допустима и я насрочва за разглеждане по същество на 30.01.2013 г. Конституира като страни в административното производство жалбоподателя Е.Д.Н. и ответна страна – В.Д.М. в качеството му на администратор на лични данни.

С писмо с изх. № П 4833/26.09.2012 г. на Председателя на КЗЛД, както и по реда на чл. 61 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), с оглед конституирането на ответна страна в административното производство, от жалбоподателя са изискани доказателства, че лицето В.Д.М. е администратор на лични данни.

В отговор, с писмо с вх. № П-5364/18.10.2012 г., Е.Д.Н. депозира копие от Протокол № 7/2011 г. от Общото събрание на живущите в гр. София, ЖК „Сухата река”, ****.

С оглед изясняването на факти и обстоятелства по жалбата, с писмо с изх. № П-5591/25.10.2012 г. на Председателя на КЗЛД, от Община Подуяне е изискано уведомление относно регистрирането на етажната собственост на блок ***** от ЖК „Сухата река”.

С писмо с вх. № П-5913809.11.2012 г., от Община Подуяне са изпратени ксерокопия на: Уведомление от 14.12.2011 г. за промени в органите на управление на етажната собственост; Удостоверение № 523/20.01.2012 г.; Протокол № 7/2011 г. от Общото събрание на живущите в блок ****; Протокол ПОС-034-2012-005/22.08.2012 г.; Протокол № 1/2010 г. от Общото събрание на живущите в блок ****; Удостоверение № 523/05.07.2012 г. и Заявление с вх. № 323/15.07.2011 г. от Е.Д.Н.

В условията на служебното начало, с писма с изх. № П 3417/23.07.2012 г., № П 3827/09.08.2012 г. и П-5773/01.11.2012 г. на Председателя на КЗЛД, както и по реда на чл. 61 от АПК, на основание чл. 26 от АПК В.Д.М., в качеството му на управител на етажна собственост, е уведомен за образуването в КЗЛД административно производство и на основание чл. 36 от АПК е указано в срок да предостави писмено становище по жалбата, както и относими към случая доказателства.

С писмо с вх. № П-6123/19.11.2012 г. г-н В.Д.М. депозира становище, в което посочва, че след инцидент, извършен на детската площадка на жилищния блок, е публикувал данни за лицето Е.Д.Н. на сайта на блока с оглед предотвратяване на други произшествия. Към писмото са приложени 8 броя приложения.

Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни по смисъла на чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл. 1, ал. 2 от Закона за защита на личните данни е гарантирана неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Жалбата е насочена срещу разпространяване на личните данни на г-н Е.Д.Н. в интернет на адрес: ***** без знанието и съгласието му. По смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД “разпространяване” на лични данни представлява обработване на лични данни.

За откритото заседание на КЗЛД, проведено на 30.01.2013 г. (Протокол № 3), страните са редовно уведомени. Жалбоподателят се явява лично и с адв. Б.Д.В. с пълномощно по жалбата. Ответната

страна – В.Д.М. се явява лично, заедно с адв. Ж.Ж. с пълномощно.

Съгласно чл. 20 от Административнопроцесуалния кодекс в производството пред административния орган страните могат да сключат споразумение, като същото може да бъде сключено или с административния орган и страните в производството или само между страните в административното производство.

В настоящия случай, съгласно разпоредбата, съдържаща се в чл. 20, ал. 2 от АПК, жалбоподателят Е.Д.Н. и ответната страна – В.Д.М. се споразумяват за следното:

1. Управителят на етажна собственост - В.Д.М. да поднесе извиненията си пред Общото събрание на собствениците от ЖК „Сухата река”, *****, затова, че е публикувал личните данни на Е.Д.Н. в интернет на адрес: ***** без знанието и съгласието му.

2. В срок до 31.03.2013 г. В.Д.М. да възстанови разходите на Е.Д.Н. за адвокатски хонорар, като приведе сумата в размер на 300.00 лв. по следната банкова сметка: Банка: УНИКРЕДИТ БУЛБАНК АД, BIC : UNCRBGSF, IBAN *****, Име *****, ЕГН *****

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 20, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията

РЕШИ:

Одобрява постигнатото между страните в административното производство споразумение по жалба с рег. № Ж 174/05.07.2012 г., подадена от Е.Д.Н. срещу В.Д.М. в качеството му на управител на етажна собственост.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 175/2012

гр. София, 26.02.2013 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател- Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 06.02.2013 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № Ж175/06.07.2012 г. подадена от Е.Д. и С.Д. срещу “П.Б.(Б.)“ АД за нарушения на Закона за защита на личните данни.

Страните са редовно уведомени за разглеждане на жалбата по същество.

Жалбоподателите Е.Д. и С.Д., Д.Г.- не се явяват, не се представляват, не ангажират допълнително доказателства за целите на административното производство по разглежданата жалба..

За “П.Б.(Б.)“ АД се явява адв. Б.К., представя надлежно пълномощно.

Жалбоподателите Е.Д. и С.Д. сезират КЗЛД с жалба, в която протестират срещу обработването на личните им данни от страна на “П.Б.(Б.)“ АД, като фактическата обстановка съгласно изложеното в жалбата е следната:

Жалбоподателите Е.Д. и С.Д. имат влошени съседски отношения с Д.Г., с когото водят редица

наказателни и граждански дела. Въз основа на съобщение, получено от “П.Б.(Б.)“ АД лицата разбират, че г-н Д.Г. е открил сметка на всеки един от двамата, с което те изразяват несъгласие. Сметките са открити въз основа на съдебно решение и са запорирани от частен съдебен изпълнител в негова полза. Заявяват, че не са давали съгласието си трето лице да открива сметки на тяхно име, опасяват се от злоупотреби с данните им.

Жалбоподателите заявяват несъгласието си с така откритите сметки и търсят съдействие от Комисията за тяхното закриване.

Към жалбата се прилагат 2 бр. копия от съобщения до жалбоподателите от “П.Б.(Б.)“ АД.

В условията на служебното начало от страните са изискани становища, доказателства и пояснения, свързани с изясняване на фактическата и правна страна на жалбата.

С писмо изх. № ПЗ366/20.07.2012 г. на “П.Б.(Б.)“ АД е предоставена възможност да изрази становище по жалбата, както и да предостави относимите към случая доказателства.

С писмо вх. № ПЗ758/06.08.2012 г. от страна на банката излагат становище за неоснователност на жалбата, посочвайки, че откриването на името на жалбоподателите разплащателни сметки е извършено по повод предоставено от Д.Г. съдебно решение по гр.д. № 12251 по описа на 2009 г. на Варненски районен съд, по силата на което лицето е осъдено да заплати определена сума на Е.Д. и С.Д. Допълнително е изискано и предоставено с писмо вх. № П-5829/05.11.2012 г. копие от посоченото съдебно решение.

Становища по жалбата са изискани от Д.Г. и ЧСИ с рег. № 718 С.Дан. респективно с писма изх. № ПЗ994/20.08.2012 г. и П-5527/24.10.2012 г. Лицата не ангажират становища и доказателства.

Видно от представените доказателства, изразени становища и твърдения следва, че жалбата е редовна, подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, поради което се явява процесуално допустима.

По отношение на основателността Комисията счита, че жалбата следва да бъде оставена без уважение по следните съображения:

Комисията е сезирана от физически лица- Е.Д. и С.Д. с жалба срещу “П.Б.(Б.)“ АД- администратор на лични данни по силата на легалната дефиниция на чл. 3 от ЗЗЛД. В чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е регламентирано правомощието на Комисията да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица, от което следва, че КЗЛД следва да се произнесе по случая с оглед ангажираните доказателства.

Жалбоподателите твърдят, че личните им данни неправомерно се обработват от “П.Б.(Б.)“ АД, без наличие на тяхното съгласие по повод открити от Д.Г. разплащателни сметки на тяхно име въз основа на съдебно решение по гр.д. № 12251 по описа на 2009 г. на Варненски районен съд. В посоченото решение лицето Д.Г. е осъден да заплати на лицата определени парични суми, които по късно се запорират от ЧСИ С.Дан. в нейна полза. Така установената фактическа обстановка не се оспорва от страните по жалбата. Възраженията на лицата са по повод несъгласието им трето лице да използва данните им без тяхно съгласие за откриване на сметки на тяхно име, изразявайки опасения от злоупотреба.

В случая се касае за сключен между “П.Б.(Б.)“ АД и Д.Г. договор за откриване на банкова сметка- договор в полза на трето лице, чиято правна уредба намира място в чл. 22 от ЗЗД. Предвидената в закона възможност за сключване на договор в полза на трето лице е изключение от правилото, че договорът поражда действие само между страните по него. Това е вид сделка, пораждаща действие в правната сфера на трето лице, различно от договарящите. Договорът за откриване на банкова сметка в конкретния случай е каузален и изисква основание, което се явява горепосоченото съдебно решение. Допустимостта на обработването на личните данни следва да се извършва при спазване на основните принципи посочени в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД, в хипотезите на чл. 4 от ЗЗЛД. В този смисъл е неправилен извода на жалбоподателите, че липсата на изрично съгласие за обработ-

ване на личните им данни е обвързано с нарушение на правата им по закона. Съгласието на физическите лица не е единствената хипотеза, при която законодателят допуска обработването на личните данни от страна на администраторите на лични данни. В конкретния случай, бидейки задължено лице по силата на съдебно решение по гр.д. № 12251 по описа на 2009 г. на Варненски районен съд, за Д.Г. възниква правната възможност по силата на чл. 97, ал.1, изр. 2 от ЗЗД да се освободи от задължението, като предаде дължимото за пазене в подходящо място, определено от районния съд по местоизпълнение. Пари, ценни книжа и ценности могат да се оставят за пазене в банка по местоизпълнението и без разрешението на съда. В този смисъл, при упражняване на предоставената на г-н Д.Г. от закона възможност за освобождаване от дължимото по силата на съдебно решение плащане, поражда за банката задължение да осигури средствата и начина, по който това да бъде извършено. Поради тази причина претенциите на жалбоподателите спрямо банката следва да бъдат отхвърлени, тъй като предприетите от нея действия по обработване на личните им данни са функция от възникналото правоотношение между нея и г-н Д.Г.

Водена от гореизложеното Комисията счита, че личните данни на Е.Д. и С.Д. се обработват правомерно от страна на "П.Б.(Б.)" АД на основание чл. 4, ал. 1, т. 1, т. 7 от ЗЗЛД във връзка с чл. 22 и 97 от ЗЗД, поради което

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. Ж175/06.07.2012 г. подадена от Е.Д. и С.Д. срещу "П.Б.(Б.)" АД.

Решението може да се обжалва чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд- София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж 251/2012 г.

София, 26.02.2013 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 06.02.2013 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разглежда по същество жалба с рег. № Ж 251/16.08.2012 г., подадена от В.Л.К. срещу „Е.“ ООД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

В.Л.К. сезира Комисия за защита на личните данни с жалба, в която излага твърдения за извършено от страна на „Е.“ ООД, неправомерно и нецелесъобразно обработване на свързаните с него лични данни.

Жалбоподателят твърди, че на 27.07.2012 г. е депозирал заявление по чл. 29 от ЗЗЛД до „Е.“ ООД, заведено от дружеството с вх. № 79/27.07.2012 г. Със същото г-н В.Л.К. е заявил желание администраторът на лични данни „Е.“ ООД, да му предостави информация обработват ли се негови лични данни и по какъв начин, включително дали се предоставят на трети лица.

В.Л.К. уведомява Комисията, че не е получил отговор на така депозираното от него заявление.

Жалбоподателят уточнява, че не е в договорни правоотношения с „Е.” ООД и не е давал своето изрично съгласие личните му данни да бъдат обработвани от дружеството.

В.Л.К. счита, че „Е.” ООД е нарушил чл. 4, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД и иска от Комисията на основание чл. 38 от ЗЗЛД да бъде установено нарушени ли са правата му по чл. 28 и чл. 28 а от ЗЗЛД.

Към жалбата са приложени като доказателства копия от: Приемателно – предавателен протокол от 31.03.2011 г.; Квитанция от 27.07.2012 г. и Заявление по чл. 29 от ЗЗЛД, с вх. № 79 от 27.07.2012 г.

Жалбата, подадена от В.Л.К. е съобразена с изискванията на Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. От изложените в жалбата твърдения и от приложените към нея доказателства може да се приеме, че жалбата е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл. 3 от същия. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „Е.” ООД. Администратора на лични данни е изпълнил задължението си по чл. 17 от ЗЗЛД, като е подал заявление за регистрацията му като администратор на лични данни.

По смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗЗЛД и видно от приложените към административната преписка доказателства е налице обработване на свързаните с жалбоподателя лични данни.

Във връзка с изложеното следва да се направи обоснован извод, че компетентен орган да разгледа и да се произнесе с решение по съществото на правния спор е Комисия за защита на личните данни.

В.Л.К., в качеството си на жалбоподател има правен интерес да сезира Комисия за защита на личните данни, тъй като предприема действия насочени срещу неправомерното обработване на свързаните с него лични данни от страна на е „Е.” ООД.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В редовно заседание проведено на 28.11.2012 г., Комисията взема решение, с което обявява жалба с рег. № Ж 251/16.08.2012 г., подадена от В.Л.К. срещу „Е.” ООД за процесуално допустима, насрочва я за разглеждане по същество в открито заседание и конституира страните в административното производство.

Страните в административното производство са редовно уведомени за постановеното решение на Комисията, с което жалбата е обявена за допустима и е насрочена дата за разглеждането ѝ по същество.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства, с писмо изх. № П 4058/21.08.2012 г., е изискано изразяването на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от „Е.” ООД.

„Е.” ООД представя своето становище с писмо рег. № П4165/29.08.2012 г. В същото дружеството уведомява Комисията, че на 31.03.2012 г. В.Л.К. по собствено желание е станал абонат на „Е.” ООД.

„Е.” ООД уточнява, че по време на свързването и оформянето на приемно – предавателния протокол, за предоставянето на цифровите декодери собственост на дружеството, г-н В.Л.К. не е

изразил несъгласие и нежелание да предостави личните си данни, за оформяне на необходимите документи. Дружеството добавя, че два месеца по-късно г-н В.Л.К. се е отказал от услугите на „Е.” ООД и на 22.07.2012 г. е върнал обратно предоставените му декодери.

Дружеството счита, че подаденото от В.Л.К. заявление, с което иска да му бъдат заличени данните, на практика означава да му бъде върнат Протокола или същия да бъде унищожен в негово присъствие. Във връзка с което, дружеството е изготвило писмен отговор на подаденото от г-н В.Л.К. заявление и разписка за предаването на Протокола. В последствие В.Л.К. не е спазил устната договорка с дружеството и не е посетил офиса на „Е.” ООД, за да получи изготвения Протокол за предаване на Приемно – предавателния протокол.

„Е.” ООД счита изразените от г-н В.Л.К. твърдения, за нарушени права по чл. 4, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД за несъстоятелни, тъй като дружеството сключва договори и предоставя Общи условия на абонатите си, след като им дава възможността в три месечен срок да се запознаят с качеството на предлаганата услуга и тогава да подпишат договор. Дружеството отново напомня, че В.Л.К. се е отказал от предлаганите от „Е.” ООД услуги в края на втория месец.

Към становището са приложени като доказателства по жалбата: Заявление за регистрация на АДЛ до КЗЛД, ведно с обратна разписка; Заявление по чл. 29 от ЗЗЛД от В.Л.К.; Писмо – отговор с изх. № 80/02.08.2012 г.; Приемателно – предавателен протокол от 31.03.2011 г. и бланки на Договор и Общи условия.

На 08.01.2013 г., с писмо рег. № П-100, жалбоподателят предявява нови искания пред КЗЛД, а именно Комисията да установи: - името на лицето, провело разговор с него на 21.05.2012 г., в това число дали същият е служител на дружеството и запознат ли е със ЗЕС, ЗЗЛД и Морално – етичния кодекс; - налице ли е регистрация на „Е.” ООД, като администратор на лични данни, към момента на твърдяната злоупотреба; - води ли „Е.” ООД регистри на заявления и данни; - разполага ли или не, „Е.” ООД с неговото изрично съгласие, да обработва личните му данни; - администратора на лични данни „Е.” ООД, спазил ли е чл. 33 от ЗЗЛД, респективно отговорила ли му е на подаденото по чл. 29 от ЗЗЛД заявление; - спазен ли е срока предвиден в чл. 32 от ЗЗЛД, за отговор на заявлението; - предоставяни ли са негови лични данни на трети лица и ако да – защо; - заличени ли са личните му данни след подаденото писмено искане; - има ли подписан писмен договор с Общи условия с дружеството и ако няма, кое е основанието да се обработват личните му данни.

В.Л.К. уточнява още, че на основание чл. 38 от ЗЗЛД иска от Комисията да установи нарушени ли са правата му по чл. 28 и чл. 28а от ЗЗЛД.

Към писмо рег. № П-100/08.01.2013 г. са приложени ксерокопия на снимки, на екран от телевизор, от които се вижда анимирана рисунка (извънземно човече) и надпис „Няма аудио и видео. За помощ тел. (*****)”, с дата 21.05.2012 г.

Комисия за защита на личните данни приема, че жалбата е неоснователна поради следните съображения:

От събраните по административната преписка доказателства се установява, че В.Л.К. сезира КЗЛД за нарушени права по чл. 28а, чл. 29 от ЗЗЛД, а именно неотговарянето, в законоустановения срок на подаденото от него Заявление с вх. № 79/27.07.2012 г. до дружеството „Е.” ООД.

Видно от изразеното от „Е.” ООД становище и приложените към същото доказателства, дружеството е изготвило отговор на Заявление с вх. № 79/27.07.2012 г., подадено от г-н В.Л.К., а именно писмо с изх. № 80/02.08.2012 г. В така оформеният отговор, присъства текст, който има за цел да бъде предаден и Приемателно – предавателният протокол от 31.03.2011 г. на г-н В.Л.К., с което действие дружеството приема, че по този начин свързаните с него лични данни, които са били обработвани, ще му бъдат върнати обратно, респективно ще бъдат заличени от регистрите на „Е.” ООД.

Дружеството „Е.” ООД, не е успяло да връчи по-горе цитираният отговор с изх. № 80/02.08.2012 г., тъй като видно от Заявлението, същото не съдържа един от основните реквизити, регламентирани в чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД, а именно предпочитаната форма за предоставяне на информацията по

чл. 28, ал. 1 от ЗЗЛД.

Следва да се отбележи, че изразените от дружеството „Е.” ООД твърдения, за направена уговорка с г-н В.Л.К., да дойде и получи отговорът на подаденото от него Заявление и Приемно – предавателният протокол, в офиса на дружеството, не се оспорват от жалбоподателя, както и не се представят доказателства в подкрепа на изразена друга предпочитана форма за предоставяне на изисканата информация.

На така поставения от жалбоподателя въпрос, кое е името на лицето, провело с него на 21.05.2012 г., в това число същият служител на дружеството ли е и запознат ли е със ЗЕС, ЗЗЛД и Морално – етичния кодекс, не следва Комисията да взима отношение, тъй като изследването на компетенции, на служителите на дружествата регистрирани в Република България, а така също установяването на имена, на физически лица, провели телефонни разговори по между си, по повод потребителски права, не е от компетентността на Комисията.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл. 3 от същия.

Относно поставеният въпрос – има ли „Е.” ООД регистрация пред КЗЛД, като администратор на лични данни, към момента на твърдяното нарушение, следва да се отговори положително, като мотивите за отговора са следните:

С писмо рег. № П-590/29.01.2013 г. на Директора на дирекция „Правни производства и надзор” към Комисията за защита на личните данни, бе изискано от дирекция „Информационни фондове и системи”, отдел „Регистър и архив” към Комисия за защита на личните данни, да бъде извършена проверка, от която да бъде установено, към дата 16.08.2012 г., дружеството „Е.” ООД: 1. Подало ли е в Комисията за защита на личните данни - Заявление за регистрация съгласно разпоредбите на чл. 17, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), респективно вписано ли е в „Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри” по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД, както и дали е освободена по надлежния ред от такава регистрация; 2. В случай, че бъде установена надлежна регистрация като АДЛ, какъв брой и с какви наименования са заявените регистри, от които ще се ползва дружеството; 3. В случай, че бъде установена надлежна регистрация като АДЛ, както и заявени регистри, какви са заявените категории физически лица, за които се обработват данните.

С писмо рег. № П-594/30.01.2013 г., Началник отдел „Регистър и архив” уведомява за резултатите от извършената проверка, както следва: Към 16.08.2012 г. дружеството „Е.” ООД, с ЕИК: 105503992, е подало в КЗЛД заявление за регистрация, съгласно разпоредбите на чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, с вх. № 138661/28.11.2003 г. и е вписано в регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД, с Решение на КЗЛД от 30.04.2009 г., под идентификационен номер 208569. На 27.01.2010 г. е направена актуализация на подадените данни, с която е заявен един брой регистър с наименование: „Е.” ООД КОНТРАГЕНТ. Категориите физически лица, за които се обработват данни в регистъра са: кандидати за работа; персонал (лице по трудово или служебно правоотношение или граждански договори) и контрагенти (клиенти, доставчици и др.).

На следващо място, г-н В.Л.К. задава въпросът - разполага ли или не, дружеството „Е.” ООД с неговото изрично съгласие, да обработва личните му данни.

Видно от приложените към административната преписка, В.Л.К. е подписал Приемателно – предварителен протокол от 31.03.2011 г., по силата на който, дружеството „Е.” ООД, му е предоставило за ползване на предлаганата от него услуга, следните движими вещи: цифров приемник модел „НЕТА”, дистанционно, свързващ кабел „AV”, ръководство за експлоатация и картонена кутия с отразен номер на приемника. След подписването на който протокол, г-н В.Л.К. е взел и експлоатирал, предоставеното му оборудване. Това обстоятелство става ясно от изразените в заявлението твърдения, за липсващ

сигнал на канали, а така също и от представеното като доказателство, ксерокопие на снимка от екран на телевизор, от които се вижда анимирана рисунка (извънземно човече) и надпис „Няма аудио и видео. За помощ тел. (*****)”, с дата 21.05.2012 г.

В.Л.К., не оспорва истинността на положения от него подпис върху Приемателно – предварителен протокол от 31.03.2011 г.

С оглед изложеното, следва да се направи обоснован извод, че е налице хипотезата визирана в чл. 4, ал. 1, т. 3 от Закона за защита на личните данни, а именно допустимо е обработването на лични данни, в случай, че обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане. В конкретния случай, са налице действия, предхождащи сключването на договор, предприети по искане на г-н В.Л.К.

Дружеството „Е.” ООД не е връчило отговор с изх. № 80/02.08.2012 г., тъй като заявлението, подадено от г-н В.Л.К. не отговаря на законовите изисквания по чл. 28, ал. 1 от ЗЗЛД. От което следва извода, че „Е.” ООД не е нарушило разпоредбите на чл. 32 и чл. 33 от ЗЗЛД.

Водима от горното, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38 от Закона за защита на личните данни, Комисия за защита на личните данни,

РЕШИ:

Обявява жалба с рег. № Ж 251/16.08.2012 г., подадена от В.Л.К. срещу „Е.” ООД за неоснователна.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-314/2012 г.

София, 26.02.2013 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, в открито заседание, проведено на 06.02.2013 г. (Протокол № 4), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № Ж-314/26.10.2012 г., подадена от Б.Я.М. срещу МЦ „Д.2001” ЕООД.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, в която жалбоподателят посочва, че на 17.04.2012 г. е получил от Национална агенция по приходите (НАП) – гр. Я. Персонален идентификационен код (ПИК), който дава възможност по Интернет в системата на агенцията да се проверяват осигурителните вноски, данни за осигурителите, получени трудови възнаграждения, период на работа при даден работодател, както и дата на получаване на суми по граждански договори. Г-н Б.Я.М. заявява, че на 18.10.2012 г. е сключил трудов договор с МЦ „Д.2001” ЕООД, при сключването на който от деловодителката на дружеството му е показана справка за целия

осигурителен стаж. Посочва, че на 17.10.2012 г. е уведомен от управителя на медицинския център, че от НАП е получил код, за да извърши справка от сайта на НАП относно неговите осигуровки, за да бъде удостоверено, че лицето не работи на повече от два трудови договора. Жалбоподателят е притеснен, че МЦ „Д.2001” ЕООД притежава достъп до осигурителната му история, който достъп е личен. Посочва, че в осигурителната история присъстват освен неговите лични данни, така също и фирмени данни на предишните му работодатели. Счита, че е извършена злоупотреба с личните му данни от страна на НАП – гр. Я., като е предоставен нерегламентиран достъп до личните му данни на трето лице. Моли Комисията с оглед правомощията си да предприеме необходимите действия по случая.

Към жалбата не са приложени доказателства.

От служебна справка с вх. № П-6180/20.11.2012 г., извършена в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри към КЗЛД е видно, че от дружеството МЦ „Д.2001” ЕООД е подадено Заявление за регистрация с вх. № 3-1041292/28.11.2003 г. съгласно изискванията на чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД и е вписано в регистъра с идентификационен номер 105467 на 30.04.2009 г.

С писмо с изх. № П-6148/20.11.2012 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 36 от АПК от Националната агенция по приходите е изискано становище, както и относими доказателства.

На основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), с писмо с изх. № П-6150/20.11.2012 г. на Председателя на КЗЛД, дружеството МЦ „Д.2001” ЕООД е уведомено за откритото административно производство и на основание чл. 36 от АПК е изискано становище и доказателства по жалбата.

В отговор, с писмо с вх. № П-6337/27.11.2012 г. от д-р П.Д. – Изпълнителен директор на МЦ „Д.2001” ЕООД е получено становище, в което се посочва, че нито в качеството си на бъдещ работодател, нито в качеството си на настоящ работодател на д-р Б.Я.М. не е изисквал от НАП персоналният му код за онлайн достъп до системата на агенцията, даваща информация за осигурителния му статус, респ. такъв код не му е предоставян.

Към писмото са приложени заверени ксерокопия на: Трудов договор № 158/19.10.2012 г.; Граждански договор № 15/01.01.2012 г. и № 40/01.04.2011 г.

С писмо с изх. № П-6149/20.11.2012 г. и повторно с писмо с изх. № П-6765/15.12.2012 г. на Председателя на КЗЛД, от жалбоподателя са изискани доказателства (ако разполага с такива), както и информация дали е сезирал други органи по жалбата.

При проведен разговор по телефона (Протокол с вх. № ПР-3/07.01.2013 г. Б.Я.М. заявява, че по случая е сезирал Районна прокуратура – гр. Я. с жалба с вх. № 44/2013 г. от 07.01.2013 г.

С писмо, изх. № П-169/10.01.2013 г. на Председателя на КЗЛД от Районна прокуратура – гр. Я. е изискана информация за хода и резултатите от предприетите от тяхната институция действия по случая. С писмо с вх. № П-484/24.01.2013 г. Районна прокуратура – гр. Я. уведомява Комисията, че е подадена жалба от Б.Я.М. с вх. № 44/13 г. от 07.01.2013 г. по описа на ЯРП, по която с Постановление от 09.01.2013 г. е назначена предварителна проверка в РУП – гр. Я.

От събраните към административната преписка доказателства е установено, че по случая г-н Б.Я.М. е сезирал прокуратурата. Този факт се потвърждава и от жалбоподателя. Видно от писмо с вх. № П-484/24.01.2013 г., в Районна прокуратура – гр. Я. е образувана прокурорска преписка, по която е възложена проверка.

Съгласно чл. 54 от Административнопроцесуалния кодекс, административният орган спира производството при наличие на изчерпателно посочени основания.

С оглед новопостъпилите доказателства по жалбата, Комисията приема, че са налице предпоставките на чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК. Резултатите и заключенията от образуваното производство могат да имат съществено значение както за развитието на административното производство по

жалбата, така и с оглед защита на правата на жалбоподателя. В тази връзка е и установяването от страна на разследващите органи дали има извършено престъпление и извършителят му. Тези факти са преюдициални към образуването пред Комисията за защита на личните данни административно производство и са от значение за постановяване на Решение от КЗЛД. Необходимо е и с оглед извършването на преценка дали обработването на личните данни на Б.Я.М. може да се обвърже по категоричен начин с администратор на лични данни.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията счита, че е налице предпоставката на чл. 54, ал. 1, т. 3 и т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс за спиране на административното производство.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Спира административното производство по жалба с рег. № Ж-314/26.10.2012 г., подадена от Б.Я.М. срещу МЦ „Д.2001” ЕООД, до отпадане на основанията за спирането му.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 1599/2011 г.

София, 26.02.2013 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 30.01.2013 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разглежда по същество жалба с рег. № 1599/06.04.2011 г. подадена от Д.Е.Д. срещу Застрахователно акционерно дружество (ЗАД) „А.Б.Ж.” АД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Д.Е.Д. сезира Комисия за защита на личните данни (КЗЛД) с жалба, в която изразява твърдения за извършено от страна на ЗАД „А.Б.Ж.” АД неправомерно и незаконосъобразно обработване на свързани с него лични данни.

Жалбоподателят твърди, че на 01.04.2011 г. е бил уведомен за сключена от негово име застраховка живот със ЗАД „А.Б.Ж.” АД.

Д.Е.Д. заявява, че не е сключвал спорната застраховка, нито е упълномощавал друго лице да я сключи от негово име.

Жалбоподателят счита, че е налице злоупотреба с личните му данни, като същите са използвани за сключването на застраховката живот, а именно Единен граждански номер (ЕГН), данни от документа му за самоличност и чувствителни данни свързани със здравословното му състояние.

Жалбоподателят иска да бъде извършена проверка и в случай, че бъде установено нарушение на ЗЗЛД, да бъдат наложени съответните санкции.

Към жалбата не са приложени доказателства.

Жалбата, подадена от Д.Е.Д. е съобразена с изискванията на Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. В жалбата е посочена точната дата на твърдяното нарушение, от което следва извода, че е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл. 3 от същия. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е ЗАД „А.Б.Ж.” АД. Дружеството е изпълнило задължението си по чл.17 от ЗЗЛД, като е подало заявление за регистрацията му като администратор на лични данни. Застрахователно акционерно дружество „А.Б.Ж.” АД е регистрирано в „Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри”, поддържан от КЗЛД, под Идент. № 36292, със заявени три броя регистри, а именно: „Регистър на работниците, служителите, изпълнителите и доверениците”; „Книга на акционерите” и „Регистър на застраховащите, застрахованите и ползващите лица”.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е изрично съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните.

Видно от приложените към административната преписка доказателства е налице обработване на личните данни на жалбоподателя, по смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗЗЛД.

Жалбата съдържа твърдения за злоупотреба с личните данни на г-н Д.Е.Д., изразяваща се в неправомерната им употреба от ЗАД „А.Б.Ж.” АД, с цел сключване на застраховка живот.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяването на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от ЗАД „А.Б.Ж.” АД.

Застрахователно акционерно дружество „А.Б.Ж.” АД представя своето становище с писмо рег. № 1500 /11/ от 10.05.2011 г. В същото застрахователното дружество уведомява Комисията, че след извършена справка в поддържаните от тях информационни масиви и регистри, относно сключени действащи застраховки „живот”, както и всякакъв друг вид застраховки (за която дружеството има лиценз от Комисията за финансов надзор) е установено, че между ЗАД „А.Б.Ж.” АД и г-н Д.Е.Д. не е възникнало правоотношение по повод представяне на застрахователни услуги.

Акционерното застрахователното дружество заявява, че не би могло да се ангажира със заключение или констатация кой и по какъв начин е уведомил г-н Д.Е.Д. за наличието на сключен застрахователен договор, тъй като към настоящия момент такъв не съществува. В тази връзка ЗАД

„А.Б.Ж.” АД сочи, че личните данни на г-н Д.Е.Д. не са обработвани от дружеството по смисъла на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД.

С оглед обстоятелството, че подадената от г-н Д.Е.Д. жалба е адресирана до Районна прокуратура – гр. София, с писмо изх. № 1599/11/ от 31.08.2011 г. на Председателя на КЗЛД е изискана информация от разследващите органи за наличието на образувано досъдебно производство.

На 19.09.2011 г. Районна прокуратура – гр. София уведомява Комисията, за наличието на образувана прокурорска преписка № 19908/2011 г., по която е назначено извършването на предварителна проверка.

На 29.12.2011 г. 04 РУП – СДВР уведомява Комисията, че по предварителна проверка № 19908/2011 г. по описа на 04 РУП – СДВР е образувано досъдебно производство 3М № 15373/11 г. по описа на 01 РУП-СДВР, срещу неизвестен извършител за извършено престъпление по чл. 309, ал. 1 от НК.

В редовно заседание на КЗЛД проведено на 25.01.2012 г., Комисията взема решение, с което на основание чл. 54, ал. 1, т. 3 от АПК спира административното производство по жалба с рег. № 1599/06.04.2011 г., подадена от Д.Е.Д. срещу Застрахователно акционерно дружество (ЗАД) „А.Б.Ж.” АД, до отпадане на основанията за спирането му.

С писмо рег. № П-5906/09.11.12 г. Районна прокуратура – гр. София изпраща за запознаване на Комисията - Постановление за прекратяване на наказателното производство от 05.11.2012 г., постановено по пр.пр. № 19908/2011 г. по описа на СРП/ДП № 15373/2011 г. по описа на 01 РУП – СДВР. В същото разследващите органи са установили, че липсват каквито и да е данни за възникнало някога правоотношение между застрахователното дружество и Д.Е.Д., за каквато и да е застраховка, съответно сключен договор между него и представляващо лице. Установено е, че в ЗАД „А.Б.Ж.” АД липсва информация г-н Д.Е.Д. някога да е подавал заявление за сключване на договор лично или чрез застрахователен посредник.

На следващо място, след извършена последваща кореспонденция с акционерното дружество, разследващите органи са констатирали, че от застрахователен агент М.Д. е било представяно Заявление от 28.03.2011 г., с кандидат за застраховане Д.Е.Д., но поради неточности при изготвянето му, заявлението е било върнато на г-н Д.Е.Д. за уточняване на данни, като в последствие не е било предоставено в дружеството отново и съответно не е издавана застрахователна полица на Д.Е.Д.

Районна прокуратура – София заявява, че оригиналът от спорното Заявление за застраховка живот, не е открит от разследващите органи.

В редовно заседание, проведено на 21.11.2012 г., Комисията взема решение, с което на основание чл. 55 от АПК, възобновява служебно административното производство спряно с Решение № 1599/2011 г. от 21.02.2012 г. на КЗЛД, във връзка с постъпило Постановление за прекратяване на наказателно производство от 05.11.2012 г., на К.Н. – Прокурор при РП – София, по пр.пр. № 19908/2011 г. по описа на СРП/ДП № 15373/2011 г. по описа на 01 РУП – СДВР. Комисията обявява жалба с рег. № 1599/06.04.2011 г., подадена от Д.Е.Д. срещу Застрахователно акционерно дружество „А.Б.Ж.” АД за допустима, конституира страните в административното производство, насрочва жалбата за разглеждане по същество, в открито заседание и изисква от ЗАД „А.Б.Ж.” АД да представи допълнително, относимо към административната преписка доказателство, а именно сключеният между Дружеството и М.П.Д. договор, по силата на който тя е придобила качеството на застрахователен агент към Дружеството.

Страните в административното производство са редовно уведомени за постановеното решение на Комисията, с което жалбата е обявена за допустима и е насрочена дата за разглеждането ѝ по същество. Като Д.Е.Д. е уведомен по реда на чл. 61, ал. 3 от АПК, във вр. с чл. 39, ал. 1 от ПДКЗЛДНА, с оглед на ненадлежно полученото уведомително писмо с рег. № П-6406 от 29.11.2012 г. на Председателя на КЗЛД.

В изпълнение на указанията на КЗЛД, с писмо рег. № С-688 от 13.12.2012 г., ЗАД „А.Б.Ж.” АД представя Договор за застрахователно агентство от 21.12.2010 г., сключен между дружеството и М.П.Д., Декларация на основание чл. 167, ал. 1 от Кодекса за застраховането (КЗ) от 21.12.2010 г., Декларация на основание чл. 93, ал. 3 от КЗ и Свидетелство за съдимост рег. № 809 от 29.03.2011 г. на М.Д.

В писмото си застрахователното акционерно дружество уточнява, че след извършена справка на информационните масиви и регистри на същото, е установено, че с г-н Д.Е.Д. не е имало сключен какъвто и да е било застрахователен договор.

Комисия за защита на личните данни приема, че жалбата е неоснователна поради следните съображения:

От събраните по административната преписка доказателства, се установи, че спорното заявление попълнено с цел да бъде сключена застраховка живот между Д.Е.Д. и ЗАД „А.Б.Ж.” АД, не може да бъде открито. В този смисъл липсват доказателства, че ЗАД „А.Б.Ж.” АД е обработвало личните данни на г-н Д.Е.Д., с цел сключване застраховка живот.

Видно от изразеното от ЗАД „А.Б.Ж.” АД становище и от постановеното от Районна прокуратура – София - Постановление за прекратяване на наказателното производство, застрахователен агент М.Д. е предоставила Заявление от 28.03.2011 г., с кандидат за застраховане Д.Е.Д., на застрахователното акционерно дружество, но същото е било върнато на г-жа М.Д. за уточняване на данните, като в последствие не е било представено отново на Дружеството, респективно не е била издадена застрахователна полица на Д.Е.Д.

В чл. 4, ал. 1, т. 3 от Закона за защита на личните данни е уредена хипотеза, при която се допуска обработването на лични данни, а именно в случай, че обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане.

Следва да се отбележи, че съгласно принципа на доказване, доказват се положителните юридически факти и доказателствената тежест е на страната, която ще се ползва от тях. В случая жалбоподателят твърди, че ЗАД „А.Б.Ж.” АД, чрез застрахователният си агент М.Д. е използвало личните му данни, без изрично негово съгласие, за сключването да застраховка живот, но не доказва това свое твърдение с доказателства.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38 от Закона за защита на личните данни, Комисия за защита на личните данни,

РЕШИ:

Обявява жалба с рег. № 1599/06.04.2011 г. подадена от Д.Е.Д. срещу Застрахователно акционерно дружество „А.Б.Ж.” АД, за неоснователна.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩА НА КЗЛД

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ рег. № п- 6571/2012г. гр. София, 25.01.2013г.

Относно: Искане с вх. № п - 6571/06.12.2012г. от М.Д.М., в качеството му на председател на Д.Д. „Н.” - София, член на сдружение Б.А. „Д.” за изразяване на становище от Комисията за защита на личните данни по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев и Веселин Целков на заседание, проведено на 23.01.2013г., разглежда искане с вх. № п - 6571/ 06.12.2012г. от М.Д.М., в качеството му на председател на Д.Д. „Н.” - София, член на сдружение „Б.А. „Д.” с молба за становище от Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). В искането е отправена молба за становище на Комисията за защита на личните данни относно предоставяне на документи съдържащи лични данни, включително чувствителни такива на лица, болни от диабет и членуващи в дружеството на представител на сдружение Б.А. „Д.” във връзка с раздаването на безплатна специализирана храна на диабетно болни. В искането за становище е посочено, че от сдружението му е предлагано да предаде събраните от него комплекти с документи на лица, желаещи да получат храна чрез приемо - предавателен протокол, но г-н М.Д.М. изразява мнение, че по този начин не се сменя отговорността от него към събраните лични данни. Изразено е мнение, че предаването на информацията и документите по този начин е незаконосъобразно. От изложеното в искането става ясно, че ако не бъдат предадени документите на желаещите да получат безплатна специализирана храна, такава няма да бъде предоставена на членовете на представляваното от него Д.Д. „Н.” - София.

Към искането за становище са приложени копия на следните документи:

1. удостоверение № 89/11.11.2011г. от Б.А. „Д.”, с което се удостоверява, че Д.Д. „Н.” с председател М.Д.М. е пълноправен член на Б.А. „Д.” - 1 лист
2. извадка от електронна страница на Б.А. „Д.” - [http:// www.badiabet.com](http://www.badiabet.com) - 3 листа
3. обява от Б.А. „Д.” - 1 лист
4. молба от М.-М.Б.Г., ЕГН ***** със следните приложения:
 - удостоверение от РУ „СО“ - обр. уп - 7 - 1 лист
 - експертно решение № 1887 от 120/05.08.09 - 2 листа
 - рецептурна книжка - 3 листа
 - декларации - образец 1 - 1 лист
 - декларации - образец 2 - 1 лист
 - декларации - образец 3 - 1 лист
5. заявление от М.Д.М., в качеството му на Председател на Д.Д. „Н.” до председателя на Б.А. „Д.” с вх. № 58/14.10.2012г. - 1 лист
6. приемо - предавателен протокол, на който фигурират две дати 25.1.2012г. и 26.10.2012г. - 1 лист.
7. удостоверение № 13660 от КЗЛД издадено на сдружение „Б.А. „Д.” за вписване в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри - 1 лист

Във връзка с откриване на производство по разглеждане на искането пред КЗЛД и на основание чл.34, ал.3, чл.35 и чл.36 от Административнопроцесуалния кодекс, е изпратено писмо с изх.№ п-6704/ 12.12.2012г., подписано от председателя на КЗЛД до председателя на Сдружение Б.А. „Д.“ в което указано в 7 /седем/ дневен срок от получаване на писмото да бъде представено становище по изложеното в искането. Поискано е да бъде представена информация и доказателства относно това какво налага събирането на посочения обем от лични данни във връзка с получаване на безплатна храна от лица с диабетно заболяване, както и информация за предприетите техническите и организационни мерки по обработването на събираните лични данни по повод тази инициатива на сдружението. Писмото е адресирано до г-н Д.Б., тъй като при направена справка в регистър Булстат същият е фигурирал като председател на сдружението.

Получено е становище от Сдружението, заведено с рег.№ с-696/20.12.2012г., подписано от д-р А.С., в качеството му на председател на УС на същото. В становището е посочено, че Б.А. „Д.“, с БУЛСТАТ *****, е сдружение с нестопанска цел за осъществяване на общественополезна дейност, регистрирано според Закона за юридическите лица с нестопанска цел.

Посочва се, че основните цели на сдружението, залегнали в Устава му, включват и проучване на проблемите на хората с диабет и изготвяне на предложения пред компетентните държавни органи за тяхното нормативно и ефективно решаване, граждански контрол върху дейността на Министерство на здравеопазването, Националната здравноосигурителна каса, Народното събрание и Министерски съвет за подобряване на условията на живот, труд, лечение, профилактика и самоконтрол на хората с диабет в Република България, както и снабдяване с диетични храни и организиране на диетично хранене, осигуряване на помощи за затруднени материално и/или социално - слаби болни от диабет.

В становището се казва, че за 2012 година получената държавна субсидия е в размер на 353 000 лв., като предназначението ѝ е именно за финансиране на: Програма „Диетично хранене на социално слаби диабетици,“ за помощи от медикаменти, лекарства, помощни средства консумативи и др., както и за изграждане и поддръжка на информационно -консултативни центрове в София и страната, информационна и застъпническа дейност и др.

В становището, се казва още че, изпълнителят на доставките се определя чрез възлагане на обществена поръчка и на всеки три месеца от наша страна представяме отчет за изразходваните средства от държавната субсидия пред Министерство на финансите и Сметната палата.

Посочено е, че храненето на социално-слаби диабетици първоначално е извършвано само в София, но видно от протокол от заседание на УС от 13.03.2008 год., е взето решение, да се извършва и в национален мащаб, на ротационен принцип, за да няма ошетени членове. Всеки месец се изхранват диабетици от по два областни града и прилежащите им по-малки селища.

Посочено е също, че критерият за социално-слаб диабетик за 2012 год е доход до 270 лева на член от семейството, тъй като това бе минималната работна заплата в началото на годината, когато започнахме да работим по Програмата. Управителният съвет на БАД ежегодно актуализира критериите си за участие в Програма - ДИЕТИЧНО ХРАНЕНЕ.

Посочени са документите за кандидатстване по Програмата:

1. ☐ копие от рецептурна книжка, заверена от ендокринолог и личен лекар;
2. ☐ експертно решение от ТЕЛК;
3. ☐ декларация за имотно състояние;
4. ☐ копие от последното осъвременяване на пенсията (на двамата съпрузи);
5. ☐ при развод копие от акта;
6. декларация за съгласие за ползване на личните данни.

Посочено е също, че се събират лични данни свързани с личността, имущественото състояние на правоимащите лица, пенсионния им статус, семейно положение, рецептурни книжки, като достъпа

до здравословния им статус е неминуем. Указано е, че всеки желаещ да се включи в Програмата попълва Декларация, с която дава съгласие на БАД да ползва личните му данни за класиране по критериите на Програмата

В становището се казва, че се прилага копие от Удостоверение номер 13660 на КЗЛД и че от него е „видно, че БАД е администратор на лични данни по отношение на членовете си, като тези данни се предоставят от самите лица и се използват единствено в техен интерес, съгласно изискванията на чл.5 , ал.2, т.4, б. „а“ и б. „б“ от ЗЗЛД.”

По отношение на процеса на събиране на информация, съдържаща лични данни във връзка с тази програма се казва, че сдружението има 130 дружества в страната а само един Координатор-хранене поради което, пакетът с документите за участие се събира от Председателите на дружествата по места. Посочва се, че „тези лица най-добре познават социалния статус на своите съседи и така се предпазваме от злоупотреби...!“ Указано е, че това важи и за гр. София, където дружествата са четири. Посочва се също, че събраните документи се предават срещу Приемо-предавателен протокол на координатор-хранене и се съхраняват от него заключено помещение в офиса на БАД. Указано е, че съгласно решение на УС от 01.03.2006 год. периодически се правят проверки, с оглед правилното и законосъобразно администриране на личните данни на членовете, в съответствие с разпоредбите на ЗЗЛД.

В становището е посочено, че на заседанието си на 16.12.2012г. УС е взел решение през 2013г. да бъде обявявана дата на която членовете ще могат да подават своите молби за получаване на храна пред щатните регионални координатори на БАД в Регионалните Информационно- консултативни центрове в страната. Посочва се, че там ще бъдат закупени метални шкафове, където ще се събират молбите, заедно с изискваните приложения. Посочва се също, че след събирането на цялата документация в региона тя ще бъде предавана на Координатора-хранене.

Към становището са приложени:

1. Копие от съдебна регистрация - решение по фирмено дело № 12028/1990 - решение № 11/08.11.2012г. на Софийски градски съд, с което са вписани в регистъра на юридическите лица с нестопанска цел по партидата на сдружение Б.А. „Д.“ определени промени, една от които е вписването като председател на управителния съвет на Сдружението на А.К.С., ЕГН ****. В решението е посочено, че сдружението се представлява от него.

2. протоколи, в които са обективирани решения на УС на Сдружението, както следва :

Протокол № 1 от 01.03.2006г.

Протокол №2 от 13.04.2009г.

Протокол от 13.03.2008г.

Протокол № 7 от 27.09.2005г.

3. извадка от протокол № 3 от 16.12.2012г. на УС на Сдружението

4. извадка от Държавен вестник бр. 106 от 30 декември 2012г.

5. копие на удостоверение с идентификационен номер № 13660 за вписване в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри с лични данни, поддържан от КЗЛД.

6. Четри броя декларации - една от приложените декларации - Образец № 3 декларираща декларира, че е съгласен Б.А. „Д.“ да съхранява и обработва личните му данни, съгласно изискванията на ЗЗЛД, които предоставя във връзка с получаване на безплатна храна по програма за хранене на социално слаби диабетици. Лицето декларира също така, че е запознато с целта и средствата на обработка на личните данни, доброволния характер на предоставянето на данните, наименованието и адреса на Асоциацията, както и името и длъжността на обработващия данните служител.

Получено е писмо от г-н М.Д.М., заведено с вх.№ п - 6963/ 27.12.2012г., с което същия прилага

два документа: писмо с изх.№ 92/ 17.12.2012г. от Б.А. „Д.” до него, в което е посочено, че същият е информиран, че следва да представи в офиса на асоциацията, находящ се на адрес: гр. София, **** изискуемите документи относно получаване на храна на социално слаби диабетици от Д.Д. „Н.”, гр. София, както и ръкописен текст, за който се твърди, че е протокол от заседание на Б.А. „Д.”.

В писмото с изх. № 92/ 17.12.2012г. от Б.А. „Д.” до г -н М.Д.М. се цитира протокол № 3 от 17 декември 2012г. на УС на Асоциацията, същевременно в Комисията е приложена извадка от Протокол 3 от 16.12.2012г. в КЗЛД изпратена извадка от протокола а именно т.2 от визириания протокол, а в писмото до г- н М.Д.М. се визира решение 1 - б от протокол 3 от 17 декември 2012г., поради което не може да се установи дали се касае за един и същи протокол, дали има техническа грешка при изписване на номера и датата на протокола.

Видно от приложените документи - Решение № 11/08.11.2012г. на Софийски градски съд по ф.д. № 12028/1990г. Б.А. „Д.”, с БУЛСТАТ ***** е сдружение с нестопанска цел за осъществяване на общественополезна дейност, регистрирано според Закона за юридическите лица с нестопанска цел. В решението е посочено, че цели на сдружението, са снабдяване с диетични храни и организиране на диетично хранене: осигуряване на помощи за затруднени материално и/ или социално - слаби болни от диабет, подпомагане целево нуждаещите се членове (по програмата за хранене). Сдружението е администратор на лични данни по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД. Същото е подало заявление за регистрация в КЗЛД с вх.№ 1009110 и е получило удостоверение за вписване в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри с лични данни, поддържан от КЗЛД, на основание чл.10, ал.1, т.2 от ЗЗЛД, с идентификационен номер 13660. Заявени са два регистъра с лични данни, с наименования: „Персонал“ и „Членове“. Относно регистър „Членове“ е посочено, че целта на регистъра е изхранване на социално слаби диабетици. Срокът за съхранението на личните данниданните е посочено, че е една година. Относно категориите физически лица, чиито данни се обработват е посочено, че са социално слаби диабетици. Посочените категории с лични данни, които се събират в регистъра са: физическа идентичност - име, ЕГН, адрес, паспортни данни, месторождение, телефон; физиологична идентичност - епикризи, ТЕЛК; икономическа идентичност - финансово състояние; семейна идентичност - семейно положение. Посочено е, че се обработват и лични данни, които се отнасят до здравето. В регистъра е посочено също, че има изрично съгласие на физическите лица за обработване на личните им данни.

Предоставянето на исканата информация за диабетно болни, желаещи да получат храна представлява “Обработване на лични данни”, което се извършва чрез предоставяне на данните, съгласно легалната дефиниция, посочена в параграф 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е “ всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване

В чл.2, ал.2, т. 2 от ЗЗЛД е посочено, че личните данни трябва да се събират за конкретни се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели; допълнително обработване на личните данни за исторически, статистически или научни цели е допустимо, при условие че администраторът осигури подходяща защита, като гарантира, че данните не се обработват за други цели с изключение на случаите, изрично предвидени в този закон. От събраните по преписката документи може да се направи предположение, че личните данни се събират във връзка с програма за получаване на храна от социално слаби диабетици.

По отношение законосъобразните условия, при които се допуска обработването на лични данни, се прилагат разпоредбите на чл. 4 от ЗЗЛД, според който обработването на лични данни е законосъобразно, когато е налице поне едно от изчерпателно изброените и дадени алтернативно

условия за допустимост на обработването. В изложеният казус може да намери приложение разпоредбата на т.2 на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД, съгласно която обработването се допуска, ако физическото лице, за което се отнасят данните е дало изрично своето съгласие. С подписването на приложената Декларация лицето дава такова съгласие.

Видно от приложените документи от г- н М.Д.М. - диабетни дружества - клонове на Б.А. „Д.“ се създават по два начина:

Първи начин - създаване на дружество като отделно юридическо лице с нестопанска цел по закона за юридическите лица с нестопанска цел.

Втори начин:

- организира се Учредително събрание от група - диабетно - болни в населеното място, достатъчни са над 7 члена

- избира се протоколчик,
- избира се име на дружеството
- избира се Управителен съвет Контролен съвет
- прави се списък на членовете на организацията
- приема се устава на БАД, като регламент за дейността на дружеството.

Посочено е, че за да се кандидатства за колективен член на Българска асоциация „Диабет“ дружеството трябва да подаде в офиса на асоциацията следните сдокументи:

- молба за членство до „Б.А. „Д.“
- ксенокопие на протокола от Учредителното събрание
- списък с членовете на дружеството
- имената на дружеството и на председателя му
- точен адрес за кореспонденция, телефон и лице за връзка, ако има ел. поща, факс, интернет страница и друга координати.

В изложения казус председателят на Д.Д. „Н.“ - София може да се приеме за обработващ личини данни по смисъла на параграф 1, т.3 от ДР на ЗЗЛД.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Обработването на лични данни на определена категория диабетно болни лица във връзка с проект за предоставянето на храна от страна на Б.А. „Д.“ представлява допустимо обработване на лични данни по смисъла на чл.4, ал.1, т.2 от ЗЗЛД т.е. физическото лице, за което се отнасят данните е дало изрично своето съгласие.

В изложения казус председателят на Д.Д. „Н.“ - София може да се приеме за обработващ личини данни по смисъла на параграф 1, т.3 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ**
рег. № п- 5091/2012 г.
гр. София, 28.01.2013 г.

Относно: *Искане с рег.№ п - 5091/08.10.2012 г. от г-н Р.К. - управител на „И.” ЕООД до Комисията за защита на личните данни с молба да отмени или измени свое Становище с рег.№ 10055/2010 г.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 16.01.2013 г., разглед искане с рег.№ п -5091/ 2012 г. от г-н Р.К. - управител на „И.” ЕООД до Комисията за защита на личните данни с молба да отмени или измени свое Становище с рег.№ 10055/2010 г. В искането си г-н Р.К. посочва, че визираното по-горе становище на КЗЛД е цитирано от „М.” ЕАД и Комисия за регулиране на съобщенията като мотив за отказ да бъде предоставен достъп на представляваното от него дружество до база данни на телефонни абонати, дали съгласието си да фигурират в указател за телефонни справки, експлоатиран от „М.” ЕАД. Посочено е, че становището на КЗЛД се явява пречка за осъществяването на търговската дейност на „И.” ЕООД в областта на предоставяне на телефонни справки, за която дейност в искането е посочено, че дружеството разполага с всички изискуеми от закона разрешения и регистрации. Изразено е становище , че поради горното дружеството има правен интерес за отмяна на Становището на КЗЛД. Оправена е молба КЗЛД да отмени частично своето становище (съответно да се произнесе с изменено становище) в частта му, с която се постановява, че “информация, съдържаща лични данни, може да бъде предоставена за включване в конкретен телефонен указател/телефонна справочна услуга на предприятие по смисъла на чл.258, ал.7 от Закона за електроните съобщения само при наличие на изрично съгласие, съгласно дефиницията на параграф 1, т.13 от ДР на ЗЗЛД, от страна на абонатите за това. Това означава съгласие да е налице по отношение на: конкретен получател на данните, конкретен телефонен указател/ телефонна справочна услуга, както и конкретния обем от данни.“

Изразено е мнение, че цитираната част на Становището на КЗЛД противоречи категорично на Директивата за универсалната услуга (2002/22/ЕС) и Директивата за защита на личните данни в електронните комуникации(2002/58/ЕС) по отношение на предоставяне на данни за абонати с цел предоставяне на телефонни справочни услуги. казва се, че задължителните разпоредби на посочените директиви са разтълкувани по начин , обвързващ всички страни членки на ЕС, от съда на европейския съюз по дело С-543/09 от 05.05.2011 г. Посочва се, че тълкувателното решение на Съда на ЕС е пряко обвързващо и за всички регулаторни органи на страните членки, в това число и за КЗЛД.

В искането за становище се казва, че в горепосоченото решение на съда се цитира, че защитата на личните данни „не е абсолютно право, а е необходимо да се разглежда по отношение на неговото функциониране в обществото“. Посочва се, че според определението на съда, „не е необходимо изискване за допълнително (подновено) съгласие от страна на абоната за включване на данните им за които вече са дали съгласие по отношение на едно предприятие, предоставящо справочни услуги, в базата данни на други предприятия, предоставящи същите услуги. Според съда абонатът има право и възможност да определи дали желае данните му да бъдат включени в публично достъпни справочни услуги при първоначалното му изразяване на съгласие (или несъгласие), но че веднъж заявил своето съгласие по отношение на един (който и да е) оператор на справочни услуги, абонатът няма дискрецията да реши в кои бази данни на предприятия, предоставящи справочни услуги да бъде включен , а в кои - не. Конкретно , съдът постановява, че „правото [на избор]... се отнася до целта на публикуването на личните данни в публична справочна услуга, но не и до идентичността на който е да е от операторите на услуги“.

В искането за становище е изказано мнение, че посочената от Съда на европейския съюз правна рамка, както и тълкуването на същата от съда, не противоречи по никакъв начин на правната рамка, транспонирана в националното законодателство. Посочено е, че чл.258, ал.7 от ЗЕС постановява, че информацията и базите данни се предоставят при наличие на изрично съгласие от страна на абонатите“. Застъпена е позицията, че ЗЕС не уточнява изрично съгласие за какво - дали за включване в база данни (изобщо), или за включване в конкретна база данни на конкретен доставчик на услугата. Посочено, че стеснителното съгласие на термина изрично съгласие, приложено в Рамките на Становището е недопустимо и противоречи на разширителното тълкуване по същата тема от съда на европейския съюз.

Сочи се, че в подкрепа на посоченото разширително тълкуване е вменяването на задължение на оператора на телефонна услуга (първичния оператор) да информира” предварително и безвъзмездно абонатите си за.....обстоятелството, че впоследствие данните им могат да бъдат предоставени на други предприятия , изготвящи телефонни указатели или предоставящи телефонни справочни услуги” (чл.4 от Наредбата № 5 на КРС от 2007 г.)”. В искането се посочва, че стеснителното тълкуване на чл.258, ал.7 от ЗЕС би обезсмислило изискването за предварително информиране на абонатите за възможността (респективно задължението) на оператора да предоставя личните данни на същия на трети лица, предоставящи справочна услуга.

На основание чл.34, ал.3, чл.35 и чл.36 от Административнопроцесуалния кодекс са поискани становища по искането на г-н Р.К. от М. ЕАД/ с писмо изх.№ п -5190/ 11.10.2012г./ и Комисията за регулиране на съобщенията с писмо /изх. № п-5191/11.10.2012 г./

Получено е становище с вх.№ с -558/22.10.2012 г. от „М.“ЕАД чрез Д.Т. - началник на отдел „Договорни взаимоотношения с клиенти“ и пълномощник на изпълнителните директори. В него е посочено, че „М.“ ЕАД поддържа както своите становища, представени до момента с писмо вх.№ 10055/10.12.2010г., с писмо вх.№ 10055/15.12.2010г. и с последното писмо с вх. № 10055/11/20.03.2012г. (изпратено във връзка с идентично искане), така и становището на Комисия за защита на личните данни (КЗЛД) с рег.№10055/2010г., прието на 08.02.2011г. („Становището“).

Изразено е становище, че искането на „И.“ ЕООД е неоснователно и не са налице основания за преразглеждане на Становището на КЗЛД поради следните съображения, посочени по-долу, а именно:

“1. Промяната в Регулаторна рамка 2009 на Европейския съюз в областта на електронните съобщения не предвижда изменения във връзка с реда за издаване на телефонни указатели и предоставяне на телефонна справочна услуга. Не е настъпила промяна и в националната нормативна уредба след 23.02.2011 г., която да налага преразглеждане на даденото от КЗЛД Становище. Преценката относно липсата или наличието на необходимите предпоставки за предоставянето на базите данни би следвало да се прави за всеки конкретен случай като се отчитат изискванията на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) специалните изисквания предвидени в Закона за електронните съобщения (ЗЕС) и Наредба № 5 от 13.12.2007 г. за условията и реда за издаване на телефонни указатели, включително работата с базите данни, тяхното прехвърляне и ползване, както и за предоставяне на телефонни справочни услуги (Наредба №5).

Двете директиви, на които”И.“ ЕООД се позовава в Искането, а именно - Директива 2002/58 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 г. относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (*Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации*) и Директива 2002/22 на Европейския парламент и Съвета от 7 март 2002 година относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги (*Директива за универсалната услуга*), са транспонирани в българското законодателство - в ЗЕС. съгласно Допълнителна разпоредба §207 от Закона за изменение и допълнение на Закона за електронните съобщения (Обн., ДВ, бр. 105 от 29.12.2011 г., в сила от 29.12.2011 г.), и в Наредба № 5, съгласно §3 от Преходните и заключителни разпоредби от същата.

Съгласно чл. 258, ал. 7 от Закона за електронните съобщения (ЗЕС), *предприятията предоставящи електронни съобщителни услуги, които предоставят телефонни номера на абонатите си, са длъжни при обосновано искане да предоставят на предприятията, които изготвят и публикуват телефонни указатели в печатна или електронна форма, както и на предприятията, предоставящи телефонни справочни услуги, необходимата им информация и бази данни в съгласуван формат при условия, които са справедливи, обективни, разходоориентирани и равнопоставени.* ““ Наредба № 5 определя условията и реда за издаване на телефонни указатели, включително работата с базите данни, тяхното прехвърляне и ползване, както и за предоставяне на телефонни справочни услуги. Посочената наредба не е изменяна след нейното приемане и обнародване в Държавен вестник, бр. 1 от 04.01.2008 г.

2. На следващо място, моля да имате предвид, че в т. 42 от Решението на Съда на европейския съюз от 05.05.2011 г., цитирано от „И.“ ЕООД, е посочено, че *„целта на член 25, параграф 2 от Директивата за универсалната услуга е да се осигури изпълнението на задължението на държавите членки по член 5, параграф 2 от същата директива, а именно да гарантират наличието на поне един подробен указател и поне една комплексна телефонна справочна услуга за крайните потребители. След като това е минималното изискване, което трябва да изпълнят, държавите членки по принцип са свободни да приемат по-строги разпоредби, за да улеснят навлизането на нови оператори на пазара на публичните телефонни справочни услуги и указатели.* „

При положение, че резултатът, предвиден в чл. 25, параграф 2 и чл. 5 от Директива 2002/22/ЕО на Европейския парламент и на съвета от 07 март 2002 г. относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги (*Директива за универсалната услуга*) е изпълнен чрез съответните разпоредби, предвидени в действащото законодателство и е гарантирано наличието на публичен указател на предприятието, което предоставя универсалната услуга („Българска телекомуникационна компания“ АД), то считаме, че тълкуването, дадено от КЗЛД, съответства на изискванията на ЗЗЛД.

Съгласно изречение последно на чл. 258, ал. 7 от ЗЕС информацията, съдържаща личните данни, може да бъде предоставена за включване в конкретен телефонен указател/ телефонна справочна услуга на предприятие по смисъла на чл. 258, ал. 7 от ЗЕС само при наличие на изрично съгласие. Относно термина „изрично съгласие“, следва да се има предвид дефиницията, залегнала в § 1, т. 13 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, според която изричното съгласие е „*всяко свободно изразено, конкретно и информирано волеизявление, с което физическото лице, за което се отнасят личните данни, недвусмислено се съгласяват те да бъдат обработвани*“. Съгласието следва да е налице по отношение на конкретния получател на данните, конкретния телефонен указател/ телефонна справочна услуга, както и конкретния обем от данни. Ако се допусне предоставяне на лични данни на абонати на други предприятия, които предоставят телефонни указатели/ телефонна справочна услуга, без да е налице тяхното изрично съгласие, дадено за целите на конкретен телефонен указател, това би означавало, че абонатите са лишени от правото да възразят пред администратора срещу обработването на личните данни за целите на конкретния телефонен указател, както и да бъдат уведомени преди личните данни да бъдат разкрити за пръв път на трети лица или използвани от тяхно име като бъде предоставена възможност да възразят срещу такова разкриване или използване. Посочените права са изрично предвидени в чл. 34а от ЗЗЛД, като разпоредбата гарантира и правото на физическите лица да възразят срещу обработването на лични данни за целите на директния маркетинг. Именно с оглед обработването на лични данни за целите на директния маркетинг, следва да бъде отчетено също, че ако се допусне предоставянето на база данни на абонати и потребители без тяхното изрично съгласие, няма как да бъде гарантирано изпълнението на задълженията, предвидени в чл. 261 от ЗЕС, а именно осъществяване на повиквания, съобщения или електронна поща със или без човешка намеса за целите на директния маркетинг и реклама само при предварително получено съгласие на потребителя, което може да бъде оттеглено по всяко време. Липсват каквито и да било гаранции, че данните на абонатите, които се предоставят без да се налице изрично съгласие за включването им в конкретен указател, няма да бъдат неконтролируемо използвани именно за целите на директния

маркетинг и изпращане на търговски съобщения. При положение, че държавите са свободни да приемат по-строги разпоредби и да тълкуват законодателството в контекста на съблюдаването на правата на абонатите и потребителите, включително и тези, които са гарантирани от ЗЗЛД, то не би следвало да се приеме, че съгласието дадено от абонат/ потребител за целите на конкретен телефонен указател/ телефонна справочна услуга, предполага принципно съгласие за включване във всички телефонни указатели/ телефонни справочни услуги, предоставяни от други предприятия.

3. С оглед приложимостта на решението на Съда на европейския съюз по дело C-543 ("решението на СЕС") в настоящия случай, молим да имате предвид, че посоченото решение не отчита спецификата на българското законодателство и на националните особености, а единствено на немската правна уредба. В тази връзка, молим да бъде отчетено следното:

3.1. В дух на добра воля. М. е изпратило проект на договор по електронна поща до г-н Р.К. (Управител на „И.“ ООД) на адрес ** на 02.12.2011 г., като до този момент г-н Р.К. не е изразил съгласие или несъгласие с предложения му проект, включително и предложени за изменение и допълнение на проекта.**

М. е направило опит да регламентира отношенията си с „И.“ ООД въз основа на договор, съгласно който е предвидена възможност за абонатите и потребителите на М. да осъществяват гласови повиквания към номерата за телефонна справочна услуга, предоставени на „И.“ ООД. По така представения договор дружеството не е изразило становище.

3.2. М. е спазило законовите си задължения във връзка с информиране на абонатите си, на които е осигурена възможност да изразят изрично желанието си за включване в телефонен указател. В съответствие с изискванията на ЗЕС и на Наредба № 5, М. е информирало абонатите си посредством Раздел V от Общите си условия за взаимоотношения между „М.“ ЕАД и абонатите и потребителите на обществените мобилни наземни мрежи на „М.“ ЕАД и Общите условия за взаимоотношения между „М.“ ЕАД и крайните потребители на фиксирана гласова телефонна услуга относно правото им с писмено заявление, съгласно образец утвърден от М., да заявят изрично, че желаят данните им да бъдат включени в телефонен указател, издаван от М. или в телефонен указател, издаван от трето лице в печатна или електронна форма. В съдържанието на Общите условия обаче не е предвидено, че данните на абонатите могат да бъдат предоставяни на други предприятия, които предоставят телефонни указатели/ телефонна справочна услуга. Доколкото е налице информираност от страна на потребителите, тя е в посока, че данните им могат да бъдат използвани от предприятие, различно от М., при наличие на законово задължение и при спазване на законовите изисквания в контекста на наличието на публичен указател на предприятието, което предоставя универсалната услуга. Както е видно и от Становището на КЗЛД, включително и към настоящия момент, не са изпълнени законовите предпоставки за предоставяне на бази данни на трети страни, ако липсва съгласие по отношение на конкретния получател на данните, конкретния телефонен указател/ телефонна справочна услуга, както и конкретния обем от данни. В този смисъл не може да се приеме, че абонатите и потребителите на М. са били надлежно информирани за възможността данните им да бъдат съобщени на друг доставчик на телефонни услуги и е гарант използвани за други цели, освен за тези, за които са събрани с оглед на първото им публикуване.

В т. 67 от решението на СЕС, както и в т. 2 от диспозитива на решението е посочено, „*член 12 от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, която задължава издаващите публични указатели предприятия да предават притежаваните от тях лични данни на абонатите на други доставчици на телефонни услуги на, разположение на трети предприятия, чиято дейност се състои в издаването на печатен или електронен публичен указател или в осигуряването на достъп до такива указатели посредством справочна услуга, без за това предаване да се изисква абонатите отново да дадат съгласието си, стига обаче преди първото включване на данните им в публичен указател абонатите да са били информирани за целта на този указател и за възможността данните да бъдат съобщени на друг доставчик на телефонни услуги и да е гарантирано, че след предаването*

им посочените данни няма да бъдат използвани за други цели, освен за тези, за които са събрани с оглед на първото им публикуване.“ При положение, че абонатите/ потребителите на М. не са били информирани за целта на указателя, за възможността данните им да бъдат съобщени на друг доставчик на телефонни услуги и не е било гарантирано, че след предаването им няма да бъдат използвани за други цели, освен за тези за които са събрани, предоставянето на тези данни на други предприятия (освен на предприятието, което предоставя универсална услуга), е незаконосъобразно.“

Получено е и становище от Комисията за регулиране на съобщенията, заведено с рег.№ п - 6353/ 28.11.2012 г. Посочено е, че искането на „И.“ ЕООД касае приложението на действащия Закон за електронните съобщения и Закона за защита на личните данни по отношение на” предоставянето на данни за абонатите на предприятията, предоставящи телефонни; справочни услуги. В становището е указано, че позицията на КРС принципно съвпада с изложеното в молбата на „И.“ ЕООД във връзка с тълкуването на правото на ЕС и приложимия национален закон. Посочено е, че КРС поддържа изцяло изложеното в писмо изх.№ 04-18-5/27.03.2012 г., копие от което прилагат. Сочи се също, че комисията счита, че окончателното решение на КЗЛД с оглед актуалната практика на съда на ЕС е необходимо за изясняване на приложимата правна рамка с оглед на това, че достъпът до данните на абонатите е достъп до съществен ресурс , без които стопанската дейност на „И.“ ЕООД е невъзможна.

По отношение на изложеното в искането на „И.“ ЕООД за съответствието на становището на КЗЛД с рег.№ 10055/2010 г. с приложимите директиви на ЕС, въведени с действащия ЗЕС ,е посочено, че КРС няма компетентност да прави подобна оценка.

По отношение на искане с вх.№ .№ 10055/11.10.2010 г.

В КЗЛД е постъпило искане под горния номер от г-н М.М., в качеството му на представител на European Directory Assistance (ЕДА),относно съгласие на абонатите за публикуването им в телефонни указатели на и предоставянето на данните им за публикуване в телефонни указатели на други субекти, издаващи

След анализ на искането и получените становища от заинтересованите страни Комисията е изразила следното становище:

“Съгласно чл.36 а, ал.1 от ЗЗЛД предоставянето на лични данни в държава - членка на Европейския съюз, както и в друга държава - членка на Европейското икономическо пространство се извършва свободно при спазване изискванията на Закона за защита на личните данни. Предвид визираната разпоредба не е необходимо изрично разрешение за трансфер на лични данни от КЗЛД към дружество в Кралство Белгия, каквото е European Directory Assistance (ЕДА), чието седалище е в Брюксел. Независимо от това информация, съдържаща лични данни, може да бъде предоставена за включване в конкретен телефонен указател/телефонна справочна услуга на предприятие по смисъла на чл.258, ал.7 от Закона за електронните съобщения само при наличие на изрично съгласие, съгласно дефиницията на параграф .1, т.13 от ДР на ЗЗЛД, от страна на абонатите за това. Това означава съгласие да е налице по отношение на: конкретния получател на данните, конкретния телефонен указател/ телефонна справочна услуга, както и конкретния обем от данни.”.

Становището е изпратено на г-н М.М. с придружително писмо с изх. № 10055/23.02.2012 г.

С искане вх.№ 129/2012 г. от г-н М.М., в качеството му на представляващ е European Directory Assistance(ЕДА) е поискано преразглеждане на Становището на комисията. В искането си до КЗЛД г-н М.М. е цитирал решение на Съда на Европейския съюз във връзка със спор между Дойче Телеком и Федерална Република Германия по дело С - 543/09. Цитираното решение касае преюдициално запитване, касаещо чл.12 от Директива 2002/58/ ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 относно обработката на лични данни и защитата на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации. Съгласно цитираното решение е отправено преюдициално запитване по два въпроса:

„1. Трябва ли член 25, параграф 2 от Директивата за универсалната услуга да се тълкува в смисъл, че на държавите членки е разрешено да задължават предприятията, които предоставят

телефонни номера на абонати, да предоставят на разположение данните относно абонати, на които не те са предоставили телефонни номера, с оглед на осигуряването на публично достъпни справочни услуги и телефонни указатели, доколкото предприятието разполага с тези данни.

При утвърдителен отговор на предходния въпрос:

2. трябва ли член 12 от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации да се тълкува в смисъл, че налагането на посоченото по-горе задължение от националния законодател зависи от това дали другият доставчик на телефонни услуги, съответно неговите абонати, са съгласни или най малкото не се противопоставят на разкриването на данните?“.

Видно от мотивите на цитираното решение „с втория въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали задължението на предприятието, което предоставя телефонни номера, да предава притежаваните от него данни за абонатите на трети предприятия на разположение на други предприятия, чиято дейност се състои в предоставянето на публични телефонни справочни услуги и указатели, трябва съгласно член 12 от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации да зависи от това дали третото предприятие или неговите абонати са съгласни или не се противопоставят на предаването на данните.

Решението на съда по поставените два въпроса е както следва:

1. член 25, параграф 2 от Директива 2002/22/ ЕО на Европейския парламент и на съвета от 07 март 2002 година относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги /Директива за универсалната услуга/ директивата за универсалната услуга/ трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, която налага на предприятията, предоставящи телефонни номера на крайни потребители, задължението да предоставят на други предприятия, чиято дейност се състои в предоставяне на публични телефонни услуги и указатели, не само данни за собствените си абонати, но и притежаваните от тях данни за абонатите на трети предприятия.

2. Член 12 от Директива 2002/58/ ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 г. относно обработката на лични данни и защитата на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации („Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации“) трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, която задължава издаващите публични указатели предприятия да предават притежаваните от тях лични данни на абонатите на други доставчици на телефонни услуги на разположение на трети предприятия, чиято дейност се състои в издаването на печатен или електронен публичен указател или в осигуряването на достъп до такива указатели посредством справочна услуга без за това предаване да се изисква абонатите отново да дадат съгласието си, стига обаче преди първото включване на данните им в публичен указател абонатите да са били информирани за целта на този указател и за възможността данните да бъдат съобщени на друг доставчик на телефонни услуги и да е гарантирано, че след предаването им посочените данни няма да бъдат използвани за други цели, освен за тези, за които са събрани с оглед на първото им публикуване.

Във връзка с отправеното искане за коригиране на становището на Комисията са изпратени писма с искане за становище на субектите на които са изисквани становища при изразяване на становището на Комисията през 2011 г., а именно К.Б.М. ЕАД, М. ЕАД, Б.М.Е.Б. ЕАД и М.Т. ООД и Комисията за регулиране на съобщенията. Към настоящия момент са получени становища от К.Б.М. ЕАД, М. ЕАД, Комисията за регулиране на съобщенията. Становището на Комисията за регулиране на съобщенията е с рег.№ с17/29.03.2012 г. Становището на К.Б.М. ЕАД е с рег.№ 100/ 10/21.03.2012 г. Становището на М. ЕАД е с рег.№ 10055/20.03.2012 г.

Становището на Комисия за регулиране на съобщенията /рег.№ с17/29.03.2012 г./ е следното: “След анализ на изложеното в писмото на г-н М.М., позицията на Комисията за регулиране на съобщения е следната:

С Решение С-543/09 Deutsche Telekom AG v Bundesrepublik Deutschland Съдът на Европейския

съюз (СЕС) прави тълкуване на чл. 12 от Директива 2002/58/ЕО, транспониран с чл. 258 от ЗЕС, във връзка с конкретен въпрос, поставен от националния съд. СЕС решава, че тази разпоредба допуска национална правна уредба, която задължава издаващите публични указатели предприятия да предават притежаваните от тях лични данни за абонатите на други доставчици на телефонни услуги на разположение на трети предприятия, чиято дейност се състои в издаването на печатен или електронен публичен указател или в осигуряването на достъп до такива указатели посредством справочна услуга. Предаването може да се прави без да се изисква абонатите отново да дадат съгласието си, стига обаче преди първото включване на данните им в публичен указател абонатите да са били информирани за целта на този указател и за възможността данните да бъдат съобщени на друг доставчик на телефонни услуги и да е гарантирано, че след предаването им посочените данни няма да бъдат използвани за други цели, освен за тези, за които са събрани с оглед на първото им публикуване.

Със същото решение, СЕС прави тълкуване на чл. 12 от Директива 2002/58/ЕО по отношение на необходимостта от допълнително съгласие на абонатите, в случай че техните данни се предоставят на други доставчици на телефонни справочни услуги при условията на чл. 25(2) от Директива 2002/22/ЕО. Според СЕС съгласието по смисъла на чл. 12(2) от Директива 2002/58/ЕО се отнася до целта на публикуването на личните данни в публичния указател, а не до издаването им от конкретен доставчик на указатели. Следователно, когато абонатът се е съгласил данните му да бъдат публикувани в указател с определена цел, абонатът по принцип няма интерес да се противопоставя на публикуването на същите данни в друг сходен указател. Също така в Директива 2002/58/ЕО е посочен един случай, в който може да се изисква ново или специално съгласие на абоната - съгласно чл. 12(3) държавите-членки могат да изискват да бъде поискано допълнително съгласие от абонатите за всяка цел на публичния указател, която е различна от обикновеното му предназначение - за търсене на координати на лица на база техните имена и, когато е необходимо, на база минимален брой други идентификатори. В тази връзка рецитал 39 от същата директива следва, че е предвидено отново да се получи съгласие от абоната, „[а]ко страната, събираща данните от абонатите или трети страни, на които данните са били предадени, желае да използва данните с допълнителна цел“.

С оглед на гореизложеното, СЕС заключава, че след като предприятието, което е предоставило на абоната телефонен номер, го е информирало за възможността да предаде личните му данни на трето предприятие с цел публикуването им в публичен указател и след като абонатът се е съгласил с публикуването на тези данни в такъв указател, в случая в указателя на посоченото дружество, предаването на същите данни на друго предприятие, което иска да ги публикува в печатен или електронен публичен указател или да осигури достъп до тях посредством справочна услуга, не трябва отново да зависи от съгласието на абоната, тъй като е гарантирано, че съответните данни няма да бъдат използвани за други цели, освен за тези, за които са събрани с оглед на първото им публикуване. Всъщност съгласието по смисъла на член 12, параграф 2 от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации на надлежно информирания абонат личните му данни да бъдат включени в публичен указател се отнася до целта на публикуването им и поради това обхваща всяко следващо обработване на тези данни от трети предприятия, които извършват дейност на пазара на публичните телефонни справочни услуги и указатели, стига обработването да се извършва със същата цел.

Направеното тълкуване от СЕС на чл. 12(2) от Директива 2002/58/ЕО е, че съгласието на абоната за публикуването на данните на абоната в телефонния указател обхваща и последващото публикуване на тези данни от всяко предприятие, което публикува телефонни указатели или предоставя телефонни справочни услуги, стига да е със същата цел. Последното изисква например, ако съгласието е дадено за публикуване само в телефонен указател, който не позволява обратно търсене по телефонния номер, трансферът на тези данни към трета страна-доставчик е допустимо само, ако и телефонния указател на третата страна не позволяват обратно търсене. Също така следва да бъдат изпълнени и другите изисквания, посочени от Съда относно даденото съгласие преди първото включване на данните при което абонатите са били уведомени за целта на този

указател, възможността данните да бъдат съобщени на друг доставчик на телефонни услуги, да бъде гарантирано, че след предаването им посочените данни няма да бъдат използвани за други цели, освен за тези, за които са събрани с оглед на първото им публикуване.

В българското законодателство спазването на последните изисквания са принципно гарантирани от чл. 258 от ЗЕС, който поставя редица изисквания за информиране на абонатите, както и чл. 4, от Наредба № 5 от 13.12.2007 г. за условията и реда за издаване на телефонни указатели, включително работата с базите данни, тяхното прехвърляне и ползване, както и за предоставяне на телефонни справочни услуги (Наредба № 5), предприятията, които предоставят обществени телефонни услуги, са длъжни предварително и безвъзмездно да информират абонатите си за:

1. предназначението на телефонния указател;
2. възможността и условията, при които в него могат да бъдат включени техните данни при изрично съгласие;
3. обстоятелството, че информацията, включена в телефонния указател, се ползва за предоставяне на телефонна справочна услуга;
4. всяка възможност потребители да открият име или наименование и адрес на абонатите само въз основа на телефонен номер, чрез функциите за търсене при телефонни указатели в електронна форма;
5. обстоятелството, че впоследствие данните им могат да бъдат предоставяни на други предприятия, изготвящи телефонни указатели или предоставящи телефонни справочни услуги.

Следователно, българското законодателство гарантира, че допълнителните изисквания посочени от СЕС в C-543/09 Deutsche Telekom AG v Bundesrepublik Deutschland са изпълнени. Това означава, че след като предприятията са изпълнили чл. 258 от ЗЕС и чл. 4, от Наредба № 5, данните за абонатите да бъдат предоставяни в изпълнение на чл. 258, ал. 7 от ЗЕС на предприятията, които изготвят и публикуват телефонни указатели в печатна или електронна форма, без да е необходимо допълнително съгласие от абонатите за предоставянето на данните, при условие, че данните се използват за същите цели, за които абонатът е дал първоначалното си съгласие.

Предоставянето на данните на абонатите в изпълнение на чл. 258, ал. 7 от ЗЕС, транспониращ чл. 25(2) от Директива 2002/22/ЕО, цели да се създадат условия за развитие на конкуренцията на телефонни справочни услуги и телефонни указатели като по същество налага задължение за достъп до базите данни, създавани от всички предприятия, предоставящи на абонатите номера от Националния номерационен план. Без този достъп е невъзможно да се предоставят телефонни справочни услуги и телефонни указатели. С оглед на това, тълкуването на чл. 258, ал. 7 от ЗЕС следва да бъде, че не съществуват пречки за предоставяне на данните за абонатите без да се изисква допълнително съгласие, в случай, че последните са дали своето съгласие при изпълнение на условията на чл. 258 от ЗЕС и чл. 4 от Наредба № 5 и данните не се използват с различна цел от тази, за която е дадено първоначалното съгласие.

От една страна мобилните оператори видно от становищата им по-горе излагат сериозни аргументи против преразглеждане на Становището на КЗЛД от 09.02.2012 г.

От друга страна в цитираното от г-н М.М. решение, прието след Становището на КЗЛД също има сериозни аргументи касаещи съгласието. С вторият преюдициален въпрос се иска да се установи дали задължението на предприятието, което предоставя телефонни номера, да предава притежаваните от него данни за абонатите на трети предприятия на разположение на други предприятия, чиято дейност със състои в предоставянето на публични телефонни справочни услуги и указатели, трябва съгласно чл. 12 от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации да зависи от това дали третото предприятие или негови абонати са съгласни или не се противопоставят на предаването на данните. Съответно решението по този преюдициален въпрос касае притежаваните едно предприятие данни за абонатите на трети предприятия на разположение на други предприятия, чиято дейност се състои в предоставянето на публични телефонни справочни услуги и указатели. Това е малко по-различен случай от този представен за разглеждане пред КЗЛД,

по който тя е изразила становище, чиято промяна се иска. В случая които е разглеждала КЗЛД касае предоставянето на лични данни на свои абонати от едни предприятия на второ предприятие, което е посочило, че дейността му е свързана с предоставянето на публични телефонни справочни услуги и указатели. В мотивите на решението на съда обаче има редица съждения, касаещи съгласието на дадено физическо лице, за публикуването на личните им данни в печатни или електронни телефонни указатели. В мотивите на решението на съда се казва, че “ преди да бъдат включени в публичен указател, абонатите следва да бъдат информирани за целите на указателя и за всяко възможно специфично използване на указател, например посредством функциите за търсене в софтуера на електронните указатели. Това предварително информиране позволява на абоната да даде свободно, конкретно и информирано съгласие по смисъла на чл.2, буква з) и чл.7 , буква а) от Директива 95/46 за публикуването на личните му данни в публични телефонни указатели.” В мотивите на решението е посочено също, че “ при тълкуването на чл.12 от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации с оглед контекста и систематичното място на тази разпоредба се налага изводът, че съгласието по смисъла на параграф 2 от този член се отнася до целта на публикуването на личните данни в публичния указател, а не до издаването им от конкретен доставчик на указатели”. В мотивите са казва още, че “ текстът на чл.12, параграф 2 от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации не дава основание да се приеме, че абонатът разполага с право на избор между доставчиците на публични телефонни справочни услуги и указатели”. В мотивите се сочи още, че “в Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации се споменава един случай, при който може да се изисква ново или специално съгласие на абоната . Става дума за чл.12, параграф 3 от тази директива, съгласно който държавите членки могат да изискват да бъде поискано допълнително съгласие от абонатите за всяка цел на публичния указател, която е различна от обикновеното му предназначение - за търсене на координати на лица на база на техните имена и, когато е необходимо на база минимален брой други идентификатори. От съображение 39 от същата директива следва, че е предвидено отново да се получи съгласие от абоната,” ако страната, събираща данните от абонатите или трети страни, на които данните са били предадени, желае да използва данните с допълнителна цел.”

След решение на Комисията по протокол 31/2012 г. на г-н М.М. е изпратено писмо с рег.№ п-3809/08.08.2012 г. в което е посочено, че след изразяване на Становището от 23.02.2012 г. не са настъпили изменения в националната нормативна уредба, касаеща реда за издаване на телефонни указатели и предоставяне на телефонни справочни услуги, които да налагат преразглеждане на даденото от КЗЛД Становище. Няма също така и нововъзникнали факти след 23.02.2011 г., които да налагат преразглеждане на Становището на Комисията по искане вх.№ 10055/2010 г.

Предоставянето от посочените дружества на информация, съдържаща лични данни на физически лица би представлявало “Обработване на лични данни”, съгласно легалната дефиниция, посочена в параграф 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е “всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като...разкриване чрез предаване.....предоставяне”. В параграф 1, т. 5 на ДР на ЗЗЛД е разписано, определение за „предоставяне на лични данни“ - действия по цялостно или частично пренасяне на лични данни от един администратор към друг или към трето лице на територията на страната или извън нея.

Всеки администратор на лични данни при обработката на лични данни следва да спазва принципите заложи в чл.2, ал.2 от ЗЗЛД т.е. личните данни – да се обработват законосъобразно и добросъвестно, да се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели, да бъдат съотнесими, свързани и ненадхвърлящи целите, за които се обработват, т.е. да бъдат пропорционални, както и да се заличават и коригират в случай на непропорционалност по отношение на целите, за които се обработват.

„И.” ЕООД е администратор на лични данни по смисъла на чл3 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).). При извършване на служебна справка се установява, че дружеството е подадено

заявление за вписване в Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри с лични данни, поддържан от КЗЛД с вх. № 11301053 и е вписано в него с идентификационен номер 297782.. Заявени са 2 регистъра - „База данни клиенти „ и „Персонал“.

Съгласно чл. 258. ал. 7 от Закона за електронни съобщения, предприятията, предоставящи електронни съобщителни услуги, които предоставят телефонни номера на абонатите си, са длъжни при обосновано искане да предоставят на предприятията, които изготвят и публикуват телефонни указатели в печатна или електронна форма, както и на предприятията, предоставящи телефонни справочни услуги, необходимата им информация и бази данни в съгласуван формат при условия, които са справедливи, обективни, разходоориентирани и равнопоставени. Информацията и базите данни се предоставят при наличие на изрично съгласие от страна на абонатите.

Съгласно чл. 4, от Наредба № 5 от 13 декември 2007 г. за условията и реда за издаване на телефонни указатели, включително работата с базите данни, тяхното прехвърляне и ползване, както и за предоставяне на телефонни справочни услуги /Наредба №5/, издадена на основание чл.258, ал 7 от ЗЕС, предприятията, които предоставят обществени телефонни услуги, са длъжни **предварително и безвъзмездно** да информират абонатите си за:

1. предназначението на телефонния указател;
2. възможността и условията, при които в него могат да бъдат включени техните данни при изрично съгласие;
3. обстоятелството, че информацията, включена в телефонния указател, се ползва за предоставяне на телефонна справочна услуга;
4. всяка възможност потребители да открият име или наименование и адрес на абонатите само въз основа на телефонен номер, чрез функциите за търсене при телефонни указатели в електронна форма;
5. обстоятелството, че впоследствие данните им могат да бъдат предоставяни на други предприятия, изготвящи телефонни указатели или предоставящи телефонни справочни услуги.

В чл.12, ал.6, т.1 на Наредба 5 е посочено, че минимално необходимата информация в телефонния указател за даден абонат на предприятията, предоставящи обществени телефонни услуги, включва:

1. за физическите лица - име (лично и фамилно), адрес и телефонен номер;
2. за едноличните търговци и юридическите лица - фирма, адрес и телефонен номер.

В алинея 7 на посочения чл.12 от Наредбата е разписано, че в телефонния указател могат да се съдържат допълнителни данни за абонатите, като: информация за други телефонни номера на абоната, информация за други лица, с които съвместно ползват абонатната линия, номер на факс, адрес на електронна поща, професия, предмет на дейност (за абонатите - еднолични търговци, юридически лица) и други

Видно от разпоредбата на ал.6 и ал.7 в единен телефонен указател се съдържа достатъчно информация за да бъде индивидуализирано едно лице и в тази връзка тази информация попада в определението лични данни по смисъла на чл.2 от ЗЗЛД.

Законът за електронните съобщения следва да се приеме за специален закон по отношение на предоставянето на информация, съдържаща лични данни за изготвяне на телефонни указатели. В изречение последно на чл.258, ал.7 от ЗЕС е посочено, че Информацията и базите данни се предоставят при наличие на изрично съгласие от страна на абонатите. Относно термина изрично съгласие, следва да се има предвид общия закон - Закона за защита на личните данни по отношение на разглеждания казус. Съгласие на физическото лице по смисъла на параграф 1 т.13 от ДР на ЗЗЛД е всяко свободно изразено, конкретно и информирано волеизявление, с което физическото лице, за което се отнасят личните данни, недвусмислено се съгласяват те да бъдат обработвани. Считам, че за да се приеме, че е налице съгласие по смисъла на т.13 на параграф 1 от ДР на ЗЗЛД то трябва да е информирано, конкретно и недвусмислено. На лицето следва да е посочена цялата необходима информация относно целите, за които то предоставя данните и относно правата му според ЗЗЛД т.е лицето следва да е

информирано относно получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити данните, да е предоставена и информация за задължителния или доброволен характер на предоставяне на данните, както и последиците от отказ от предоставянето им, както и е информиран за целите, за които се предоставят данните.

В този смисъл би могло да се приеме изложеното в становището на М. ЕАД с вх.№ п -6358/28.11.2012 г., по отношение на термина “изричното съгласие”, използван в чл.258, ал. 7 от ЗЕС “Ако се допусне предоставяне на лични данни на абонати на други предприятия, които предоставят телефонни указатели/ телефонна справочна услуга, без да е налице тяхното изрично съгласие, дадено за целите на конкретен телефонен указател, това би означавало, че абонатите са лишени от правото да възразят пред администратора срещу обработването на личните данни за целите на конкретния телефонен указател, както и да бъдат уведомени преди личните данни да бъдат разкрити за пръв път на трети лица или използвани от тяхно име като бъде предоставена възможност да възразят срещу такова разкриване или използване. Посочените права са изрично предвидени в чл. 34а от ЗЗЛД, като разпоредбата гарантира и правото на физическите лица да възразят срещу обработването на лични данни за целите на директния маркетинг. Именно с оглед обработването на лични данни за целите на директния маркетинг, следва да бъде отчетено също, че ако се допусне предоставянето на база данни на абонати и потребители без тяхното изрично съгласие, няма как да бъде гарантирано изпълнението на задълженията, предвидени в чл. 261 от ЗЕС, а именно осъществяване на повиквания, съобщения или електронна поща със или без човешка намеса за целите на директния маркетинг и реклама само при предварително получено съгласие на потребителя, което може да бъде оттеглено по всяко време. Липсват каквито и да било гаранции, че данните на абонатите, които се предоставят без да се налице изрично съгласие за включването им в конкретен указател, няма да бъдат неконтролируемо използвани именно за целите на директния маркетинг и изпращане на търговски съобщения. При положение, че държавите са свободни да приемат по-строги разпоредби и да тълкуват законодателството в контекста на съблюдаването на правата на абонатите и потребителите, включително и тези, които са гарантирани от ЗЗЛД, то не би следвало да се приеме, че съгласието дадено от абонат/ потребител за целите на конкретен телефонен указател/ телефонна справочна услуга, предполага принципно съгласие за включване във всички телефонни указатели/ телефонни справочни услуги, предоставяни от други предприятия” .

В становището на „М.” ЕАД се коментира и т.67 от Решението на Съда на Европейския съюз, както и т.2 от диспозитива , където е посочено , че, „член 12 от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, която задължава издаващите публични указатели предприятия да предават притежаваните от тях лични данни на абонатите на други доставчици на телефонни услуги на, разположение на трети предприятия, чиято дейност се състои в издаването на печатен или електронен публичен указател или в осигуряването на достъп до такива указатели посредством справочна услуга, без за това предаване да се изисква абонатите отново да дадат съгласието си, стига обаче преди първото включване на данните им в публичен указател абонатите да са били информирани за целта на този указател и за възможността данните да бъдат съобщени на друг доставчик на телефонни услуги и да е гарантирано, че след предаването им посочените данни няма да бъдат използвани за други цели, освен за тези, за които са събрани с оглед на първото им публикуване. По отношение на тази част е посочено, че при положение, че абонатите/ потребителите на М. не са били информирани за целта на указателя, за възможността данните им да бъдат съобщени на друг доставчик на телефонни услуги и не е било гарантирано, че след предаването им няма да бъдат използвани за други цели, освен за тези за които са събрани, предоставянето на тези данни на други предприятия (освен на предприятието, което предоставя универсална услуга), е незаконосъобразно.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ :

След изразяване на Становището на Комисията за защита на личните данни от 23.02.2012 г. не са настъпили изменения в националната нормативна уредба, касаеща реда за издаване на телефонни указатели и предоставяне на телефонни справочни услуги, които да налагат преразглеждане на даденото от КЗЛД Становище. Няма също така и нововъзникнали факти след 23.02.2011 г, които да налагат преразглеждане на Становището на Комисията по искане вх.№ 10055/2010 г.

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № п-5704/2012г.
гр. София, 28.01.2013 г.**

Относно: Искане с рег.№ п-5704/30.10.2012 г. от г-н И.Г. - главен директор на Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване” към Министерството на регионалното развитие и благоустройството за изразяване на становище от Комисията за защита на личните данни по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни относно даване на съгласие за обработване на лични данни по телефон

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 16.01.2013 г., разглед искане с рег.№ п-5704/30.10.2012 г. от г-н И.Г. - главен директор на Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване” към Министерството на регионалното развитие с молба за становище от Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). Сесирането на КЗЛД е в резултат на писмо с вх. № 70-00-1872/28.09.2012 г. от „Е.Б.“ ЕАД до ГД „ГРАО“ - МРРБ относно възможността физическите лица да дават съгласие за обработване на личните им данни по телефон. В искането за становище се казва, че към настоящия момент Министерството на регионалното развитие и благоустройството (МРРБ) има действащо споразумение с „Е.С.Б.“ ЕАД (б.а. *предишно наименование на „Е.Б.“ ЕАД*) за предоставяне на лични данни от Национална База данни (НБД) „Население”, чрез програмен уеб интерфейс. Посочва се, че данните се предоставят под формата на разкриване чрез предаване на членовете (клиенти) на „Е.С.Б.” ЕАД сключили надлежно договори за членство и предоставяне на услуги и от чието име и по чиито заявки „Е.С.Б.” ЕАД обработва данните. Посочено е също така, че основание за предоставяне на

данните са разпоредбите на чл. 4, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД, като справки за личните данни се извършват само за физически лица дали своето съгласие писмено чрез декларация Приложение № 1 и № 2, неразделна част от Споразумението. Копия на приложение № 1 и № 2 са приложени към искането за становище. В искането е указано, че при сключване на Споразумението е взето предвид и становище на Комисията за защита на личните данни с изх. № 615/25.04.2007 г.

В искането е посочено, че в писмото на „Е.Б.“ ЕАД се казва, даденото съгласие по телефон ще бъде записано на електронен носител, но не е описан подробно процесът по даване на съгласие по телефон и не са представени допълнителни материали, които биха имали отношение към поставения въпрос. Посочено е също, че „Е.Б.“ ЕАД отправя молба до МРРБ за промяна на Приложение № 1 и Приложение № 2 от Споразумението, като освен съгласието, дадено в писмена форма, за валидно да се счита и съгласието дадено вербално по телефон, а неговото доказване да бъде във формата на гласов запис.

В искането за становище са изказани опасения по повод установяването по безспорен начин, че лицето което дава съгласие за обработване на личните му данни по телефон е идентично с лицето извършило конкретното действие по даване на съгласие за обработване на личните данни по телефона. Посочено е, че в този смисъл е и Становище на КЗЛД с рег. № 956/ 05.04.2011 г. Отбелязано е, че тези опасения възникват въпреки разпоредбата на чл. 293, ал. 4 от Търговският закон, съгласно която писмената форма се смята за спазена, ако изявлението е записано технически по начин, който дава възможност да бъде възпроизведено и въпреки че „Е.Б.“ ЕАД подчертават, че не съществуват каквито и да е било пречки от правно естество или технически характер, които да възпрепятстват прилагането на съгласие, дадено от разстояние.

В искането за становище се отбелязва също, че „трябва да се има предвид, че съгласието дадено по телефон следва да бъде не само за обработване на личните данни, които лицето ще предостави по телефона на кредитната компания предоставяща услугата, но и по отношение на това, че личните му данни, свързани с гражданската му регистрация, ще бъдат изискани и получени от „Е.Б.“ ЕАД и разкрити от него, чрез предаването им на компанията предоставяща настоящата услуга, пред която лицето дава съгласието си по телефона, както във връзка с предоставяне на кредитната услуга, така и за целите на осъществяване на кредитни проверки, анализ на задълженията, събиране на вземания, предотвратяване на изпиране на пари и измами, включително за целите на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма“.

В искането е отправена молба до КЗЛД за изразяване на становище относно възможността за даване на съгласие за обработване на лични данни по телефон, както в конкретния случай, така и като цяло, по отношение на това при какви условия и допълнителни критерии следва да се извършва обработването на лични данни, за да е налице установяване по безспорен начин на лицето дало съгласие по телефон.

В искането за становище е посочено, че Министерството на регионалното развитие и благоустройството има действащо споразумение с „Е.С.Б.“ ЕАД (б.а. предишно наименование на „Е.Б.“ ЕАД) за предоставяне на лични данни от Национална База данни (НБД) „Население“, чрез програмен уеб интерфейс. В искането се твърди, че споразумението е сключено въз основа на становище на КЗЛД № 615/25.04.2007г., чийто диспозитив гласи: „Предоставянето на лични данни по гражданска регистрация на трети лица (Банка „ДСК“ ЕАД) от Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване“ на МРРБ в качеството на администратор на лични данни може да се извършва при спазване на разпоредбите на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД, т.е ако физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие и чл. 4, ал. 1, т. 3 – ако е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане“. Диспозитивът на становище рег. № 615/25.04.2007 г. на КЗЛД не е коректно цитиран в искането на МРРБ.

В приложеното писмо с № 70-00-1872/ 28.09.2012 г. от „Е.Б.“ ЕАД до МРРБ е посочено, че във връзка с развитието на пазара на предоставяне на услуги от разстояние Дружеството желае да получи разрешение да ползва справките, след надлежно дадено съгласие по телефона, съответно записано на електронен носител, като това е по молба на „голяма компания, предоставяща кредитни услуги на физически лица“. В писмото се сочи, че дружеството, като страна „по договора с ГРАО“, се задължава: „да изискваме на месечна база и да предоставяме на ГРАО всички данни за лицата, за които са получени справки от базата данни на ГРАО и които са дали своето съгласие, във формата на гласов запис, пред клиентите на Дружеството, като трите имена на лицето, ЕГН, адрес, телефон, електронна поща, сума за кандидатстване за кредит.

В писмото на „Е.Б.“ ЕАД е посочено, че не съществуват каквито и да е било пречки от правно естество или технически характер, които да възпрепятстват прилагането на съгласие дадено от разстояние от потребителите.“

При анализа на изложеното в искането, както и приложените към него документи, се установи следното:

„Е.Б.“ ЕАД е еднолично акционерно дружество с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ****, с предмет на дейност: разработване и продажба на системи за вземане на решения, участие в, сътрудничество с, управление и предоставяне на консултации и други услуги на дружества и други юридически лица, придобиване, разработване, управление и разпореждане с недвижима собственост и други активи, придобиване, разработване и разпореждане с права върху индустриална и интелектуална собственост, придобивани, използване и предоставяне на кредитна информация /включително потребителска и бизнес информация/, предоставяне на обезпечения относно задължения на юридически лица и дружества, принадлежащи към групата на дружеството, както и на трети лица и извършване на всякаква друга дейност, незабранена съгласно законите на България, при спазване на всички задължителни лицензионни и регистрационни режими и други изисквания

За осъществяване на своята дейност „Е.Б.“ ЕАД обработва данни на физически лица. В тази връзка дружеството е администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от Закона за защита на личните данни и като такъв е вписан в Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри с лични данни, подържан от КЗЛД с идент. № 3479. Дружеството е заявило 2 броя регистри.

Обработването на личните данни, съгласно дефиницията, дадена в §1, т.1 от Допълнителните разпоредби на Закона за защита на личните данни, е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

От своя страна, лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Съгласно §1, т.16 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, „специфични признаци“ са признаци, свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност на лицето.

Предоставянето на друг администратор (в случая „Е.Б.“ ЕАД) на лични данни на физически лица, съдържащи се в Националната база данни „Население“, поддържана от Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване“ (ГД „ГРАО“) на МРРБ представлява „Обработване на личните данни“, което се извършва чрез предоставяне на данните, съгласно определението, посочено в § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е „...всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични

или други средства, като ... разкриване чрез предаване.....предоставяне”.

Във връзка с изложеното по-горе, за да бъде налице законосъобразно обработване на данните, следва то да бъде извършено **само при наличие на поне едно условие от дадените алтернативно в чл. 4 от ЗЗЛД основания за допустимост на обработването, което следва да бъде налично към момента на започване на обработване на данните**. В конкретния случай, за начален момент на обработване на данните от администратора може да се приеме момента на тяхното предоставяне по телефон от страна на конкретно физическо лице. Следователно към този момент трябва да е налице едно от основанията за допустимост при обработването на лични данни, изрично посочени в чл. 4 от ЗЗЛД, тъй като от този момент за администратора съществува възможност да започне обработване на лични данни на физическото лице, което ги е предоставило и от което той ги е получил.

Тук могат да намерят приложение разпоредбите на чл. 4, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД, тъй като в съответствие с посоченото по-горе определение за “Обработване на лични данни”, предоставянето на данни от гражданската регистрация представлява обработване чрез предоставяне на данните. Текстът на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД урежда хипотезите, при наличието на които се допуска обработването на лични данни.

Според т. 2 на цитирания чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД обработването на лични данни (в случая предоставянето на данни от гражданската регистрация на трети лица) се допуска, ако физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие. Съгласно разпоредбата на т. 3 на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, обработването се допуска, ако е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане.

С оглед естеството на поставените въпроси в искането, следва да се отбележи, че в чл. 4, ал. 1, т. 2 като едно от основанията за допустимост на обработването на лични данни е регламентирано даването на съгласие на физическото лице. По смисъла на §1, т. 13 от ЗЗЛД, **„Съгласие на физическото лице“** е всяко свободно изразено, конкретно и информирано волеизявление, с което физическото лице, за което се отнасят личните данни, недвусмислено се съгласява те да бъдат обработвани. От даденото в закона определение става видно, че основните параметри, касаещи съгласието на физическото лице по смисъла на ЗЗЛД са следните:

- Да е свободно изразено – т.е. предоставено от физическото лице, по негово собствено желание, без елемент на принуда;

- Да бъде недвусмислено – съгласието следва да бъде предоставено по начин и във вид, които да не пораждат съмнение, относно изявената воля на физическото лице за обработване на данните му;

- Да е конкретно - т.е съгласието следва да бъде предоставено от лицето чиито данни ще се обработват в конкретен обем и за конкретни цели;

- Да е информирано – лицето, предоставящо данните следва да бъде уведомено от администратора, относно: данните, които идентифицират администратора и неговия представител; целите на обработването на личните данни; получателите или категориите получатели; на които могат да бъдат разкрити данните; данните за задължителния или доброволния характер на предоставяне на данните и последиците от отказ за предоставянето им; информация за правото на достъп и правото на коригиране на събраните данни; информация за правото на възражение на физическото лице за обработване на личните му данни за целите на директния маркетинг.

- Да е предоставено от физическото лице, за което се отнасят личните данни, предмет на обработване.

Съобразно действащата към настоящия момент нормативна уредба в сферата на защитата на личните данни в Република България за изразеното съгласие на физическо лице **няма изрично изискване за писмена форма. Предвид това и с цел защита на правата на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни, КЗЛД винаги търси доказателства за това, че съгласието е дадено информирано, свободно изразено и недвусмислено, както и че съгласието произхожда именно от физическото лице, за което се отнасят данните.**

Друг нормативен документ, който е относим към предмета на искането, е **законът за предоставяне на финансови услуги от разстояние**. Разпоредбите на този закон се прилагат за договорите за предоставяне на финансови услуги от разстояние между доставчик и потребител. Съгласно чл.6 от него, **договорът за предоставяне на финансови услуги от разстояние е всеки договор, сключен между доставчик и потребител като част от система за предоставяне на финансови услуги от разстояние, организирана от доставчика, при която от отправянето на предложението до сключването на договора страните използват изключително средства за комуникация от разстояние - едно или повече. Страни по договора за предоставяне на финансови услуги от разстояние са потребителят и доставчикът**. Потребител е всяко физическо лице, което като страна по договор за предоставяне на финансови услуги от разстояние действа извън рамките на своята търговска или професионална дейност. Доставчик е всяко физическо или юридическо лице, което в рамките на своята търговска или професионална дейност, сключва с потребител договор за предоставяне на финансова услуга от разстояние. Съгласно разпоредбите на чл. 8, ал. 2 от Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние, **когато доставчикът е доставчик по платежни услуги по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи**, преди потребителят да бъде обвързан от предложение или от договор за предоставяне на финансови услуги от разстояние, доставчикът е длъжен да му предостави информация в пълния обем, регламентиран в чл.8, ал.1 от Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние. Доставчикът предоставя информацията по начин, който не предизвиква съмнение за нейната търговска цел. Информацията се предоставя по ясен и разбираем начин в зависимост от вида на използваното средство за комуникация от разстояние, при спазване на изискването за добросъвестност на страните по търговските сделки и за защита интересите на недееспособни лица. Информацията се предоставя на потребителя достатъчно време преди той да бъде обвързан със задължения по договора. В конкретния случай, става въпрос за **даване на съгласие на физически лица (потребители) по телефон за обработване на техните лични данни. В тази връзка, на основание чл. 9 от Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние, при използването на телефон като средство за комуникация или на друго средство за гласова комуникация от разстояние доставчикът е длъжен още в началото на разговора с потребителя да разкрие ясно и недвусмислено своята самоличност и търговския характер на обаждането. Когато потребителят изрично изрази съгласие, доставчикът му предоставя следната информация:**

1. самоличност на лицето, установило връзка с потребителя, и неговите взаимоотношения с доставчика;
2. описание на основните характеристики на финансовата услуга;
3. общата цена, дължима от потребителя на доставчика за финансовата услуга, която включва всички данъци, платими чрез доставчика, или когато не е възможно да се посочи точна цена, посочва се начинът за изчисляване на цената, което позволява на потребителя да я провери;
4. наличието на други данъци и/или разходи, които не се заплащат чрез доставчика или не са определени от него;
5. наличието или липсата на право на потребителя да се откаже от сключения договор; когато потребителят има право да се откаже от сключения договор, посочват се срокът и условията за упражняване на това право, в т. ч. сумата, която потребителят може да бъде задължен да плати.

Доставчикът уведомява потребителя, че при поискване от негова страна може да му бъде предоставена допълнителна информация, както и естеството на тази информация.

В допълнение на изложеното, на основание чл. 17, ал.1 от цитирания закон, **изисква се предварителното съгласие на потребителя при използването на следните средства за комуникация от разстояние от страна на доставчика на финансови услуги:**

1. автоматизирани системи за позвъняване без човешка намеса;
2. факс;
3. други средства за комуникация от разстояние, различни от посочените в т. 1 и 2, които дават възможност за осъществяване на индивидуална комуникация.

Съгласно чл.18 от закона, при договори за предоставяне на финансови услуги от разстояние **доставчикът е длъжен да докаже, че е:**

1. изпълнил задълженията си за предоставяне на информация на потребителя;
2. спазил сроковете по чл. 12, ал. 1 или 2 от закона;
3. **получил съгласието на потребителя за сключване на договора и, ако е необходимо, за неговото изпълнение през периода, през който потребителят има право да се откаже от сключения договор.**

За доказване предоставянето на предоговорна информация, както и на изявления, отправени съгласно този закон, се прилага чл. 293 от Търговския закон, а за електронните изявления - Законът за електронния документ и електронния подпис. Предоговорната информация, както и изявленията, направени чрез телефон, друго средство за гласова комуникация от разстояние, видеовръзка или електронна поща, се записват със съгласието на другата страна и имат доказателствена сила за установяване на обстоятелствата, съдържащи се в тях. Съгласно чл. 293 от Търговския закон, за действителността на търговската сделка е необходима писмена или друга форма само в случаите, предвидени в закон. Изявлението по сключването, по изпълнението или по прекратяването на търговската сделка е нищожно, ако не е отправено в установената от закон или от страните форма. Страната не може да се позовава на нищожността, ако от поведението ѝ може да се заключи, че не е оспорвала действителността на изявлението. Писмената форма се смята за спазена, ако изявлението е записано технически по начин, който дава възможност да бъде възпроизведено. При изявленията, направени по телефакс или телекс, писмената форма се смята за спазена, ако от книгите и документите, които отразяват работата на тези апарати, е изключено неточно възпроизвеждане на изявлението. Когато за сключването на търговската сделка е предвидена определена форма, тя се отнася и за измененията и допълненията на сделката. Във връзка с горното може да се приеме, че ако са създадени организационни и технически мерки, касаещи записването и съхраняването на волеизявлението на физическите лица, от които да може да се установи авторството му то няма пречка съгласието на лицето да се приеме за валидно дадено.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни с мнозинство от 3 (три) гласа „За” (Кр.Димитров; В.Енев; М.Матева;) и 1 (един) глас „против” (В.Целков) изразява следното

СТАНОВИЩЕ :

Предоставянето на лични данни по гражданската регистрация на трети лица (“Е.Б.” ЕАД) от Главна дирекция “Гражданска регистрация и административно обслужване” (ГД “ГРАО”) на МРРБ в качеството на администратор на лични данни може да се извършва при наличие на условие за допустимост визирано в чл.4, ал.1, т.2 от ЗЗЛД, т.е. ако физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие и чл.4, ал.1, т.3 от ЗЗЛД - ако е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане.

При използване на средства за комуникация от разстояние (в конкретния казус - чрез телефон), може да се приеме, че е налице съгласие на физическото лице за обработване на неговите лични данни, само ако може да се установи, че лицето, чиито данни се предоставят по телефон и са предмет на обработване е идентично с лицето, извършило конкретното действие по предоставяне на данните и потвърждаване на съгласието за тяхното обработване, дадено по телефон. **Изявленията, направени чрез телефон, записани със съгласието на предоставящият ги, касаещи даването на съгласие за обработване на лични данни, имат доказателствена сила за установяване на обстоятелствата, съдържащи се в тях.** Следва да бъдат създадени организационни и технически мерки, касаещи записването и съхраняването на волеизявлението на физическите лица, от които да може да се установи авторството му.

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № п- 620/ 2013 г.
гр. София, 12.02.2013 г.**

Относно: *Искане с вх. № п - 620/31.01.2013 г. от И.Л. - секретар на община П. и Е. Й. - н-к отдел „ГС“ за изразяване на становище от Комисията за защита на личните данни по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 06.02.2013 г., разглежда искане вх. № п - 620/31.01.2013 г. от И.Л. - секретар на община П. и Е. Й. - н-к отдел “ГС” с молба за становище от Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). В искането е посочено, че в община П., отдел “Гражданско състояние” е постъпило искане от Й.С.А., ЕГН ***** за предоставяне на данни - три имена и единен граждански номер за лицето А.Г.М., родена през 1969 г. Сочи се, че г- жа Й.С.А. е представила удостоверение от Агенция по Вписванията - гр.Р., с което да се снабди с данни, от които да са видни три имена и ЕГН на лицето А.Г.М., родена през 1969 г. Поставен е въпросът имат ли правно основание да предоставят удостоверение на Й.С.А. с данни за горепосоченото лице.

Посочено е, че се прилага ксерокопие на удостоверение от агенцията по вписванията - гр. Р.

Приложеният документ е удостоверение с № 37/30.01.2013 г. от Служба по вписванията - гр. Р.

Искането от секретаря на община П. притежава характеристиките на искане за изразяване на становище по приложението на закона за защита на личните данни по смисъла на чл.10, ал.1, т.4 от

ЗЗЛД.

Гражданската регистрация включва съвкупност от данни за едно лице, които го отличават от другите лица в обществото и в семейството му в качеството на носител на субективни права, като име, гражданство, семейно положение, родство, постоянен адрес и др. Гражданската регистрация на физическите лица в Република България се основава на данните в актовете за тяхното гражданско състояние и на данните в други актове, посочени в закон.

Вписването в регистъра на населението се извършва в общините по постоянния адрес на физическите лица. В регистрите на актовете за гражданско състояние се вписват /в населеното място, в което е настъпило събитието/ събитията раждане, брак и смърт за всички лица, които към момента на настъпване на събитието са български граждани, и за лицата, които не са български граждани, но към момента на настъпване на събитието се намират на територията на Република България, като отговорността за гражданската регистрация на територията на конкретна община е на кмета на общината, съобразно разпоредбата на чл. 4, ал. 3 от Закона за гражданската регистрация.

В чл.8 от ЗГР е посочено, че основни данни за гражданската регистрация на лицата са техните:

1. **име;**
2. дата - ден, месец, година, и място на раждане;
3. пол;
4. гражданство;
5. **единен граждански номер.**

Съгласно чл. 22от ЗГР регистърът на населението се поддържа в електронен вид и формира Национална база данни “Население”. Регистърът на населението се състои от електронните лични регистрационни картони на всички физически лица по чл. 3, ал. 2. Регионална база данни “Население” е част от регистъра на населението и се състои от електронните лични регистрационни картони на физическите лица с постоянен и/или настоящ адрес в областта. Локална база данни “Население” е част от регистъра на населението и се състои от електронните лични регистрационни картони на физическите лица с постоянен и/или настоящ адрес в общината. В чл.24 е разписано, че общинската администрация издава удостоверения въз основа на регистъра на населението.

Във всички случаи на осъществяване на действия по предоставяне на данни от регистрите на населението или от регистрите на актовете за гражданско състояние, същите съставляват действия по обработване на лични данни по смисъла на легалната дефиниция, посочена в § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, т.е. всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, **предоставяне**, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

По смисъла на § 1, т. 5 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, “предоставяне на лични данни” са действия по цялостно или частично пренасяне на лични данни от един администратор към друг или към трето лице на територията на страната или извън нея и съставлява обработване на лични данни по смисъла на закона.

По отношение законосъобразните условия, при които се допуска обработването на лични данни, се прилагат разпоредбите на чл. 4 от ЗЗЛД, според който обработването на лични данни (в случая предоставянето на данни от локална база данни население) се допуска, когато е налице поне едно от изчерпателно изброените и дадени алтернативно в закона условия за допустимост, а именно:

1. обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни;
2. физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие;
3. обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото

лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане;

4. обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните;

5. обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес;

6. обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните;

7. обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните.

Достатъчно е наличието на поне едно от горепосочените и дадени алтернативно в закона основания, за да е налице допустимо и законосъобразно обработване на лични данни. Доказателствената тежест по отношение на наличие на едно от основанията за допустимост на обработването на лични данни е на субекта, искащ съответния обем информация, като преценката по отношение на неговото наличие за всеки един конкретен случай е на администратора предоставящ данните.

Субектът, искащ данните при подаване на искане за получаване на информация от *регистрите за гражданско състояние, съставяни и съхранявани в общините*, следва да представи пред администратора, предоставящ данните, надлежни доказателства с цел доказване на наличието на условието за допустимост за обработване на данните, на което се е позовал и което твърди, че е налично във всеки един отделен, конкретен случай.

В чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД са разписани принципите, при спазването на които следва да се обработват лични данни, т.е. личните данни следва:

1. се обработват законосъобразно и добросъвестно;

2. се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели; допълнително обработване на личните данни за исторически, статистически или научни цели е допустимо, при условие че администраторът осигури подходяща защита, като гарантира, че данните не се обработват за други цели;

3. бъдат съотнесими, свързани със и не надхвърлящи целите, за които се обработват;

4. бъдат точни и при необходимост да се актуализират;

5. се заличават или коригират, когато се установи, че са неточни или непропорционални по отношение на целите, за които се обработват;

6. се поддържат във вид, който позволява идентифициране на съответните физически лица за период не по-дълъг от необходимия за целите, за които тези данни се обработват; личните данни, които ще се съхраняват за по-дълъг период за исторически, статистически или научни цели, се поддържат във вид, непозволяващ идентифицирането на физическите лица.

Регистрите за гражданското състояние и регистъра на населението се създават и поддържат от Единната система за гражданска регистрация и административно обслужване на населението (ЕСГРАОН), която е национална система за гражданска регистрация на физическите лица в Република България и източник на лични данни за тях (чл. 100-101 ЗГР).

Съгласно чл. 106, ал.1 ЗГР данните от ЕСГРАОН се предоставят на:

1. българските и чуждестранните граждани, както и на лицата без гражданство, за които се отнасят, а също така и на трети лица, когато тези данни са от значение за възникване, съществуване, изменение или прекратяване на техни законни права и интереси;

2. държавни органи и институции съобразно законоустановените им правомощия;

3. български и чуждестранни юридически лица - въз основа на закон, акт на съдебната власт или разрешение на Комисията за защита на личните данни.

Предоставянето от страна на кмета на община П. на информация, съдържаща лични данни би представлявало “Обработване на лични данни”, което се извършва чрез предоставяне на данните, съгласно легалната дефиниция, посочена в параграф 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е “Всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като.....разкриване чрез предаване..... предоставяне”.

По отношение законосъобразните условия, при които се допуска обработването на лични данни, се прилагат разпоредбите на чл. 4 от ЗЗЛД, според който обработването на лични данни е законосъобразно, когато е налице поне едно от изчерпателно изброените и дадени алтернативно условия за допустимост на обработването. В изложеният казус лицето, което иска да му бъдат предоставени лични данни на друго физическо лице е длъжна да докаже наличието на свой законен интерес, пред който няма преимущество интересът на физическото лице, чиито данни се предоставят.

Предоставянето на информация, съдържаща лични данни, от длъжностните лица по гражданското състояние, може да се извършва само при наличие на една от хипотезите, разписани в чл. 4 от ЗЗЛД и в съответствие с разпоредбите на чл.106 от Закона за гражданската регистрация.

Обработването на лични данни, чрез предоставянето следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните. Във всеки конкретен случай обемът на предоставените данни винаги следва да е съобразен с целта, за която същите се искат. т.е. с принципа на целесъобразност. Предоставянето на информация следва да следва също така да е законосъобразно, а самата информация пропорционална.

Закона за гражданската регистрация (ЗГР) се явява специален по отношение на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) при предоставяне на лични данни на трети лица. В тези случаи на администратора на лични данни следва да спазват разпоредбите на и чл.106, ал. 1от ЗГР, където са изброени лицата и условията, при които се предоставят данни от гражданската регистрация, съдържащи се в регистрите на населението.

В изложеният казус считам, че не са налични основания за допустимо обработване на лични данни чрез предоставянето им по Закона за защита на личните данни. Също така не е налично условие за предоставяне на исканата информация, попадаща в категорията лични данни съгласно чл.106, ал. 1 от ЗГР. Както бе посочено по - горе данните от ЕСГРАОН се предоставят на:

1. българските и чуждестранните граждани, както и на лицата без гражданство, за които се отнасят, а също така и на трети лица, когато тези данни са от значение за възникване, съществуване, изменение или прекратяване на техни законни права и интереси;
2. държавни органи и институции съобразно законоустановените им правомощия;
3. български и чуждестранни юридически лица - въз основа на закон, акт на съдебната власт или разрешение на Комисията за защита на личните данни.

В изложеният казус и представените пред КЗЛД документи няма приложени доказателства, от които да е видно, че тази информация е необходима третото лице, в случая Й.С.А., за възникване, съществуване, изменение или прекратяване на нейни законни права и интереси /чл.106 , ал.1, т.1/.

Съгласно чл.5, ал.1 от Устройствения правилник на агенцията по вписванията службите по вписванията осъществяват функциите си по Правилника за вписванията и Закона за кадастъра и имотния регистър на територията на съответния районен съд. От приложеното удостоверение с вх.№ 37/ 30.01.2013 г., подписано от служител СВ и съдия по вписванията не може да се направи каквото и да е било предположение на какво правно основание е издадено същото. Това удостоверение няма характер на съдебно удостоверение по смисъла на чл. 186 от ГПК. В него не е посочено по каква преписка, молба или друг акт се иска същото, нито за какви цели. От приложеният документ не може да се направи и обосновано предположение дали службата по вписванията е издала това удостоверение на Й.С.А. по смисъла на чл.42 от Административнопроцесуалния кодекс .

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

В изложения казус няма представени доказателства, от които да е видно наличието за условие за допустимо обработване на лични данни по чл.4, ал.1 от Закон за защита на личните данни, нито е налично условие за предоставяне на Й.С.А. на исканата информация, по чл.106, ал.1 от Закона за гражданската регистрация, отнасяща се до лицето А.Г.М., родена през 1969 г. Ако в конкретния казус е налице необходимост и е в рамките на компетентността и правомощията й, Служба по вписванията - град Р., има нормативната възможност да поиска от свое име данни за лицето А.Г.М., родена през 1969 г. от ЕСГРАОН на основание чл.106, ал.1, т.2 от Закона за гражданската регистрация.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

Комисия за защита на личните данни

Председател: Венета Шопова

Членове: Красимир Димитров

Валентин Енев

Мария Матева

Веселин Целков

Информационен бюлетин № 2 (41) 2013 г.

Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД

Отговорник на броя: Надежда Борисова

Разпространява се в електронен вид